

سىڭ بەيتى فۆلكلورىك

مەم و زىن . خەج و سىيامەند . ئەحمەدى شەنگ

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

سى بەيتى فۆلكلورىك

مەم وزىن . خەج و سيامەند . ئەحمەدى شەنگ

گردوگۆي:

قادر فەتاحى قازى

ناوی کتیب: سی بهیتی فولکلوریک
"مهم و زین . خه ج و سیامه ند . ئەحمەدی شەنگ"
گردوکی: قادر فهتاحی قازی
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۹۱۳
دەرھینانی هونەریی ناوهوه: ئاراس ئەکرەم
بەرگ: مەریەم موته قیبیان
له بەریتۆه بەرایهتی گشتیی کتیبخانه گشتییەکان له هەولێر ژماره
۲۵۰۵ی سالی ۲۰۰۹ی دراوهتی

سەرھتا

له زمانى كوردیدا ژمارىكى زۆر⁽¹⁾ بهیت و باوى كۆن و فۆلكلۆرىك هەن كه كىشى برگهیی و سیلابىكیان ههیه و گێرهوه و بیژههكان بهشیک لهو بهیت و باوانه به قسهی ئاسایی دهکێرنهوه.

ئهم هۆنه و بهیتانه به "بهیت" ناودێر کراون. لهمهـر "بهیت"، من زۆرم قسه کردوه و بهم ئاکامه گهیشتووم كه ئهم واژهیه له بنهـرهـندا "بهیاد" بووه، یانی یادی كهسێك یا رووداوێك له ئارادا بووه و پاشان وردهورده گۆرانی بهسهردا هاتوه و بووهته "بهیت".

له بابته فۆلكلۆرییهكانى شوپنگهـلى تری ئێـرانیـشدا و تهنانهت له ئهـدهـبى کلاسیكى فارسیشدا، بهیت به بهشیک له پارچه شیعرێك گوتراوه. مامۆستا دوكتور "محهمدهـمین ریاحی" ئاوپى لهـم نوكتهیه داوهـتهـوه و له پهـراویزی كتیـبى "مرصاد العباد"⁽²⁾ دا به دوورودرێژی لهسهر "بهیت دواوه. بۆ نموونه دهـلـی: «نوسهـرانى دهـقه كۆنهـكان واژهـی "بهیت" یان بۆ شیعر و چوارینه و غهـزل و قهـتعهـش دهـكار هـیـناوه، نهـك تهـنیا بۆ مانا باوهـكهـى كه له دوو میسرهـع پێك هاتبـی.» نوسهـر دواـبهـدواى ئهـوه دهنووسـن: «له گوتهـكانى «شمس قیس» را بۆمان دهردهـكهـوئى كه بهیت به مانای دووبهـیتی چوارینهـی فارسى دهـكار دهـكرا و نوسهـرانى ئهـوان رۆژان لهسهر ئهـو بنهـمایه لێـکیان داوهـتهـوه. ئهم لێـكدانهـوهیه ئهـگهـر بۆ خۆپاراستن له تیکهـلایى دهـگهـل مانای باوى "بهیت" وهـلانرابـی، بهـلام ئاسهـوارێكى دهـزاراوه ناوچهـیییهـكاندا ماوه، لهـوانه، دهـزاراوه كوردییهـكاندا چهـشـیك له سى جۆره ئاسهـوارى هۆنراوه ناوى "بهیت" ی پى دراوه، ئهـویش چهـشـنـیك شیعرى تاییهت و برگییهـیه كه بهـدهنگ و ئاواز دهـیـلـیـن و ناوهـرۆكهـهـی دهـبـی تاییهـتى "رووداونهـوسى" بـی و باسى

به سه رها تیک بکا .

تا ئەم دواییانە، ئەم بەیت و باوانە، لە لایەن کەسانێکی نەخویندەوار، بەلام خاوەن چێژەووە هەڵدەبەستران، وەک بەیتی "ئەركان"^(٣). تەنانەت لەم سالانەدا بەسەر بەیتیکدا کەوتم کە لەمەر "قەرەنی ئاغاى مامەش"^(٤) گوترا بوو. لەم کتیبەدا باسی سێ بەیت کراوە، بەکەمیان "مەم و زین"^(٥). ئەم بەیتە بەبڕوای لیکۆڵەوهران و زۆربەى خەلکی کوردستان لە سەر ووی هەموو بەیتەکانە و هیە.

لەمەر گرینگی و بایەخی ئەم بەیتە هەر ئەوەندە بەسە کە بیژین ئەحمەد کورپی شیخ ئەلیاس کورپی رۆستەم بەگ، شاعیری گەورەى کورد بە نازناوی "خانە"^(٦) لە بەشى دووهمی سەدەى یازدەى کۆچیدا، بە زاراوەى کرمانجی بە شیوەى شیعری عەرووزی دای رشتوووەتەو.

خانە وەک بۆ خۆی دەلی، سالی ١٠٦١ی کۆچی لە دایک بوو، بەلام لەمەر ریککەوتی کۆچی دوایی ئەو لە نیوان لیکۆڵەوهراندا جیاوازیی بۆچوون هەیه. شوینی لە دایکبوونی خانە شاری بایەزید، لە کوردستانی شیمالییە.

مەم و زینی ئەحمەدی خانە هەر لە سەرەتاوە ناوبانگی دەرکرد. ئەوەتا حاجی قادری کۆیی شاعیری بەناوبانگی سەدەى سێزدەى کۆچی لەمەر ئەو کتیبە دەلی:

لە مەجموعی دووہل، سۆران و بۆتان

لە سایەى ئەم کتیبە ناسراوہ

پاش خانە، حاجی تەوفیقی سلیمانی، پیرەمێر^(٧) شانۆنامەى "مەم و زین"ی خۆی بەرەم هیناوە. زۆر پاش ئەو هەژار^(٨) شاعیری سەردەم مەم و زینی خانە وەرگێرایەو سەر زاراوەى سۆرانى.

بەیتی مەم و زین و هەر وەها مەم و زینی ئەحمەدی خانە تا ئیستا بە چەند زبانی زیندووی وەک: فەرەنسی، ئالمانی، روسی، عەرەبی، تورکی و فارسی^(٩) تەرجمە کراوە.

رۆژمه لاتناسی ناویه دهره وهی ئالمانی، پرۆفیسۆر دوکتۆر ئۆسکارمان، به ڕێوه بهری کتێبخانهی ئیمپراتووری ئهلمان که له ساڵی ۱۹۰۱ تا ۱۹۰۳ی زاینی له ئیران بووه، له ساوجبولاغ "سابلاغ"ی موکری (مهابادی ئیستا) دهقیکی زۆر بهنرخه له مههم و زین، له قهولی رهحمان بهکر، بهیتبیزی بهناوبانگ، نووسیوه تهوه و له کتیبی بهنرخه "تحفه مظفریه" دا به یادگار به جیبی هیشتوه.

"تحفه مظفریه" به ناو "مظفرالدین شا"ی قاجار کراوه که ئه زهمانی له سه تهخت بووه و ئۆسکارمان کتیبیکی خۆی به ناوی ئه و کردوه.

"تحفه مظفریه" ساڵی ۱۹۰۶ی زاینی له شاری بێرلین به شیوهیهکی ریکوینک له چاپ دهرچوووه و ناوه ئهلمانیه کهی بهم جۆرهیه:

DIE MUNART DER

MUKRI - KURDEN

TEIL I

OSKAR MANIN

BERLIN 1906

دهقی مههم و زین له سه رهتاوه له لایه ن مامۆستا عوبهیدیلا ئه یوو بیان، له رینووسی لاتینییه وه کرایه کوردی و به فارسی ته رجه مه کرا و به په راویز و روونکردنه وهی ته واو له بلاقۆکی زانکۆی ئه ده بیاتی ته ورپز ساڵی (۱۳۴۱- ۱۳۴۰ هه تاوی) دا به چاپ گه یشت و پاشان وهک کتیبیک به ریکوینکی بلاو بووه وه.

پاش ئه و کاره بهنرخه ی مامۆستا ئه یوو بیان، خواله یخۆشبوو مامۆستا هیمن ساڵی ۱۹۷۵ سه رجه می "تحفه مظفریه" ی هینا سه ر رینووسی باوی کوردی و له سه ره به ته ش پشه کییه کی زانایانه ی بۆ رینوینکردنی خۆینه رهکان نووسی (۱۰).

تا ئه مڕۆ، لیکۆله وه مان، ته نیا له سه ره کاره که ی ئۆسکارمان توێژینه وه بیان

کردوو، ئه‌وه‌ش له کاتیکدایه هه‌ر ئیستا چه‌نای چه‌ن گێرانه‌وه‌ی (ریوایه‌ت) سه‌رنجراکێش له به‌یتی مه‌م و زین و باقی به‌یته‌کان له‌لای توێژکارانی ناوچه‌یی هه‌یه که زۆر به‌نرخ و گرینگن و ره‌وا نییه خۆمانیان لێ به‌ساحه‌ب نه‌که‌ین. دیاره مه‌به‌ست وه‌لانی ده‌قه‌که‌ی ئۆسکارمان نییه، به‌پێچه‌وانه‌وه گێرانه‌وه‌که‌ی ئۆسکارمان گه‌لیک به‌نرخ و سه‌رنجراکێشه، به‌لام چه‌یف و خه‌ساره ئه‌و ده‌قانه‌ی که له چه‌ند ده‌یه‌ی رابردوودا زیندوو کراونه‌ته‌وه و ئه‌م ده‌قه‌ی به‌رده‌ستیش بیگومان یه‌کیک له‌وانه، بخه‌ریته ژێر په‌رده‌ی فره‌امۆشی و تۆز و غوباری رۆژگار له به‌رچاوانی ون بکا و له ناو بچن.

نووسه‌ری ئه‌م وتاره هیواداره ئه‌م ده‌قه‌ی مه‌م و زین و باقی به‌یته‌کان که له زبانی به‌یتبێژانه‌وه لێره‌وه‌ی وه‌ده‌ست که‌وتوون، بلاو بکرینه‌وه و رووی چاپ به‌خۆیان‌وه به‌یین.

ده‌قی خازر له‌لایه‌ن منه‌وه هاوینی ۱۳۴۳ی هه‌تاوی له زبانی مام ئه‌حمه‌دی لوتفی^(۱۱) یه‌وه نووسراوه‌ته‌وه. گێرانه‌وه‌که‌ی مام ئه‌حمه‌د زۆر ره‌وان و ریکوپیک بوو، هه‌یج چۆره سستی و که‌موکورتی تیدا نابیندری. هه‌موو پاژه‌کانی داستانه‌که له‌سه‌ر جیبی خۆیانن و له‌سه‌ر یه‌ک و پیکه‌وه ده‌بنه داستانیکی ته‌واوی بێ که‌موکوری.

جیگه‌ی باس و سه‌رنجه که ناوی قاره‌مانه‌کای ئه‌م ده‌قه، به‌وردی ده‌گه‌ل قاره‌مانانی ده‌قی مه‌م و زینی ئۆسکارمان یه‌ک ده‌گرنه‌وه. ئه‌وه‌ش له‌مه‌ر باقی به‌یته‌کان به‌م شیوه‌یه نییه و ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه ده‌مانگه‌یه‌نیته ئه‌م ئاکامه که جه‌ماره‌ی خه‌لک زۆر به‌ وردی و به‌تاسه‌وه ده‌قی "مه‌م و زین" و ناوی قاره‌مانه‌کانیان پاراستوه.

خوالیخۆشبوو، مام ئه‌حمه‌دی لوتفی، زۆر به‌ئاسایی، بێ هه‌له‌نگوتن و دووپاتکردنه‌وه، رسته به‌رسته به‌یته‌که‌ی بۆ به‌یان کردم و منیش ده‌منوسییه‌وه، بابه‌ته‌کانم به‌ راده‌یه‌ک توند ده‌نوسییه‌وه که ئه‌و پێویستی دووپاتکردنه‌وه نه‌بیت و له راستیدا ئه‌و ده‌ربه‌ستی ئه‌وه نه‌بوو که من ده‌گمه‌وه ئه‌و یا نایگه‌می! نووسینه‌وه‌ی ئه‌و به‌شانه‌ی به‌هۆنه ده‌یگوتن بۆ من

زۆر ئاسانتر بوون لەو بەشەنەیی وەك قسەیی ئاسایی دەگێژانەو. بەم جۆرە
هەموو پاژە بەهۆنەکانم بەدروستی لە زبانی بەیتبێژەو دەنوسییەو، بەلام
ناچار دەبووم هێندیک لە قسەکان پاشان وەبیر بێنمەو و بیاننوسمەو.

وەك دەپێشدا گوتومە^(۱۲)، هەر بەیتیک لە چەند "بەند" بێك دێ. بەندەكان
ژماریک لینگە شیعەرن (مصراع) كە هاوقافیەن، ژمارەیی لینگە شیعەركانی
بەیتەكان بەقەدەرایی یەكتر نین. ئەوەندەیی بەیتبێژ بتوانی، "قافیە" بدۆزیتەو
لە هەر بەندیکدا دەكاری دینی. كە وا بوو ژمارەیی قافیەیی بەندەكان كەم و زۆر
دەبی، بەلام هەر بەیتیک لانی كەم دەبی دوو قافیەیی تیدا هەبیت.

***

ئەوێ كە مەم و زین لای جەماوەر پێشوازیی لێ كراو دەگەریتەو بو
لایەنی واتایی و ناسکی و هەستبزوینی بەیتەكە. مەم و زین داستانیک
قوولی عیرفانییە^(۱۳). هەر ئەوێش دەبیاتەو سەررویی سەرجمەیی بەیتە
كوردییەكان. لێرەدا روونكردنەوێهەك پێویستە. مەم لە سێوی بەهەشتی لە
دایك دەبی، ئەوجار مەم، زین ناناسی و زینیش هەرەها نازانی مەم بەری چ
داریكە.

شوینی ژیانان لێك دوورە، پەرییەكان^(۱۴) لە خەودا زین هەلەگەرن و
دەگۆژنەو بو كۆشکی مەم. لەسەر ئەم چاوپێكەوتنە سەرسوڕهێنە، ئەو دوو
لاو پاك و نازدارە لێیان دەبیتە قەرە، پاشان خەویان بەسەردا دێ و
پەرییەكان زین هەلەگەرنەو و دەبینەو مائی خۆی لە شاری جەزیرە^(۱۵).

بەیانێ كە مەم لە خەو هەلەستێ، هەست دەكا كە سەرتاپای گیان و ژیان
لە ئەوینی كێژێك بە ناوی "زین" تەژی بوو و بپریار دەدا شوینی هەلگەری و
برواتە ئەو ولاتەیی كە زینی تیدا یە.

برایم پاشا بو كەین و بەینە دەزانی و نایەوێ كۆرەكەیی ئەم سەفەرە
دووردریژە ئەنجام بدا. بو پاشگەزبوونەوێ مەم بەزمیکیی هەرایی سەما و
هەلپەركی لە شاری یەمەن بەرپێو دەبا و هەموو كێژ و ئافەرته نازدار و

جوانه‌کانی شار تیدا به‌شدار ده‌کا، به‌و هیوایه مه‌م عاشقی به‌کیک له‌وانه بی
و زهماوندی ده‌گه‌ل بکا و ه‌وای سه‌فه‌ر و چاویکه‌وتنی زین له‌ می‌شکی
خۆی دهرباوی. له‌م به‌زم و ه‌ه‌رایه‌دا مه‌م نه‌ چاویک ده‌گیڕی و نه‌ سه‌ر به‌رز
ده‌کاته‌وه و نه‌ هیچ جوانیک ده‌توانی سه‌رنجی ئەو بۆ لای خۆی رابکیشی. ئەو
به‌راستی دل‌به‌ری خۆی ه‌ه‌لبژاردوو و کاری به‌که‌س نه‌ماوه.

برایم پاشا دیسان بۆ په‌شیمانکردنه‌وه‌ی مه‌م له‌ سه‌فه‌ر، ده‌ست به‌کار
ده‌بیت‌وه و ده‌گه‌ل وه‌زیری پیر و به‌سال‌چووی خۆی به‌ ناوی "فه‌ریاد" پلانیک
داده‌پێژن. برایم پاشا له‌شکرێکی گه‌وره و گران بۆ مه‌م ئاماده‌ ده‌کا. به‌لام له
بنه‌وه ده‌ستووریان پێ د‌ه‌دا پاش برینی چ‌ه‌ند مه‌نزلیک ورده‌ورده‌ خو له‌ مه‌م
بدزنه‌وه و بگه‌رینه‌وه تا به‌لکو مه‌م کاتیک به‌ته‌نیا مایه‌وه، ترسی ری بنیشی،
وازی بیتی و بگه‌رینه‌وه یه‌مه‌ن. ئەم نه‌زیله زۆر له‌ داستانی بالنده‌کانی "منطق
الطیر" عه‌تاری نیشابووری نزیکه.

له‌ "منطق الطیر" دا ه‌اتوووه که بالنده‌کانی دنیا ه‌اتنه سه‌ر ئەم رایه که
چاویان به‌ سیمرغ بکه‌وی، بالنده‌کان به‌ره‌و ه‌ه‌ریمی سیمرغ له‌ شه‌قه‌ی بالیان
دا، به‌لام ریگه‌ دوور و سه‌خت و دژوار بوو، ورده‌ورده‌ ماندوویتی و که‌ند و
کۆسپی ریگه‌ وه‌ی دابه‌زاندن یه‌ک یه‌ک و دوو دوو گه‌رانه‌وه و ته‌نیا له
سه‌رجه‌می بالنده‌کان سی که‌س مانه‌وه و خۆیان گه‌یاند ه‌ ترۆپکی کئیوی قاف
که ه‌یلانه‌ی سیمرغی لی بوو. ئەم سی بالنده‌به‌ ئەویندار بوون و عه‌شقی
دیداری سیمرغ له‌ ده‌روونیاندا به‌کلپه‌ بوو، ه‌ه‌ر بۆیه له‌ دژواری و ئەسته‌می
ریگه‌ نه‌ترسان و گه‌یشتنه شوینی دل‌خواز.

سپاییه‌کانی برایم پاشاش که عاشق نه‌بوون. به‌ئهمری پاشا بلاوه‌یان لی
کرد و مه‌میان به‌جی ه‌یشت، به‌لام مه‌م و به‌نگین «کوری وه‌زیر که ئەویش له
سیوی به‌ه‌ه‌شتی گورابوو» درێژه‌یان به‌ سه‌فه‌ر دا و نه‌گه‌رانه‌وه، مه‌م
به‌ته‌واوی گه‌یشته مه‌خسوود و مرادی خۆی و گیانی خۆی له‌م ریگه‌یه‌دا به‌خت
کرد. خاتوو زینیش ه‌ه‌روه‌ها له‌م ه‌ه‌نگامه‌یه‌دا خۆی کرده‌ قوربانی ئەوین،
به‌لام به‌نگین که له‌ به‌ستی نه‌ویندا ه‌یشتا کرچ و کال بوو، له‌و گیان

به‌ختکردنه ئه‌ویندارانه‌یه‌دا سه‌رنه‌که‌وت و سه‌ره‌نجام ده‌گه‌ل مه‌له‌ک ریحانی خوشکی به‌کر شه‌یتان که خزمه‌تکاری خاتوو زین بوو زهماوه‌ندی کرد.

له‌م به‌سه‌ره‌اته‌دا هاتوو که مه‌له‌ک ریحان شه‌ل بووه و له‌نگیوه. ئه‌مه نوکته‌یه‌کی زۆر سه‌رنج‌راکێشه و نیشان ده‌دا که مه‌له‌ک ریحان هێما و نومادی دنیای ناته‌واو و نو‌قوستانی مادییه. داستانی گه‌رانه‌وه‌ی له‌شکری برابیم پاشا له‌ ریوایه‌ته‌که‌ی ئۆسکارمانیشدا هاتوو^(۱۶).

لێره‌دا ده‌بێ بیژین که برابیم پاشا هێما و نومادی عه‌قله و مه‌م نومادی ئه‌وین. دیسان له‌و به‌سه‌ره‌اته‌دا ده‌بینین که عه‌قل ده‌ره‌قه‌تی ئه‌وین نایه و له‌ هه‌مبه‌ریدا تیک ده‌شکی و سه‌ر داده‌نوێنی. به‌کرشه‌یتان نوێنه‌ری شه‌ر و ناپاکی و مه‌له‌ک ریحانی خوشکی نیشاندهری دنیای مادییه. په‌رییه‌کان نوێنه‌ری قه‌زا و قه‌ده‌ری حو‌کمی ئاسمانین که ئه‌وه‌ش له‌ بازنه‌ی ده‌سه‌لاتی مرۆفدا نییه.

خالی سه‌رنج‌راکێش له‌م به‌سه‌ره‌اته‌دا ئه‌وه‌یه که برابیم پاشا به‌ دوا‌ی کوره‌که‌یدا که بی سه‌روشوێنه و زۆری پی چوووه و نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، ناروا و سه‌ولی دۆزینه‌وه‌ی نادا. به‌لام دایکی مه‌م که ئاراقارای لی هه‌لگیراوه و هه‌جمینی نه‌ماوه، په‌یتا‌په‌یتا خه‌ونی ناخۆش ده‌بینی و سه‌ره‌نجام به‌ له‌شکریکی گران و ته‌پاره‌وه به‌ شوین مه‌مدا روو ده‌کاته و لاتی جزیر و بۆتان^(۱۷). پاش ئه‌وه‌ی هه‌والی مه‌رگی ئه‌وی پی ده‌گا، ده‌ستووری شه‌ر و پیک‌دادان ده‌رده‌کا و خاکی جزیر و بۆتان به‌ تووره‌کان ده‌کیشی^(۱۸) و باره‌گا و گومبه‌ز له‌سه‌ر گوێری مه‌م ساز ده‌کا که هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌بیته‌ زیاره‌تگه‌یه‌کی پیرۆز^(۱۹) له‌و مه‌له‌بهنده‌دا.

هۆی بلا‌بوونه‌وه و مانه‌وه‌ی چیرۆکی مه‌م و زین ئه‌وانه‌ بوون که به‌ کورتی نیشاره‌مان پی کرد. لێره‌دا به‌ پێویستی ده‌زانم ریوایه‌ته‌که‌ی مام ئه‌حمه‌دی لوتفی بکه‌مه فارسی تا ئه‌م داستانه‌ جارێکی تریش بپرواته‌وه ناو دنیای ئه‌ده‌بی فارسی و زۆرتر بناسری.

***

چریکه "بهیت"ی دووهم که لهم کتیبهدا ناسیئراوه، بهیتی خه ج و سیامهنده. ئەم بهیته پاش "مهم و زین" دهکەوێته پلهی دووهم له باری گرینگییهوه. هەر کاتیگ دهلێن "مهم و زین" وا بوو، واچوو، باسی خه ج و سیامهنیش دیته گۆرئ.

"خه ج" رهنگه کورتکراوهی هه مان ناوی "خه دیجه" بی. سیامهند (۲۰) که ئیستا و له رابردووشدا دهکار کراوه ناویکی پیاوانهیه. ئەم چریکهیه له لایه ن ئۆسکارمانه وه باسی لئ نه کراوه که هیندیگ جیگهی سه رسورمانه. ئەم بهیته که گوتمان له باری گرینگی و ناوه رۆکه وه دهکەوێته پاش مهم و زین، چۆنه که له "حفه مظفریه" دا نه هاتوو؟ رهنگه ئەو جوابه بتوانین بدهینه وه که مه بهستی ئۆسکارمان له کۆکردنه وهی بهیته کوردیه کان باری زبانه ناسی و واژهناسی کوردی بووی نه ک گرینگی و بایه خی ئەدهبی و فۆلکلۆری بهیته کان. ئەم هه لبژاردن و جیاکردنه وهیه رهنگه بۆ ئەهلی زبانه نیش دژوار بی تا چ دهگا به که سێکی بیانی که بۆ یه کهم جار دهست ده داته کاریکی لهم چه شنه. وا وئ دهچی که رهحمان به کر (بهیته بیژ) یا ئاگاداران دیه ورویه، مهم و زینیان ده پیش هه موو بهیته کانی تر دا بۆ ئۆسکارمان گیرا بیته وه و ئەویش چۆنی بیستوو یه تی نووسیویه ته وه و زه فتی کردوو.

وهک باس مان کرد زۆر کاری زانستی له سه ر بهیتهی مهم و زین کراوه به لام "خه ج و سیامهند" ئەو به خته وه رییه بیان پی نه برا وه و به باشی نه ناسیئراون. نووسه ری ئەم بابته ته نیا ده که ی مامۆستا عوبهیدی لای ئەویو بیانی چاو پی که وتوو که به هاری سالی ۱۳۳۵ی هه تاوی له کۆاری زانکۆی ئەده بیاتی ته ورێژدا به ری نووسی لاتین (۲۱) بلاو کرا وه ته وه.

دهقی گۆرین سه ره تابه کی ده پیشدا هه یه که به فارسی نووسرا وه و پا زده لاپه ره ی گرتوو. له م سه ره تابه دا ئەم باسانه هاتو نه ته گۆرئ: لیکۆلینه وه له سه ر زبانی کوردی، زانایانی زبانه ناس و کوردناس، شیعر و ئەده بیاتی کوردی، تابه ته مندییه کانی شیعر و چریکه ی (۲۲) کوردی، تابه ته مندییه کانی چریکه (بهیت)ی خه ج و سیامهند.

بۆ ئەو ھەي خۆشەويست تا رادەيەك دەگەل کارەكەي مامۆستا ئەيوويان ئاشنا بن، چەند بابەتيك لە كۆتاييي سەرەتاكەي ليرەدا دەخەينە بەرچاؤ:

«تا ئەو جيگە من [ئەيوويان] ئاگەدار بم، هيشتا هيج كەس لەسەر بەيتي خەج و سيامەند كاري نەكردوو و لەلايەن كەسيكەو لە چاپ نەدراو. ئەو ھەش بوو ھەندەھەندە ھاندەري من بۆ ئەم كارە. ھەروەھا لەم چەند سالاھي دواييدا ويراي سەفەر و ليكۆلینەو ھە تووشي چەند گۆرانبيژ ھاتم و چەند دەقي ترم لەم چريكەيە كۆكردەو. بەم جۆرە دەستم كرد بە بەراوردكاري و ھەلسەنگاندني دەقەكان^(۲۳) و توانيم چريكەي خەج و سيامەند بەم شيوە كە دەبينين پيشكيش بكەم.»

من پيم وايە نووسينەو ھەي دەقە دوورودريژەكان بە پيتي لاتين پتيوست نيبە، مەگەر ريكەو ھەند يا واژەيەكي كورت، بيگومان مامۆستا ئەيوويانيش لەسەر ئەم بروايە سوورە، ھەر بەو ھۆيەش خۆي مەم و زيني ئۆسكارمانى بردە سەر رينووسى عەرەبي و فارسى كە لە كورديدا كەلكي لى وەردەگيرى. پاش ئەويش مامۆستا ھيمن سەرجمەي "تحفہ مظفريہ" ي وەرگيرايەو ھە سەر رينووسى كوردى.

نوسەري ئەم بابەتە "قادر فەتاحى قازى" تكاي لە ليكۆلەو ھەري زانا و پسپۆر، بەريز سەيد مەمەدى سەمەدى، كە خاوەن كتيب و ئاسەواري زۆرە، كرد كە لەمەي واژەي "بوزەينان" كە لەم دەقەدا ھاتوو ھەروەكردنەو ھەيەكمان بۆ بنيرى. بەريزيان ئەم يادا ھەتە بەنرخەي خوارەو ھەي بۆ ناردم كە ليرەدا دەبينين:

«رۆژي چوارشەمۆ ۲۸/۱۰/۱۳۷۹، سەعات چواري ئيواري، لە كووچەي مزگەوتى ھەباساغاى، تووشي ئاغاى ئەحمەدى ماوهرانى، يەكيك لە كورەكانى خوالتيخوشبوو مەلا رەشەي بووم. دواي چاك و خوشى، ئەو پرسيارەم لەوي كرد، وەلامى ئەو ھەبوو:

له نێو مه‌لای وڵاتی ئیمه داب وایه، به‌شی زۆری عومری مه‌لا، له هه‌ر دێیه‌ک پارێژ، مه‌لا به‌ ناوی ئه‌و دێیه‌ ناوبانگ ده‌رده‌کا، بۆ نموونه‌ خوالی‌خۆش‌بوو مه‌لا که‌ریمی شاریکه‌ندی، به‌ س‌جیل شو‌ره‌تی "مسته‌فا پورئازهر" بوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌شی زۆری ته‌مه‌نی له‌ "شاریکه‌ند" پارابوو، به‌ مه‌لا که‌ریمی شاریکه‌ندی ناوبانگی رۆیوو. بابی مه‌ "مه‌لا ره‌شه" زۆریه‌ی ده‌وری فه‌قییه‌تی له‌ گوندی بوزه‌ینانی شارباژێری عێراقی تێپه‌ر کردبوو، له‌به‌ر ئه‌وه، له‌ نێو هاو‌ده‌وره‌کانی خۆی، به‌ "مه‌لا محه‌مه‌دی بوزه‌ینانی" ناوبانگی ده‌رکردبوو. شو‌ره‌تی ئیمه که‌ "ماوه‌رانی" یه، ماوه‌ران گوندیکی داوینی قه‌ندیلییه. ب‌ه‌چه‌که‌مان خه‌لکی وێه.»

ترجمه‌ء فارسی

روز چهارشنبه ۱۳۷۹/۱۰/۲۸، ساعت چهار بعد از ظهر، در کوچه‌ء مسجد عباس آقا، با آقای احمد ماورانی، یکی از پسران مرحوم ملا محمد بزینانی، روبرو شدم. بعد از احوالپرسی، این پرسش را از وی کردم. پاسخ ایشان چنین بود: در ولایت ما رسم بر این است، هر ملا، دوران بیشتر عمرش در هر دهی سپری شود، به نان آن ده شهرت پیدا می کند.

برای نمونه، شادروان ملا کریم شاریکندی، در شناسنامه، شهرتش "مستفی پور آذر" بود، ولی چون مدتی از عمر خود را در قریه‌ء شاریکندی گذرانده بود، به شاریکندی معروف شده بود. پدر ما، ملا محمد بزینانی، چون دوران طلبگی خود را در ده بزینان یکی از روستاهای منطقه‌ء شارباژیر "شهربازار"^(۲۴) عراق طی کرده بود، به این خاطر به ملا محمد بزینانی مشهور شده بود. شهرت ما که ماورانی است، ماوران دهی است در دامنه‌ء کوه قندیل. اصل ما از آنجاست.

یک موقع نگارنده به زبان کردی مطالبی در باره بیت "خه ج و سیامه‌ند" و چگونگی قرار گرفتن در مسیر "فولکلور" کردی، نوشته بودم. بی مناسبت نمی دانم عین آن نوشته را با ترجمه فارسی در اینجا بیاورم:

«دهگه‌ل ئه‌وه‌ش که بهیتی خه ج و سیامه‌ند له پاش بهیتی به‌ناوبانگی "مه‌م و زین" ده پله دووه‌مدایه و هه‌میشه که باسی بهیت دیتته گۆرئ، ده‌لئین: مه‌م و زین و خه ج و سیامه‌ند، ئه‌من پیم شک نایه بهیتی خه ج و سیامه‌ند به‌وینه‌یه‌کی چاک و زولال به چاپ گه‌یشتی.»

جا ئه‌گه‌ر بهیتی خه ج و سیامه‌ند، چاپیکی باش و به که‌لکیشی به‌خۆیه‌وه دیبئ، که ئه‌من لئی بئ خه‌به‌رم و نه‌مدیوه، ئه‌وه‌ش، دیسان رئ له‌و کاره‌ی که ئیستاکانی ئه‌مه‌ تئیداین، ناگرئ.

ئیمه له دنیای ئه‌ده‌بیات چاومان ده‌وه بریوه که نووسراوه‌یه‌ک له کۆنه‌وه به‌خه‌تی دانهر بیه‌ته ده‌سمان. ئه‌م ئاره‌زووه زۆر که‌م پیک هاتووه. ئیمه له ئه‌ده‌ب و بابته‌کانی تری سه‌ره‌وه ئه‌ده‌ب، نووسراوه‌یه‌کمان ده‌ده‌ستدا نییه که دانهر به خه‌ت و قه‌له‌می خۆی بی، به‌تایبه‌ت ئی پسپۆره‌کانی زۆر کۆن و له میژینه. ئه‌م خاله‌ی باسما‌ن کرد، بۆ به‌یت و باو و که‌له‌پووری تری گه‌ل که سه‌رزاره‌کین (شفاهی) هه‌ر ناگونجئ. ریوايه‌ته‌کانیش، هه‌ر کامه‌یان، به‌ته‌نیایی، که‌لک و گرینگی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، نابئ هیچ کامیان بخه‌رینه پشتگوئ.

فۆلکلۆر، عیلم و زانستی ناو خه‌لکه؛ له ته‌جروبه و بیر و باوه‌ری خه‌لک پیک هاتووه. زانستی فۆلکلۆری نه‌ته‌نیا له ئه‌ده‌ب و لۆغه‌تا خۆی ده‌نوئینئ، به‌لکو له لک و پۆبلی دیکه‌شدا، وه‌کو ئه‌سته‌یره‌ناسین، داووده‌رمان، کشته‌وکال، ئاژه‌لدارئ، ئاشنانه‌وه، جو‌لایی، خۆی نیشان دهدا. پیدیان وابووه ئاش له شه‌یتان به‌ده‌ر که‌س نازانئ دروستی بکا. روژیک ئاشه‌که‌یان لئ خراپ ده‌بئ، وه‌دوی شه‌یتان ده‌کون، بیبینه‌وه ئاشه‌که‌یان بۆ ساز کاته‌وه، پاش گه‌رانیکی زۆر، شه‌یتان ده‌بیننه‌وه؛ ده‌وری ده‌دن، شه‌یتان که خۆی ده‌گه‌مارۆی واندا

دهبینی، له پرووی ناچاری، زۆر به کورتی، دهلی: «راسته و بهراو». خۆی له دهستیان رادهپسکینتی و هه‌لدی و خۆیان لی ون دهکا. پاشان عاقلمه‌ندان قسه‌که‌ی لیک ده‌ده‌نه‌وه و بۆ خۆیان ئاشه‌که وه‌کار ده‌خه‌نه‌وه.

به‌لام به‌نده چۆن بۆ لای فۆلكلۆر هاتم؟

ده‌رسی دانیشه‌که‌ده‌م هاتبووه ته‌واوبوونی، ده‌بوو ريساله بنووسين. ئوستادیکمان هه‌بوو، خوا عه‌فووی کا، به‌ناوی ئه‌دیبی تووسی، خه‌لکی خۆراسان بوو، شپست و پینج سالی پتر له ته‌مه‌ن رابردبوو، زۆر عاریف و زانا و خۆش ئه‌خلاق و سه‌روبوو خۆش بوو، له ئه‌ده‌بیاتی فارسی و هه‌روه‌ها له فۆلكلۆردا ده‌ستیکی گه‌لیک بالای هه‌بوو، زۆریش شاعریکی باش بوو. فه‌رمووی ته‌رانه‌کانی کوردی بکه به ريساله‌ی خۆت. دیاره پيشه‌کیش سه‌رم له‌م کارانه ده‌خورا، ئه‌م کاره‌م به رینوینیی وی به ئه‌نجام گه‌ياند.

پاشان دیتم به‌یت له ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا زۆر به‌شیک گه‌وره و گرینگه، وه‌ختی خۆم بۆ کۆکردنه‌وه‌ی به‌يته‌کان ته‌رخان کرد، له مه‌هاباد گه‌يشتمه به‌یتبێژیکي مه‌زن، که پێیان ده‌گوت مام ئه‌حمه‌دی لوتفی، پيش منیش بۆ که‌سانیکي وه‌ک سه‌ید نه‌جمه‌ی ئه‌نيسي و خوالی‌خۆشبوو عوسمان یۆسفی، به‌یتی کوتبوو. زۆر جار ته‌شریفی هێنا بۆ مه‌زلی من له مه‌هاباد. له مولاقاتي هه‌وه‌لادا لیم پرسى: چه‌ند به‌یت ده‌زانی؟ کوتی: هه‌یچ به‌یتیک نیه‌ نه‌یزانم. کوتم: بێ زه‌حمه‌جت ناویان بلێ. ناوی چه‌ند به‌یتیکي گوت. ده‌نیو واندا به‌یتیک به‌ناوی می‌ر و وه‌فا بوو، ده‌پیش هه‌موواندا ئه‌وم لی وه‌رگرت و خاواراستان به‌چاپم گه‌ياند. دوايه‌ش به‌یتی تری زۆر بۆ کوتم، خوا یارمه‌تی دام، زۆربه‌ی وانم به‌ چاپ گه‌ياند.

***

سێهه‌مین چریکه‌ی ئه‌م کتێبه به‌یتی ئه‌حمه‌دی شه‌نگه. ئه‌م به‌يته‌ش په‌کیک له شاکاره‌کانی به‌یتی کوردیه‌ که به‌داخه‌وه تا ئیستا رووی چاپی به‌خۆیه‌وه نه‌دیتووه.

"شه‌نگ" له فارسی و کوردیدا به مانای شوخ و چه‌له‌نگ و له‌بار و جوان و

خۆشرفهتاره. ئەم بەیتە لە باسی شەڕ و پێکدادانی عەشیرەتە کوردەکان (٢٥) تەژییە و لە هەمان کاتیشدا لە جوانی و دلبزۆینی دیار دەسروشتییەکانی وەک مانگ و ئەستێرە و ئاسمان دەدوێ و سەرنجمان بۆ لای جوانیی سەروشت رادەکیشتی. بێجگە لەم لایەنانە چارەسازی، مەسڵەت، لەسەر خۆبۆون و پێڕەویکردن لە عەقل کەوتوووە بەر باس و سەفا و پاکی و سادەیی و ئارامیشیک کە چیا و کێوەکان بەمرۆقی دەبەخشن لەو بەیتەدا شەپۆلان دەکا.

گێڕەوهری "راوی" ئەم بەیتە مام ئەحمەدی لوتفییه کە ساڵی ١٣٤٧ لە شاری مەهاباد بۆی گێڕامەوه و نووسیومەتەوه. ئەم بەیتە لە باری فۆلکلۆری و مەردمناسییەوه زۆر دەولەمەندە. ناوی زۆریک لە عیلات و عەشایر و هەرێمەکانی نیشتمانی ئێمە تێدا هاتوو، شیوهی ژبانی چادرنشینەکان و عەشیرەتەکان، رێپۆرەسمی میوانداری، پێوهندی ئەم خەڵکانە دەگەڵ یەکتاری و شیوهی داوهری و بۆچوونیان لەمەر ژبان و کاروباری رۆژگار، رابوون و کار و لەسەر کار و ئەرکەکان، ئازایەتی و نەترسی، خۆراگری و دەوامهینان، غەم و شادی، ئەوین و دلداری، گرینگیان بە چەک و ئەسپ، ناوی دار و دەوهن و گۆل و گیا، بەزۆر و زەوهندی لەم بەیتەدا باسیان لێ کراوه.

بەیتی ئەحمەدی شەنگ هەردووک چەشنی بەیتی تێدا هەیە (٢٦). یانی بەیتی کورته میسراع و بەندی «دریژ میسراع»ی تێدا هاتوو، وا وێ دەچی کە مەسەلە عاتیفییهکان زۆرتر بەم چەشنە دوايي بهیان کراون و میسراعه کورتهکان زۆرتر بۆ بهیانی بابەتە ئاسایییهکانی بهیت و پێکەوه لکاندن بەشە چۆراوجۆرهکانی بەسەرھات کەلکیان لێ وەرگیراوه. دەتوانین بێژین کە قسە ئاسایییهکان «نە هۆنراوه - پەخشان» لە بەیتەکاندا کەم تا کورت دەوری بەندی کورته میسراعهکان دەگێرن.

پاش ئەم سەرھاتایە، ئێستا دەقی بەیتەکان دەخەینە بەرچاوی خۆینەرانێ ئازیز کە هیوادارم بە چاوی رەخنە و هەلسەنگاندنی زانستی خۆیان بیدەنە بەر سەرنجی تاییەت.

سپاس بۆ خوای مهزن که توانای بهره‌مه‌پنانی ئهم کارهی داوه بهم عه‌به
بئی توانا و کلۆله.

توریز. سپه‌مه
۲۵ی گولانی ۱۳۸۰
قادر فه‌تاحتی قازی

حواشی

- ۱- منظومه‌ء کردی لاس و خزال، ص هفده: ۲۰۲ منظومه.
- ۲- مرصاد العباد، چاپ دوم ۱۳۶۵، توضیحات، ص ۵۵۴ و ۵۵۶.
- ۳- ارکان فرمانده‌ء قوای ترکان عثمانی در جنگ بین المللی اول در آذربایجان بوده و فعالیت جنگی داشته است. منظومه‌ء کردی مهر و وفا، سر آغاز، ص ۲۲، ح ۱.
- ۴- حاجی قرنی آقا، رئیس ایل مامش، متوفی به سال ۱۳۲۵ شمسی، امثال و حکم کردی، بخش دوم، حواشی و توضیحات، ص ۳۴۵.
- ۵- تا آنجا که تحقیق کرده‌ام، اهل نظر "مهم" را با محمد و "زین" را با زینت تطبیق می دهند.
- ۶- در مورد احمد خانی، رک به: الف احمد خانی و منظومه‌ء مم و زین، به قلم عبدالحمید حسینی، نشریه‌ء دانشکده‌ء ادبیات و علوم انسانی تبریز، بهار ۱۳۵۲.
- ب: معرفی شخصیت احمدی خانی، به قلم عزیز ابراهیمی، مهاباد انتشارات ملا آوراه، این نوشته تاریخ ندارد، ولی قطعاً پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران به چاپ رسیده است.
- ج: ئه‌حمه‌دی خانیه‌ء نهمر، سادق به‌هادین ئامپیدی، گۆواری کۆری زانیاری کورد، ژماره ۲، به‌شی ۱، به‌غدا، سالی ۱۹۷۴، ل ۷۶۹.
- د: منبع و مرجع اساسی ومفصل در مورد احمد خانی، کتابی است به زبان عربی، در ۵۰۷ صفحه، سال ۱۹۷۹ میلادی، بغداد، تألیف دکتر

- عزالدین مصطفی رسول، تحت این عنوان، احمدی خانی (۱۶۵۰ - ۱۷۰۷) شاعراً و مفکراً، فیلسوفاً و متصوفاً.
- ۷- پیره‌مرد، در ۱۹ حزیران ۱۹۵۰ میلادی در سن ۸۳ سالگی در سلیمانیه درگذشته است. «به‌رگی یه‌که‌م له پهنده‌کانی پیره‌میرد» ص ۵.
- ۸- «ه‌ژار» روز پنجشنبه ۶۹/۱۲/۲ درگذشته و در مهاباد در گوردستان ب‌داق سلطان که بخشی از آن به شاعران اختصاص یافته، به خاک سپرده شده است.
- ۹- استاد عبیدالله ایوبیان تحقیقات کاملی پیرامون «م و زین» انجام داده، ضمن آن تحقیقات متن اوسکار- مان راهمراه با ترجمه فارسی آن، نشریه دانشکده ادبیات تبریز، سال (۱۳۴۱ - ۱۳۴۰) منتشر کرده‌اند. آن تحقیقات بطور جداگانه نیز در یک جلد انتشار یافته است.
- ۱۰- حاصل این کار کتابی است در دو جلد که در سال ۱۹۷۵ میلادی، در عراق از طرف «کۆزی زانیاری کورد» چاپ و منتشر شده است.
- ۱۱- متوفی در مهاباد به تاریخ ۶۲/۱۰/۳، نگارنده در سرآغاز لاس و خزال، از صفحه هیجده به این طرف، مطالبی در شرح حال مام احمد لطفی بیان کرده‌ام.
- ۱۲- منظومه کردی لاس و خزال، صفحه اول.
- ۱۳- نگارنده این سطور تا این اواخر «مهم و زین» رابه عنوان یک داستان عاشقانه می‌شناختم و شاید الآن خیلی‌ها هم در باره «مهم و زین» چنین بیندیشند، در حالیکه «مهم و زین» یک داستان عمیق عرفانی است.
- ۱۴- پری، جن، مؤنث جن، روح پلید، دیو، استعاره از زن زیبا. (فرهنگ معین).
- در کردی و در این متن، پری تقریباً معادل است با فرشته. پری چهره، پری زاد، پری پیکر، دلیل اند که پری در فارسی هم معنی مثبت دارد. آقای ایوبیان در ترجمه فارسی «مهم و زین» (ص ۴۳) در مقابل پری، حوری به کار برده‌اند. یعنی در متن: پری است، در ترجمه: حوری. اما از

- صفحه ۸۷ به بعد جای حوری، در ترجمه پری آمده است.
- ۱۵- جزیره، بارها نامش در شرفنامهء بدلیسی آمد، شهری است در غرب دجله، میان موصل و دیاربکر واقع است. شرفنامهء بدلیسی، ص ۱۰، ح ۲، چاپ محمد محملوی عباسی، سال ۱۳۴۳ شمسی. همچنین رک به: شرفنامهء کردی "ترجمهء ههژار" ص ۲۷۲، «فهرمانرِه‌وایانی جزیره».
- ۱۶- مهم و زین، عبیدالله ایوبیان، ص ۸۴.
- ۱۷- بۆتان از بلاد هکاری است، هکاری جزء ایالت وان و مرکز آن "جولا مرگ" است، شرفنامهء بدلیسی، ص ۱۱، ح ۳. حاجی قادر گوتوویه:
- خاکی جزیر و بۆتان یانی ولّاتی کوردان
- سه‌ت‌ه‌ه‌یف و سه‌ت‌موخاپین‌ده‌یکه‌ن به‌ئه‌رمه‌نستان
- ۱۸- این سخن در کردی مثل است و آن کنایه از انتقام شدید است. امثال و حکم کردی، بخش اول، ص ۱۲۸.
- ۱۹- در کتاب دکتر عزالدین مصطفی رسول، مرسوم به: احمدی خانی (۱۶۵۰ - ۱۷۰۷) ص ۵۰۱، سنگی نشان داده شده که به خط کوفی نوشته شده است، سنگ در کنار شهر جزیره واقع است و آن سنگ مزار مهم معرفی شده است.
- ۲۰- قس با: سیامک در فارسی.
- ۲۱- آن زمان حروف علامت دار کردی موجود نبود و نوشتن متن با خط لاتین از روی ناچاری بود، بعداً آقای ایوبیان به دانشکده ادبیات تبریز، پیشنهاد کرد که حروف مخصوص کردی تهیه شود. چاپخانه شفق آن حروف را تهیه کرد. از تهیه حروف، ایشان "مهم و زین" را با حروف کردی به چاپ رسانیدند.
- ۲۲- منظور از چریکه "بیت" است. ایشان به بیت "چریکه" اطلاق کرده‌اند، واضح است که تغییر نام آثار ملی و بلاد و امکنه با روح تحقیق موافق نیست. در مهم و زین ایشان، ص ۹، آمده: "چریکه‌ی که‌ل و شیر" در

حالی که "که‌ل" صدایش چریکه نیست، چریکه صدای باز (مرغ شکاری) است. «متن منظومه‌ء مورد بحث، ص ۲۷، ح ۲». اگر گفته شود که در اینجا منظور از "چریکه" داستان و سرگذشت است و صدا منظور نیست، در پاسخ می‌توان گفت که بیت نام حقیقی و منحصر به فرد این منظومه‌هاست و برای همه آشناست و نامی جامع و مانع است، خود همین منظور را برآورده است، دیگر چه لزومی به تغییر آن.

۲۳- منظور نویسنده، روایت هایی بوده که خود ایشان و یا دوستان ایشان از قول بیتخوانان یادداشت کرده بوده‌اند.

۲۴- شهر بازار: بخشی است از استان سلیمانیه‌ء عراق، واقع در شمال شرقی شهر سلیمانیه. ر ک به "گوواری کوواری زانیاری کورد" به‌غدا، سال ۱۹۷۴ میلادی، شماره ۲، قسمت ۱، نقشه‌ء مقابل صفحه‌ء ۳۹۶، مقاله‌ء دکتر ناجی عباس احمد، تحت عنوان «کوچهری و ترانس هیومانس له پارترگه‌ی سوله‌یمانی و هه‌ولتر».

۲۵- در گذشته‌های دور و نزدیک این رسم کمابیش در کردستان معمول بوده است ولی اکنون به کلی منسوخ شده است.

۲۶- هر بیت از شماری بند «band» تشکیل می‌یابد و هر بند تعدادی مصراع هم قافیه است.

مہم و زین

به قووهتی حهق کارسازی قه‌دیم.

پادشایه‌ک بوو له یه‌مه‌نّ، شه‌ه‌نشاهی‌کی زۆر قورس بوو، نیوی برایم پادشا بوو.

رۆژیکی ئە‌گەر چۆوه مائی، به ژنه‌که‌ی گوت: ئاوینه‌م بۆ بینه، روخسه‌تی^(۱) خۆم ته‌مه‌شا ده‌که‌م، زۆر له‌میژه‌ خۆم نه‌دیوه.

ئە‌گەر زه‌ینی دایه، ته‌مه‌شای کرد له‌ ریدنی سّی چووار ده‌نک سپی ببوو. جا گوتی:

ئە‌و دونیایه‌ هیچ نییه

سّی پیز فرمیسکی هه‌لپژتن بۆ سه‌ر عه‌رزیه

خیزه‌ره‌یان^(۲) هات بۆ سه‌ر ریدنیکی سپیه

گوتی: من بّی عه‌ولادم، میراتگرم نییه.

ئاوینه‌که‌ی له‌ حه‌یفان به‌عه‌رزى دادا، گوتی: «که‌س نییه‌ مه‌مله‌که‌تی من دووای من به‌رپۆه به‌رئ».

پیاویکی زۆر هونه‌رمه‌ند بوو

به‌لام بّی رۆله‌ و فرزه‌ند بوو.

---

(۱) روخسه‌ت: روخسار، دم و چاو.

(۲) خیزه‌ره: به‌ شوین یه‌کترا هاتن. هب (= هه‌نبانه‌ بۆرینه).

دوو وهزیری هه‌بوو ئیکیان نیوی نازاد بوو، ئیکیان نیوی فریاد بوو.

جا گوتی:

ئهری گه‌لی ده‌وه‌زیرانه

ئهمن به‌نگۆم هه‌یه ئیحتیار و متمانه

ده‌وده‌می سکه‌ی بیست و چوار و مه‌تای به‌قیمه‌ت گرانه

ئهمن لی قه‌وماوم، روپکه‌ین له‌ ده‌رگای یه‌زدانه

به‌ میرات به‌جی ده‌مینئ ئه‌و مه‌مله‌که‌ت و ده‌ور و دوکانه.

ئه‌وانیش گوتیان: پادشا له‌سه‌ریه‌تی خیراتیکی زۆر پکا؛ به‌لکو خودا کورپیکت بداتی، زولم و زه‌لاله‌ت له‌سه‌ر خه‌لکی هه‌ل‌بگره‌. پادشا قسه‌که‌ی به‌ دایه‌وه‌ نوسا، ئه‌وی پتیا‌ن گوت، وای کرد.

ئیسوارتیکی، کاتیک پادشا چۆه‌ مائی، ده‌رویشیک له‌به‌ر ده‌رگای شا یاهووی کیشا، جا گوتی: «ئهمن میوان بم، ئی پادشایان ده‌بم؛ ده‌رویشی ته‌وه‌قو نیم».

ده‌رویش شه‌وی له‌ ماله‌ شای میوان بوو، جا به‌ شای گوت:

پادشام ئه‌تۆ فکرت بلاوه

ئهو خیراتی کردت، قه‌بول بوو له‌کن باری ته‌عالا، بینایی چاوه

ئهمن دوو سیوی به‌هه‌شتم بۆ تۆ هیناوه.

ده‌رویش گوتی: «ئهم سیوانه‌، ئیکیان بده‌ به‌ نازاد، ئیکیان بۆ خۆت بیخۆ؛ خودای ته‌عالا ئینشه‌للا کورپیکت ده‌داتی».

پادشا زۆری قسه‌ی ده‌رویش پی خۆش بوو. نازادی بانگ کرد، گوتی: «ئهو سیوه‌ی پخۆ».

هه‌رتکیان ژنیا‌ن حامیله‌ بوو، هه‌رتکیان کورپیان بوو؛ قورعه‌یان بۆ کیشان: ئهو به‌کاکه‌ مه‌م وه‌ده‌رکه‌وت، وه‌زیریش کورپه‌که‌ی نیونا به‌نگین.

خه‌لک پیوه‌ی ده‌هات. به‌ نازیک پادشا کورپه‌ گه‌وره‌ کرد، مه‌گین خولا بزانی.

پیاوی وا جوانچاک له دنیا دا نه بوو، که مال و جه مآلی به کترگیر بوو.
شا شەش هه زار سواری ده بهر دهستی نا، بق راوی پچی.
برایم پادشا شوکرانه بیژیری خودای دایمه ده کرد.
سی پهریش بوون، به وینهی بهنی ئادم. ئه وانه په ره وازه بوون، هاتن دهو
مه مله که ته وه. ئیکیان نیوی ته قییه بوو، دووه کانی تر نیویان سه فیه و روح فیه
بوو.

ئهم پهریانه به عومری خو لای ریگیان که و ته ئه و باله خانهی که کاکه مه می
تیدا بوو. شه وی له وی نیشن. ئه گه ته مه شای کاکه مه میان کرد، جوانی
وایان نه دیووو.

گوتی (۱):

گه لی دمخوشکانه

خوشکو بیته وه به قوربانی زنجیره ی دهر ولفانه
خالی رهش له و کابرایه ی بوته وه به نه خش و به نیشانه
له بنی ئاده میدا نه مدیوه پیاوی وا لایه ق و جوانه.
روح فیه ده یگوت:

کار به دهستی پادشای رحمانه

هه ق دهستی ئیلاهی ئه رواحی ئه وهی وا دانا.

دیسان هه ره ئه و ده لی:

گه لی دمخوشکانه

ئهنکو مندالن، زۆرو نه دیوه زهمانه و ده ور و دوکانه

سالیکی هاتمه خاکی بنی ئاده می، لپی دادامه کرپوه و شیلینگی پیره
بارانه

---

(۱) به بیژیر دیاری نه کردوه کامیان ئهم قسه ی گوتوه.

پٽم ڪهوتہ شارمڪہی جزيرئ، مہملہڪہتہڪہی بؤتانہ
 ڪيٽيڪي لي بؤو شل و مل و سايہ گہردن، گہليڪ لہبہردلانہ
 بہويان دہگوت: خاتوزيني بہ زولفانہ
 بني ئادہمی چاوی پئ بڪہوئ، شيت دہبي، بؤی دہبي بہ ديوانہ
 بؤ برين دہبي، لہسہري دانتي، بيڪہی بہ دہرمانہ
 دہلي شانہی ہہنگوينہ و لہپيش دہمی حاکمانہ
 ئيؤہ نہوديوہ، ئہو لہو ڪاکہ مہمہ پتر^(۱) جوانہ.
 تہقيہ^(۲) دہيگوت: گہلي دہخوشڪانہ
 ئيمہ پەرہوازہ بوين، ہاتوينہ نيؤ بني ئادہميانہ
 با پچينہ جزيرہ ويٽرانہ
 مہملہڪہتہڪہی بؤتانہ
 لہ ڪنم ہہيہ مورووه خہويڪي حہزرتي سولہيمانہ
 با پچين خاتوزين بيٽهؤش ڪہين، بيٽين دہگہل ئہو ڪاکہ مہمہی بيڪہينہوہ
 بہ ئاملانہ

ئہوحہلہ تي بگہين، بزائين ڪينہيان لہ ڪينہيان زياتر جوانہ.
 جائئوہ ہاتن مورووه خہوہڪہيان لہسہر دلي خاتوزين دانا. بيٽهؤش بوو.
 يہڪ سہر ہينايان بؤ يہمہني، لہ تہنيشت^(۳) مہميان دريٽر ڪرد. مورووهڪہيان
 لابرڊ، هيچ فہرقيان پئ نہ ڪردن. سہتحي بيوون، بؤ خويان عہجايب ماپوون.
 خاتوزين لہ بورجي بہلہڪدا نوست. شوباي سہحرايہ لتي دابوو، خہبہري
 ببؤوہ، نہيزاني ڪہ بيٽهؤش ڪراوہ، ومختيڪ بہتہواوي وەخہبہر ہات، ديتي

---

(۱) پتر: بہراوہردي پڪہ دہگہل «بہتہر» ي ئازہري.
 (۲) ليٽرہ مامہحمہد گوتويہ «فہخريہ»، جاري وا ئگہر گوتبام ئہم نيوت پيشو
 نہگوتوہ، دانہدما، دہيگوت: دو نيوي ہہبوو. «دوو نيوي» بوو.
 (۳) لہم وشہيدا «تہن» دہبينين. «تہنيش» ي فارسيش ڪہ تازہ ڊاڪہوتووه، ہہرئوہيہ.

جھیلکی دھگھل راکشاوہ، جوانچاک، گوتی: ئوہ کئیہ؟ بؤ دہبی ہاتبتہ
ئیرہ؟ ئوہ بانگی کرد، گوتی:

لاوہ، لاوہکھی ہیچ نہزانی

لہ جوانان عہیب نییہ، دلّ پہخش و پھریشانی

ئەتۆ لہ روحی خۆت بیزاری، وا بیّ عہقلی، ہیچ نہزانی

کولمھی منت کردووہ بەشہرہت و کانی

ئاخر دہبی پیم بلّی: ئەتۆ خوشکی میر زیندینی میراودہلانی

ئەگەر بزائن دەستبہجیّ روحت دہکەنہوہ بہ فانی.

مہم خہبہری بؤوہ. وەک لہ بانی بہر بیتہوہ وابوو.

خاتوزین گوتی: لاوہ شہیتان زہللہی پیّ کردوووی.

بہ وەکەم ئەگەر بیناھی چاوہ

بنی ئادہمی، خودا نہفس و ہہوای لہ کەللہی ناوہ

ہاتووہ ئیرہ، پیم بلّی کئی ریگای تۆی داوہ.

لاوہ ئەتۆ بیّ عاقلی، ئوہ تہگبیرہت کردووہ بہتہنیّ

خاترجہم بہ گولی یاسہمەنت نادہنیّ

ئەلعان خہبەر بدہم سہرت لیّ دہکەنہوہ لہ قہلای بہدہنیّ.

کاکہ مہم ئیغیار بؤوہ، گوتی: ببورہ مہزلیّ خۆمہ ئیرہ. کیشہیان لیّ

پہیدابوو. ہەر وەدیوی خۆی دہچوو خاتوزین. مستیکی لہ کاکہ مہم دا دمی

پر بوو لہ خوین. کاکہ مہم گوتی: ئەگەر پیت وایہ مہزلیّ خۆتہ بانگی کئفہتت

کە.

خاتوزین دہلیّ:

قەرہواش و گہورہ قەرہواشی ئیو گہورئی

رہبی ہہموو رۆژیّ مردووئکت لہ مالّہبابی بہرنہ دہریّ

جاریکی سەر بێنه سوپیه ئهتۆ له ئالهتی (١) پهنجهری
 ئهوه ههتیوه لاوژه کتیه لهکن خانمت هاتۆتهوه مهکان و گوزهری؟
 قهرهواش و گهوره قهرهواشی نیو عوزاره
 خوداوهندی میری مهزن لیت تیک بدا کاروباره
 تازته مه مک خپ کردوه، دهلی ههنا
 وهه سوپیه، له خانمت قهوماوه و هاواره
 بۆ من دهبیته ئابروو چوون و خهم و پهژاره
 بۆ هاتۆته ئیره ئه کابرا بی ری و شوین و بیکاره؟
 قهرهواش و گهوره قهرهواشی نیو مه لهک ریحانی
 بۆ حازری رۆژی خه لات و بهرات بهخشانی
 له گهرم وهردهگری یاقووتی عهبدولحهسهن و له علی رومانی
 ئه ورۆکه بۆ بهدردی خانمی خۆی نازانی؟
 قهرهواش و گهوره قهرهواشی نیو زیبایه
 بۆ حازری رۆژی خه لات و بهرات بهخشانی، هه لاله لایه
 کهس بۆ خه لات وهرگرتن له پیش تۆدا نایه
 بۆ دیار نی؟ دلێ خانمت وا شکست و موفته لایه.

نه بوو، کهس نه بوو. کاکه مه م گوتی: خانم ئیجازه بفرموو ئه من بانگی
 نۆکه ری خۆم پکه م. بزاین ئیره مه زلی منه یان مه زلی تۆیه؟ گوتی: بانگ که.

کاکه مه م ئه وه بانگی کرد، گوتی:

نۆکه ر و گهوره نۆکه ره که ی نیو بهنگینه

به دهستیکت بگره وه له گهن (٢) و به دهستیکت بگره وه مه سینه (٣)

(١) ئالهت له «هب» دا هاتوووه. مه عنا که ی ئاوا نوسراوه: داروکه ی پهروازی شووشه

پهنجهری. من تینی نهگهیشتم لیره مه بهست له پهروازی چیه؟

(٢) له مه تنی عه سلیدا ئاфтаوویه، من کردم له گهن.

(٣) مه سینه: ئاфтаوهی مس.

سەرت لەبن کەوڵیکی قاقومی (قومرۆیی بالۆیز پەنگ؟) دەریه
 له دمی ئاغای تۆ دەروا جۆگهله و جۆباری دەخوینه.
 کۆ بوو له بهنگینی دهگۆلباوه
 سەری له بن کەوڵی قاقوم دەردەهیناوه
 شەمێکی کافووری هەڵدەکرد و دەستی دەدا ئاقتاوه
 سەری پەردەیی مرواری بەندی هەڵدەداوه
 شل و مل و سایه گەردنێک دەگەڵ ئاغای قەسەیان تێک گیراوه
 دەیگوت: با عەیشیان لێ نەشیوێ، فوی لەشەمەکه کرد، گوتی: ئاغا
 خەجالەت خۆم، چراکەم لێ کوژاوه
 گوتی: خانم مەزلی کاکە مەمە ئێره، ئەتۆ سەرت لێ شیواوه
 ئاقلت پەشووکاوه
 پەریان دەستیان له دلت داوه
 پەڕێشان مەبه، خودای تەعالا ئەتۆ و کاکە مەمی بۆ یەکتەری داناوه
 شەوه بەلام شەوی زۆر نەماوه
 ئەلعان مەلایان، فەقێیان - شەو درەنگە - نەسرومینه‌للا دەکەنەوه بلأوه
 ئەللا ئەللائی سۆفییانە و سەریان لەسەر سوچدە داناوه.
 کۆلمەت دەلێی بەفری کۆیستانییە و تازەکانە زەردەیی تاوێی لێ داوه
 بەژنت دەلێی غەلفی یەک سالاپە و شەختەیی پایزێ لێی داوه
 توله نەمامە و گەلای پێوه نەماوه
 مبارەک بێ، رەبی لێک ببینن کام و کاوه.
 کاکە مەم پەردەکەیی کێشا و گوتی: ئەدی بۆ ئەمن نەهاتوو مە کن تۆ؟
 خاتوزین گوتی: تۆ کێی؟ خۆیان بەیەکتەری ناساند.
 دەوعانەدا شەقەیی بالی پەرییان هات، زانییان ئەوه کاری پەرییانە.
 خاتوزین گوتی: وەرە مەرد بە - نەوهک پەرییان بمبەنەوه - مەنوو ئەوشو.
 ئەلعان ئەوه چاوم بە تۆ کەوت، روحم بۆت بزوت.

کاکه مهه خه نجهری له بهر خوئی دهر کیشا، ههتا دهسکی خه نجهر خاتوزین نار هحته نهکا. په رچهم و سمیئل تیک هالان، هه رکیان به جووت خه ویان لی کهوت.

نه یانه هشت تاو هه لی، په رییان خاتوزینیان هیناوه، له بورچی به له که، ده کوشکی خویدا له جزیری دریژیان کردهوه.

کاکه مهه نه گهر خه بهری بووه، دهسته کوته یه کی کرد، دیتی خیر بردوویانه ته وه.

کاغه زیکیان نووسیوو، به جپیان هیشتبوو: نه وه خوشکی میر زیندینی میراوده لیانه، ئیشتیات لیه وه دووای که وه. ئیمه و امان کرد، لیمان مه گره.

مهه له تاوان بیهوشی به سه ردا هات.

به نگین هات خه بهری هینا، گوتی: نازانم کاکه مهه بو وا بی حاله؟

دایکیشی هیندهی مهه خوش دهویست نه بیته وه، جا کوتی:

کی بی له نوکه ری، له نوکه ری نه وی دونیا به

بو ئاغای خوئی پیک بینی شهرت و به قایه

جووایکم بو بهری بو نه دهر وونی و خه به ریکم بو بهری بو برایم پادشایه

سه لای گه وره و گرانم لی رابوو، پیم وایه کاکه مهه گرتوویه دهردی

موفاجایه.

کاکه مهه دوو خوشکی بوو ئیکیان نیوی فخر نه شهره فو، ئیکیان نیوی

خوواز بوو.

دایکی کاکه مهه گوتی:

ده بلین به فخر نه شهره فو و خوواز بینه وه، برایان حالی بی حاله

خشلان دانین، له قوئیان دامالن بازبیه ندی لاله

دلیم به حری پر شه پوله، وه کو هوری گه وال گه وال

سه لای گه وره و گرانم لی رابوو، کاکه مهه نه وره که بی حاله

له نه کاو خوداوه ندی میری مه زن دهردی بو کردووه هه وال

نازانم نه ئازاری خوداییه و نه موفته لای دوو چاوی کالّه.
وهزیر و وهکیل ئه وه لیتی و مخر بوون. برایم پادشا کوتی:
له روناکاییم^(۱) له ری پی تهخت و تانج،
دهدبه بهی شایی، بۆ وا نه خووشی بۆ وا هه ژاری
ئه نگووایی یان برینداری؟

دهولت و مال م زۆر بی حیسابه
سویندم سهد جار ان به مائی کابه
به هه رچی بلتی بۆ تۆ تهواوه^(۲)
خودا گۆچانی پیری و هدهستم داوه
له منی نهستینی ئه و تاقه لاوه

بلین تهخت و تانجی بۆ وی به جی ماوه.

له پاش باس و خواسیکی زۆر کاکه مه م گوتی: ژنم دهوی، خوشکی
میرزیندینی میراوده لان، له جزیر و بۆتانی، نیوی خاتوزینه.

فریادی وهزیر زۆر پیر بوو، هیچ کس نیو بانگی جزیر و بۆتانی
نه بیستبوو، گوتی: شاهم دهگه ل بابی تۆ ئه من که رهتیک ریگام که وتۆته جزیر
و بۆتان. دووره دهسته. کاکه مه م ناگاته وی. ئه و هۆردوکی شیبه نابی. ژنی
جووان بین داوه ت بگین. کاکه مه م ئیککی وه به ردلی پکه وی، بۆی بینین.
له تهواوی مهمله که ت هینایان له نۆ جیگا داوه تیان سازکرد. داوه ت که سک
و سور رهنگابوو، تیک هالا بوو رهش به له ک.

لیم گه رین حال م بی حالّه
تیکه ل بوون په رچه م و حالّه

---

(۱) له «روناکاییم» ئی منه. له مهتنه که دا مامه حمه د گوتویه "له ری پی شوناییم"
مه به سی "له رهوشه ناییم" بووه، پیم وایه. ئه م که سانه ی وه دوی به بیت ده که ون،
دهبی بزنان له بهیتاندا شتی وا زۆر دپته پيش.
(۲) یانی مه رامی دل ت پیک دینم، به هه ر قیمه تیک بی.

ھىندىك گىيوھ، ھىندىك كالە
 لىمۆيان لە بن دەسماڵە
 پاك قەدى دەلىتى شىمالە
 ھەور لىم گەوال گەوالە
 قەت زىمانم نەبى لالە
 لىم تەلخ نەبى ئەحوالە
 ھەرچى پىرە يان منداڵە
 ئەو داومتە كالە كالە
 منىش دلم ھەر عەبدالە
 ھەيفى بى كەس، نىمە مام و خالە
 غەرىبىم، حالم بى حالە.
 عالەم بە گولان يارى يارى يار
 گىرۆدەى تۆم لەيل و نەھار
 بەجەرگىيەوھ داوم رەشمار
 شەكر و قەند و عەبىر بە بار
 بۆت نەماوم كورتەى پۆيلە^(۱) دار.
 بسكى خۆى رادەوھىتىنى
 بارە ھەنجىرىم بۆ دىنى
 وەكو رۆژى خۆى دەنوئىنى
 ساتى بە سەت رەنگ دەنوئىنى
 جەرگ و دلم لى دەرفىتىنى
 جەرگەكەم خوين دەدەلىنى.
 عالەم پاك بە گولان شىواوھ

---

(۱) پۆيلە، پۆيلانە: لىزگە موروى سەر، بۆ خىشل لە سەرى دەدەن. ھب.

کۆخ و ههنجیر تیک، رژاوه
وهه و وشه و گۆل و سووراوه
شایی پادشا سه رگیراوه
مبارهک بی بووک و زاوا .
عالم به گۆلان یاری یاری یار .
عالم به گۆلان مهستی بۆنه
هه مووی گۆلی گۆناوگۆنه
تیک هالاوه سهقر و سۆنه
عارهق له کۆلمان ده رۆنه
ئال بوون سهریان ئی لیمۆنه .
گواره و کرمهک و قهتاره
ویک دهکهن، نارهناره
سنگت وهک بازاپی و شاره
سه رهه لینه جاروباره
به گۆشه ی چاوی به خوماره
ههتا بلیم: ئه وه یاره .
گواره و کرمهک و ههیت و هووت
دوپی لال و دوگمه و یاقووت
چۆن جارییه بوون خال وا له رووت
وهک خه زنه ی شه داد، نمرووت
زانیت نه شه ی که لله م بزووت؟
به نازکردن و هات و چووت .
گه ری داوه تی گیراوه
سوور و سپی تیک، هالاوه
خال و په رچه م تیک رژاوه

تیل به سەر پاک شل ههنگاوه
گهردن وهک شووشه‌ی گولآوه
عه‌زیه‌تم گه‌لیک کیشاوه
قسمه‌ت وای ئه‌من هیناوه
مزانگت وا کیشا دوواوه
به‌ئه‌برۆت جه‌رگم بپراوه.
سنگت وهک بازاڤ و شاری
خۆت وا له من کردووه دیاری
وهک گولێ هه‌وه‌ل به‌هاری
لێم مه‌علووم که ئه‌گه‌ر یاری
با نه‌چمه‌وه به‌ پرزگاری
لێت داوم وا تیری کاری
به‌ فه‌قیری و به‌ هه‌زاری
ناچمه‌وه بێ سه‌وقات و دیاری.
ئه‌ی باغی کۆخ و هه‌نجیرم
تۆ غایبی من زاهیرم
جا چۆن ده‌بی به‌ ده‌زگیرم؟
ئه‌من په‌سه‌ندی میرانم
شوعرایه‌کی زۆر چازانم
عاشق به‌ جووتیک مه‌مکانم
بریندار و هه‌راسانم
ته‌حسیر ده‌که‌م تا ده‌توانم
ئاشقی باغی گولانم
ئاشقی سیوی سه‌رلکانم

ئاورم وئى دە ئەرى گيانم،
 رەشبه لەك وا تىكەل بووه
 سەريان لە داوھتى گەرم بووه
 كچ و ژن و گەردەر ووه
 ئەمن پوحم وا پوئيوه.
 تەير لە سەرمان دەگەرئ
 كولمەت وەك گولئ سئوهرئ
 روح سەت جارت دەبەرگەرئ
 غەريبم، نەھاتومە شەرئ.
 بۆ دەمت بئى گفتوگۆئيه؟
 شيرنە ئەو چا و برۆئيه
 جوانئ ھەر قابيل بەتۆئيه.
 غەريبم بمكە ميوانئ
 زۆر ناسك و شلك و جوانئ
 دەم پكە بە شەرئەت و كانئ
 بە دزئ و مەخفئ و نبيانئ
 من سوتوم گەر بزائئ.
 گەرئ داوھتى گەر پراوہ
 سور و سپی تىك ھالوہ
 شەكر و ھەنار و قەنداوہ
 خال و پەرچەم بوون بلاوہ
 گول و وەنەوشە و لاوواوہ
 بولبول لەوہئ مەحتەل ماوہ
 قومرئ دەنگئ ھەلئناوہ

مبارەك ئەو بە ندوباوہ. (۱)

كاكە مەم كەۋلى قاقوومى بەسەر خۆى دادا، لە داوہتا چاوى لە كەس نەكرد.
گوتى: ئەگەر ژم بۆ دىن، ئەوم بۆ بىن؛ دەنا دەچم بۆ خۆم وەدوى دەكەوم.
وہزىر بە پادشای گوت: چارە نىيە، لەشكرىكى بۆ سازكە، لەشكرەكە لە
نيوہى رتيە بگەریتەوہ، ئەويش مندالە، سام دەيگرى، بەتەنى ناچى، ئەوى
دەگەلى بچى تەنيا بەنگينە، جا پاشان بۆ و كارە رتيەك دەبينينەوہ.
جا پادشا هيناي لەشكرىكى زۆرى بۆ ساز كرد، ئەندانەى دە ھەزار كەس.
دايكى گوتى: بىروا دلم دەتوقى، دەترسم نەگەریتەوہ، عيشق لە كەللەى داوہ.
بەنگين بە كاكە مەمى گوت: داىكت دلى زۆر كولە، پچۆ كنى گەردنى خۆتى
پى ئازا كە.

ئەوہ كاكە مەم سووار بوو ھات بۆ لای دايكى.

دايكى گوتى:

قەستەم بەوہى كە بى مەكانە

دانەرى ەرز و عاسمانە

حەلالت ناكەم ئەمن شيرى مەمكانە

لەت ھەرام كردووم ژيان و گوزەرانە.

كاكە مەم گوتى:

دايكى من لەگوين كەس نىيە

سەرى منت بىتەوہ بە قوربانى سەرييە

خوداى تەعالا موقەدەرى پى كردووە لە ئەزەلبىيە

شەونخوونىت دەگەل كيشاوم، بە منت داوہ شيرى سىبييە

ھاتوومە لای تو بە ەزىمى گەردن ئازاييىبە.

---

(۱) ئەم بەندانەى داوہتى، ئى بەيتى ەلى بەردەشانىيە، لە داوہتى بۆ جنۆكەكانى
گوتووە، لەويش ئاشقى بسكى بوو، من ھىناومەتە ئىرە. مامەحمەد بەيتى ەلى
بەردەشانىيى بە جوئى پىي گوتووم.

زنجیره‌ی زولفان تهنافه و له ئەستۆم کراوه
 مژانگی ئەبرۆی تیره و له جەرگم دراوه
 په‌یکانه، له پشتم سەری دەرھێناوه
 بۆ جزیری دەچم ئەگەر ئەو سەعاته عومرم ببی تەواوه.
 جا دایکی گوتی:
 پۆڵە ئاخر وا نییه، وا ناکەم
 مەگەر سەری خۆم بە کۆپەڵە‌ی خمیدا کەم
 حەزەرەتی خدر بوو، خۆی کربوووه دەرۆیش، له کۆی تووش بـم سیـوێکی
 بەهەشتی لێ وەرگرم و جووانتکی وەک کاکە مەمی پێ پەیداکەم
 بە خودای لێره برۆی، له دەروازە‌ی یەمەنی بمری، گەرنـت ئازا ناکەم.
 کاکە مەم گوتی:
 ئاخر دایه دەرەم بێ دەرمانه
 دەرەم زۆر گرانه
 لەکن حەکیمان وەدەست ناکەوێ ئەو دەرمانه
 بەوه‌ی کەم خالقه و بێ مەکانه
 عەرز و عاسمانی بە بێ تهناف دانا
 بۆ خوم لێرەم و روحیان له جزیری بردوومه‌وه حەفسخانە.
 دایکم لەکنه خۆی ساحیب عاقله و عاقلی تەواوه
 چ پکەم تیری بە په‌یکانیان له جەرگم داوه
 خوین دەکوڵی و بۆ چاوم هێرشێ هێناوه
 قالبم لێرەیه و روحم له جزیری حەفس کراوه.
 بەوه کەم ئەگەر بێ مەکانه
 پیم خۆشه دانیشم لەکن دای و بابانه
 قالبم لێرەیه و روحیان له جزیری بردوومه حەفسخانە.
 دایکی گوتی:

له بۆت هه‌لده‌به‌ستم گه‌می،
له داویننی به حران بگه‌ری جیسری
شه‌رتم کردوو له بۆت بینم کچی پادشای میسری
سه‌فه‌ری هات و نه‌هاته، رۆله کاری کردن نییه و ناگری.
هه‌رتک چاوم کویر بوو له‌سه‌ر لانکه و بیشکه راژانی
تفلّم گه‌وره کرد و ئارامی دلّی منی، نامیننی ئارامم له مه‌مله‌که‌ت و له
مه‌کانی

مه‌گه‌ر سه‌رم به‌رمه‌وه سه‌ر کوبه‌له‌ی ده‌خمخانی.
خه‌به‌رم بۆ بدەن به ته‌واوی مه‌مله‌که‌تی عالم، بزائن به‌و خه‌به‌ره
دلّم پر له ژانی دهنه‌شته‌ره
کاکه مه‌م دلّی به‌ستراوه به ریحانه‌ی ئه‌و دولبه‌ره
له دلّیان داوه، برینی جیگای دمی خه‌نجه‌ره.
ده‌بلّین به خوشکانی پکه‌نه‌وه شین و واوه‌یلایه
ده‌ردی بی دهرمانه و به هیچ که‌س چاره‌ی نایه
ده‌چی بۆ جزیر و بۆتانی، بۆ من خه‌م و په‌ژاره و واوه‌یلایه.
کاکه مه‌م سووار ده‌بوو، سی جاران بۆ دایکی ده‌گه‌راوه
ده‌یگوت: دایه نۆ مانگه و نۆ پۆژه‌ت له‌سه‌ر من کیشاوه
به‌شه‌وی تاریک و به رۆژی رووناک لانکی من به ده‌ستی تۆ راژاوه
ئازادم که نه‌وه‌ک له‌و سه‌فه‌ره نه‌گه‌ریمه‌وه دواوه
دوازه هه‌زار که‌س له شاری یه‌مه‌نی له کۆپه‌ی گریانیان ده‌داوه
ده‌یانگوت: کاکه مه‌م پی و قه‌ده‌می خیربوو، به‌هره‌ی ئیمه‌ یه‌گجار رۆر
زیاد و ته‌واوه

هه‌م له دایک و بابی هه‌م له میلله‌ت قه‌وماوه.

دایکی ده‌یگوت:

رۆله چ پکه‌م عیلاجم نییه

ئاگادارت بن چل سوواره‌ی غه‌یییه
ئه‌لیاس له ده‌ریا و خدر له چۆلی و به‌رییه
وینس له به‌حرئ و وه‌یسه‌لقه‌ره‌نییه
سوله‌یمانی بنی داود، ئه‌گه‌ر له ده‌ستیدان بالنده و ئینس و جینییه
ئامانه‌تی تو بئ یاقووب، ئه‌گه‌ر دايم ده‌گری، ده‌لئ: یوسف زیندانییه
پتغه‌مبه‌ری ئاخری زهمان، ئه‌گه‌ر شه‌فیعئ ئه‌ولییایانه، له گوئین هیچ
پتغه‌مبه‌ریک نییه

سه‌لای گه‌وره و گرانم لئ رابوو، روخساری کاکه مه‌م ئه‌وجار له من قاتییه
ئاخ ئه‌وه‌نده‌م چاو پئ که‌وتبایه ده‌گه‌ل خوئ بیه‌تبابا کیژئ مه‌رزینگان به
بووکییه

له‌کن من خه‌زینه و جه‌لال حیسابی نییه
پاکم ده‌به‌خشی، دهمدا له ریتی ئیلاهییه
سه‌ده‌قه‌ی کاکه مه‌م بئ، له‌و سه‌فه‌ره‌ی نه‌یبئ گيروگرفتییه.
کاکه مه‌م وه‌رئ که‌وت، به پانه‌وه‌ عالم ره‌گه‌لی که‌وتن، مه‌ودایه‌کی زۆر
ده‌گه‌لی هاتن. له‌و جیئ خه‌لک گه‌رانه‌وه و به‌رییان کرد، برایم پادشا ده‌ستی
کرد به‌گریان و گوئی:

ته‌مه‌شای بابه پیره‌که‌ت کردووه هاتۆته خووارئ له‌سه‌ر ته‌ختییه
سئ ریز فرمیسکی ده‌که‌ونه سه‌ر عه‌رزییه
هاتوونه خووارئ بو سه‌ر ریتنیکه سپییه
جا پاش کاکه مه‌م ژیانم^(۱) بو چییه؟
خه‌زینه و ملک و مال، ئی خه‌لکییه.

---

(۱) ژبیان (ziyan): زنده بودن، زنده‌ماندن، زندگی، زندگانی. ژیان فارسی هم همین است. شیر ژیان یعنی شیر زنده و چالاک. در فرهنگهای فارسی که ژیان را خشمگین معنی کرده‌اند، آن یک معنی حدسی و تقریبی است، زیرا به این مطلب توجه نشده است که ژیان از ریشه زیستن است.

سوارهكانى دهگه‌ل كاكه مه‌م بوون، نيوه‌يان پاش دوو مه‌نزل رۆين،
گه‌رانه‌وه. كاكه مه‌م به به‌نگينى گوت: ئەلعان بۆ وا كه‌من، ئەگه‌ر ئيمه هاتين
سوارهكان زۆرتەر نه‌بوون؟

به‌نگين گوتى:

ئەغام له‌به‌ر عيشقى خۆى وه‌ك گۆلى كوڤستانى غه‌ملاوه
ئەو سواره‌ى ئەگه‌ر دهگه‌ل ئيمه هاتوون، هه‌مووى بى ئاوره‌نگى و بى لغاوه
هيچى پاشبه‌ند و پيشبه‌ندى شه‌وى بۆ ولاغى نه‌هيتاوه
به خولاى هاورپى ئيمه نين، هه‌مووى دهگه‌رپينه‌وه دوواوه.
به‌لام به‌وه‌ى كه‌م ئەگه‌ر ئەبه‌دييه
سه‌رى منت بېته‌وه به قوربانى سه‌رييه
پيم وايه له من زياتر هاورپى ديكه‌ت نييه
من دهگه‌ل تۆم، هه‌تا روحم بمىنى له سنگيه.
هه‌مو گه‌رانه‌وه، به‌نگين و كاكه مه‌م به‌ته‌نى مانه‌وه.
كاكه مه‌م ده‌دلى خۆيدا، ده‌يگوت: به‌نگينيش نه‌يه، به‌ته‌نى ده‌چم.
به‌نگين گوتى:

ئاغايه من چه‌له‌بييه

سه‌رى منت بېته‌وه به قوربانى سه‌رييه

خاتر جه‌م به، سوڤندم به‌چل سواره‌ى غه‌بييه

روحم له‌گه‌ل تۆيه، له‌سه‌ر تۆى داده‌نيم سه‌رييه

جا با دوو به دوو بين، چيه؟

رېگايه‌كى خۆش و ئازاديه.

دوو به دوو وه‌رئى كه‌وتن.

ئەو جار باسى خاتوزين پكه‌ين.

خاتوزين ده‌سه‌ره و ئەنگوستيله و ملوڤنكى دهگه‌ل كاكه مه‌م گۆرپه‌وه. له
يه‌مه‌نى به كاكه مه‌مى گوت: مه‌نو ئەو شو، نه‌وه‌ك په‌ريان بمبه‌نه‌وه. به‌لام

ههركيان به جوت خويان لى كهوت. پهرييان خاتوزينيان هه لگرت، برديانهوه جزيرى، له كوڅكى خوځى دايان نا، له خه وه لئه ستابوو. پاش بهينتيك كه خه بهرى يووه، ديتى به تاقى تهنى له ژوروى خوځدايه، كاكه مه مى له كن نييه، به لام ديسره و ملوټنك و نهنگوستيله كه له وين. خاتوزين په ژاره و خه ميكي زورى به سهردا بارى. خوشكيكي بوو نيوى نه ستى بوو، ژنى قهره تاژدين به گ بوو. خاتوزين له دوى نارد، گوتى: تا ئيره بى.

نه ستى هات، لپى پرسى: رهنگت گوراوه، بو وا نارمه ته؟ خاتوزين گوتى:

داده له من بووه به هاواره

دهرديكم گرتووه به هيچ لوتمانتيك نايه ي عيلاج و چاره

نه من زور مه حتم له و حيساب و له و كاره

نه و شو كه پهرييان له سهر بالى خوځيان منيان كړبووه سوواره

برديانمه مه مه كه تيك، جوانتيكي لى بوو نيوى كاكه مه م بوو، زورناسك و

نازداره

هيچ هوشم نه ماوه، دلّم له تاو وى برينداره.

خوشكه كه ي پيى گوت:

كولمه ت ده لپى گوله و به فرى لى باريوه

ده لپى موشه جهره^(۱) و له دوكانى كوره عه تاران غه مليوه

كولمه ت ده لپى سيوه و شه خته ي پايزيى نه ديوه^(۲)

---

(۱) موشه جهر: به يتيپژ به ماناي شتيكي جوان كه ده بيري خوځدا بووه، به كارى هيناوه.

(۲) نه گهر به فرى لى بارى بى، چوڼ شه خته ي پايزيى نه ديوه؟ مه گين بلپين به فر جوټيه و شه خته جوټيه. مه ودام نه بوو، پتويستيش نه بوو، نه م شتانه بپرسمه وه، بهنى لى نالوز كه م. پيم وايه نه گهر پرسياشمه وه، جووايه كه ي هه ر نيزيك به وه بوو بلپى: به فر جوټيه و شه خته جوټيه. يه كيش ده زانين شيعر له سهر بناغه ي مه نتيق دانه مزراوه، شيعر بناغه ي خوځى جوټيه.

سنگت دەلئى دوكان و بازارە، ئەوبەرەوبەر تۆق و تەلەسمان سەريان لىك
داو، غرىو غرىو و برىو برىو

كەلىمەى لائىلاھە ئىللەللا بى، پىم وايە خەونت دىوھ.

خاتوزىن گوتى:

بەوھى كەم ئەبەدىيە

عاشقم، هېچ ھۆشى خۆم نىيە

خەونم نەدىوھ، بەئەسەحىيە.

جا ئەوجار، خاتوزىن كلفەتتىكى بوو، خوشكى بەكر شەيتان بوو. گوتى:
وھرە، بە حەوت كلفەتەوھ دەبى پچىيە قەراغ رووبارى جزىرى، ئەگەر خەبەرى
ھاتنى مەم بۆ بىنى، سەر تا قەدەم بە زىرت ھەلدەكىشم.

ھەرۈھا گوتى:

لە دەورى پىشىنان ھەتا پاشىنان، لە دەورى پادشايان تا كەوتۆتەوھ ئەو
زەمانە

لە دەورى بابادەم ھەتا دەورى سولتان جومجومە، ھەتا دەورى نۆشىروانە

ھەر ژنيان بۆ پياو بردوھ، قەت پياويان نەھىناوھ بۆ ژنانە

پىم وايە كاكە مەم وھوواى ئەو دەرەدە دىكەوئى، ئەوئىش وھك من دەردى
گرانە

ژن ناتوانى وھ دوواى پياوان پكەوئى، بەلام پياو دىتوانن، رىگايان ھەيە،
چوون رىگايان بۆ وان دانا

مىرە، بەگلەرە، شاىە، سولتانە

ئارامى دللى منە، بۆ من، بۆ دەردى من، دەبى بە دەرمانە

دەنا ھەتا چل شەوى دىكە نەيە، ئەمن ناژىم بە ژبيانە

گۆر دەبەمەوھ بۆ گۆرخانە.

خاتوزىن جوتيارىكىشى راسپارد بوو، ناردبووى لە قەراغ رىگا جوتى بكا.
بەوئىشى گوتبوو: مزگىنىي ھاتنى كاكە مەم بۆ بىنە وا وات خەلات دەكەم.

مەم و بەنگین ھاتن گەشتن، چاویان بە جوتیترەکه کەوت. مەم جوتی
 نەدیوو. پرسى ئەوە چیبە؟ جوتیترەکه وای جواب داوہ:
 ئاغای من نەیدیوہ بە غەیری عاسمان و مانگ و ستارہ
 ئەوہی لەپیشی دەرۆن گاجووتن، ئەوہی دوواوہ داروبارہ
 ئەوہی لێی دەخوړی، پێی دەلێن جووتیارہ
 دەغل بەوہ پەیدا دەبی، بەوہ دەکەینەوہ رقتارہ.
 کاکە مەم گوئی:

سوحانەللا، قەستەم بەوہی کەم بی مەکانی
 هیچ کەس بە مەکانی خالق نازانی
 کاسپی، ئەگەر بمزانیباہ وە گرانى
 بە ھەوت رۆژم نەدەخووارد پەلکێک^(۱) نانی
 چ بکەم ھاتوومە دلسووتانی
 بەنگین لێی بېرسە بزانی بە سوڤراغی خاتوزین نازانی؟
 جووتیار قوت بوو، کورەگوئی بوو.
 بەنگین بانگی کرد:

جووتیارە! جووتیارەى لە حزوورہ
 چەند پیاویکی بەرێ و شوین و بە دەستوورہ
 ئاکاداری تو بی پادشای غەفوورہ
 پیمان بلی لێرہوہ جزیر و بۆتان دوورہ؟
 گوئی: ئەمن جووتیاریکی بی مەکانم
 پیاویکی بی سەوادم، بەلام حال زانم
 من بۆنگۆ سەدەقە و قوربانم
 قاسیدی وەم تا دەتوانم

---

(۱) پەلک: پیم وایە ھەر بەرگە، بەلگەش ھەر ھەوہ.

دانیشتووی جزیر و بۆتانم.

جووتیر ئهوانی ناسی، بهپهله جوتهکهی بهردا، تهقلهکوت پئی جزیر و بۆتانی گرته پیش. له پئییه تووشی مهلهک ریحان بوو.

مهلهک ریحان لئی پرسی: چ بووه وا بهغاردان دهروئی؟
جووتیرهکه پئی گوت:

کیژئ به ژنت بهمن بمینی بهوهنهوشه سی ساوا
ئهو سوارانهی ئهگه به من سپیراه
ئهوه هاتن، خه بهر بۆ خاتوزین ده بهمهوه دوواوه.

جووتیر تهقولبابی بورجی به لهکی کرد، گوتی:
کیژئ کیژئ کیژئ کینییه

سه ری منت بیتهوه به قوربانی سه رییه
رهنگت ده لئی شه مامه ی وهر دئییه^(۱)
مزگینیکی یه گجار زۆر خوشم پییه.

ئهگه ده پرسی لهو لاوهی، ئهتۆ عه زیهت و عازاب و دهدرد و سه خلهتی و ساغاویت^(۲) بۆ وی زۆر گرانه

سوار بووه له ولاغیکی رهش کویتی به حری، عه سله که فه ل پانه
له پیدایه جووتیک چه کمه ی سمایلنامه، گهرمه، تازه هاتۆته دهر له
دهباخانه

جووتیکی لالی له سه ره ته پلی سه رییه، ئهگه بیفرۆشی، ئهو دنیا یه ی پئی
ده بیته چۆل و ئاوه دانه

نۆکه ریکی دهگه له ده لئی بازه، ده لئی ته ر لانه
ولاغیان راناوه ستی له گهرمین و له کویتانه

---

(۱) وهرد: کبیانی زهوی، جاری هوه لئی پئی ده لئین: «شیو» جاری دووه م پئی ده لئین
«وهرد»، «شیوهرد» زهوی یه که بیجگه له «شیو» وهر دیش کرابی.

(۲) ساغای: لۆغه تی مامه حمه دییه، ده فره نهگه کاندان ههاتوه.

نه بۆ خۆيان له هيچ كوێ دەخۆن پاروويك نانه
نه به ولاغيان دهگرنهوه وچانه
ده سنگت پكهوه به تهختى سولتانه
مه مکت پكهوه به فينجانە

مزگينيه كه م بدهيه، ئيدي هيچ ليم مه گره بر⁽¹⁾ و به هانه.
مه م و به نكين ئەوه هاتن. مه له ك ريحانيش گهيشتي. خاتوزين كراسيكي
دابوو به مه له ك ريحان، خه لاتي كردبوو، كاكه مه م به كراسه كه هه لفریوا،
گوته: ئەوه خاتوزينه. به نكين گوته: ئاغا هه و نيهه. كاكه مه م گوته: دلم
دهتوقی به نديكي بانگ نه كه م. به نكين گوته: ئيمه غه ريبن با زور قسه
نه په پينين.

كاكه مه م گوته نه دايه، جا گوته:
كيژي كيژي كيژه كه ي ئارامي دلانه
له بهر تو ئەمن كردم بي عومري دايك و بابانه
به رویت له من بوته بازار و دوكانه
فايده ي نيهه نه وهختي قسانه
ئاخر ئەمن و تو نه مانبوو نام و نيشانه!
نه مانگورييه وه دهره و ئەنگوستيلانه؟
ئيمه له يه مه نيمان قه رار به ئەسه حى دانا
چاوت ده لتي كوتره و لتي ون بووه هيللانه
له من بوويه كه رويشكي گه رمه لانه
ليم قات بووي، ئەوه خودا خستيه به رده ستانه
به حه سره تي تووه نيوه ي عه مري خوم دانا.
ئوه مه له ك ريحان جووabi داوه، گوته:

---

(1) ئەم بره بۆ من زور نامۆيه.

لاوژە! لاوکهەى مێرمندالێ
 رەبى لەبەر ئازارى دلت نه نالێ
 به مه خسوودى خۆت بگه‌ى، چونكه عه‌بدالێ
 سێوى نه‌گه‌بێو، هه‌لووچه‌ى كالى
 ئەوه‌ى تۆى لى عاشقى، هه‌زارى وه‌كو من به هه‌لال و به‌بێوون و ره‌شه
 ریحانه سهر فهرشانی بۆ ده‌مالێ.
 ده‌گه‌ل تۆمه ئەرى گيانم
 دوعات بۆ ده‌كه‌م هه‌تا ده‌توانم
 ئەمن كلفه‌تى ویم، مه‌له‌ك ریحانم
 به‌ خانه‌واده خوشكى به‌كرشه‌یتانم
 قاسیدى خاتوزینم تا ده‌توانم.
 به‌لام لاوه! لاوکه‌ى دلخووزى
 ده‌لێى ناسكه گولێ سه‌رى گولێ نازنانى^(١)
 قسێكت پى ده‌لێم، ده‌بى لیم ببى رازى
 گه‌ تۆ به مرادى خۆت گه‌یشتى، ده‌بى منیش بۆ نۆكه‌ره‌كه‌ت بخووزى.
 ئەگه‌ر ده‌چیبه‌ شاره‌كه‌ى جزیری، وێرانه مه‌مله‌كه‌ته‌كه‌ى بۆتانه
 وه‌زیریكى لێبه، برائى منه، نێوى، له‌قه‌بى، به‌كر شه‌یتانه
 هه‌تا ده‌توانى نه‌ویى كه‌وه و نه له مالێشى ببه‌وه میوانه.
 ئەو دنیا به ئازادى ببینه
 وه‌زیریكى دى هه‌یه نێوى قه‌ره‌تاژدینه
 پیاویكى پیاوه، به‌ ده‌ركى ئاغای خۆى ئەمینه
 مال‌ه‌ وى جێگای تۆیه، مال‌ه‌ وى شانشینه.
 له‌ خودای ده‌كه‌مه‌وه ته‌مه‌ننايه، له‌ شێخ مارفى كاوله‌ نوحسایه
 له‌ دوواژده ئیمامى ده‌شتى به‌غدايه
 (١) به‌بیتێژ نازنانى به‌ گول‌ داناوه.

به دور بی له دهر د و له به لایه
 به دور بی له سه ده می ئه وی کاوله دونیا به
 خاتوزین ملوئینکی دهملیدایه
 ئالتوونی شینه، له علی رومانه، یاقووتی عه بدولحه سه نه، ئه وی له هه مووان
 که م قیمه تتریان کاره بایه
 ئه و ملوئینکه دها به من، ئه گهر مزگیننی تۆی بۆ بهرم؛ لاوه په بی روزهر د
 نه بی له دونیا به.

کاکه مه م ده لئ:

ئیره به شاری جزیرئ؟ خاکیکی قه دیم و کۆنه!
 ئیره به جیگای سه سه وز و مراوی و سۆنه؟
 توخلاً چاکم پی بلی، دلم زۆر کوله، خانمت چلۆنه؟
 مه له ک ریحان گوئی:

ئاغا، خانم ئیکی گهره گوین، بۆله باخه جاغ
 دئیدی خاتر جه م ئاغا گیا له جاغ
 گئیدن دور مین، باخن کوئی شهن لاری و داغ
 به لکو نینشه للاً قیسمه ت ئۆله جاغ
 ئاخر بزه خه لات ویره جاغ^(۱)
 قرخی قه یسی^(۲) پاچ، بن سایه ی کلاو
 گهر دن سوراخی بیجاده تیکراو
 وهک به فهره که ی دوهاچه و بلکیس زهرده ی رۆژ له ناو.
 زۆر چاوه رتییه وهر دۆکی^(۳) بالته ر
 دایمه ئاچغه سنگ په نیری ته ر

(۱) ئه م بهنده تورکییه، تورکی شوینی له سه ر داناوه.

(۲) ده بی قه یچی بی یانی مقه ست.

(۳) وهر دۆک ده بی ئۆردهک بی یانی مراوی.

ئەگرىجەي لەسەر برۆي دەكا شەپ
 نىشتوو لەسەر حەوزى نىلوفەر.
 جا گوتيان: ولاغ شەريفە، روويان دە هەر دەرکىكى کرد، لە وئ دادەبەزىن؛
 عەبىبە پرسىيارکردن.
 سەرى ولاغيان بەرداوه، بەکرشەيتان ميوان سەرايەكى بوو، وەتاغى دەرتى
 بوو، ولاغەکان هاتن لووتيان بە دەرکەي وئوه نا.
 مەم بە بەنگىنى گوت: بزەم ماله کتیه، دەچم بزەم رۆ و شونىک پەيدا
 ناکەم؟ دابەزى، ولاغەکەي دا دەست بەنگىن.
 چون ئەوئ جىگای ميوانان بوو، دەرکا پچىتە ژورۆ. مەم لە پليکان وەسەر
 کەوت. عافزەتیکى دى، دەتگوت خاسەکەوي جۆ زەردانە^(۱)
 کاکە مەم گوتى: باپرسىيارىکى لى پکەم. جا گوتى:
 کىژئ مانگى تازەم نازانم نە نوئيه و نەيهکە^(۲)
 شىرنە ئەو قەد و بالا و پەنجە و بەلەکە
 ئەز غەرىبم پرسىيارىک لە تۆ دەکا.
 مانگى تازەم نازانم نەيهکە و نە دووانە
 چاوت بە من بمىنى بە ئەستىرەي رۆژئ و کولمەت بە من بمىنى بە
 سوورگولئ دە کوئستانە
 نازانم نە رۆژئ حەشرە و نەئاخرى زەمانە
 نە بەحر وىک دەکەون و شەپۆلى بەحرانە
 نە مەنسورى هەللاجە و نەکتىو پەرەکرانە
 تۆق و تەلەسم و گوارە و کرمەکى تۆن وىک دەکەون، دەنگيان دەروا بۆ
 مابەينى عەرز و عاسمانە

---

(۱) جوان و بە کەيف، گوتويانە: خاسەکەوي جۆ زەردان - ناخۆشە دەست لىک
 بەردان.

(۲) يەک و نوئ (نوئ) فەرقيان چىيە؟

قویتاسان^(۱) خۆ لیک ددهن، ده‌بیته‌وه به شه‌ره به‌را‌نه

نا‌به‌له‌دم، پیم بلی ماله کتیه ئه‌و جی و مه‌کانه؟

کچه‌که عه‌به‌سا، جوابی پی نه‌دراوه.

دیسان کاکه مه‌م گوتی:

مانگی تازهم نازانم نه دووه و نه‌پی له‌سییانه

خوداوه‌ندی میری مه‌زن جووتیک ئیستیکانی له‌سه‌ر سنگی ئه‌و کیژه دانا

شلکن، ناسکن، تازه‌کانه وهختی ده‌ست لیدانه

چاوت به من بمینی به ئه‌ستیره‌ی روژی و کولمه‌ت به من بمینی به سوور

گولی ده‌کویتانه

نا‌به‌له‌دم، پیم بلی ماله کتیه ئه‌و جیگه و مه‌کانه؟

مانگی تازهم نازانم نه سییه و نه‌چواره

خوداوه‌ندی میری مه‌زن له‌سه‌ر سنگی ئه‌و کیژه‌ی خپ کردووه جووتیک

هه‌ناره

ئه‌لعان وهختی ئه‌وه‌یه ده‌گه‌لیان پکه‌ی کایه و سوا‌عبه‌ت و گه‌نگه‌ن و

قوماره

به‌رویت له من غه‌ملیوه، ده‌لیی چۆم و پرووباره

نازانم ماله کتیه ئه‌و بورج و تالاره؟

کچه‌که هه‌ر عه‌به‌ساوه. جوابی نه‌داوه.

دیسان کاکه مه‌م گوتی:

مانگی تازهم نازانم چواره و نه له‌پینجی ته‌واوه

کولمه‌ت ده‌لیی هه‌رمی گولاوه

ده‌لیی گوئه و ئاونگی شه‌وی لپی داوه

ده‌لیی وه‌نه‌وشه‌یه و نه‌شه‌مزاه

---

(۱) قویتاس: زه‌نبه‌ری زیو. «ه‌ب»

پیم بلای ماله کئییه؟ ئاخر سهرم لی شیواوه!
 کچهکه هوشی هاتهوه بهر خوی، له عه به ساوی هاته دهر، گوتی: خومیش
 عینسانم! جا گوتی:
 لاه چاوت به من بمینیتته وه به چاوی باز و ئه برۆت به من بمینیتته به تیژه
 په ری دسه قری
 چاوت له من بوته باز، جار جار ده شته سامالی و جار جار خوی داوینته وه
 بن گه والی هوری
 ره بی عومرت له دوو سهت سال پابری
 پوری به لکه قهراری ئه وه به: بالیک ده فری و دوا بال له نگه ری بالی
 راده گری
 ده لی: نه وه ک راوکه ر داوی نابیتته وه و بمگری
 ئه گه ر نابه له دی، ئیره به ماله وه زیر به کری.
 جاکئی بوو له کاکه ممی ده گولباوه
 لاقی راسته ی وه پیش ده خست و ئی چه په ی داده نا له دواوه
 ده یگوت: کیژی! سهرم لی شیواوه، پیم لی گوراوه
 په ری یان ده ستیان له دلّم داوه
 زنجیره ی زولفه، ته نافه و ده ئه ستۆم کراوه
 که مهندی عیشق رای کیشاوم، ئه منی بو جزیر و بو تانی هیناوه
 میوانی ئیره نیم، ده ولت زیاد و مال ئاوا.
 جا له وه ی دا خه به ریان به به کر دا، که میوانت هاتوه. هاته وه مالی.
 کلفه ت گوتی: گیر نه بوون، روین. جا به کر گوتی: کاسه ی که له بیان له عهرزی
 ده دم! چۆن میوانی من نه بوون! ئه منیان به پیاو نه زانی! شتی دیکه ش
 ده گوریندا بوو، به کر ئه وه ی کرده به هانه.
 مه م و به نگین چونه ماله قهره تاژدین به گ، له وی دابه زین.
 خاتوون ئهستی عهر و عه بیری به هه موو جیه کی وهر کرد.

خه بهريان به قهره تاژدين بهگ دا، کوتيان: ميوانت هاتن. ئه ويش گير نه بوو، دهست به جي هات.

به عورفو و چهكو و جانگير و خوسره وي غول و مه ليك ته يموور خه به درا، هاتنه وه هه موويان.

بهنگين ولاغه كانى دهگيرا، بو ئه وهى عاره قه يان ويشك بيته وه، قهره تاژدين به گيش نه يناسى، پي گوت:

لاوه كهى سه رپاك له زيى

رهبى خودا دنياى له ئومه تى خو و هرگيى

جاكى ديويه تى ئاغا به دهستى خو ولاغى خو بگيى؟

مه كه من چ - نوكرم نيبه له وه تاغ و له پيشخانى

چ - مه يترم نيبه له نه سيراخانه⁽¹⁾ و له قوشخانه و له مه يتر خانى

ئاغا به دهستى خو هاتو ته سه ر حالاتى ولاغ گيى؟

بهنگين ده جوابدا گوتى:

ئاغام بازه، شه يينه و ته رلانه

جيگاي ئاغا يان وه تاغه و باله خانه

ئاغام دانيشتو وه له ديوه خانى، مه حته لى خانه خوييه، ئه گه ر بيته وه ئه و

دهور و مه كانه

ئاغا نه تزانيوه پيشه ي نوكره هر ولاغ گيى؟

ئاغام سه ر تا قه دم له على رومانه و كه وه ره

مه رده و گو له مه يدان ده ركه ره

نوكره دايمه دهست نه زه ره

ولاغ گيى پيشه ي نوكره ره.

له پاش ئه وه، قهره تاژدين بهگ چو وه سه ري، چاوى به كاكه مه م كه وت،

به خيى هاتنيكى زورى كرد.

(1) نه سيرا خانه: مامه حمه د ده يگوت «نه سيرا خانه» جيى تاجى راگرتنه.

خاتون ئەستی سەرى پەردەى ھەلداو، گوتى:
 قەرەتاژدین بەگ دایمە ئاغاىە، لەپشتى دەروڤن دایمە سەت نۆكەرە
 لە مالىدا ھەيە ھەمیشە سەت كلفەت و كارەكەرە
 سەرى ئەمنت ببیتەو بە قوربانى سەرە
 میوان عزیزە و گەوھەرە
 مەپەلە لە شارى جزیرى تاسى رۆژان پچیتە دەرە^(۱)
 با ماندووییى رىگای لە بەدەنى پرواتە دەرە
 بانگ دەكەم لە نۆكەر و لەعەمر بەرە
 دەلیم جوابیکم بۆ خاتوزینى لەبۆ بەرە
 دەیداتى سەت زىرى سكهى بیست و چوار، دەگەل یەكدانە گەوھەرە
 ھەتا لەو دونیاىە نەبیت چا و دەست و دەست بەسەرە.
 قەرەتاژدین بەگ گوتى: ھەتا سى رۆژان دەبى میوان بى، شارەزا بى
 لەقسە و لە گفوتگۆ، چا و وگوت بکریتەوھ.

لەو ماوہیەشدا، بەکر پیریژنىكى فەسادى پەیدا کرد، كوتى: ھەوت كەرەتت
 بە زىر ھەلدەكىشم، مەم ئەگەر ھات بۆ دیوانى، پىشى بگرە، جوقىكى^(۲) بە
 سەرەوہیە، ئەگەر شار ویران بى، بە وى ئاوەدان دەكریتەو، ھىند بە قىمەتە،
 ئەگەر ھات پولات بداتى، لى وەرەگرە. بلى: بە منیان كوتوھ كورى برايم
 پادشای یەمەنى وەدووى خاتوزین كەوتووه، خۆ بە قوربان خاتوزین گول بووه.
 میر زیندین بەگ یەگجار پیاویكى سەقەت بو كوتى: ئەگەر كاكەمەم ھات،
 لەبەرى ھەلدەستم، خوشكى خۆشمى دەدەمى.

كاكە مەم ئەگە ھات پچیتە دیوانى، پیریژن لى چووھ پىشى، تەعزىمى لى
 کرد، ھات پولى بداتى، پیریژن كوتى: ھەتا نىو چاوانى بابت سلامەت بى،

---

(۱) مەبەستى ئەوہیە سى رۆژ لەمالە قەرەتاژدین بەگ نەچیتە دەرئ.
 (۲) جوق: جوققە، زىر و زەنبەرىك كە بە وینەى تانج بى و ئەویش لە كلاًو قايم
 دەكرئ.

پۆلم ناوئ، بۆ پۆل نەھاتووم، موھاجیرم، قەدیم خەلکی یەمەنیم، دوو کوپم
ھەییە پێیان بە پڕ دەچم. - ژن قەبەعەتی تەواوی دونیایەییە - کوتی: بە منیان
گوتووھ کوپری برایم پادشای یەمەنی وەدووی خاتوزین کەوتووھ، خۆ بە قوربان
خاتوزین گول بووھ. ئەگەر وای گوت، کاکە مەم وەک شیشەیی سووری
دەجەرگ و دلی راکەیی وابوو.

کاکە مەم ھاتە دیوانی، میر زیندین چاوی پئی کەوت، لەبەری ھەستا،
چینگای خۆی بەجی ھیشت، کاکە مەمی لە چینگای خۆی دانا. کوتی: پادشای
یەمەن، شانازی دەکەم ئەگەر ئەتۆ میوانی من بووی، ھەچ نیازتکی بۆی
ھاتووی، بەگیان و بە دل ئامادەم پئیکی بێنم. ئەلعان وایان من حالی کردووھ،
دەلێن دلت بە خوشکی منەوھییە، ئەمن خاتوزینی خوشکی خۆم پئی شکەش
کردی.

کاکە مەم بئی تەمەدود^(۱) بوو، کوتی: خراپیان حالی کردووی، خوشکی
خۆت پئی شکەش بە خۆت بئی تەوھ^(۲)!

دەست ھەلنەگری لە خەزینەیی خوسرەو

باز دەدەن بە باز، کەو دەدەن بە کەو.

کاکە مەم کوتی: پئی شکیشم بە خۆت کردووھ.

میر زیندین سی کەرەتی پئی گوت. مەم ھەر کوتی: پئی شکیشم بە خۆت
کردووھ.

جامیر زیندین کوتی: شاری جزیریم بۆیە پئی خوشە ئەگەر میوانی منی،
زۆر بە خیری ئەگەرچی خوشکی منت نەویست، دیسان ئامادەم بۆ خزمەت
ھەر بە دل و کییان.

ئەمان عەزیم ئەوانەیی ئاگیان لە گفتوگۆییە کە بوو، خەبەریان بە خاتوزین
دا، کوتیان: لە مەجلیسی وا رابرد.

خاتوزین کوتی:

(۱) یانی ھۆشی لەسەر خۆی نەبوو. مامەحمەد ئەوھی زۆر دەگوت.

(۲) موستەھەق بوو، پێیان گوتبا: ھەیی قورپت بە دمی دادەم.

ئىلاھى پەنام وەبەر تۆيە، ھەول و قەۋەت بەتۆ.
 لە دالى من گەريچ چەندى لە ھيشە و چەندى لە ژانە و دلم سوتاۋە
 لە دەورەم شين و گريانە و جەرگم براۋە
 ئەدى لە يەمەنيۋە قىسمەتى ھەق دەستى ئىلاھى بۆ كاكە مەمى بۆ جىزىرى
 ھىناۋە؟

لە خۆم بابان و پىرانى! لە خۆم نەدى چ - تاقە^(۱) كام و كاۋە
 ئەدى لە يەمەنيۋە چۆن قىسمەتى بۆ شارى جىزىرى ھىناۋە؟
 ئەو كارە بەد ەكسە^(۲)، وا نىيە
 كى لە كن كاكە مەمى كىردوۋە فزۋولى و شەيتانىيە
 بۆ من بوو بە تىرى غەيبى و نەبەدىيە
 سەلاى گەرە و گرانم لى را بوو، دەترسم ئەو ھەسرەتە بەرمەۋە بىن گلىيە!
 ئەوانەى بەسەر ئاۋ رادەگەن، مىراۋەكان، خاتوزىن پۋولى دانى؛ كوتى:
 سەرچاۋەكان خىمى تى كەن.

مىر زىندىن كوتى: ئەمەن دوو رۆژە بۆنى خىم دەكەم لە خۆراك، لىنى كۆلىيەۋە،
 بۆى دەرگەۋەت كە بە دەستورى خاتوزىن، خىمان دەسەرچاۋەكان كىردوۋە.
 مىر زىندىن قاقەزىكى بۆ خاتوزىن نووسى، تىيدا نووسىيۋى: كاكە مەم
 نەيۋىستوۋە خەتاي من چىيە؟ سەرچاۋەى ئاۋان ھەمۋى خىم تى كىردوۋە!
 خاتوزىن ھاشاي كىرد.

كاكە مەم سى رۆزان لە مالىە مىر زىندىن بوو، قەرەتاژدىن بەگ بىردىۋە مالىە
 خۆى.
 ئەستى لە رانى خۆى دەدا، دەيگوت: كۆرە ئەۋە چ - باسە، بۆ
 نەيۋىستوۋە؟

خاتوزىن دالى تاقەتى نەگرت، كلفەتى بانگ كىردن، كوتى: شىۋو و كۈل

(۱) يانى ھىچ جورىك، ھىچ كامىك. شتاقەش دەكوتىرى.

(۲) بەيتىيۋە ۋاى گوتوۋە، بەلام ۋى دەچى بەرەكس بى.

دهكهيڼ له حهسارى دهرهوه، تهواوى كلفهتي ساز كرد بؤ سهر سهوزى قهرهتاژدين بهگ، لهوئى شيو پكهن، خاتوزين بؤ خوئشى دهگهَل كلفهتان هات. كاكه مههم دهگهَل قهرهتاژدين و عورفو و چهكوئى خهريكي نهردين و شهترهنجى بوون، كاكه مههم نهگهر لهسهر سهوزى چاوى به خاتوزين كهوت، گهليك جووانترى هاته پيش چاوى له پيشو، لهو كاتى كه له يه مهنى ديپووى. ناورى تى بهر بوو، دهگهَل چهكوئش نهردينى دهكرد.

چهكو زانى نهگهر مههم ناگاي له خوئى نيبه، تانووتى لى دا، كوتى:

كاكه مههم زور دانه نيشتووى له لاي نايب و عوله ما و وهزيرى

خهلكى به رانك و چوغهئى بورهكه دهچيته سهر رپى كچى فهقيرى

شهرت نهويه رپگا بگرى به خوشكى ميرى.

چهكو تانووتى لى دا، ديسان كوتى:

كاكه مههم تو پياوئيكى هيچ نه زانى

خهلكى به رانك و چوغهئى بورهكه دهچيته سهر رپگاي كچى شوانى

شهرت نهويه رپگا بگرى به كچى ميرانى.

كى بوو له كاكه مههمى دهگولباوه

خاتوزينى دى وهكو باغچهئى وهنهوشهئى ساوا

دهنگوت رهشه رپحانهئيه و شهواوى لى نه دراوه

دهنگوت شهمامهئى چوار بيستانه و شوباي شهمالى لى داوه.

كاكه مههم كهولئيكى سهنبوورى^(۱) قاقومى قومروئى بالوئيز رهنگى بهسهه

(۱) يانى كهولى سموره. قومروئى بالوئيز رهنگم بؤ روون نهبوتهوه. دهگهَل نهوئش

قومروئى پيم وايه له «قومرى» وهرگيراهه، مامهمهه بالوئيزى به چهشنه

بالداريك دادنا (بروانه: سهعيدو مير سيوه دين بهگ، ل ۵۷) كه وايوو دهلى

كهولهكه رهنگى قومرى و بالوئيزى له خو دهنواند. يانى لهسهر رهنگى وان بوو.

بالوئيز (نوئنهري دهولهتيك له لاي دهولهتيكى ديكه) دهبى ههر نهو وشهئيه بى،

بالوئيز بالداريك بى وهك كوئترى نامههه (يا ههر كوئتر خوئى بى) كارى

سهفيريش ههر نهويه. وشهئى «بال» من بؤ و تيبينيه رادهكيشى.

شانی خۆی داده‌داوه.

ده‌یگوت: خاتوزین هه‌قی گلییی هه‌یه، ده‌چم بزانه‌م یان ئه‌جه‌ل ئه‌منی بۆ ئێره‌ هه‌ناوه

یان راز و گلییی خۆمی ده‌گه‌ل ده‌که‌مه‌وه ته‌واوه.

قه‌ره‌تاژدینیش پتی خۆش بوو، ده‌یه‌ویست مه‌م به‌کام و ئاواتی خۆی بگا . کاکه مه‌م کوتی: به‌ندیکی بانگ بکه‌م، بزانه‌م ئیلتیفاتی هه‌یه و چۆن ده‌بی؟ جا کاکه مه‌م رووی تۆ کرد و کوتی:

کیژی، کیژی، کیژی کئیه

ره‌بی شه‌یتانان زبانیان ببی کرمتیه

درۆ ناکه‌م، خوداوه‌ندی میری مه‌زن ئاگای لئیه

سه‌ری منت بپه‌ته‌وه به‌ قوربانی زنجیره‌ی زولفاتییه

ئه‌وه کیژی کئیه و ده‌لێی خاسه‌ سییه و هاتۆته سه‌ر هه‌وزییه؟

خاتوزین هه‌چ جووابی نه‌داوه.

کاکه مه‌م درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا و کوتی:

مه‌جه‌لی^(١) خودای ده‌گه‌رپین، مه‌جه‌ل له‌ من دینه‌وه وه‌ختی تاوه‌لاتی

چاوت به‌ من بمینی به‌ ئه‌ستیره‌که‌ی روژی، گه‌ردنت به‌ من بمینی به‌ قۆنگره‌ی قه‌لاتی

شه‌یتانان، شو‌فاران ره‌بی ده‌ردی مردنیان بگاتی

بریا ئه‌و جام و له‌گانه^(٢) بوایه‌م به‌ ده‌ستیکه‌ مباره‌ک بتشوتمایه‌ بۆ حوکماتی.

مه‌جه‌لی خۆلای ده‌گه‌رپین، مه‌جه‌ل له‌ من هاتنه‌وه وه‌ختی چیشتانی

کۆلمه‌ت به‌ من بمینی به‌ سورگولی کویستانی

(١) مه‌جه‌ل: ویستی خۆی، چاره‌نوس، ته‌غدیڕ. بره‌وانه: مێر و وه‌فا، ل ٦٨.

(٢) جام و له‌گانه: دروست به‌م وینه‌یه‌م نووسیوه. له‌ یادم نه‌بووه له‌ به‌یتبێژ پیرسم مه‌به‌ستی چیه. نازانه «جام» و «له‌گانه» یان شتیکی تره؟ یان جامولکانه‌یه؟

دهمت به من بمینئ به شانەى هەنگوین، هاتۆته وهختى مئش برانئ
بریا ئو جام و لهگانه بويايه م به دستیکه مبارهک بتشوتمايه بۆ دیوانئ.
مهجهلى خودای دهگهريئن، مهجهل ئهوه نيزیک بوون بۆ وهختى نيوهرۆيه
چاوت به من بمینئ به ئەستیرهکهى رۆژئ و کولمهت به من بمینئ
به زهردى ليمۆيه

دهمرم ده بهر شهديکى ئەلوان، کورە کۆر^(١) حوسینئ، ريشوهى شهريانه
دهمابهينئ چاو و برۆيه

له نيو سنگت بۆته خرمة خرمة سواران هينديک دهلين: ئهوه زيړه،
هينديک دهلين: خيړ، ئهوه قويتاسه و گۆيه
بریا ئو جام و لهگانه بويايه م به دستیکه مبارهک بتهينابام بۆ سهراکئ
و جۆيه.

مهجهلى خودای دهگهريئن، مهجهل له من هاتنهوه بۆ وهختى بانگى ئيوارئ
بۆ جوابم نادهيهوه؟ ده بهر زنجيرهى زولفت مرم يارئ
چاوت به من بمینئ به ئەستیرهکهى رۆژئ، کولمهت به من بمینئ به گولئ
هه نارئ

بریا ئو جام و لهگانه^(٢) بويايه م به دستیکه مبارهک بتهينابام بۆ سهر
کانئ و پروبارئ.

خاتوزين نه رووى تئ دهکرد و نه جوابى دهداوه

نه قسهى دهگه ل کرد و نه ئاوړى وئ داوه.

مه م پئى گوت، کوتئ:

کيژئ ئهوه دياره ده لئى پئت قاييل نابم

---

(١) کورە کۆر حوسینئ: مامهحمەد ئهوهى زۆر به کار دئنا بۆ شهده. بۆ نموونه
بروانه: لاس و خەزائ ل ٤٨، دئرى ١٢.

(٢) خۆم وام لئ کردووه، کردوومهته جام و لهگهن. پئم وايه هەر واش دروسته،
به پئتيژ به ناتهواوى به زاريدا هاتووه.

به خوداوهندی میری مهزن کهم و بهسهری برایم پادشای بایم
لهوشۆکه زیاتر، سهعاتیکی دیکه له جزیری نایم.
کی بوو له کاکه مه می دهگولباوه
به سهر شانی راستیدا ئاورپیکی دهاوه
بهنگین نۆکه ره و له خزمهتی راوهستاوه
دهیگوت: هه رۆ له پشتی ولاغان پکه زینیکی مورسهه، له زاری ولاغان
پکه ددانهلغاوه

بۆ کیژی لهتۆ وایه من لیم قهوماوه!
کهسی دی له دنیا یه دا نهماوه؟
دهولت زیاد و مال ئاوا.
ئهوه کاکه مه م گه راوه.
خاتوزین ئاورپیکی تی بهر بوو، وهختیک دیتی مه م گه راوه، مهگین خودا
بزانی. کوربه له بهر مه کران جووابی نهدهداوه.
ئهگهر وای زانی، خاتوزین کوتی:
لاوژه! تۆ ئه و خودایه ی ساحیبی خیر و شه ری
تۆ ئه و چه زه تی قابیزی دایمه له سه ر روحی ئۆمه تی ده گه ری
چاوت به من بمینی به ئه ستیره ی رۆژی، ئه گه ر شه وی ده مینی دینه ده ر
له گه وه ری^(۱)

قه راری عاشقان ئه وه یه له پێشدا ده که نه وه شه ری
ئاره قی سنگ و به رۆکان به لیوان بماله، ئه و سه فه ره وه گه ری.
خاتوزین کوتی:

لاوه که ی هیچ نه زانی
مندالی، شلکی، جوانی

---

(۱) گه وه ر: له لاس و خه زالیش دا هاتووه، پروانه: ل ۱۷، دیری ۵. لیره یانی له سه ر
سوێیه.

سەرى منت بېتەوۋە بە قوربانى نالچەى چەكمانى
ئاگادارت بى خدرى لە چۆلى و بىابانى
بۆچى بۆ منت بەجى ھىشت خەمناكى و بابان ويرانى و سەرگەردانى؟
ئەدى بۆ كاكەم پېشكىشى دەكردى و ئىخەى خۆت ھەلدەتەكاند لەگۆشەى
ديوانى؟

لاوہ! ئەما لاوژەكەى دوور ولاتى
چاوت بە من بمىنى بە ئەستىرەكەى رۆژى، ھاتە دەرى لە سامالى و لە
زولماتى
ئارامى دلى منى، رەبى قەت قەت لەمن نەبىيەوۋە قاتى
شەپتان و شوڤاران دليان بزواتى
ئەدى بۆ كاكەم پېشكىشى دەكردى و ئىخەى خۆت ھەلدەتەكاند لەگۆشەى
ھوكماتى؟

سوارەكەى غوربەتییە
رەبى سەرى منت بېتەوۋە بە قوربانى سەرىيە
جوقەى لالت، قىمەتى سەمەرەقەندە و خاكى فەرەنگىيە
بەلام پىم - ھىندە نازدارى - زۆر ساحىب عەقل نى و عاقلت نىيە
خەبەرى منيان داويىيەى، كوتيان: خراپ بووۋە بەگولییە
جا دەبوو تۆ بتزانىبايە، درۆيە، ئەسەحە، يان ئەسەح نىيە.
ئىدى ئەوۋە كاكە مەم گەراوۋە، بە خاتوزىنى گوت: چون دلت شكاندم، دەبى
تۆق و تەلەسم و گوارەم بەيادگارەنە بەدەيەى.
خاتوزىن كوتى: ئەمن ماسى بى كىردم^(۱). ئەوانەى دا بە كاكە مەم.
مەمىش بازىبەندىكى^(۲) دەقۆلى دابوو، بازىبەندەكەى دايە. خەراجاتى

---

(۱) مەسەلە، يانى رزگارم، دىل و بەردەست نىم، ئىختىيارى خۆم بە خۆمە. پروانە:
امثال و حکم كرى (بەشى يەكەم) ل ۴۵۴.
(۲) بەپىتېژ وای گوتوۋە، يانى باز و بەند، باسك بەند، دەقۆليان كرىوۋە.

مهمله که تیک بوو.

کاکه مهم هاته وه بۆ وه تاغی. ئەگەر هاته وه فکری له حالی خوئی کرده وه، شهوئی خوئی لی نه ده که وت. شش سه عات له شهوئی رابردبوو، له سه ره به رمال دانیشته، رووی له ده رگای هه ق دهستی ئیلاهی کرد، کوتی:

خودایه! چ - ده که ی و چ - ده کړینی

به فریک به شویا به رحمهت ببارینی^(۱)

له سه ری خورمالغ و سیکه نه و سه رخان و چیا به مه غلویانی برژینی

ئیلاهی دو عام قه بوول که ی و دل نه شکینی

به لکو میر پچی بۆ راوی و خاتوونی به زولفان بۆ من به جی بمینی.

ئیلاهی من له بهر تو ده که م ته مه ننا به

به فریک بباری به پشوی شویا به

سه ری خورمالغ و سیکه نه و سه رخان و چیا به مه غلویان بلین: به فری

تیدایه

به لکو میر پچی بۆ راوی، ئەگەر میر له مائی بی، ئەمن به بی خاتوزین دل

سوکنایی نایه

ئەو جار سگی ده که م به باغی نمرود، روحی خو می ده که م فیدایه

لچی ده ستینم تۆ له ی ریگای یه مه نی، ئەگەر بۆ بابه پیره که م به جی هیشته

ئەو کاو له دونیا به.

کاکه مه دو عای قه بوول بوو، سه عاتیکی شه و ما بوو، به فریک باری.

سبحهینی به کر - ده که ل میری دانیشبوو - ده رکی په نجه ره ی کرده وه، کوتی:

سویحانه لالا! سپری خودا وهند که س پچی نه زانو

میر ژیندین حالی بوو، کوتی:

مه تای سپیریژ نیشته وه له بانو؟

ده ست به جی میر ژیندین کوتی: خه بهر بدن، راوه له سیکه نه و سه رخان

---

(۱) به پیتیژ گوتوویه: ده بارینی. له دیری ژیرودا: ده رژینی.

و خورمالغ و چیبای مه‌غلوبیان. نۆکه‌ر ئاماده بوون. به‌کر خۆی به تایه‌فه‌وه سازبوو.

کاکه مه‌م خۆی نه‌خۆش خست.

به‌کر کوتی: مه‌م ده‌گه‌لمان بی چاکه.

کاکه مه‌م به قه‌ره‌تاژدین به‌گی گوت: نه‌خۆشم، ناتوانم بیم. به‌قه‌ستی خۆی نه‌خۆش خستبوو.

به‌کر دوپاتی کرده‌وه، کوتی: کاکه مه‌م بۆ نایه؟

قه‌ره‌تاژدین به‌گ کوتی: نه‌خۆشه، ئه‌گه‌ر وایه تابووتی بۆ بیته. (۱)

میرزیندین کوتی: به هومیدی خودای چاک ده‌بی. تیگرا رۆین بۆ راوی.

چون به‌فره‌که دره‌نگ باری، شوین نه‌گه‌را بوو؛ هیچیان به قسمه‌ت نه‌بوو.

به‌کر ده دلی خۆیدا کوتی: ئه‌لعان مه‌م ده‌گه‌ل خاتوزینه.

خاتوزین به‌دزی هات، ده‌ستیان له‌ملی یه‌ک کرد، چومکی خودا موقه‌ده‌ری

پۆ کرد بوو، راکشان، هه‌رکیان خه‌ویان لی کهوت، خه‌به‌ریان نه‌بووه.

به‌کریش به میر زیندینی گوت: شوین نه‌گه‌را وه، راو به‌تال بی، با

برۆینه‌وه. راو به‌تال بوو، گه‌رانه‌وه.

قه‌ره‌تاژدین به‌گ به به‌نگینی کوت: به‌کر وه‌ک که‌لک ته‌مه‌شای بن بالی

خۆی کردوه (۲)، له پێشه‌وه برۆ، مه‌بادا کاکه مه‌م غافلگیر بی.

به‌نگین وه‌پۆ کهوت، له رێیه توشی مه‌له‌ک ریحانی بوو، به‌پیرییه‌وه هات

بوو، لیبی پرسسی چ – باسه؟ کوتی: به جووت خه‌ویان لی کهوتوه.

جا به‌نگین هات سه‌ری به‌رده‌ی هه‌لداوه، بانگی کرد، کوتی:

دوو عاشقم دیون گه‌لێک له‌میژه

---

(۱) یانی له‌کۆلی به‌وه، باسی مه‌که‌وه، ئه‌گه‌ر بی دهمری. قه‌ره‌تاژدین به‌گ لایه‌نگری

کاکه مه‌م بوو.

(۲) مه‌سه‌له بۆ که‌سانیک که ده‌زانن چ باسه له دنیا‌یه یان له داها‌توودا چ –

ده‌قه‌ومی.

ههرتکیان له خهویدا بوونهوه ور و گنیزه
 خانه خراب ههسته له خهوی شیرن، دۆراندووته، نوپژه.
 ئهسپان چوونهوه مهیتهرخانی
 تاجیان چوونهوه نهسیرخانی
 بازان بهردران، چونهوه قوشخانی
 ههسته، که لیککی وهکو میر زیندین دهگری گۆشه ی دیوانی.
 ئه ی لهو بهخته و لهو ئیقباله
 بهژنی باریک و دوو چاوی کاله
 دوازده مانگه کاکه مه م له دوا ی عهبداله
 ههسته له خهوی شیرن، راو بهتاله.
 ئیدی کاکه مه م ههستا، کوتی: چیه بهنگین؟ خاتوزین شل و شیواو بوو.
 تهقه له قالدیمان^(۱) پهیدا بوو. میر زیندین هاتهوه.
 خاتوزین خوی پی دهرباز نهبوو. پردیک لهوی بوو، به دیواریهوه، کاکه
 مه م دست به جی پالی وی دا. خاتوزین له پشت کاکه مه می خوی شاردهوه.
 بهکر نهگه هاته ژووری، دیتی کاکه مه م شیواوه، به شک زانی خاتوزین
 لهوییه. نهشیویرا پر به میر زیندینی بلای.
 میر زیندین زۆر به سام بوو، رهگی وهک رهگی که لی بوو.
 دیوان گهرم داهات، خاتوزین بهدرفهتی زانی، سهری زولفی به قهرهتاژدین
 بهگ نیشان دا.
 قهرهتاژدین بهگ بانگی بهنگینی کرد، کوتی: وهره پیشی، بهنگین چوه
 ته نیشتی. قهرهتاژدین بهگ سهبرایه کی پیی گوت: بیتو میر بزانی، کهس
 ناهیلای، مه م و خاتوزینیش دهکوژی. برو ماله من ئاور تی بهرده، مه هیله هیچ
 بمینای، جاوهره خه بهر بده. بهخاتون ئهستی بلای: زگی به مالی من نهسووتی.
 قهرهتاژدین بهگ گوتی:

(۱) قالدیمه: به پیتیژ کوتی به پلیکان ده لاین. له «هب» یش دا هاتوه.

نەدەمەوئى ئۇ مالا
نەدەمەوئى ئۇ حالە
نەدەمەوئى ئۇ لانكە
نەدەمەوئى ئۇ توفالە^(۱)

سەت ھاشا با نەمىنى ئۇ مندا
نامەوئى دواز دە بەھار بەندى^(۲) سەرانسەرى، بۆرە و بدەو و ھەدالە^(۳)
نەبادا لە دیوانى میراندا سوور پکەنەوہ لە خوین سميٹیکە خورمايى و دوو
چاوى کالە .

نەدەمەوئى دوواز دە بەھار بەندى سەرانسەرىيە
نەدەمەوئى کۆشک و شانشىنى و کلاو فەرەنگى^(۴) و عوروسىيە^(۵)
با ھەموو پسووتىن، بېرژىن، بېنەوہ بە رەژىيە
نەبادا لە دیوانى میراندا سوور پکەنەوہ لە خویندا دوو چاوى کال و
سميٹیکە خورمايىيە .

خاتون ئەستى تەردەستە، دەلئى شەھىتە
دەلئى: قەرەواشى سەر بەتالى^(۶) مل بە کوئە^(۷)
ھەر بە دەستىک دوو ئاور بئىنە

---

(۱) توفالە: تفل، منال.

(۲) بەھار بەند: جىيەكى سەراوالە ھاوينان ئەسپيان لى بەستۆتەوہ. بىروانە: ف.
موعىن.

(۳) ئەمانە نىون بۆ ئەسپ.

(۴) رۆچنەى سەربان، بە ویدا تاو دەھاتە ژوورئى، دىوى روناک دەکرد. بىروانە: ف.
موعىن.

(۵) دەرگە و پەنجەرەى روسى.

(۶) سەر بەتال: چارەرەش، کلۆل، دە ئالەكە ناگەم. «ھب» باشى بۆ نەچووه.

(۷) مل بە کوئە: لى قەوماو و چارەرەش. «ھب» تئيدا نىيە.

لهپېشدا به شانشینى قهره تاژديندا وهرينه
همووى عدم پکه و بيسووتينه
نهدادا له ديوانى ميراندا سوور پکه نه وه سمپليکه خورمايى و دوو چاوى
شهينه.

بى هوشم، بى عاقلم، هيچ ئاگام له خوځ نيبه
مالى من سووتمان که، هيچ قابيله تى نيبه
له ديوانى تاوانباره خوشکه کهى له دای و بابييه
کاکه مەمى غەريب ميوانه، له من به ميوانييه
ميرزيندين ئه گهر رقى ههستا هيچ روحمى موسولمانه تى نيبه
سه لای گه وره و گرانم لى رابوو نه بيته قرمه ي خه نجه ران، جلفه مەى^(۱)
خه نجه ر نه يه نه دهر له برينييه

خو من له خاتوزين به دهر هيچ خوشكى ديكه م نيبه.
قهره تاژدين به گ نه تۆ ده لى لورى
وا به په له به تركى له ژنيت خورى
بو چته، بو کوتووته بيهينه خوارى لانكى كورى
با وه دهر نه كه ويى سوري^(۲)
ئه من نامه ويى بييت به سه ردار عيل و سه ردورى^(۳)
نه يه ردان گيالپ سه ن ئه شاغه
يانندا يوختى گوناغه
ئه كمه ك سارى گاله جاغه

---

(۱) جي دهسكى خه نجه ر. لال بم! بو خه نجه رى برايمى زاخاويوو؟ له جلفه مە دههاته
دهرى. بېروانه: نه شرييه ئه ده بيانتي ته وريژ، به هارى ۱۳۴۴، ماكو و چه ردارى.
هې: جه لغه. ف. خال: جه لغه، جه لغه مە.
(۲) سوري خاتوزين و كاكه مەم وه دهر نه كه ويى.
(۳) شتيكى وامان نيبه. مامه مەد له خو وه سازى كردوه.

يەرى دورمە ئاغا
 گۆرخمە ئۆيلدرماغه
 باجيم گالميشدى ئوجاغه
 گان گالماميشدى دۇداغه
 سفەت سار ئالميشدى وشاغه
 سەن گىلپ سەن ياتاغه
 مەنم چارم ئاغلەماغە. (۱)
 مالى ئاور تى بەردا، بوو بە هاوار و پۆرۆ.
 بەنگىن هاواری کرد، گوتى:
 ئاورىك دایسى لەو سەرى دنى
 ئاورىك دایسى لەم سەرى دنى
 ماله قەرەتاژدين بەگە دەسووتى بە سووتنى
 خانە خراپ بە ئاغا و نۆكەرانى بچنى.
 ئاورىك دایسى لە سەرى کارخاننى
 بلیسەى ئاور دەچى بۆ عاسماننى
 ماله قەرەتاژدینه دەسووتى بە سووتانى
 يانى چى مير زیندين لە دیوانى نازانى؟
 ميرزیندين كوتى: دادەنگ، بزائم چ باسە؟
 بەکر بەندیكى كوت، كوتى:
 خەلكى ئەو زەمانەى بى عاقلە، هیچ كەس ئاقلنى لە كەللەيدا نەماوہ
 كورە چ - نەبووہ، كوا چ - قەوماوہ
 قەرەتاژدين بە دەستى خۆى، ماله خۆى ئاور تى بەرداوہ
 سەبارەت بە بژنىكە باریك و زارى دەلىنى كوپەلەى ھەنگوینە و رەواقى تى
 گەپراوہ

---

(۱) دیارە ئەم بەندە تورکییە.

ههتا نه جاتی بی به ژنیکه باریک و ئه و به لک چاوه .
میر زیندین گوتی: کهوشان بیتن، ههستان یه کسه ر لووزه ویان برد بوئی .
خاتوزین نه جاتی بوو. دهره یهک له خاتوزین کهوت، به کر هه لی گرته وه .
کاکه مه م چاوی پی کهوت، خه نجه ری هه لکیشا به کر پکوژی .
خاتوزین کوتی: نه که ی بیکوژی، ناتوانی دهره م لی پکاته به لگه . دهره ی
من به دست کلفه تانه وه هه یه، دهیشون . دهره له من نابی به به لگه .
هاتنه سه ر مال کوزاندنه وه ی قهره تاژدین به گ.
میر زیندین به قهره تاژدین به گی گوت: نه که ی خه م بخوی، ئه من به تا قی
ته نی ته وای زهره ده که ت هاتم .
میر زیندین کاکه مه می چاوی پی کهوت، کوتی: دلت ته نگ نه بی، ئه من
مالی دنیا یه م له قهره تاژدین به گ وه چاوی نیه، سوتا سوتا . قهره تاژدین
به گی میراوده لان یه گجار زور پیاویکی موعته به ره، زهره ده که م ئه من بو
بژارد .
کاکه مه م و خاتوزین تا مانگیک ئیکتریان چاوی پی ده کهوت به که یفی
خویان .
به کر وه ختابوو له داخان بمرئ، به کوچه یدا ده هات، شیرنی ده دا به
مندالان، فیری ده کردن که بلین: خاتوزین و کاکه مه ممان پیکه وه ده دینه .
به کر ئه وه ی فیری مندالان ده کرد، کاری به و قسه یه بوو .
کاری خودای چه ند نه خشینه
کاکه مه م و خاتوزینمان پیکه وه ده دینه .
ئه گه ر به کر به کوچه یدا ده ریوی، مندال هه موو وایان ده گوت .
به کر رژیکی به میر زیندینی گوت: پچین ته ماشایه کی شاری پکه ین .
ده یه ویست میر زیندین گوپی له و قسانه بی .
ئه گه ر میر هات، مندال هه موو وایان ده گوت . میر کوتی: به کر مندال و
شیت قسه یان لی ناگیرئ .

به‌کر کوتی: مەم حەز لە خاتوزین دەکا، ئەلعانیڤ ژیوانی دەگەڵ دەکا؛ ئەگەر دەلێتی وا نییە، ئەو شۆ میوانی کە، ئەمنیش کارێکی وا دەکەم خاتوزین بێ شەراب بگێرێ. میر کوتی: چۆن دێتە مەجلیسی من؟ به‌کر کوتی: هێنایی خاتوزین لە ئەستۆی من، میوانییەکەش لە ئەستۆی تۆ.

میر خەبەری دا: هەچی دەست و پێوەندە سبەیی شەوێ میوانی میر زیندینە.

ئەگەر میر ئەوێ کرد، به‌کر چوو کە خاتوزین، کوتی: مابارەک بێ، سبەیی شەوێ ئەتۆ لە کاکە مەم ماره دەرکێی؛ ئەتۆ بۆ خۆشت وەرە مەجلیسی.

خاتوزین خۆشحال بوو، چرای لە دلێ هەل کرا. کوتی: ئەمن منداڵ بووم، کاکێ خۆم نە دیوہ. (۱) سویندی بۆ به‌کر خوارد، کوتی: چومکی ئەمن ماره دەرکێم، دیم.

خاتوزین هات بۆ مەجلیسی. تەواوی میوانەکان عەجایب مان. تاپەفەیی قەرەتاژدین بەگ پاکێ عەجایب مان.

خاتوزین شەرابی لە مەجلیسی دەرکێرا، دەپێشدا چوو بۆ کە کاکە مەم. کاکە مەم سوچی چادرەکەیی گرت، نەهێشت برۆا، هەتا حەوت قەدەحی لەسەر یەک بۆ تێ کرد.

ئەوجارەکە به‌کر کوتی: مەم راستی دەلی. جا پێی گوت: کاکە مەم وەرە بە یاری خۆمان هەلبێین.

کاکە مەم کوتی: ئەمن غەریبم، یارم لە کوێ بوو! به‌کر کوتی: خێر مەم قەسە نادۆرین، دا هیندیکم داری عود بۆ بێن. داریان هینا و سووتاندیان. ئەوجار کاکە مەم بە بۆنی ئەم دەرە ئاگای لە خۆی برآ، جا کوتی: به‌کر وەرە بە یاری خۆمان هەلبێین. به‌کرێ شەیتان ئاواي دەست پێ کرد:

---

(۱) قەدیم ژن و منال بۆ خۆیان بە جوێ دادەنیشان، کەمتر دەگەڵ پیاوان تیکە لاویان بوو. پیاوانی نیو بەدەرەو پێیان عەیب بوو لە کە ژن و منال دانیشن.

يارى كاكە مەمم دوينى دى لەبن ھەرزالى^(۱) كەشكان
گوپى قوت بوو، وەكو گوپى مشكان
لاجايىنگى^(۲) ھەلنەدەھات لەبەر ئەسپى و پشكان.
كاكە مەم خۆت ھەلنەدەيەو، مەللى يارى من گۆيەكە فەقات^(۳) لە زىرى
دويناكە دۆدانىكى دۆ نابوو لە تىرى
كوچە بە كوچەى جزيرى بۆ فرۆشتنى دەگىرى.
مەم ھىندى رىق ھەستا: «دەنا خاتوزىن دۆ فرۆشى دەكا!»
كاكە مەم دەيترازىنى، كوتى:
وھى درۆ! وھى درۆ!
بەكر تۆ دەگەل بابت گو پخۆ
يارى من دەگەل پۆژى دەكا گرۆ
دەللى: بزانه ئەمن جوانترم يان تيشكى تۆ!
يارى من ماينىكى رەش كوپتى كەفەل پانە
ئىواران بازە و سبەھىنان جەيرانە
نيوھەريوان شەھىنە و لىي ون بووھ ھىللانە
سبەھىنان بەرخە و كۆرپەلەى دواى مېگەلانە
نەترانىوھ سنگى كارگى كۆسپەھتى شالەبەگيانە
چاوى ئەستىرىكە ئەگەر سبەھىنان ھەلدى لەكانى قەمبەريانە
ئەگەر نايناسى خاتوزىنى بە زولفانە

---

(۱) ھەرزال: لە دېھات، لە نىومال، داريان دەچەقاند، بليندايى گەزىك، بړىك كەمتر
يا زياتر، دارەريان دەكرد. شتومەكيان لەسەر دادەنا. ف. مەھاباد لە بەرامبەرىدا
نوسيووھ «عرزال»، ئەم مانايەى «ھب» لىي داوھتەو، ھەو نىيە.
(۲) لاجايىنگ: لاجانگ نىوان روومەت و ئەستۆ. «ھب»، جايىنگ و جانگ، چەنە يان
چەنەگەيە.
(۳) بىم وايە مەبەستى بەيتبىژ لەمە «فەقەت»: (فقط) بووھ.

خوشکی میرزیندینی میراوده لانه .
عالم کوتیان: مآلمان به قورچ گيرا . مهستیش بوو فهقیره .
قهره تاژدین بهگ بهخوی و به تایه فهیه وه کوتیان: مآلمان خرابوو، کیتشه
بهیدا بوو .

جا قهره تاژدین بهگ بۆ ئه وهی بۆی پینه کا، کوتی:
کا که مه م ئه گهر شه رابی خوارده وه، ویشکی ده بی بنی زمانه
چومکه غه ریبه که س لپی نه گری قسانه
خانه خراب که لیککی وه کو میرزیندین گرتوویه گۆشه ی دیوانه .
کا که مه ئیغیار بۆوه، کوتی:

من سیرم خوارد و سوتام زمانه
که هاتم مه له ک ریحانیکیان پیشان^(۱) ده دامه
مه عنام^(۲) له وی بوو، به خاتوزینم کرده وه بوختانه .
به کر به میر زیندینی گوت: ئه وه خه ریکه به درق باده داته وه .
میرزیندین قه لس بوو، کوتی:

مه گهر من چ - نۆکه رم نییه له گۆشه ی دیوانی
هه لگیشن خه نجه ری جه وه هر داری ده بانئ
کا که مه م له دیوانی بۆ پکه نه وه بی گیانی
نابی له سه ر ئه و قسه یه بژی به ژیانئ .
قهره تاژدین بهگ کوتی:

کا که مه م خو له قسان رانامینئ
میر زیندین ته مایه تی میوانی من ده خویندا بگه وزینئ
به کر شه ی تانه و وه سه ر زه لله ی ده په رینئ .

---

(۱) پیشان، پتم وایه هر «پئ نیشان» بووه، دوايه بۆته پیشان.
(۲) مه عنام له وی بوو: مه به ستم ئه ویوو.

ئىستا قسهكانى قهرهتاژدين تهواو نه بېوو، قرمه له خه نجهرى نوكه رانى
ميرھات، بۆ كوشتنى كاكه مەم.
قهرهتاژدين بهگ خه نجهرى هەلكيشا، تهواوى تايه فەشى دەستيان له سەر
گوپى خه نجهر دانا، قهرهتاژدين كوتى:
بمناسن قهرهتاژدينم
بازىكى رهشى لهوانى چەنگ به خوینم
ئەوى له گول كالتەر به كاكه مەم بلى، دەپشدا خوینی میری له سەر
فەرشان دەپرژینم.
چەكۆ دەیگوت:
بمناسن چەكۆمه
به رانكى رهشى چەقه سرۆمه^(۱)
ئەوى له گول كالتەر به كاكه مەم بلى، خه نجهرى له پشتى رۆده گرۆمه.
عورفۆ دەیگوت:
ئەو به نه مه گرن به ردينم
گه شيره گهره له خه زينهى دهرهينم
له پيشدا سهرى مير زيندين دهپه رينم.
كاكه مەم گوتى: وايه، به لام وا نييه
ئاخ چ – بکه م بۆ برايه كى له دای و بابيه
له پشت سهرم بويایه به شيرى پرووتيه
له ديوانى ميران ده مكوژن به بى كه سييه.
به نكين ئەگەر نۆرهى هات و ئەوهى گوپى لى بوو، گوتى:
ئاغايه من چەله بييه

---

(۱) چەقه سرۆ: شه رانى، بى شهرم، «سرۆ» بهراوهردى پکه دهگه ل «سرود» و «سراييدن» ی فارسی. له «هب» دا تهنيا «چهقه سو» هاتوه.

سهری منت بیتهوه به قوربانی سهرییه
به کر و میر زیندینت ببنهوه به قوربانی نالجهی کهوشییه
ترازانوومه بوستی خه نجهری دمرهشی دهسک نیرۆیییه
ئهوی له گول کالتر به کاکه مه بلّ، خوینی میرییه فهرشانی پی
دهکه مهوه لیمۆیییه.

دوو سهت کهس تاپه فهی قهرهتاژدین دهستیان دا تیغ، کوتیان: نه بزوون له
جیگی خوتان ها که رامبابگاوا!

میر زهینی دایه شاره کهی لی دهشیوی.

قهرهتاژدین به گ زیز بوو، رۆیی. (۱) ههستان زیز بوون.

میر زیندین به به کری گوت: ئهتۆ کاریکت دهگه ل من کرد شاری جزیری
پشیوینی، قهرهتاژدین ئه گهر خه به ریدا، جوکلی هه مه وهند و سمیل سپی
کامه ریان و شالی به گی زوراری و فهتخ خانی سورچی ئاموزای وین، به
خولای شه ریک دهقه ومی له جزیری، بارگین نه توانی یازد به سه که لاکاندا
بدا. به خویشی ته گبیریکم بۆ پکه، نان و خوانی منت لی حه رام بی، وهزیریکی
حیسابی به.

به کر کوتی: میر به سلامهت بی، له شانی خوت به کهسر مه گره، دهچینه
ماله قهرهتاژدین به گ، دهگه لی ئاشت ده بینه وه.

هه ر میرزای بانگ کرد، خوئی حاشییهی دانا

دانای عاقلمه ند رویی زهمانه.

عیلی ره مکی و مامکی هه و ساله خه رجیان نه داوه، به قهرهتاژدین ده لئین:
ئه گهر پچی خه رچی ئه و هه و ساله له وان بستینی و سه ریان نه رم کهی،
چونکه تۆ میوانی خوت هینده له کن به ریزه، ئه مه خاتوزین ده دهین به کاکه
مه م. له مه له که هتی ئیمه دا، کهس له و قابیله ته دا نییه پچی خه رجیان لی
بستینی، له تۆ به در، جا ئه و حه لی ئیمه شه رت بی خاتوزین له کاکه مه م ماره

---

(۱) لیره به یتبیز گوتیه: باقی داستان هه واله ی فهردا.

كهين و ميرزئندين چهل شەوى شايى و زەماوەند بۆ پكا، چومكە ئەتۆ ميوانى
خۆت هينده خۆش دەوئ و لە كنت به پزە.

هەستان هاتنه مائە قەرەتاژدين بهگ.

پياو ئەگەر دوژمنى هاته مائى، چارى نيبه دەبى به پيريهوه پچى و به
خيرهاتنيسى پكا و دهگەلئيشى سەروروو خۆش بى.

جا مير و بهكر گوتمانى^(١) خۆيان به قەرەتاژدين بهگ گوت.

قەرەتاژدين بهگ كوتى: مير قافەز ئيمزا كا كه خاتوزين دەدا به كاكه مەم.
منيش دەچم خەرچ و تەدارەك له عئلى رەمكى و مامكى دەستينم.

مير قافەزى ئيمزا كرد كه: خاتوزين، پاش گەرانهوهى قەرەتاژدين بهگ،
دەدا به كاكه مەم.

جا قەرەتاژدين بهگ ساز بوو. ئەوه بوو به برەم برەم، حەوسەت كەسى
دەگەل سوار بوو، هەرچى ئازا و بهجەرگ بوو، هەرچى پەربەسەر بوو. سوار

بوون.

قەرەتاژدين بهگ خودا حافيزى له خاتوزين كرد، كوتى:

كيژئ! قەرە زولفت به من بمينى به گولئ مەستەچەم^(٢)

خوداوەندى ميرى مەزن ئەو كارەم بۆ بينتتە بەرەم

مەترسە ئەمن ماوم، ئيستاكائى هەرەم

دەچمە سەفەرى هات و نەهاتى سەبارەت به تۆ و كاكه مەم.

كيژئ! بەوهى كهە ئەگەر ئەبەدييه

ئەمن له دنيايهدا هيج كارەم به ميرزئندين نيبه

بۆيه دەچم دلئ تۆ و كاكه مەم پكەوتتە فەريعييه^(٣)

ئەوه ريكفى له ئەسپى دەدا و حەوسەت سوارى له پشت راوەستاوه

---

(١) گوتمان: قسە، مەتلەب. ئى بەيتبئز نيبه. خۆم بەزەينمدا هات.

(٢) بەيتبئز كوتى: گولئكه وەك ياسەمەنەى.

(٣) فەريعي: دلگوشادى.

هه‌مووی دهستی له‌سه‌رخه‌نجه‌ری دمه‌رشی دهسک نیرۆیی داناوه
خه‌لکی شاری جزیرئ دهیانگوت: خودایه سه‌رکه‌وتوو بی ئه‌و پیاوه.
جا کوتی: کیژئ! ده‌وله‌ت زیاد و مال‌اوا.
قه‌ره‌تاژدین به‌گ له سه‌ر رۆینئ، ئه‌وه‌شی وه‌بیره‌هاته‌وه، کوتی:
کیژئ! تۆ ئاگات له‌ده‌ردی من نییه
چومکه کاکه مه‌م هاتۆته ماله من به میوانییه
دهیکه‌م، هه‌تا روح ماوه له قه‌لبییه
سه‌ریده له خاتون ئه‌ستییه.

قه‌ره‌تاژدین رۆیی، دوازه رۆژان شه‌ری کرد، به‌سه‌ریاندا زال بوو، مه‌ری
پئ خری کردنه‌وه، هه‌مووی فریره‌ی⁽¹⁾ ده‌دهستی کرا.

لیره میرزیندین به به‌کری گوت: ته‌گبیر چییه؟ کوره قه‌ره‌تاژدین زۆر
دورونده‌یه، خاتوزینی ناده‌می، چومکه له هه‌وه‌لیتوه مه‌م نه‌یویستوو.

به‌کر کوتی: ئه‌تۆ برابیه‌کت هه‌یه، ئیوی شالی به‌گه، له زمیره‌یه، له میژه
لیک بی خه‌به‌رن، هاتوچۆتان پیکه‌وه نییه، قاقه‌زکی بۆ بنوسه، به به‌نگین
بلی: ئه‌تۆ ده‌بی ئه‌و قاقه‌زه‌م بۆ به‌ری بۆ شالی به‌گ، ئه‌گه به‌نگین لیره نه‌بی،
ئیمه شتیک ده‌گه‌ل کاکه مه‌م ده‌که‌ین.

به‌نگینیان به ری کرد بۆ زمیره‌ی، قاقه‌زی برد.

جا به‌کر کوتی: بنیره له دوی کاکه مه‌م، بلی: نه‌ردینیک پکه‌ین له‌سه‌ر
دل‌خواز.

کاکه مه‌میش، ده‌ستور و عه‌مه‌لی بۆ دانا بو قه‌ره‌تاژدین به‌گ، دل‌ی گه‌رد
نه‌گرئ.

میر ناردی له دوی کاکه مه‌م، ئه‌ویش هه‌ستا، هات.

---

(1) فریره: لیره به مانای دس به‌نده. مامه‌حمه‌د، ئاوی مانا لی داوه: شتیک بووه
ده نیو قامکانیان ده‌کرد، ده‌سورا.

میر پتی گوت: کاکه مه! ئەتۆ ئەگەر له یه‌مه‌نیوه هاتی، بۆ خاتوزین هاتی، بۆیه ئیستاش هەر لێره ماوییه‌وه، ئەمن پێم خۆش نییه دلی تۆ بشکی، وەرە نەردینێک پکه‌ین له‌سه‌ر دلخواز.

مه‌م کوتی: به‌ چاوان ده‌یکه‌ین، قه‌راریان دانا حه‌وت ده‌ست هه‌ج کامیکیان بیهاتوه، دلخواری خۆی بستینێ.

کاکه مه‌م کوتی: نازانم ئەتۆ دلخوازت چیه؟ به‌لام دلخواری من خاتوزینه. میر کوتی: شه‌رت بێ ئەگەر لێم به‌رییه‌وه، خاتوزینت بده‌م.

قه‌راریان حه‌وت ده‌ست بوو. سێ ده‌ستیان کرد، مه‌م له‌ میری برده‌وه. چواری ما‌بوو، به‌کر هات، پتی گوت: شاری جزیریت مال به‌ مال لێ ده‌باته‌وه، بنیره له‌ دوی خاتوزین، مه‌م چاوی به‌ خاتوزین پکه‌وی، نەرده‌که‌ت پتی د‌ه‌دۆینێ.

میر زیندین کوتی: خاتوزین بێ، شه‌رابیکمان بۆ بگێرێ، کاکه مه‌م لێره‌یه. خاتوزین خۆی له‌ گۆلی دا و هات بۆ مه‌جلیسی. ئەوه خاتون ده‌پتی کردبوو جوتیک که‌وشی پانییه‌ فه‌راشی دم قو‌لی سه‌ر نو‌قره به‌ندییه

عه‌سل ده‌باغی خان با‌به‌ خانه، کاری کارخانه‌ی موسله و موسلییه
بن کوده‌رییه، تیری ئەندازه ره‌نگی(؟) لێ بده‌ی کاری ناکا له‌بنیه
مالی سه‌مه‌رقه‌نده و ده‌سکاری عه‌سله فه‌ره‌نگیه
له‌پتی کردوه ئا‌وال کراسیکی مه‌شه‌دکۆی موشه‌ججهری عه‌سل، که‌زی له
بیست و چوارییه

گۆنا گۆنه و په‌ر تاوسییه

کراسیکی مه‌حمه‌ل دارایی ره‌نگ عاسمانیه

که‌س نه‌یدیوه و له‌به‌ر هه‌ج که‌سدا نییه

به‌ وه‌زن سووکه، به‌لام قیমে‌تی له‌کن که‌س نییه

که‌واپه‌کی «شال خالی» خال خالی زیبا ره‌نگیه

دوگمهی نُهلماسه و فِهْرهنتییه^(۱)

تهمه‌نا ده‌کهم له خوداوهدنی میری مه‌زن، ره‌بی به دور بی له چاوی به‌دییه
هه‌چ که‌س به دل بیبینی دتوانه ده‌بی، ده‌که‌وئته کتویییه
ئه‌وه شیت ده‌بی، ده‌لین: ئه‌و کابرایه عاقلی نییه.
له سه‌ری ناوه کلاویکه سیم ریژ و سیم خاله‌قییه
ئه‌ندازه‌ی سه‌ری گیراوه له مه‌مله‌که‌ته‌که‌هی «که‌س نه‌بی^(۲)» به
پیشی کلاوی فیداکارییه
نیونئو لپی چه‌سپ کردووه به‌دري^(۳) به‌حرییه
چارشیتوشانئیکی به‌دره^(۴)، ریشوه نیوگه‌زییه
بریقهی دئ له ره‌نگی رۆژییه
خزه، گیر نابئ، دوو گریی داوه له پشتییه
که‌س ئه‌و ماله‌ی نه‌دیوه، ده‌لین: پیتم وایه غه‌یییه
ده‌سمالئیکی ناسک ریژی گول ته‌شپییه^(۵)
ئه‌وه گه‌زی ده‌چتته بیست و یه‌ک زپری سپییه
له کلاوی به‌ستبوو شه‌دیکی مار ره‌نگی خاسه‌کییه
که تاو لپی هدا، ده‌یانگوت: ئه‌وه چ- مه‌مله‌که‌تیک ناوری گرتییه
چون فِهْره‌جوللاهییه، ئه‌لعان ئه‌و کارخانه نییه
ناساری قه‌دیمه، له‌کن خه‌لکی دیکه قاتییه
ورده ورده و سه‌بر سه‌بر ده‌هاته‌وه بۆ مه‌جلیسی میرییه.
خاتوزین سلأوی کرد، کوتی:

(۱) فِهْرهنتی: به‌ردئیکی به‌ نرخه، نئوه بۆ ژنان، ده قاموسه‌کاندا نه‌هاتووه.

(۲) «که‌س نه‌بی» ده‌بی کوئ بی؟ هه‌ر تاییه‌تی چیرۆک و ئه‌فسانه‌یه؟

(۳) پیتم وایه به‌رده کراوته «به‌در».

(۴) ئه‌وه‌ش هه‌ر به‌رده.

(۵) ته‌شپی: کاسه‌ی دارین. «ه‌ب».

سلاو دهکه مه وه له که سیتک، دلّم دایمه وهک تهیر بۆوی دهگری پهری
 عاسمانی
 ئەگەر عاقلی بی و جوابی سلاوم بزانی
 پیم وایه عومرم کهم بووه، ناژیم به ژیان
 ئەو جاریشم کاکه مه دی، خلاس بووم له ئاخ هه لکیشان و داخ
 هه لکیشانی
 بۆ دههوییه^(۱) ئەو کاره، به لام خوداوهندی میری مه زن بۆ خووی چاکتر
 دهزانی.
 کاکه مه ئەگەر چاوی پی کهوت، میریش کوتی: دههوی خزمه تیکمان پی
 پکا.
 سهرو قه دهحی ئەگەر بۆ تی کردن، ئەگەر مه م چاوی به و په نجهی کهوت،
 کوتی:

به ژنت به من بمینی به شهنگه بییه
 ئاخ چ - پکهم وه لّاهی دپوانه م و هیچ عاقلّم له سه ر خو نییه
 نپو قامکانت له علی روممانه و ئەشره فییه
 ئەی روی ئەو وه ستایه سپی بی ئەگەر ئەوانه ی دروست کردوو له ئەزه لییه
 ریشه ی دلّت کیشام، با له کنت بی به ئەمانه تی و به یادگارییه
 ئەمن به جیم هیشت ئەمه گی دای و بابییه
 جا من ئەگەر ئەتۆ بینم، حوکماتی یه مه نیم بۆ چیه؟
 گهردی تو توحفه (؟) یه و سور و سپییه.
 میر زیندین کوتی: کاکه مه م با دهست پی بکهین.
 خاتوزینیش دهسوورا به مه جلیسدا و شه رابی دهگتیرا.
 کاکه مه م ئەبه دا چاوی نه ردی نه ده دی، فیلی لی کرد به کری که رامبابگا و.
 ئەگەر ههوت دهستی لی برده وه، کوتی: ئیمزای که، ئەگەر ههوت دهستم

(۱) دههۆ: فیئل و ته له که. «هب».

لیت بردهوه. مهم ئیمزای کرد.

میر کوتی: ومختی نه هارییه، خاتوزین بۆ هرهم خانه تۆ برۆوه.
ئهو جار به به کری گوت: لیم بردهوه، ته گبیر چیه؟ کوتی: میر حوکم پکه
چار پکیشن، بلین: هه تاسی شهوان هه رکهس له مائی وده رکه وی، مه حکومی
تیره بارانه.

جا کوتی: مه بهست چیه له وهیدا؟ کوتی: میر ئەتۆ له سه ر دلخواز لیت
بردۆتهوه، ده زیندانی باوی، به شهو، به مه خفی، کهس پی نه زانی، خاتوزین و
خاتون ئەستی پی نه زانن، وه زیر و عوله ما و عوزه رای دیکه نه زانن.
مه عموری دهوله تی، بیست و یه ک کهس بهرگی غه زه ب ده بهرکه ن.
به مهم بلن: مه چۆوه، له مه زلی من به، مه چۆوه ماله قهره تاژدین بهگ.
له زیندانی زیلله تی داوین، چاوی رتویه ت دهیبا، کوپر ده بی، کوره خو
ئابرووت چوو قوربان.

جا بابه ئه وه حوکم کرا: له بانگی شهوانه وه کهس له مائی نه به ته دهر. دوو
شهو و ابوو، سه ری سی شه وهی، بیست و یه ک مه عمور هاتن، کاکه مه میان
قۆلبه سته کرد، بردیان ده زیندانیان هاویشته، هه موو که سیش بی خه بهر
بوون.

له ئەندازی نه مرنه ژمی، خو راکیان ده دایه، به لام زیندانه که زۆر جیه کی
زیلله ت و وه حشه ت بوو.

خاتوزین هه چه ند ده پرسی، ده یگوت: مه م کوا؟ بۆ نایبینم؟ کهس نه بوو
جوابی کی ئەسه حی بداته وه، چونکه هیچ کهس خه بهری له مه نه بوو.
کاکه مه م ئەگه ر له یه مه نپوه هاتبوو، دوتاجی و دوو توله ی پی بوو، دمیان
شیرن ببوو، مریشک و گوشتیان ده دانی.

خاتوزین کوتی: تاجی و توله کان بینن، بزانه بی قه در نه بوون؟ ئەگه ر
هینایانن، تاجی و توله، توله کیان کرد بوو، کولکه یان به ردا بوو، گوشت
مه عنابی نه یانما بوو.

خاتوزین بانگی ماجه‌مین و گولّ جه‌مین و عوزار و مه‌له‌ک ریحان و گه‌وری کرد، کوتی: تاجی و تولّه‌ی کاکه مه‌م بۆ وایان لّی هاتووه؟ کوتیان: ئه‌وی له دیوانی خوراوه، هه‌ر داوماننّی.

خاتوزین، به‌ده‌ستی خوئی، هیئای له‌نیو ناندا، خوړاکی دانّی. تاجی گرتیان به‌ لیوی پتچایانه‌وه، بردیان، نه‌یانخوارد.

خاتوزین، ده‌ست به‌جّی، ماجه‌مین و گولّ جه‌مینی وه‌دو خستن، کوتی: بزنان بۆ کوئی ده‌چن؟

زیندانه‌که له‌ عه‌رزیدا بوو، به‌ردیکی له‌سه‌ر بوو، وه‌کو به‌ردی چالوئی، تاجیه‌کان نانه‌که‌یان برد، هاویشتیانه‌ خوارئ، بۆ خویشان برسی مانه‌وه.

ماجه‌مین و گولّ جه‌مین هاتنه‌وه، کوتیان: خانم شتیکی زۆر سه‌یرمان چاو پّی که‌وت، تاجی و تولّه‌کان نانه‌که‌یان برد له‌ کونی زیندان خستیانه‌ خوارئ.

خاتوزین چوو ده‌فکره‌وه، ژنی سه‌رسپی و عاقل‌مهن‌دی بانگ کرد، کوتی: ئه‌و تاجییانه‌ بۆ وایان کردووه؟ کوتیان: خانم ئه‌تۆ خه‌به‌ری کاکه مه‌مت هه‌یه؟ کوتی: ناوه‌للا سی و هه‌شت پۆژه نه‌مدیوه، به‌لام ده‌لّین چۆته زمیرئ.

کوتیان: سه‌گ به‌ سه‌فته، کاره‌که وا دیاره، وا ده‌گه‌یه‌نّی، پیت و ابّی کاکه مه‌میان خستۆته زیندانّی، وا ئه‌و تاجیانه‌ نانی ده‌بن، له‌وئ به‌ری ده‌ده‌نه‌وه خوارئ، ئه‌و نانه‌ بۆ کاکه مه‌م ده‌بن، هه‌ستیان کردووه که مه‌م ده‌ویدایه.

خاتوزین قرچه‌ی له‌ دلّی هات، قسه‌که‌ی به‌ دلّیه‌وه نوسا. جا کوتی: ده‌بّی له‌ شاری جزیرئ که‌س نه‌یزانیبّی؟

کوتیان: ئه‌گه‌ر ده‌زیندان خرابّی، که‌سیک هه‌رئاگای لّی هه‌یه. ئه‌و قسه‌یه له‌ ژنان وه‌ دهر ده‌که‌وئ، ده‌نا له‌ پیاوان ئاشکرا نابّی.

خاتوزین خه‌به‌ری دا، چل کلفه‌تی ده‌گه‌ران، کوتیان: هه‌رکه‌س خه‌به‌ری مه‌م بزانی، خاتوزین شه‌شسه‌ت زّیری به‌ک سه‌که‌ی ده‌داتّی.

سه‌رۆکی ئه‌و مه‌عمورانه‌ی کاکه مه‌میان ده‌زیندانّی هاویشتبوو، ئه‌و قسه‌ی له‌ ماله‌ خوئی درکاند بوو. ئه‌و کابرایه‌ کچیکی بوو نیوی قه‌مه‌ر ته‌له‌عبوو.

قه‌مه‌ر ته‌له‌عه‌ کوتی: بمبه‌نه‌ کن خاتوزین، ئه‌من قسیکم پتیه، به‌لام به‌ دزی

كەس نەزانى، بابم بزانىتەو، دەمكوژى، ئاورم تى بەردەدا، بە پەرەم دەكا .
قەمەر تەلەعيان ھىنا، خاتوزىن كوتى: چت لەكنە؟ قەمەر تەلەعە كوتى: خراب
قەوماو

تۇقان، تەلەسمان، زىران، زنجەقان، گواران، كرمەكان، ئاودەنگىيان،
خەبەرچىيان لە سنگ و بەرۆكت سەريان لى شىواو
زنجىرەى زولفان - بۆكەس پىي نەكوتى؟ - بۆ لە خمىت نەناو؟
ئەورۆكە سى و ھەشت رۆژە كاكە مەم لە زىندانى خراو.
جا عافرەت دەستى ناروا، چو دە بورجى بەلەكەو، ھەر شىن و گريان بوو
كارى.

لەو سەعاتەشدا، قەرەتاژدىن بەگ مال و مەرى ھەستاندبوو، ھاتەو.
كىويكى تۆرەپەيژ ھەبوو لە قەراغ رىيە، قەرەتاژدىن بە سوارەكانى گوت:
مەر و مالەكە دەرناچى، ئەو شۆ لىرە خىتەت ھەلبدەن، سبەينى وەرەنەو بۆ
جزىرى.

بەلام بۆ خۆى چونكە ھەر نىگەرەن بوو، دلى دەمستىدا بوو، لەوئى بەند نەبوو،
دەگەل دوو نۆكەرەن ھاتەو جزىرى، نۆكەرەكانى ناردەو مالە خويان.
قەرەتاژدىن بۆ خۆى بە سوارى بەبەر بورجى بەلەكەدا ھات.
خاتوزىن، ئاورى لە خەرمانى عومرى بەربوو.

قەرەتاژدىن بەگ مەبەستى ئەو بو خاتوزىن بىينى، جلىتتىكى كرد، دار
تەقلەكەى چووو ژورى، خاتوزىن زانى دارجلىتى قەرەتاژدىنە، دەركى
پەنجەرەى بورجى بەلەكى كردەو، جا كوتى:
سوارەكەى بە بۆرى دەبەزى^(۱)

وھك ژنانت لەسەر بى كۆچكە و كەزى^(۲)

لىم تىك چووو باغ و رەزى

(۱) سووارىكى سووارى ئەسپتىكى بۆرە بوى و دەپرەتتىنى، دەپھىنى و دەبىبەى.

(۲) كەز: برقع، ستار. ف. مھاباد. «ھب» ئەو مانايەى نەھىناو.

هيندم له سهري خوځ داوه، په نجهم دتهزى
ليم به ميرات بى توق و ته له سم و زيت و زنجق و ئاودهنگى و خه بهرچى و
گواره و كرمهك و دهرزى
ئهوروځكه سى و نو پوژه كاكه مه م له هه فسخانهى زيندانيدا دهرزى.
سه لام لى رابوو، داده له من دهبيتوه به هاواره
خاتوزينت بيتوه به قوربانى كه وليكى سه مورى قاقومى بالويژ رهنكى
دوگمه پاژاره^(۱)

چون ناخر بو منت به جى هيشت خه م و په ژاره
قهرتاژدين به گ هيچ عيب ناكه ي، ده لين: ئوه سواره
مه پ و مالت هيناووته وه، به لام ژه هرى ماره
ئهوروځكه سى و نو پوژه كاكه مه م له زيندانى مير زيندينيدا گرفتاره.
سواره كه ي به بوړى ده كه يه وه جليتانى
دنيا وايه، كه س به حالى كه س نازانى
به رگت بگوژه، له سهرت كه كوچكه و ده سمالى ژنانى
رهبى نه مينى به مانى
غهيانه تت كرد به هاتنى ميوانى
سى و نو پوژه كاكه مه ميان خستوته هه فسخانهى زيندانى.
سواره كه ي به بوړى دى و راده برى
چاوت به من بمينى به چاوى باز و ئه بروت به من بمينى به تيزه پهرى
ده سه قرى

عه جايب زيندوى و بو نامرى
ميرزيندين سى و نو پوژ كاكه مه م له زيندانى زيلله تدا راگرى.
هاواره له من، داد و پويه

---

(۱) بازار: بهرديكى قيمه تيبه. ده فهره نكه كاندا هاتوه.

نهمینم، دروونم پر له بۆسۆیه
 له خهویاندنا پێ کوتم: له قیامهتیشدا کاکه مهه ههڕئێ تۆیه.
 قهرهتاژدین ئهگهر زانی، دهستی له سههر قهلتاغی زینهکهی دانا، کوتی:
 کیژئێ کێ ئاوری له دای تۆدا کردۆتهوه؟ کێ دای تۆی ئاور تێ بهرداوه؟
 بێ خه بهرم ئهمن، که ئهوه کاره گهوره قهوماوه
 میرزیندین ئاخیر ئیمزای ئهسهحی به من داوه
 ئاغای زهمانهی شههرتی بۆ کهس ناباته سههرئێ و بۆ کهسی ناکاتهوه تهواوه.
 قهرهتاژدین بهگ گهراوه، به عیڵ و عاشیرهتی خۆی گوت: ئاماده بن.
 میرزیندین بهگ، کاکه مه مهی ده زیندان هاویشتووه.
 کوتیان: جا مه بهستت چییه؟ کوتی: قهستهم به خودای شاری جزیری
 وهردهگیرم، جا چۆن میوانم ده زیندان باویژن به ئهتکی من!
 قهرهتاژدین خه بهری به سورچی و زوراری و سمیل سپی کامهریان و
 جوکلی هه مه وهندان دا، کوتی: ساز بن بێن؛ دهنه به تهنی نهیده توانی ئاوپیشی
 میر زیندین بێ و دهگزی رۆبێ.
 میرزیندین به کری بانگ کرد، کوتی: ته کلیف چییه مالت خرابی!
 به کر کوتی: ئاغا بنیره نجومدار بێن، کاکه مهه دهرهینینهوه، بزانی دیته
 دهر به ساغی یان نا؟

نجومدار هاتن، ته مه شای نجومیان کرد و عیلمی وهسته لاپ. پرسییان:
 چه ند شهوه لهو زیندانه دایه؟ کوتیان: چل شهوه. کوتیان: کاره کهی زۆر جێ
 مه ترسییه، عیلمی وهسته لاپ وای دینێ: چون ئهوه پیاوه له سههر خاتوزین ده
 زیندان خراوه، چل کچ له جزیری دا پهیدا کهن، له عومری خاتوزیندا، هه موو
 وهک نارنج، وهکو گو تاز به بن مه کی خری کردبێ، هه مو داو ده لینگ حاجی
 حوسینی بێ، ئهوانه دهگه ل خاتوزین چنه سههر زیندانی کاکه مهه، خپوه تیک
 بهرن با بویری نه بێ، بن خپوه ته که مه خمه ری ئال بێ. ئهگهر کاکه مهه یان
 هینادهر، دهست به جێ له بن ئهوه خپوه تهی دابنن، با لپی نه دا له رپوه، ده بێ
 ئهوه کچانه ش هه لێ کیشن، عیلمی نجوم و وهسته لاپ و جامی جیهان نوما

واى دىنى.

ميرزىندىن له ترسى قهرهتاژدىنى دهستورى دا چل كچيان پهيدا كرد،
تهنافىكى ئاوريشمى خاويان هينا، كاكه مهم دهرهيننهوه، بينين لهسهر نوين،
با لىنى نهدا.

خاتوزين ئاورى تى بهربوو، جهرگى وهك مهنجهل دهكولى.
ئهو چل كچه دهستور و عههليان پى دان، ههتا نيوى ريگا هاتن.
بهكر بهمهلهك ريحانى گوت: برۆ، دهگهليان كهوه. مهبهستى ئهوه بوو ببن
به چل و يهك و كارهكه پوچهل بى.

خاتوزين به مهلهك ريحانى گوت: ئهتۆ بۆ حهيات نيه، بۆ هاتووى؟
مهلهك ريحان شيرن شههليش بوو، كهميك دهشهلى، كوتى: ئهتۆ دهرروونت
ئاورى تى بهر بووه، ئهو كچانه بهو كاره سووك دهن، ئهوانه دهگهل تۆ بۆ
دينه سهر زيندانى كاكه مه؟ مهبهستى ئهوه بو نهكرى ئهو كاره.
دهو ماوهيهشدا، بهكر له بن مير زىندىن دانىشتبوو، پهشيمانى كرىووه،
بهلام مير زىندىن چى نهكوتبوو، تهنيا دهلى خويدا كوتبوى: ههر چۆنىكى
پىك دى، پىك بى.

كچهكان كه گوپيان له وتوويزى خاتوزين و مهلهك ريحان بوو، ترسان،
بهجاريك دليان سارد بووه، كوتيان: خانم گلپييمان لى نهكا، ناموسى خومان
خوشتر دهوى، تيگرا گهرا نهوه بۆ مالى.

خاتوزين دلى تاقهتى نهگرت، كوتى: بۆ خۆم بهتهنى دهچمه سهر زيندانى
كاكه مهم. لايهى سى زولفى خوى برى، ئهولاي سى بسك، ئهو لايهى سى
بسك.

جاخاتوزين هاته سهر زيندانى كاكه مهم، كوتى:
سهر ههلينه پروانه: تۆقان، تهلهسمان، زيران، زنجهقان، گواران،
كرمهكان، ئاودهنگيان، خهبهرچيان، لهگهل گهرى ده دوگمانه
خالى رهش خيزرهه كرىووه له مابهينى سينه و مهمكانه

تيكەل بوون دەگەل زنجيرەي دە زولفانە^(۱)
بە عومرى خوداي لە سنگم بوونەو بە نەخش و نيشانە
جەرگ و دلم دەسووتى، كەبابە و بريانە
فەرموو خۆت دەو تەنافەي خە، لە خاتوزينى بستينە تۆلەي چل شەوي
زيندانە.

كاكە مەم ئەگەر گوويى لى بوو، وەرسوورا، بەلام هيچ تاقەت و هيڤزى
نەمابوو، كوتى:

كيڤى ھيڤزى دلم نيبە و تاقەتى سەرم نيبە پروانمە تۆقان، تەلەسمان،
زىران، زنجەقان، گواران، كرمەكان، ئاودەنگيان، خەبەرچيان، گوڤان،
قويتاسان لەگەل گەري كلاوہ بەدراوى^(۲)

خۆ من ئەو دنياي روناکم بە بى تۆ ناوى
كولمەت دەلئى بەفرى كۆسرەتى شالەبەگيانە، تازە لئى داوہ گزىنگى
ھەتاوى

پيەمەردى كاكە ميرانتم لەسەرن، ليم دەستين تۆلەي خۆدزىنەوہي راوى.
خاتوزين وەي زانى مەم رقى ھەستاوہ، جا پتى دەلئى:
رقى تۆم پى خراپترە لە رقى مندانان
سەرھەلئىنە پروانە: گوڤان، قويتاسان، لەگەل گەري دەخرخالان
ئەتۆ تەماتە خەزىنيكم بۆ ھەلگرتوى، بىدەي بەخەلكى، بيبەن بەتالان؟
وەرە دەرى، تەنافم بۆ ھاويشتووى، لە خاتونى بستينە تۆلەي زيندانى، لە
كيڤى دەگەورە مالان.

كاكە مەم كوتى: كيڤى رەجلى دلم نيبە پروانمە لەعلى پوممان و ئالتونى
شين و لەگەل ئەشرەفى، بۆتە نەخش لە نيو دەستانە

---

(۱) بەيتى مېر و وەفا، بەو سى مىسراە دەست پى دەكا.

(۲) بەدراوى: جەواھىرەبەند. مامەحمەد زۆر جار بەدرى بە ماناي گەوھەر بەكار
دەبرد، ئەويش پيم وايە بەدر بيجگە لە بەرد شتيكى ديكە نيبە.

نارمه‌ه‌تی له‌شم، دلم گه‌لیک په‌ریشانه
 نازانم نه ناخری عومرمه و نه زیله‌تی زیندانه؟
 خاتوزین که‌زیبه‌ی خۆی بریبوو، ده‌گه‌ل ئاوریشمی خاوه
 سه‌ر به‌ره‌وژێر له زیندانی کاکه مه‌می به‌رده‌داوه
 چومکه دلی هینده له هیش و له تاوه
 چه‌رگی له‌تاو کاکه مه‌م سوتاوه
 کاکه مه‌م خۆی تی ده‌خست و ئه‌ویش به‌ته‌نی هه‌لی ده‌کیشاوه.
 ئه‌گه‌ر کاکه مه‌می هینا ده‌رئ، ده‌ستی ده‌ملی کرد.
 ئه‌گه‌ر شوبای دنیا‌یه له له‌شی کاکه مه‌می ده‌داوه
 نیو سه‌عاتی قسه ده‌گه‌ل خاتوزینی کرد، له‌پاشان پتی گوت: کیژئ
 عه‌جاییه، بینایی چاوم نه‌ماوه
 چاوم ناینی، به‌ خودای پیم وایه بی‌هش بووم له‌چاوه
 خاتوزینیش به‌وه‌ی زانی که چاوی کاکه مه‌م بوونه‌وه شکست و بلاوه.
 جاخاتوزین کوتی:
 به‌هاره ، سه‌لای گه‌وره و گرانم لی رابوو، له خه‌لکی به‌هاره، به‌لام ئه‌من
 به‌و به‌هاره‌ی ناکه‌مه‌وه متمانی
 له خه‌لکی شین ده‌بوون هه‌لال و به‌بیوون و گوڵه‌ جووت، هه‌ک قه‌له‌نده‌ر
 خۆم، له‌من گوڵه‌ گاگرۆیان^(۱) به‌ مانگی نیسانی
 لال بم بۆ جوانیکی وه‌کو کاکه مه‌م، چۆن چاو و برۆت خرا بوون له
 چه‌فسخانه‌ی زیندانی!
 به‌هاره ، له خه‌لکی به‌هاره، له من ناته‌واوه
 سه‌لای گه‌وره و گرانم لی رابوو، که‌سم له ماله‌ باب و باوانی نه‌ماوه
 ئه‌مانه‌تی روحم له کن چه‌زهره‌تی قابیزه^(۲)، ئه‌و ده‌ که‌شکو‌لی ناوه

(۱) گاگرۆ، که‌گرۆ: گو‌لیکه‌ بی بۆن. بی‌وانه: می‌رو وه‌فا، ل ۱۷۰.

(۲) یانی خۆشه‌ویستی من کاکه مه‌م، ده‌ده‌ست عه‌زرائیلیدایه.

له خه لکی شین ده بۆوه هه لال و به بیوون و گوله جوت، له من گوله گه گرویان
دم به گلییه وه ناوه

بۆ خه لکی بۆنی گیابه ند و خاوه، بۆمن بۆنی کیم و زوخاوه
سه لای گه و ره و گرانم لی رابوو، کاکه مه م له زیندانی میری خرای بوونه وه
هه ردووک چاوه.

به هاره، له خه لکی راسته، ئه من پینی ده لیم درۆ
ئه ی داخی گرانم کاکه مه م بۆ چاو و برۆی ده تۆ
ره بی که سه له دنیا به دا وه کو من نه بی ره نه چه رۆ
له خه لکی گیابه ند و خاوه، له منی قه له نه ده ری بابان ویران گوله گه گرو
لال بم بۆ جوانیکی وه کو کاکه مه م، له زیندانی میری خرای بوونه وه چاو و
برۆ.

کاکه مه م پینی گوت: یه گجار زۆر نار په حه تم، بمبه ژووری^(۱) باتیر ده ست له
سینگ و مه مکت بگێرم.

جامه م ده لئ:
بۆنیک دئ له بهر ده مارم جار جاره و هه ل هه له
تۆزیک له دوور دیاره، نازانم نه ئی سه ره ره وی سوارانه و نه سه ره گه ل و
پاشگه لی میگه له

ده روونم به جوړیک نار په حه ته و نازانم نه پۆزی پی مردنه و نه خه رمانی
ئه چه له

به لام ئه چه ل زۆر توندو تیژه، بنی ئاده م له حاست وی گێر و شه له.
خاتوزین کوتی:

سه لای گه و ره و گرانم لی رابوو، دلت بۆ وا نار په حه ته، به ده نت بۆچی
واشینواوه؟

---

(۱) به یتبیژ هه ر ئه وه نه ده ی کوتووه. بی گومان لیم پرسیب، ده یگوت: چادریان بۆ
هه لدا بوو، نوینیان بۆ راخستبوو.

له عومرى پازده سالهيدا، بۆ ئەو تيرە غەدەنگەت له جەرگى من داوه؟
 بۆ جۆگەلهى خوینت بزوتووه؟ دین له هەردک چاوه
 بۆ بۆگەنیوت خستۆته دلم و جەرگ و هەناوه
 ئەى سەلای گەرە و گرانم لى رابوو، کەسم له ماله باب و باوانى نەماوه
 کاکە مەم لەسەر حالى خۆى نىیه و رەنگى گۆراوه.
 کاکە مەم دەيگوت: سەرم پکە سەررانت، نەختیک سەرم رابژینە
 توخلاً کيرى ئەو قەول و قەرارهى بوومان، شەرتى خۆت مەشکینە
 خەزینەى خۆت بە خەلکى تالان نەکەى، له قیامەتى بۆ منى بێنە.
 کاکە مەم لەسەر رانى خاتوزینى، سى ناخى له دەرون و جگەرى
 هەلدەکیشاوه

رەنگى زەرد هەلدەگەرا، دەستى له سنگى خاتون دەبۆوه بلأوه
 بە بى کەسى لەسەر رانى خاتوزین دەبۆوه تەواوه.
 قەرەتاژدین پرسىارى کرد: خاتوزین چى لى هات؟ ئەگەر بەسەر شارى
 دادا.

میر زیندینیش قەرەولى نارد، کوتى: چ - خەبەرە؟ خۆ دەلین: خاتوزین
 هەر بەتەنى چوو! پاشان سى مەلای مودەریسى نارد، بزانی چ - باسه.
 مەلاکان ئەگەر هاتن، تەمەشایان کرد سەرى کاکە مەم لەسەر رانى
 خاتوزین بوو، کاکە مەم نەمابوو.

مەلاکان گەرانهوه، بە میر زیندینیان گوت: جووابى قەرەتاژدین چ -
 دەدهى؟ لەبەر موشکولۆزمەى خوشکت چۆن دىیه دەر؟ جا کوتى: ئەنگۆ مەلان،
 دروسته پچم خوشكى خۆم ببینم^(۱)، قورى دنیايه وەسەر خۆم کەم؟ کوتیان:
 دروسته، پچۆ.

ئەوه میر زیندین بە حەو سەت کەسەوه هات.

(۱) دینتى خوشک بۆ برا حەرام نىیه، مەبەستى بەشى دوهمى قسەکەيه.

خاتوون ئەستی، ژنی قەرەتاژدین بەگ، یەگجار دلّی کول بوو، ئەویش هات.
خاتوزین سەری کاکە مەمی هەلگرت و بالنجیکی لەبن دانا، یەخەیی
خۆشی دادپری، جا دەلّی:

خودایەکی ئاگا و موبینە

لە شارەکەیی جزیری بێی بە گریان و بە گەرمە شینە

نەکەس لێفەیی پێی هەلبگیڕی و نە شەنگە سەرینە^(۱)

مردوی لە هەمووان گەورەتر بەکر بێ و ئەوی دیکەشیان کاکە میر زیندینە.

خودا تۆ نازاری مەرگ، بنێرە

گەورە گەورەیی شارەکەیی جزیری هەمووی هەلبژیڕە

ئەوی پیرە و ئەوی جوانە و ئەوی جوانمێرە^(۲)

مردوی لە هەمووان گەورەترین بەکر بێ، ئەوی دیشیان کاکە میر زیندین

گوێدێرە.^(۳)

خودایە کە ئەزەلی و ئەبەدییە

نە لە گوێن کەسەو، کەسی لە گوێن نییە

سەلای گەورە و گرانم لێ رابوو، کەس بە دەردی من دلّی کول نییە

جابایی بەکر و کاکە میر زیندین بژین بە زیندەگاننیه؟

جا من لە پاش مەم ژیانم بۆ چییە؟

میر زیندین کە چاوی بە کارەساتەکە کەوت و ئەو حالەیی دی، کوتی:

بەو خودایەیی کەم ئەگەر میری مەزنە و بەو محەممەدە کەم ئەگەر مالە

خۆی کردوووە لە مەدینیی

لە سەر خەلکی جزیریئە هەموو بگێرن شین و گەرمە شینیی

---

(۱) یانی هەموو نەخۆش بن و بە جی و بان پکەون.

(۲) مەبەستی لە جوانمێر ئەوێهە کە نەپیر بێ و نەجھیل بێ، دەنێویدا بێ.

(۳) گوئی دێرە: گوئی لێیە. سەبارەت بە «دێر» پڕوانە: «امثال و حکم کردی» بەشی

۲، ل ۲۳۹، حاشیە.

حەرەمخانىەى من رەشپۆش بى سەبارەت بە خەت و خالى ياي زىنى
 چومكە دەردى بى دەرمانە، دەرمانى بە من ناكړى ئەوى گەرمە برينى.
 ئەى بەكر چى لەمن كرد!
 دەتمرمەوه دە بەر زىر و زنجەق و گووارە و كرمەك و ئاودەنگى و
 خەبەرچى دەگەل ريشوى قەرە پۆشيني^(۱)
 پرووت وەرگىرە بابان ويران، نەبادا تەواوى ئەو ميللەتەى دەتبيني، وەرگەرى
 لە دينى.

ئەوه خاتونەستى هاتەلاى خاتوزين، خاتوزين دەلى:
 بۆت بە چىايە مەغلوبان هەلدەلیم، سەرى بە نيسییه و بنى بە هەتاوه
 خۆ من تازەم زانیوه ئەگەر وام لى قەوماوه
 سەلاى گەوره و گرانم لى رابوو، كەسم لەماله باوانى نەماوه
 گۆر و گۆرخانەت بۆ شارى جزيرى هیناوه؟
 مەملەكەتەكەى يەمەنى، بەسەر بابە پیرەكەتدا بەجى ماوه!
 بۆت بە چىايە مەغلوبان هەلدەلیم و دەروانمەوه بەرى بەدەنى
 هەلال و بەیبوون گولیان كردووه، بەلام گىابەند و خاوتازە دەگەنى
 زەينىكە خۆم دەدەمەوه كاوله ولاتەكەى خەتا و خوتەنى
 بۆ بابە پیرەكەى خۆت بەجى هیشت حوكماتى شارەكەى يەمەنى!
 ئەدى، ئەتۆ بەجىگای خۆت گەيشتى، ئەمن بەجى دىلى بەتەنى؟
 بۆت بە چىايە مەغلوبان هەلدەلیم و كاكى بە كاكى و ئەوبەرەوبەرە
 سەلاى گەوره و گرانم لى رابوو، خاكى گەرمين و كوستانم بەسەرە
 بۆ لە جەرگى منى قەلەندەرى بابان ويرانت داوه ئەو خەنجەرە؟
 تازە دەرمان ناكړى، ناشكى زانى ئەو نەشتەرە

---

(۱) قەرە پۆشین: بەرگی رەش دەبەرکردن، مانا كەم لە بەیتبیتز پرسىپوه، كوتى:
 چارشىپوه.

كەسى واش نىيە، بلىم: نۆكەرە و عەمر بەرە!

جوابىكم بۆ يەمەنى بۆ برايم پادشا بەرە

ئەو كارى گەرە، باسى سەرە.

بەگەلى كورە جحيلان بلىن: تابوتى كاكە مەم بەرن بەرە و قوبلە و
جارجار بگە پىنەوۋە دوايە

جاريكى دابنن، جاريكى لەسەر تابوتى، غەربىيە، پكەنەوۋە سەمايە

خۆ بە مردن نەبى عىلاج و سوكنايى دلى من نايە.

كىلى بۆ بيتن لە سەرەندىيى و بەردەگۆرى بۆ بيتن لە هيندوستانى

كفى بۆ بيتن لە سەمەرەقەند و گولپىزى پكەن بە ئاوى رەشەپىحانى

ئەنگۆ ھەموو دەزانن غەربىيە و گۆرى ھىناوۋەتەوۋە گۆرخانى.

بە پۆلى كورە جحيلان بلىن: مەيتى كاكە مەم بۆ ھەلبىگرن، بەلام لاي

راستەي ئەمەن دەبى لىي پكەمەوۋە گريان و شىن و واوھىلايە

سەلاي گەرە و گرانم لى رابوو، عىلاجى ئەو دەرە - دەردى پى مردنە -

بە ھىچ كەس نايە

كەسىك نەيناسى، دەلى: داخولا چ - شوان و گاوانىكە مردوۋە، ئىدى

نازانن ئارامى دلى من، شاھەنشايە

دەمن ژيانم بۆ چىيە؟ بۆچى بژىم لەو كاۋلە دونيايە؟

خواردن و خۆراك لەمەن ھەرام بى، دواي كاكە مەم بە دەھەنم^(۱) دا نايە.

ئەستى دەلى:

بۆ ئاورت تى بەردام و ئاورت بەرداۋمە جەرگىيە

برالە رەبى لىت تىك چى تەخت و مەكان و لىت ۋەرىگەرى تەختىيە

لە ھەق دەستى ئىلاھىم دەۋى نەژى پاش كاكە مەم، ئەتۆ ژيانم بۆ چىيە؟

ئاخ چ - بكەم بۆ خوشكەكەي لە دايك و بابىيە

(۱) دەھەن، فارسىيە. بەكاربردنى ئەم جۆرە وشانە بۆ ئەۋمىيە قسەكە كوردەۋەي لە

سەر گوئىدېر پترى.

تازه پیم وایه دواى کاکه مهم ژيانى بۆ نيبه .
به دهستک مه لا بلّين: له پيشهوه برۆن، ياره ب يا رهبانه
هينديکيان بخوئين سى جوزمهى قورعان و سورتهى ئارهمحمانه
کوپه کاکه مهم غريب بوو، واجبه له سه ره موانتانه .
بۆت به دهريايه عوماني هه لده لّيم، تيبدايه گهمى و پاپورى له سه دهگه رى
ره بى خودايه هه لکه يه بايه رهمهت و بايه سه ر سه رى
به لکو پاش کاکه مهمى شاره کهى جزيرى وهرگه رى .
خاتوزين ده لى: به شل و ملان بلّين، به ناسک به ده نان، ئه وى تازه يان بنى
مه مگان داناوه
به شه کره ژنان بلّين: عومريان له بيست و شەش سالان، ئه گه ر شه وى
هه لده ستنه وه سه ر لانک و بيشکهى ساوا
به و جحيلانه بلّين ئه گه ر عاشقن و ژوانى خويان له ده ست نه داوه
هه رچى پياوه سواری ولاغان بن و ژن بيياننين له پشتى و شتران و پچنه
سه ر که ژاوه
به لکو خه به ر بلاو بيه ته وه له يه مه نى، بزائن کاکه مهم نه ماوه .
جا بابه قه ره تاژدين به خوى و به ته واوى سواران هاتنه وه شارى .
کوتيان: رابووه سته، بزائين دنيا چى لى دى .
قه ره تاژدين به گ به سواره کانى گوت: دابه زن، کلک و يالى ولاغان له خم
بدن، ولاغ به يه خته رمه يى بۆ نوکه ران به جى بيلّين، واجب بوو له سه ر مه
پچينه سه ر قه بران. که س چه ک دانه نى، به چه که وه وهرن، کاکه مهم نابى
به ته نى بمرى، ئه وه تيگرا هاتن بۆ سه ر قه بران .
خاتوزينيان گپراوه بۆ بورجى به له ک. (۱)
قه ره تاژدين به گ ئه گه چوو، کاکه مه ميان ناشت و گلّيان وه سه ر کرد. له وى
(۱) به يتبىژ به هه له چوو، بورجى به له ک ئى کاکه مهم بوو له يه مه نى. بروانه: ل ۴ ،
ئهم کتّيه .

کوئی: میر زیندین ئو قاقہ زہی بخوینہ وہ، بۆ کاکہ مہمت دہزیندان ہاویشت و بہ زیللہت کوشتت؟ کوئی: قہرہ تاژدین بہگ بہ زاتی خو لای بی تہقسیرم، ئووی کردی بہکر کردی.

قہرہ تاژدین بہگ کوئی: جارّی با برؤینہ وہ، لہسہر قہبران ئو حیسابہ نابّی.

ئہگہ ہاتنہ وہ - میر زیندین ترسی قہرہ تاژدینی ہر بوو - سہ عاتیک بوو قہبری کاکہ مہ میان بہجی ہیشتبوو، خاتوزین دہرکی پہنجرہی بورجی بہ لہکی^(۱) کردہ وہ، بہکس زہوت نہ بوو، لہسہر خوی ہاویشتہ خواری، ہہ تا کلفہ تان گہیشنتی، چوو دہستی دہ کیلی سہرینی مہم و ہرینا، دمی لہسہر گلہکھی سہری دانا.

کلفہ تان خہ بریان بہ میر زیندینی دا، کوتیان: خوئی فری دا، چووہ سہر قہبری کاکہ مہم.

میر زیندین کوئی: قہرہ تاژدین ئو خوشکھی من شیت بووہ، ہہرچی بیکھی ہقت ہہیہ، ئینتیہا عہیہ بۆ من خوشکم لہسہر قہبر بی، پچین بیہیننہ وہ.

قہرہ تاژدین کوئی: بہ لّی دہچین، بہکر و ہپیش کہوی. سہت کہس بہ بہکر و بہ تہیہ فہی قہرہ تاژدین و میر زیندین چووہ سہر قہبران، دلخوشی بدہنہ وہ. خاتو ئہستیش ئوہ ہات. ئہگہ دہستیان پیوہنا، خاتوزین لہ حہوسالان راست ببؤوہ، ئویش نہ مابوو.

شین و گابؤر تازہ بؤوہ، بوو بہ واوہیلا و پؤژی قیامہت، لہ لایہک ژنان شینگایانہ لہ لایہکیش پیوان.

قہرہ تاژدین بہگ کوئی: دہبی لہ تہنیشت قہبری کاکہ مہم، قہبری بۆ ہہ لّقہ ندری، چاکہ ئو حہسہر تہی نہ ماوہ.

سی پؤژیان راگرت، دووازده ہزار خانم و خاتونی عیلات ہاتن بۆ

---

(۱) لہ پتیشوہ باسمان کرد.

شینگا، کۆتەلیمان بۆ پازاندەووه، ئاخىر چەند داد و واوهیلا و شین و گریان، قەبرىان لەشانی راستەى کاکە مەم بۆ هەلقەند.

لەگەڵ کۆناشتیان و گلێان وەسەر کرد، قەبرەكە دەنگىكى لى هات، مەلا و عولەما كوتیان: عاشقى ئىلاهى بوون، ئىنتىها لە پشتىندىان بەرەژوور، تىكەلى يەك بووه؛ لە پشتىند بەرەژىر، هەچ كەسە دەقەبرى خۆيدا ماوه.

بەكر كوتى: خىر قەبرەكە تۆقى، بە تەواوى تىكەلى يەك بوون. وەختىكى دایانەوه، لە پشتىند بەرەژىر، هەركەس دەقەبرى خۆيدا بوو.

قەرەتاژدىن بەگ ئەوه دەستى دەبرد بۆ بالچوغه^(۱) شىرىكى دەم رەشى عەسل بەداغ بەگىيە

جەوهەردارە، كارى وەستا نەسىرى بالەكیيە
 ئەگە دەرت هینا، جەوهەرى دەرژىتتە سەر عەرزىيە
 هەرزانه بە دوازده هەزار عەبوتۆپ و مەجىدیيە
 ئىك و چارده كراوه بە زىرى سپىيە
 شىرىكى لەملى بەكر دەدا، دەيگوت: حەرامزاده شەيتانى وەكو تۆ نىيە
 ئەتۆ بووى بە قاتلى خاتوزىن و سووارەكەى غوربەتییە
 چون لەمن بوو بە قۆناغ و بە ميوانىيە
 خۆ برام بوو، لەو برايه زياتر چ - براى دىكەم نىيە.
 ئىدى ئەگەر لى پاكىشا، ملى وەك خەيارى تەر پەراىند.
 دەلین: بە خوینى بەكر، دروێك شین بوو لە نىوان هەردك قەبران، هەر دەى بړن و هەلەدەتەو. بە وه دەلین: دروى مەم و زىنان.
 جادەست بەجى، سەت و چل كەسىان لە تايەفەى بەكر، دەركيان مۆركردن
 و پىشى دەركيان پى گرتن، هەر سەت و چلیان كوشتن، يەك يەك هەلاتن،
 رەچەلاكى تايەفەى بەكریان دەرھینا.
 بىست شەو پى چوو، بەنگین لە زمىرى هاتەوه. ئەگە هاتەوه، بە پىرىيەوه

(۱) بالچوغه: دەسكى شەمشىر. قاموسى زەبىحى.

چون تايه فهی قهره تاژدین بهگ. میوانی قهره تاژدین بوو.

مه لهک ریحانیش نه رۆی، چیبان پی نه گوت.

به نگیان دانیشته بهینیک له وئ.

مه لهک ریحان کوتی: ئەگەر به نگیان ئەمنی بوئی، میزدی پی دهکهم.

به نگیان کوتی: دوو بهردت داخان بی^(۱) ئەمن چۆن ئەتۆم دهوئ! پاش بهکر شهیتان ئەتۆ ماره کهم؟

به نگیان هاته وهختی رۆینه وهی. مه لهک ریحان کوتی: دهبی ئەمنیش دهگه ل خۆت بهری.

هه رچه ند به نگیان هه ولی دهگه ل دا، کوتی: ناکرئ، نابئ، مه لهک ریحان دهگه لی هات.

ولآغی کاکه مه میان کلک و یال له خمی دا. ئیخته رمه ی کاکه مه میشیان پی بوو^(۲)، وه پئ که وتن دهگه ل چه ند سوواران.

دایکی کاکه مه م، له یه مه نی، له تاو مه می ئۆقره ی نه بوو.

شه وئ به خه ون دایکی چاوی پی کهوت، مه م له به نده نیک له راوئ بوو، دابه زیبوو، به ردیک بوو، سببه ریک بوو، هات پچینه بن سببه ره که.

هه ژدیه ایه که له به رده که هاته ده رئ، ئەگەر چریکاندی، ئاوریک له زاری

---

(۱) له ئازهر بایجانیش «دوبه رده ی داخان بی» ده لئین، به لام «دوبه رده» ماناکه ی نازان. سالیکی له خزمهت خوالیخۆش بو مامۆستای مه زن سهید هسه ن قازی ته باته بابی مامۆستای ئەده بیاتی فارسی و عه ره بی، بووم، ئەم قسه یه ی به زاریدا هات، ده میک پی چوو لئیم پرسی «دوبه رده» چییه؟ فه رموی: نازانم. عه رزم کرد: کوردیه، ئینسانی رۆژگاری به ردینه، سه ری دوبه ردی بلیندی پیکه وه دنا، بنی به رده کانی لیک ده کشانده وه، له بن ئەو به ردانه دا خۆی هه شار ده دا. له سر و شتیشدا «دوبه رده» زۆر ده بیندرئ که سه ریان پیکه وه ناوه و بنه که یان لیک جوییه. مامۆستا قسه که ی زۆر پی شیواو بوو. فه رموی راسته و ده بی وابئ.

(۲) بیجگه له م ئەسپه یه که ده لئ کلک و یالئان له خم دا، یان هه ر ئەوه؟ ده بی هه ر ئەو بی، کردوویانه ته یخته رمه، سواری نه بوون.

بۆۋە، تەۋاۋى دىنيى پۈۋىناك كرى، لاي كلكى هاۋىشته نىۋ قەدى كاكە مەمى،
گرتى و لىيى هالا، جا زارى كه ئاۋرى لى دىهاته دەرئى، داپچىرى و بۆكەللى
كاكە مەمى برد و بردىيە نىۋ زارى.

دايكەكەمى لەتاۋى ئەۋ خەۋنە لەخەۋ راپەرى، خەبەرى بۆۋە، سىبەئىنى
دايكى مەم بە برايم پادشاي گوت:

كى دىۋىيەتى لەۋى دەۋر و لەۋى عىامە

بنى ئادەمى زۆر شىت و عەۋامە

كۆرە دايك و باب بۆۋا بى شەرت و بى ۋەفامە

لەرۆۋ زىاتر نان و ئاۋى خاكى يەمەنى لە من حەرامە

عەبدالى دۋاى كاكە مەم، سوۋتامە.

دايكى كاكە مەم كوتى: دۋازدە ھەزار سوۋارم دەۋى، ھەموۋى لە خوئىنى
نەكرد و لە ۋىمبى دىمۋەشى ھەژدە قەفى، تىكەى خوئىنى لى بى.

دوۋ خوشكى كاكە مەم، ھەركىيان بىست كەژاۋە، ھەر كەژاۋەى حەۋت ژنى
گەراۋە ۋەى سەر سىپى عاقلمەند تىدا. شەش سەت و شتر ئابدارى لى ندرا و
بژىۋەى ئەۋ دۋازدە ھەزار كەسە.

دايكى مەم كوتى: خۆ قىيامەت نىيە دەستىم پىي رانەگا، شەرت بى ئەمن
چىدىكە لە يەمەنى دانەنىشم. ئەۋە ھات.

بەنگىن لەۋلارا دى، دايكى كاكە مەمىش لەۋلايە رادەچى.

بەنگىن ئەگە ھات، نىۋەرۆ بوۋ، لايان دا، جىگايەك، دارىك، پەسىۋىك،
ئاۋىك، ۋلاغ دەستىيان كرى بە لەۋەرئى، بۆ خۇشيان خەرىكى خۆراخۋورى
بوۋن.

ئەۋ دىۋىش لەشكرى دايكى مەمى لى بوۋ. پەنجا كەس پىش قەرەۋل بوۋن،
دايكى كاكە مەم كوتى: برون بۆ پىشەۋە، بزىان چ - باسە.

ئەگەر ھاتن، ئەۋ سى چۋار سوۋارنەيان دى. دوۋ لەۋان بەنگىن ناسپۋە،
بەلام بەنگىن ئەۋانى شتاق نەناسى، كوتى: دەبى كوتىندەرى بن؟

جا قەرەلەكان خەبەريان دا، كوتيان: ئىكيان بەنگىنە، كورپى وەزىر ئازاد.
دايىكى كاكە مەم بۆ خۆى بەكەژاۋەى ھات، بزائى ھەۋە، چىيە و چ - باسە؟
بەنگىنىش ئەگەر سوارەكانى دى، سوار بوو، نەختىك كەنارەرى بوو،
كوتى: خۆم نەدىو دەكەم، چكارم بەۋە داۋە خۆيان تى بگەيەنم، ھەر ئەۋەندەى
زانى كەژاۋە لىي ھاتە پىشى، كەژاۋەى دايىكى كاكە مەم، دوور بانگى كرد و
كوتى:

سوارە! سوارە كەى ئەسپە شىيە
دلم زۆر لە ھىش و لە ژانە، دەرمانى دلى منت پىيە؟
ئەدى ئەۋە بۆ خۆت لىرەكانەى، ئاغا و بووكىكى ھىناۋتانه لە كوتىيە؟
سوارە! سوارەكەى ئەسپە سىيە
ئاگادارت بى ۋەيسەلقەرەنىيە
ۋىسپ ئەگەر لە كەنھانى زىندانىيە
ئەدى بۆ خۆت ئەۋە لىرەى، ئاغات بۆ ديار نىيە؟
سوارە! سوارەكەى بە ئەسپى خۆت گرتۆتەۋە وچانە
رمىي ھەژدە قەفیت لى كردوومەتەۋە شانە و شانە
ھەزار جار سەرى دايىكى مىرمەمت بىيىتەۋە بە قوربانە
دە ئاخىر زوو بىمىدەبە خەبەرى ئەسەح و باۋەرى و متمانە
دلم دەلىي بەحرى بى وچانە
ئەدى تۆ لىرەكانەى، بۆ ئاغات پىنھانە؟
بەنگىن لەبەر خەم و پەژارە و گريان جوابى پى نەدەدراۋە، دەئاخرىدا،
كوتى:

خودا بەيەك كفلەكون ئەۋ دىنبايەى سەرانسەر داناۋە
لە دەۋرەى حەزرەتى ئادەم، ھەتا ئەۋرۆ، كە سى ھەزار سالى تەۋاۋە
دىنيا بۆ كەس بەقاي نىيە، ئەۋ دىنبايە بۆ كەس نەماۋە

سه‌لای گه‌وره و گرانم لای رابوو، کاکه مه‌م له جزیری بۆته‌وه ئیختیار و ته‌واوه.

بۆ من دابنن بناغه‌ی شینگا و خم خانئ
جزیر، چل شه‌وه راناوه‌ستی له‌به‌ر شه‌پۆلدان و کۆره‌ی^(۱) گریانئ
خاتوزین جوانیک بوو، وه‌کو په‌ری ده‌ عاسمانئ
له‌ سوئی کاکه مه‌م نه‌ژیا به‌ ژیانئ
کاکه مه‌م له‌ جزیری گۆر برده‌وه گۆرخانئ.
پاکی ژنه‌کان که ئه‌وه‌یان گوئ لای بوو، ئیکی به‌شی به‌ن درووکیان قز
به‌سه‌ری خۆیان‌وه نه‌ه‌یشت. له‌شکر ده‌ستی به‌گریان و له‌ خۆدان کرد.
دایکی مه‌م بۆ یه‌مه‌نی نووسی: شپ‌ست هزار له‌شکر ده‌وی، هه‌مووی
ئیکی پاشکۆ و دوو تووره‌که‌ی پی بی، هه‌مووی له‌ عومری چارده و پازده
سالاندا بی، شهرت بی به‌ تووره‌که‌ خاکی جزیری بیتنم.
ئه‌وه له‌شکر هات و یه‌ک سه‌ر بۆ جزیری رۆیین. تایفه‌ی قه‌ره‌تاژدین و میر
زیندین به‌ پیرییه‌وه هاتن. میر زیندین گیرا به‌ خۆی و به‌ تایفه‌یه‌وه. خاکی
جزیری به‌ تووره‌که‌ برد.
تایفه‌ی به‌کر، ئه‌وی ما بوو، پاکی ژه‌هری هه‌لاهیلی ده‌گه‌روی کردن؛
کوشتنی.

جا هاته سه‌ر قه‌بری کاکه مه‌م. گومبه‌زیکي بۆ دروست کرد.

چومکه غه‌ریبی دلم ئاخیز کرد^(۲)

ژیر فه‌رشی عه‌رزی ئه‌تله‌سی دیز^(۳) کرد

خشتیک له‌ زیر کرد، ئیک له‌ مه‌رجان کرد

---

(۱) کۆره: ده‌نگی گریانئ تیگرایی. ده «هب»دا هاتووه به‌ مانای ده‌نگی خوړینی
ئه‌سپ.

(۲) ئاخیز: هه‌ستانه سه‌رپی، هب. مامه‌مه‌ده‌یگوت: راپه‌ری.

(۳) دیز: مامه‌مه‌ده‌یگوت: ره‌شه.

روی قوبه‌ی گومبەز له بای زریان کرد.
خشتیکی زێر کرد، ئیک دوری لال کرد
روی قوبه‌ی گومبەز ده‌بای شه‌مال کرد.
چل عوله‌مای گرت زانست و ئیختیار^(۱)

ده‌بی بخوینن پایز و به‌هار
نابی راوه‌ستن، ده‌بی بن وشیار
تا بگری دلم نارام و قه‌رار.
چومکی غه‌ریبه، زۆر نه‌وجه‌وانه
شکو‌فه‌ی گوله، ومختی گولانه
بولبول ده‌خوینن، ده‌لین به‌یانه
دی گول بپشکوئ، چاو له‌ خه‌و دانا
مردن خو‌شتره‌ نه‌ک ئه‌و ژیا‌نه
له‌ دوا‌ی کاکه‌ مه‌م، هه‌ر دل هه‌شانه.
دایکی کاکه‌ مه‌م به‌ به‌نگین ده‌لن:
ده‌لن: عه‌زیزم گوناح و تاوان له‌ئه‌ستوی تۆدا نه‌ماوه
تۆ خزمه‌تت کرد، ئه‌و موقه‌ده‌ره‌ قه‌وماوه
من سه‌رم له‌ کاری خودای سو‌رماوه
به‌ میرات یه‌مه‌نی به‌جی ماوه
دلم له‌ هه‌ش و له‌ کاوه‌ کاوه
به‌ دیتنی تۆ جار‌جار ماندووی دلم‌ه‌ساوه.^(۲)
ئه‌و خانمه‌ کینه‌ ده‌گه‌ل خۆت هه‌ناوه؟
به‌نگین جووابی داوه، کوتی:

---

(۱) ئیختیار: پیر و زوره‌مان. پیر و کۆنه‌سال. هب.

(۲) یانی به‌ دیتنی تۆ دلم‌بریک ژانی شکا.

خانم کویر بم له چاوان، لال بم له زمانم
 مردن خوشتره نه وهک ژيانم
 له دواى کاکه مه م، سوځماى چاوانم
 ئاغای عادل و زور ميه ربانم
 نه گهر روښستين بو لای بوټانم
 نه وه قاسيد بوو، نه مینى گيانم
 له سه رېنگاکه ی روحی رهوانم
 يانی کاکه مه م شاهى شاهانم
 مزگینى خاتون، خوشكى میرانم
 نه و دای به ئیمه، نه گهر بزائم.
 فرمیسی چاوم دایمه دهبارئ
 ناکرئ بشکینم قهول و قه رارئ.
 ئاغام وای دانا به ذاتی رحمان
 قهسته م به و که سه ی پیم هینا ئیمان
 درؤی تیدا نییه به روح و به گیان
 له خزمه تتدا که وتوومه قسان
 فهرمووی بو توبی یای مه له ک ریحان.
 نه گهر ده فهرمووی، نه وه هاتووه و نه من هیناومه
 به قسه ی کاکه مه م مراد و کاومه
 نه گهر ده پرسى و له من راده بری
 نه وه خوشکيه تى ئى وه زير به کرى.
 دایکى کاکه مه م نه گهر وای زانى، کوتى: سى روژ راوهسته، جوابت
 دهدهمه وه. جا پرسى ارى له عاقله ندان کرد، کوتیان: چونكى کاکه مه م قهولى
 پى داوه مارهى کا باشه. به ننگين زور نوکه ريکى به ئيحتيار بووه. لئيان ماره
 کرد.

دایکی کاکه مه‌م هاته‌وه یه‌مه‌نی. ده شه‌وی پی نه‌چوو میر زیندین^(۱) به‌هوت
سه‌ت که‌سه‌وه هات بۆ یه‌مه‌نی. خانوبه‌ریکی بوو کاکه مه‌م، بورجی
خارخاریان پی ده‌گوت، میر زیندین خۆی هاویشته‌ئو خانوبه‌ره‌ی، ده‌ستی
ده‌ته‌ختی کاکه مه‌م وه‌رینا، کوتی:

من بی ته‌خسیر بووم، جه‌رگم براوه
شه‌یتانان ده‌ستیان له‌ کارم داوه
به‌هیچیه‌ رۆیین‌ئو جووته‌ لاه
به‌پیی خۆم روحم دیاری هیناوه.
مردن خۆشته‌ له‌ئو ساخالاه
هیندم ئاخ و داخ من هه‌لکیشاوه
هیزی ئه‌ژنۆم نییه، نابینن چاوه.

جا له‌ سه‌ر خاکی جزیریان میرزیندین ده‌رکرد. مه‌له‌که‌تی جزیر و زمیر
و به‌ختاوه‌ر و راگوزهر و چه‌ند جیتی دییان دا به‌قه‌ره‌تاژدین به‌گ، چومکه
ده‌گه‌ل کاکه مه‌م به‌گیان و دل تیدا بوو. ته‌واو بوو به‌یتی مه‌م و زین له
مامه‌مه‌دی لوتفیم بیست هاوینی ۱۳۴۳، له‌شاری سابلاخ. قادره‌ت‌احی
قازی.

---

(۱) ئاخر نه‌گیرا بوو؟ له‌مامه‌مه‌دیم پرسسیبا، ده‌یگوت: گیرا، به‌ریان دا، قه‌ره‌تاژدین
به‌گ تکای بۆ کرد.

خهج و سيامههء

فهتاح بهگ و همهد بهگ برا بوون.
 فهتاح بهگ کورپکی بوو نیوی سیامه‌ند بوو، نیوی فهقی حه‌سه‌نه، نه‌وه
 له‌قه‌بیتی سیامه‌ند.
 همهد بهگیش کچیکی بوو، نیوی خه‌ج بوو. یهک مال بوون. خه‌ج له
 عه‌ینی ساله وه‌ختینه‌دا، نه‌یانده‌هیشته کهس چاوی پی پکه‌وی. هیند جوان
 بوو ده‌یانگوت: به چاوه‌وه ده‌بی.
 فهتاح بهگ به همهد بهگی گوت: پاروو له زاری پکه‌وی، بو کوشی چاکه،
 با له کوره‌که‌ی خو‌می ماره پکه‌م.
 خه‌لکی بوزه‌ینانی بوون، عاشیرهت بوون، ساحیب ملک بوون. کابراش،
 نه‌وه‌لی باب نه‌گهر کچی ماره کردبا، ماره‌ی ده‌هات. لیان ماره کرد.
 به‌ینیک پی چوو، فه‌قاح بهگ و همهد بهگ، نیوان ناخوشییان لی پیدا
 بوو، همهد بهگ کوتی: عاقلم گوراه، نه‌وه‌ی کرده به‌هانه، ماره‌یه‌که‌ی
 هه‌لوه‌شانده‌وه. لیک حاسه‌بانی بوون. فه‌تاح بهگ کوتی: نه‌منیش نه‌وه ته‌لاقم
 دا.
 پیروکه بوون. ملکیان شه‌راکه‌تی بوو. نه‌گهر بوون به‌هه‌و ساله، خه‌ج
 جوانیکی وا بوو، زنجیره‌ی زولفی خه‌راجاتی مه‌مله‌که‌تیک بوو.
 سیامه‌ند پیاویک هه‌لکه‌وت وهک به‌هرام، ته‌واوی عاشیرهت له‌ده‌ستیدا
 وهک میو بوو.

خەج، رۆژئىكى دەگەل بېرىيان چوو بۆ مەرى. سايەكى دەبەر كىر دېبوو.
 دەمرمەو دەبەر سايەى بەرت، ئەگەر ورىنگەى ھەتاوئى دىنىئى
 تىرەندازە و تىر دەجەرگم ھەلدەچەقەنىئى
 چ - پكەم؟ عاشقم، جەرگم خوئىن دەدەلئىنىئى
 گە شل و مل و سايە گەردن ئەو تىرەم لە جەرگى دەرىنىئى
 لازم ناکا بچمە سەر ھەكیم و سەر لوقمان، بلىئىن: گيانى لە بەدەندىدا
 نامىنىئى
 ئەگە شل و مل بە لەنچە بىروا كۆترى و كولمىكە ناسكم بۆ بىنىئى
 لەمن وايە شوپەر كوشتنە و دەچمەو دەشتى كەربەلا بۆ زيارەتى گومبەزى
 ئىمامى حوسىنىئى
 بە بالا گولە، سومبولە، ناقىس نىيە، ھىچ كەس ناقىسى لە بەدەندىدا
 ناھىنىئى
 بە چاوبازە و بە ئەبرۆى تىژە پەرى شەھىنىئى
 ئەو سەعاتە دل كولم، دل برىندارم، ئەگەر بە لەبىكە شىرن نەمدوئىنىئى
 توشى قەتل دەبى و بەندى دل دەپسىنىئى.
 خەج بە لەنچە رۆيىيە پىشىئى، بە مېھربانى جوابى دەداوە
 دەبگوت: پىم عەيبە، پىم شەرمە، خەلكى دەلئىن: خەج پىگى پى گىراوہ
 بۆ مالە باب و باوانم بە قورى گىراوہ؟
 كەنگى ئەتۆ خەبەرىكى ئەسەھىت دامى، ئەمن جوابى تۆم نەداوہ؟
 كىنى دىكە ھەيە لە دنيايەدا ئەمن دەگەلى جووت بم و لئى ببىنم كام و
 كاوہ؟
 تەواوئى سەردار عاشىرەتان، سەردار عىلان، من خەبەرم ھەيە، شەوئى لە
 ترسى تۆ خەويان نىيە و ھىچيان خەويان نەماوہ
 دوازە ئىمامى دەشتى بەغدايە دەست بە عەمرت بگرن، چل سوارەى
 غەيبى ناگادارت بن، ھەزرتى خدر ئەگەر ھەمىشە لە چۆل و بەريان ماوہ

بهو خودایه‌ی نه‌گهر به کفله کونیک نه‌و دنیا‌یه‌ی سه‌رانسه‌ر داناوه
 له توّ زیاتر هیچ که‌س به‌هره نابا له به‌ژنیکه باریک و دوو گۆشه‌ی چاوه
 ریگام به‌رده، دنیا هه‌ر نه‌و رۆکه نییه، دنیا گه‌لیکی ماوه
 تیری عیشتت له که‌له‌که‌ی راسته‌ی دام، له چه‌په‌ی په‌رچ دراوه
 نه‌و خه‌زینه‌ی هه‌مه، حه‌لالی دنیا‌م لی حه‌رام بی، هه‌مووی بو توّ راگیراوه
 ده‌جا ریگام لی به‌رده، با نه‌لین: ریگا به خه‌جی گیراوه
 شه‌یتانان زمانیان به لالی بگه‌ری، کویر بن له هرتک چاوه
 نه‌بادا به سوکی له‌مه بدوین، قسه له ما‌به‌ینی من و توّ ببیته‌وه به شوهرت
 و بلاوه

تا نیستا کانی نه‌مدوو‌اندبووی، نه‌و تیره‌ی توّ له جه‌رگی منت داوه
 ده‌رمانی له کن که‌س نییه، روحی من به توّ ده‌بیته‌وه تازه و ته‌واوه
 ده‌ست هه‌لنه‌گری، قسه‌ی خو‌ت نه‌به‌یه‌وه دواوه
 نه‌وه قه‌ولم پی‌ی دای، به ژیان گه‌ر بمینم، مه‌گه‌ر خه‌به‌رت بو بی، بلین:
 خه‌جی نه‌ماوه

سویندی گه‌وره‌ی شه‌رع نه‌وه‌یه، قه‌سته‌م به‌وه‌ی که‌م بیناه‌ی چاوه
 دنیا تاریک بو، له شه‌رافه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری رونا‌کایی تی گه‌راوه
 برۆ سویند به‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ی نه‌گه‌ر ئیمانمان پی هیناوه
 تازه له توّ به‌ده‌ر هیچ که‌س له سنگ و به‌رۆکی من ناکاته‌وه چی‌شته‌نگاوه و
 چی‌شته‌راوه.

نه‌وه قه‌ولیان پیک دا. ژن و کچ و که‌سه‌یکی ئاگای لی بو، کوتیان:
 سیامه‌ند ریگای به‌خه‌جی گرتبوو.

خه‌ج حه‌وت برای بو، هه‌مووی پیاوی ده‌ پیاو، ساحیب نیو، ساحیب
 نیوبانگ، هه‌مووی پیاوی یه‌که‌یه‌که.

نه‌گه‌ر نه‌و خه‌به‌ره‌یان زانی، مکور^(۱) بوون. خه‌جیان بانگ کرد، دایکی ما
 (۱) مکور: یاغی، سه‌رسه‌خت، «ه‌ب». هه‌وه‌ها تو‌ره، قه‌لس، پی تیک چوون.

بوو، تیگریا پټیان گوت: ئەگەر جارێکی دی قسەت دەگەڵ سیامەند بێ، چاوت دەکوڵین، دەبێ بە کوژی بگه‌ڕێ.

پټیان گوت. ترسێکی لێ پەیدا بوو. سیامەند ئەو خەبەرە زانییەوه. سبەینی، سیامەند پالی بە پەنجەرەوه دا بوو، چاوی لێ بوو خەج، بە دەست ئیشارە یەکتریان کرد. سیامەند دەنگ و سەدایەکی زۆر خووشی بوو، قارەمان نەیسبەت بوو، زۆر پەشید بوو. سیامەند کوتی:

له دلی من گه‌ڕێ چەندی له هیشە و چەندی له ژانە و چەندی له ناسەوری^(۱) جار جار فکرم نازادە و جار جار لیم تیک دەچێ هۆش و فکری پۆری بەلەک! چاوت له من پۆتە جەلاب و جار جار له من دەبیتەوه به جابری

به چاوبازی، ئەبرۆت دەبیتەوه به تیژە پەری دەسەقەری
کۆلمەت نازانم نه له من بەدرییه و نەنادری
بەدەری و نادری، ئێک له یه‌کێ چاتر به قییمەت رادەبری
دەیانفرۆشی، دەبێ کێ لیت وەرگری؟
خەجێ له ته‌کییهی پەنجەرە به گریان و سرتە جوابی داوه، کوتی:
له دلی من گه‌ڕێ چەندی له هیشە و چەندی له ژانە و چەندی له کاوه‌کاوه
به بەدەن زیندووم، دەنا جەرگ و دلم سوتاووه
دوواندنی تۆ بۆ من، ئاوه و بەفراوه
وه‌جەرگم کهوت، ئەوه هالای دلم کوزاوه
مەترسه، بلێی هەرەشەمی گەوره و گرانیان لەسەر خەجێ داناوه
قەول هەر ئەو قەولەیه و شەرت هەر ئەو شەرتەیه، دوینی نیوه‌پۆیه به تۆم
داوه

ئەگەر بۆ دنیا یەش نەبێ، بۆ قیامەتە؛ ئەو دەنگ و باسە له من تۆ دەبیتەوه
بلاوه.

---

(۱) ناسەور: دەبێ هەر ناسۆر بێ، برینێکی که چا نابیتەوه.

گویت لی بی، ئەگەر له لهبزی خهجی دهزانی
 تازه جهرگ و دلم سووتاوه، کهبابه، بۆته بریانی
 له جهرگت داوم تیری غهیبی و نیانی
 ئەمن بۆ تو گران نیم، وهگیرت دهکهوم به هاسانی
 پهنجهری لی بلند مهکه، با باب و برام دیسان پی نهزانی.
 سیامه‌ند دهستی له‌سه‌ر خه‌نجهری دمره‌شی ده‌سک نیرۆیی، عه‌سله
 فرودی^(۱) داناوه

ده‌یگوت: راست ده‌کا ئه‌و عافره‌ته، نه‌وه‌ک به‌هانه‌ی پی بگرن، خو ده‌سه‌لاتی
 نییه، ده‌سه‌لاتی ده‌ ده‌ست خۆیدا نه‌ماوه
 ئەگەر کو ده‌گه‌لیان پکه‌م، ده‌بیتته کوشت و بر، ده‌لین هه‌وت برای خه‌جی
 نه‌ماوه

شۆره‌ته‌که بلاوه‌ ده‌بی، ده‌لین: به‌ ده‌ستی سیامه‌ند کوژراوه
 قه‌وم و تابه‌فه لیم بلاو ده‌بن و لیم پشتپه‌ر^(۲) ده‌بن، به‌ چاکه‌ ئه‌و قسه‌یه
 نابی ته‌واوه

هه‌لی ده‌گرم بۆ مابه‌ینی گهرمین و کوپستان، ئه‌و حه‌له‌ له‌سه‌ر سنگی
 خه‌جی ده‌که‌مه‌وه شه‌وپراوه
 مه‌گه‌ر له‌شکری سوڵتان عه‌بدولحه‌مید ده‌گه‌ل خۆیان بپن، ده‌نا که‌س
 ناتوانی بلی: خه‌ج له‌ سیامه‌ند ئەستیندراوه.

پۆژیکه‌ی خه‌ج ده‌گه‌ل هیندیک کلفه‌ت چوه‌ هه‌وزی. ئاگای لی بوو له
 په‌نجهره‌وه سیامه‌ند، ئیشاره‌تی کرد.

خه‌ج چوه‌ سه‌ر هه‌وزی باغی، کوتی: ئەگه‌ر سیامه‌ند هاته‌ باغی، چاوم
 پپی ده‌که‌وئ.

جا ئه‌وه سیامه‌ندم بۆ سوارکه‌ له‌ جوان و ماینیکی عه‌سله‌ عه‌ره‌بیه

(۱) فرودی: مامه‌حمه‌د ده‌یگوت: هه‌یوانیکه‌ وه‌ک نیریه‌ کپوی.

(۲) پشتپه‌ر: شتیکی که‌ بۆ پشته‌وه‌ ده‌په‌رئ، تازه‌ نایه‌ته‌وه‌ به‌ر ده‌ست.

که ممبر زنجیریکی له پشتیدایه، که ممبر زنجیریکی شازده رهنګی زری
داوډییه

قولایی نالقهی، ئه و بهر وه بهر، راده وستن له سهر گویه سنگییه
قهره بینایه کی دمره شی عسله سمایل به گییه
له که له که ی چه په ی دده، دستم یو پچی یو رژی دل هیشان و یو نه و
سه عاته ی دل ده بیته خویناوییه
نه بادا، نه بادا دوژمن بزانی^(۱) و نه و حله پیم بلین: سیامه ند بی ده سلات
بوو، ده سلاتی کچولیکی نییه.
له پشتی ولاغی ده کرد زینکی قهلتاغ چوکی، تیغه پشتی هه ژدیهای بردوته
سهر دباغ کارییه
ئوی کردوته قهلتاغ، چونکی نه کهس هه یه تی و کهسی دی نه و تداره که ی
نییه

دوازده تیری زهراوی خه دنگ کیشی عسله نه و زه پیه
داوینی تیری جووت بوون و پشته ماسییه
ئه وړوکه نه له کن کهس هه یه و کرین و فروشی نه و تیرانه نییه
له کن کهس وه گیر ناکه وئ به هاسانییه
مه گهر سهر دار عیلکی قورس، دنا هیچ کهس ده سلات و ئیختیاری
سیامه ندی نییه

سوار بوو وه کو سامی نه پروم، نه گهر سهری دهره ینا با له خاکیه
دهیگوت: پیاو بمرئ، نه وه ک ئیخسیر بکریم و بلین: سیامه ندیان برد به
بووکییه

نه و هختی شورته دپروا، ده لین: جا فرقی نه و خه جی چیه؟
مردن گه لیک خو شتره له و ژیان و زینده گانییه
تانووتی خه لکی ناخو شتره له عازابی قه برییه

---

(۱) یانی مه بادا دوژمن نه من بی هیژ و بی ده سلات بزانی.

قسەى دنيايه تالە، ئى قەبر بە دەست رەببىيە
خودا سوو پۆشە، كەس ئاگاي لە سوال و جووابى قەبرى نىيە.
ئەوہ سيامەند سوار بوو.
دايكي هاتە پېشى، كوتى:
ئەللاھوممە سەللى عەلا محەممەد. رۆلە دەتھيئەمە تەكايە چل سوارەى
غەببىيە

رۆژى دنيا ئاخىر بوون دېتە سەر عەرزى محەممەدى مەھدييە
عەزىيەتم دەگەل كيشاوى، بە تۆم داوہ شيرى سببىيە
ئەمەگى دايك گرانە، لېم مەكە بە بەد ئەمەگىيە
رۆلە دوژمنى تۆ زۆر قورسن، يەگجار زۆر كەللەيان قوويە
ئەگە كارتيكى دەيكەى بە دزى و بە مەبخيە
كار وا چاكە بلېن: ئابروچوونى تيدا نىيە.
سيامەند دەيگوت: دايە ئەوہ لە تۆ دەكەم خودا حافىزيە
دوعاى بە خېرم بۆ پكە، عەولاد ميوەى بەحەشتە، كەس لە عەولاد شيرنتر
نىيە.

جا كوتى: رۆلە ئاگادارت بى وېنس، ئەگەر زىكرى دەكرد دەزگى ماسبيە
ئەتۆم ئەسپارد بە يۆسپى كەنھان، ئەگەر چل شەو برايانى دەبانكردەوہ
زىندانىيە

كارتيكى وا پكە ئەلېن: ئابرووى چوو. ئابروچوونى تيدا نىيە.
دايكي دەيزانى جوابى ناداتەوہ، ھەر دەچى. باغەكەش كەمىك دوور بوو.
جا ئەوہ پركىفى بۆ جوان و ماينى عەپەبى دادەھيئاوہ
جارجار بە نەرمەغار دەرۆبى و جارجار شلى دەكردەوہ تا ولاغەكەى
دەحەساوہ

جارجار فكرى لى دەكرد و جارجار ئاگرى عيشق ئاورى تى بەرداوہ
تيرى مژانگە، ئەگە ھات وا لە جەرگى داوہ

ئاۋرى گرتوۋە، ئەو ئاورە بە كەس ناكورژىتەۋە و بە كەس نەكوژاۋە
دەردى خەجىيە، بۆيە عەقلى دەكەللەيدا نەماۋە.
خەجىش ھەر چاۋەپىچى بوو، كوتى: خودا پكا نەيە، قەرەۋلىيان دانابوو
براكانى.

سىامەند لەوان ئازاتر و پەر بەسەرتەر بوو، خەلك زۆر تىرى شەرم لى دەكرد.
تەۋاۋى مىللەت لىچى دەترسا.

سىامەند ئەگەر ھاتە كەنارى باغى، ولاغەكەي كىشا جىگايەكى پەسيو،
ولاغى لەۋى بەستەۋە. بۆ خۆى لەبن دارىك، كە فندق بوو، دانىشت. خەجى
چوۋە كنى. ئەگەر سىامەند چاۋى پى كەوت، بەندىكى بانگ دەكا؛ كوتى:

كىژى! ئەبرۆت لە من كىردۆتە كەۋان و چاوت لە من كىردۆتە چاۋى تەرلانى
چاۋەپىچى كىيى وا دەروانى جارىك لە گەرمىن و جارىك لە پىرە كوستانە؟
بەرۆيت لە من كىردۆتە بازارى كورە ھەتاران و ھەتارخانە
ھەتر فرۆشى، بۆ كىت داناۋە ئەو بازارى و دووكانە
گوارەى لە گوپت ئەشەرفىيە و وردە گزنىژى دەكاتەۋە جۆلانە
نازانى لە دلى عاشقان دەپتەۋە بە برىن و چانابىتەۋە بە ھەكىم و بە
لوقمانە؟

ھىندىك دەللىن: جىگاي تىرى غەبىيە و چازانان دەللىن: خىر سەرھتانە
ئەمن بە دزى ھاتووم، بە سەت ئەللا ئەللا و سوبحان سوبحانە
ئىدى خاتر جەم بە، ھەر ئەو سەفەرەيە، ھەموو رۆژى ھەلناكەۋى سەياحەت
و جىژوانە

ئىدى نەتمىنى ھىچ ھەللا ھەللا و بەھانە
زنجىرەى زولفت بوۋە بە تەناف و دەللىن: سىامەند لە ھالى گياندان و خنكانە
ئاۋپىرژىنى دلم كە، سەفەرم با سەعادەت بى، دىانەتى تۆم لەكن بى، شەۋى
نەبم بە شىت و بە دىوانە
شەۋ بىدارم لە سوپى زنجىرەى زولفان، دلم ھەمىشە دەكوتى و لە تەكانە

دەمرمەو دەبەر دوو چاوی بەلەك، ئەگەر تیریان لە پێشە خۆیان دانا
 پێگرن، رێگا دەگرن، لە جەرگی خەلکی دەدری ئەو پەیکانە
 ناخر وەللاهی هیچ هۆشی خۆم نییە، دلم کەوتۆتە جۆللانە
 جا دەمرمەو دەبەر قەرە زولفت لەسەر هەنیەت کردۆتەو پەخش و پەریشانە
 خەلکی دەلێن: گۆل جوانە، بەلام بێ قابیلەتە رەشە ریحانە^(۱)
 زولفت سیمی تەلایە و بە قیمەت گرانە
 جا خۆ ئەمن مردنم گەلیک پێ خۆشترە لەو ژیانە.
 ئەو خەج بە ناز، بە دەنگیکی ناسک و بە لەبزیکی شیرن جوابی دەداو،
 دەیگوت:

عافرەت بێ دەسەلاتە، دەسەلاتی لە دەست خۆیدا نەماو
 رەبی مەرگم رەپیش مەرگت کەوی، بۆچی وا جەرگ و دلت سوتاو
 بۆ دلی تۆ عاسییە نییە، هەر لە دەستت داماو^(۲)
 دەستی چەپەیی بلند دەکرد و خرمەیی بازنە و تۆق و تەلەسم دەبوو بەلاو
 کاروانی لە تەلەحفەر و ئێرەوان پێ دەگەرپراو
 هەرتک دەستی راستەیان لە گەردنی ئیکتری دەکرد، سمیل و زولف
 دەبوونەو تیکەلاو

وەك كشمیش و برینج، داپدەنن، دەلێن ئەگەر ئەو پلاو
 کوتی: ئۆخەیی رەنجم بە خەسار نەچوو، هەقی خۆم ئەو بە دەست هیناوە
 مەمکت دەلێی کارگە و تازەکانە لە بن کەمایە^(۳) سەری دەرھیناوە
 چاوت بە من بمینێ بە ئەستێرەیی سوهیل و زۆرە و موشتەری، لە سەری

---

(۱) گۆل رۆخساری یارە، کە جوانە، لە لایەکی ترەو، رەشە ریحانە بۆ بۆنخۆشییە
 ناگاتەو زولفی یار، بۆیە دەلێ: بێ قابیلەتە.
 (۲) یانی خەج هەر ئی تۆیە و ئی کەسی دی نییە، کارت لێ عاسییە نەبوو، دلی
 خۆت مەشپۆینە.
 (۳) کەما، گیایە کە، کارگ لە بن وی دیتە دەری.

دوهاچه و بلکيس گۆشه‌ی کيشاوه

کولمەت بە من بمیڤن بە شەمامە‌ی حەوت رەنگ، لایەکی تازە ئەو زەرەدی
تاوی لى داوه

چاوت بە من بمیڤن بە قەرەمامز^(١)، راوکەرەن ماندوویان کردووه، ئەو
راوهستا و ماندووی حەساوه

شوکر بە بەشى خودای، بەژنت بە من بمیڤن بە عەرەر، بە عومری خودای
لە ئاتەگی گرده کولکن^(٢) خولقاوه

خاترجەم بە عەزىت و عازاب و سەخەت و ساغاو و ئەوهم هیچ نەماوه
جا ئەوجار بە مردنیش بمرم، ئەگەر خەلک بلین: سیامەند نەماوه
مەلاییکەتیش پرسیارم لى ناکەن، چومکی مژانگی ئەو چاوانەت لە جەرگمی
داوه

ئەگەر بە تیری مژانگی تۆ بمرم، بەشى من لە بەهەشتى بەش کراوه و
دانراوه.

زۆر چاکیان یەکتر چاوی کەوت، وەک کراس چوون دەبەری یەکترهوه.
چەند پیاویک کە لەوئ کاریان دەکرد، چاویان بە خەج و سیامەند کەوتبوو.
ئەوانە کە ئاگیان لى بوو، کوتیان: با قسەکە بلۆ نەبیتهوه، بیدەنگەیان لى
راکرد.^(٣) لە لایەکی دی پیریژنی نۆچار سى سال زاو (!) ئاگیان لى بوو،
چون بۆ براکانی خەجیان گێراوه. قسەکە ئەگەر بلۆ بووه، دەست بەجى
دایکی خەجى کوتى:

قەرەواش و گەرە قەرەواشی ئیو دولبەرە

(١) بەیتبێژ وای گوتوه، مەبەستی «کارمامزە».

(٢) گرده کولکن نیوی کتویکە.

(٣) بیدەنگە لیکردن، بیدەنگە لیرا کردن یانی باس نەکردن. ئەم چۆرە رستانە کەمتر
دە فەرەنگە کوردییەکاندا دەبیندرین. بۆ نمونە، دەرەویی بیهوی مانای ئەم
رستەیه لە فەرەنگی مهاباددا یان لە «هەب» بدۆزیتەوه، هیچی نایەتە دەست.
من لە «حاشیە بر فرەنگ مهاباد» هیندیکم لەم رستانە هیناوتە بەرچاو.

قورت وهشانی و خاک بکهوه به تهپلی سهره
 له من سوتاوه، ئاوری جگهره
 خهبریکم بۆ خهجی له بۆ بهره
 سهرزهنیشتی دونیایهی هیناومهتهوه سهره
 خهمی خۆم نییه، له به ژنی باریک، زهنی پر له بازن، وهختی قهسته سهره.
 قهرهواش دههات لهو سهری، به شادیانه^(۱) و به گریان و به نهرمه شینه
 خهک به تیریک له ریوه ناکهوی، دهلین: گهرمه برینه
 قهرهواش مردنی پی خوشتره لهو ژینه
 دهیگوت: بابان ویران خۆم و سهرم شینه.
 ئەوه قهرهواشه که هات، خهبری دانی، کوتی:
 دادو له من، دهپیتهوه به هاواره
 ولاتی خوشناوتهی، ههمووی بهنگۆ ئینتیزاره
 لهمن بهدبهخت و قهلهندر و بابان ویران و خاکه ساره
 ژوانی سیامهند و خهجی له برایانی دیاره.
 خه ج شانی سیامهندی گرت، جا کوتی:
 تهگبیریکم بۆ پکه، پیت وایی ئەمن له دونیایهدا نامینم
 دهبی کاریکی وام دهگهڵ پکهی، تۆویکی وا پچینم
 ئەمن له پیش ئەواندا روح له برایان دهستینم^(۲)
 دهپۆم، له خاکی زمیری نامینم
 ئەمن، ئەگهر له شهوگوردم بیی^(۳)، تۆق و تهلهسم و زیر و زنجهق و گواره

---

(۱) پستهی خوارهوه، مانای شادیانه بۆ مه پروون دهکاتهوه. چون گهرمه برین بوو،
 ناگای له دهردی خۆی نهبوو، شادیی دهنواند.
 (۲) یانی پیش ئەوه بمکوژن، دهیانکوژم. لیره «زهمیرهکه» کهوتۆته پیش ناوهکه.
 (۳) دهباسی جۆلاییدایه، یانی ئەگهر دهگهڵم پیک بیی و قۆلم بۆ پکیشی. شه
 شانیه، گوردیش ئەسپابیکه له دهزگای جۆلاییدا. بروانه: سهعید و میر
 سیوهدین بهگ، ل ۱۰،

و کرمهک و ئه شره فییان ناهینم
 وهپیش مه رگی خۆمیان دهخه م، ئه من ئه و روحه له خۆم ناستینم
 بۆ کوژی دهچی، ئه تو شوان و منیش دهزینم^(۱)
 سیامه ند له باغی هاته ده ری، دوور که وته وه، ده سته به چی، قه ره و لی خو شی
 حازر بوون، کوتی:

سێ خپوه تی داوین به زێری سه ره به ژهنگاره
 تازه خو لا وه سه ری هیناوم ئه و کاروباره
 کو لمه ی خه چی ده لی ناسکه هه ناره
 جا بزانی پاشه رۆژی، کی له خه لکیرا دیاره؟
 پچه خه زنه خانه، له بۆم بین عه بو توپ و مه جیدی و ئه شره فیه
 چومکه ده جم بۆ مه مله که تی غه ری بییه
 له هه ر لایهک، ده بی وای راببویرم به ئه سه حی و به پادشایه تییه
 با نه لێن سیامه ند فه قیره و هه یچ ما لی دنیا ی پی نییه.
 ئه گه ر خه چی گه ر دنم له بۆ هه لێنی
 بۆ من ده بیته وه به حوکما تی رۆمیان، ئه گه ر له سه ت جیگا ده بیته وه به
 بگه ره و بین

خۆ که سی دیکه ش ناتوانی پاش من، خه زینه ی من بشکینی
 ده زانن تیری سیامه ند، چاوی دوژمن ده ردینی
 به دایکم یلی: ئه من به مه خسوودی خۆم ئه وه گه یشتم، ئه و دلی نه مینی^(۲)
 که س ناتوانی چه پکی گۆل له ده سته عاشقان ده رهینی
 خه به ری ئه سه حیم بۆ بده نه وه به ته یبه و زینی

(۱) ده زین: شتی که وهک ده سکه ره شمه، شوان له قۆلی ده به سته، شه وان ه ئه و
 سه ریشی له مه ریک ده خا، جا ده نوئ، ئه گه ر مه ره که ره وییه وه، شوانه که له خه و
 هه لده سته، پاریزگاری ده کا له مه ره کان.

(۲) پیم وایه مه به سته ئه وه یه: ئه و دلی ده مستیدا نه مینی و نیگه ران نه بی.

نه‌بادا دوژمن زه‌فهریان پی به‌ری، ته‌یبه و زینیم لی بستینی
 ئەو حه‌له کیفایه‌تم له‌کن خه‌لکی نامینی،
 کوتی: ریحانه و لاولاو تیکه‌ل بوون
 که‌وتوونه مه‌خسوود حاسل بوون
 ئەتۆ له‌یلی و ئەمن مه‌جنوون
 ئەتۆ له‌یلی و ئەمن مه‌جرووم.
 ئەگه‌ر ده‌زانی هیچ نه‌زان
 ئیمه‌ش هه‌ر وه‌کو ئەوان
 وه‌ک ئەستیره‌ چوونه‌ عاسمان
 ئیمه‌ش عاشقی‌کین وه‌کو وان
 ده‌چینه‌ مابه‌ینی گه‌رمین و کو‌یستان
 هه‌تا بزانی چ - ده‌کا ره‌حمان
 بۆ رۆژی جه‌نگ و دل‌ه‌پشان
 ئەتۆ مه‌ترسه‌ یاری گیان
 من وه‌ک رۆسته‌م و قاره‌مان
 ئەتۆ وه‌ک سه‌ولێ خه‌رامان^(۱)
 که‌س زه‌فه‌ر ناباته‌ سه‌رم
 ئەری ئەمی ناسک و دولبه‌رم
 ئیلتیفاتت بی گیانبه‌رم.
 کوتی: من حه‌وزی که‌وسه‌رم
 دنیات له‌گه‌ل سه‌رانسه‌رم
 ناده‌م عه‌زیه‌تی شاوه‌رم^(۲)

(۱) سه‌ولێ خه‌رامان، یانی سه‌رووی خه‌رامان، مامه‌حمه‌د کوتی: کچی رای هیندی بوو.

(۲) شاوه‌ر: گه‌وره‌ و خو‌شه‌ویست. پیم وایه‌ مامه‌حمه‌د بۆ خو‌ی سازی کردووه‌.

ئىدى ھاتن يەكسەر بۆگەۋەرى سىپەي سىپانئى و بۆگرده كولكن و سەرى
زەھاۋئى.

گەشىتنە ھەر دىيەكى، كوتيان: پياوت دەينئى، كوتى كەسم لازم نىيە.
خەج پىي گوت، گوتى: ئەمن دەسەلاتى خۆم، دەدەست خۆمدايە، بىم بە لە
جىگايەك مارەم پكە، ئاۋ بە ئاور دادەكرئى^(۱). سىامەند دەلى:

ئەگە بىتو مارەت كەم لە غەرىبى و غوربەتتە
دەلئىن: سىامەند بى غىرەتە و غىرەتى نىيە
سەرى منت بىتەۋە بە قوربانى سنگىكى سىپىيە
ئەمن لە زمىرئىت بۆ دەگىرم شايى و داۋەت و شايىيە
كچە بلباسان^(۲) لە خۇيان بدەن گۆ و كرمەك و بەندۆكە و زىرى سىپىيە
گوارە جۆللانە پكا، قەرەزولف بىنە سەر وردەخال لە گەرنىيە
لئىرە مارەت كەم بە بى زۆق و بە بى كەسىيە؟
پىم كارىكى بى ناموسى و بى كيفايەتتە!
ئەۋە تۆم ھىناۋە بەپەلە بووم، دەچمەۋە بۆ سەرى كوئىستانان، ئەتۆ لەنجە و
لارم بۆ پكەي و ئەمن ئىۋارە و سبەينان پچمەۋە راۋئ
كولمەت بە من بىمىنى بە زەردەخۆرى ئەگەر لە كىۋى بلىند دەداتەۋە
گزىنگى ھەتاۋئى

ئاخر ئەمن ئەۋ دىنيا رووناكەم، خاترجەم بە، بە بى تۆ ناۋئ
چل شەۋان دەبى دوو بە دوو لىك بەلەد بىن، لىك بىبىن كام و كاۋئ
خاتر جەم بە دەست بۆ خەزىنەت نابەم، ئەمن بە ھەرامى خەزىنەتى تۆم
ناۋئ

ئەۋە ھاتن، كانىيەكى لى بوو، كانىيە شىخانىيان پى دەگوت. سىامەند لەۋئ

---

(۱) ئاى چەند پىشنىارىكى چاكە، خەج داۋىيە. بە داخەۋە سىامەند بە قسەي نە كرد.
(۲) بلباس: بە سى عەشىرەتى مەنگور و مامەش و پىران دەلئىن بلباس.
قاموسەكان تىگرا ئەم وشەيان لە بىر چوۋە.

چادری هه‌لدا.

با هه‌لدهین چادریکی داوین به زیری سهر به ژهنگاره
شهوی قاسپه‌ی کهوه و نیوه‌رۆیان مراوی ده‌که‌نه‌وه گاله گال و نار هاره
سبچه‌ینان له‌سهر گول بولوله دهنگی دیت و هاوارهاواره
خۆ ئیره چۆلگه نییه، سنگی تو یۆ من دووکانه و بازاره و شاره
قه‌ره‌زولفت بۆ من پیاده‌یه، وه‌زیر و حاکم و سواره
چومکه قه‌جهر برن، هیندیکیان به‌ره و ژورن، هیندیکیان به‌ره و خواره
هیندیکیان دینه‌وه مابه‌ینی سینه و مه‌مکان، مه‌مکت تازه‌خه‌ر بووه، ده‌لئی
هه‌ناره

که‌سپکی چاوی به تو پکه‌وی، ئه‌گهر جوانیش بی، ده‌بیته‌وه به پیر و به
ئیختیاره^(۱)

چومکه چاوت ده‌لئی جه‌للابن، دایمه تیخیان به ده‌ستیه دیاره
پۆری به‌له‌ک! چاوت هه‌میشه ئیشتیای له خۆینرپیژی و له کوشتاره
جا خۆ ئه‌و جارکه هاتووینه ئیره‌کانه به جووته سواره
هه‌رچی بقه‌ومی، دیاره موقه‌ده‌ری هه‌ق ده‌ستی ئیلاهی و په‌روه‌ردگاره
ئه‌ندازه‌ی هه‌فته‌یه‌ک له‌وی به خۆشی ده‌یانگرته‌وه وچان و قه‌راره
لیک کاموره‌وا بوون، ئه‌گهر تیک ده‌هالین وه‌ک تووله ماره.
سبچه‌ینکی تازه ده‌هاته ده‌ری شۆقی پیره هه‌تاوی
خه‌جی به سیامه‌ندی ده‌گوت: ئامۆزا به خۆرای بی هه‌یچ داعبایه‌ک تیری
خۆت مه‌هاوی

نه‌وه‌کو تیرت لی که‌م بی، بینه سهرت دوژمن له نه‌کاوی.
سبچه‌ینکی تازه‌کانی سیوادی سبچه‌ینه‌ی داوه
به پیوای تیگه‌هیشته‌و دۆست و دوژمن لیک ده‌کراوه
که‌له‌کتیویه‌ک له گه‌وه‌ری سیپه‌ی سپانی، گامیشه به‌که‌لیکی هیناوه
(۱) ئیختیار بیجگه له مانای خۆی، ده‌به‌یتاندا به پیر ده‌گوتری.

گامپیشی بۆ پیش چادری ئامۆزا سیامه‌ندم ده‌هیناوه
 حه‌وت که‌لی دیکه‌ی له دوا بوون، هه‌رجاریکی ئه‌گه‌ر که‌لی مازانی چقر
 ئاوری له‌و حه‌ت که‌له ده‌داوه
 هه‌ر حه‌وتیان راده‌وه‌ستان، لییان شل ده‌بوو هه‌نگاوه
 هه‌تا ئه‌وان ده‌رۆیین، له ترسان بی هۆش بوون، هه‌نگاویان هه‌لنه‌ده‌هیناوه
 ئامۆزا سیامه‌ندم ئه‌وه تیریکی له‌ب سورخی شازده موشته‌یی عوقاب
 ره‌نگی له‌ مائی که‌وانی ده‌ناوه
 پیشی که‌وان و چه‌رمی گه‌وه‌زنی توند ده‌کرد، پچیتته پیش که‌له‌کیوی،
 به‌عینوانی جه‌نگ و راوه
 ره‌بی که‌لی یاغی بۆگه‌نیوت پکه‌ویتته هه‌ناوه
 قه‌له‌نده‌ر خۆم، بابان و پیرانم، بناغه‌ی کاری من و ئامۆزام ئه‌تۆ تیکت داوه
 ده‌ستم برد، ده‌به‌ر پشتیندی ئامۆزا سیامه‌ندم ده‌ناوه
 به‌ له‌بزیکی شیرن و به‌ناز و به‌ میهره‌بانی، چهند له‌به‌ر ئامۆزا سیامه‌ندم
 ده‌پاراوه
 کوره‌ نه‌چییه سه‌ر ریگای که‌له‌کیوی چقری یاغی بوو، بۆ که‌س نایه‌ته‌ بن
 به‌ند و داوه
 پیم وا نییه تیر بییڕی، ئه‌و ماله‌ ساحیب به‌ قوری گیراوه
 شیتته، دیوانه‌یه، وه‌حشییه، جانه‌وه‌ریکه‌ دايمه له شاخ و کیو ماوه
 نه‌تبیس‌تووه که‌لی یاغی کیوی، بینه سه‌ر ریگای سه‌ت سوار، هه‌موو
 ده‌بنه‌وه په‌ریشان و ده‌یکه‌نه‌وه بلاوه؟
 بۆچی نه‌به‌که‌س گیراوه و نه‌به‌که‌س کوژراوه
 کوره‌ ده‌ستی منت داوین بی! پچۆ راوی نیرییه کیویان، به‌ دمیان
 هه‌لده‌پستین وه‌نوشه و به‌ ئه‌ستویان(؟) هه‌لده‌برنه‌وه گیابه‌ند و خاوه
 مباره‌کن ئه‌وانه، زه‌مانی ئه‌سحابان، ئه‌وان له‌وانه چوونه‌ته‌وه راوه
 ئیواره و سبه‌ه‌ینان دینه‌وه سه‌ر گۆم و گۆمیلکه‌ی ده‌به‌فراوه

هیچ ماندوو نابی، ئەوانه دینه پیش لوولهی تیرت، نهوهکو بلئی ماندوو بووم،
چابوو ماندووم هه ساوه
به بی ماندوویی ئەو نیچیرهت له بهر دهستیدا ماوه.
ئامۆزا سیامه ندم سه ری په نجه می دهکوشی، فشاری په نجه می منی دهاوه
به دهستی چه په می مستیکی له سی گۆی که مبه ره می ئە گهر دهاوه
ئیدی چا بوو بو خۆی به دهستی گرتمی، دها دها نگووت: له سیپه می
سیپانی خه ج هه لئیر دراوه
کوئی: جا ئە گهر ئە من له بهر که لئیک هه لئیم، که وابی سیامه ند کیفایه تی
نه ماوه.

ئیدی جا چلۆن جوابی دوژمنم دهاوه؟
ئوه دهستی له سه ره خه نجه ری دم ره شی ده سک نیرویی ماله ساحیب
خرابووی جه وه ره دار داده ناوه
چۆکی راستی وه پیش^(۱) ده خست، لاقی چه په می وه پیشی تیری هه لده اوه
چه رمی گه وه زن که وتنه هاتوچۆ، سووران دن و کاوه کاوه
ده لئی جه نگی روسته م و ئە فراسیاوه
ده ست نه پزی، هاری تیر ده هات و که ل ئاورپکی دهاوه
که ل ده سوورا، وه عه رزی ده که وت و شاخی چه په می له عه رزی چه قی و
شاخی راسته می به هه واوه ماوه.
خه ج کوئی: دهستی منت داوین بی، لپی مه چۆ پیشی، که ل زیندووه و
ئیتاکانه هه ر ماوه
جا کوئی: خۆراکی ئە و رو که م جه رگی که لیه، ئە تو بو وا توقیوی و
ته مه دودت^(۲) له که لله یدا نه ماوه؟

خودا سامی بنی ئاده می له سه ره ته واوی کوللی جانه وه ریک داناوه

(۱) ده گونجی وه پاش ده خست بی.

(۲) مامه حمه د ئە وهی زۆر به کار ده برد.

جا خو بنی ئادهم نښه له پښت راوستی، بلین: فلان کس و فیسار کس له شه پښدا کوژراوه.

هر چهند هرولم دهگل دا: دهستی منت داوین بی، بو خاتری شه هیدی که ربه لا، بو خاتری شیخ محهمه دی غازی که ل نه مردوه، غه زریوه وهک به رازی هر چهند کردم ناموزام بو نه بووه ته سلیم و رازی. نه و دهستی له شانم دا و کوتی: خودا حافیز، دهچم سهری که ل لی دهکه مه وه له به دهنی

هه لال و به بیوون و گیاخا، خونچه دهکن و تازه دهگه نی نه من بی غیره تی ناکم، تا دمبه نه وه مالوکهی به ته نی^(۱) تا دیمه وه بوم جووت که گواره و توق و نه له سم و خوناوکه ی ده به دهنی. خه نجه ری دمیره شی هه لده کیشاوه دهچووه سه ر که لی ماله ساحیب به قورئ گیراوه که لله ی که لی گرت، ملی سووراند، به ره و قبیله که لله ی با دداوه که ل نه مردوه، نیستا هیژکی تیدا ماوه تیغ تیژه، به گه ردن که لیدا ده هیناوه ملی که لی بری، که ل له تاوان سه ری هه ل سووراند و شاخی له که مبه ر زنجیره ی ناموزا سیامه ندم دداوه نه ی بابان ویران خووم له و خه به ری له نه کاوه شاخه، ته لانه، چره، زرده، ماهه، پتشی هه ل دیره، ناموزا سیامه ندمی سه ر به ره ژیر فری دداوه به ری^(۲) شی داره به ن و داره بناوه به هاره بره، سه ریان هه ل په رتاوتووه، هه مووی ده لئی تیخی تازه ساوه

(۱) مالوکهی به ته نی ده بیته گوروبان، قه بر.

(۲) بهر: مانای زوره، لیره، ژیر، خوواروو. ده «هب» دا هاتووه: له بهر مالانه وه هات.

قهبرغەي ئامۇزا سيامەندىمى...، لە كەلەكەي چەپەي دەدا، لە ئى راستەي
 پىستى ھەلەداوھ
 ئامۇزا سيامەندىم بە غيرەت بوو، نەيگوت: بريندارم، دلخوشىي منى دەداوھ
 بابان ويران خۆم، قەلەندەرم، بى كەسم، كەسم لە مائە باب و باوانى نەماوھ
 خۆ من لە دنيايە بى بەشم، تازە بەشم پراوھ
 بە بى ئامۇزا سيامەندىم، تازە ئىكى دىكە لىم بىنى كام و كاوھ؟
 تاوئىكى پى چوو، رادەوھستام بەئەسەھىيە
 خۆ مردن خۆشترە، ئەمن ژياوم، ئەما ژيانم بۆ نىيە
 برىنى سارد بووھ، بۆ خۆي لە خۆي حالى بوو بە راستى و بە ئەسەھىيە
 ئامۇزا سيامەندىم دەينالاند، نالەي بوو بە تىر، دەيدام لە جەرگىيە
 تازە جىي ئەو تىرە چا نايئەوھ، چابوونەوھى بۆ نىيە
 شەو بە سەر دەستاندا ھات، لە وئى ماوھ بە تاقي تەنى و بەبى كەسىيە
 دەنگى قاز و قورىنگە و نارە نار و نرکە نرکى خاسە سىيە
 قاسپەي كەوھ، نارە نارى مراوييە
 نالەي ئامۇزا سيامەندە لەو چۆلى و بەرىيە
 لە عومرى پازدە سالەيدا، جا ئەمن خاكى دنياىم وەسەر تەپلى سەرىيە
 جا پىم گوت: مەنالە، مەنالە، دەستى منت داوین بى، ئىستا سەعاتىكى
 شەو ماوھ
 شل و مل و ساپەگەردنان، ئەوھ بەرھەلپەنەيان لە خۆيان داوھ
 عاشقان بۆ راوئ دەچن، لە سنگى مەحبووبى خۆيان دەكەنەوھ شەو راوھ
 ئەتۆ دەنالىنى، لە سەر پىمەردى خوداى روحت مەحتەل ماوھ
 بابان ويرانم، قەلەندەرم، لە مائە باوان كەسم نەماوھ
 گە خۆم ھەلەدەيرم بە ھىلاك دەچم، نە وەكو تۆ بژى و بلین: سيامەند ماوھ
 لە كەسپكى دىكە بىنى كام و كاوھ
 سەت ھەزار خۆزگەم بە ھەوھل شەو، كە ئەگەر ھاتىنە گەوھرى سىپەي

سپانی، سهری گرده کولکن و داوینی پیره زه‌هاوه
ئ‌ه‌گه‌ر خٲوه‌تٲیکی سهر به زٲیری داوٲن به ژهنکارمان هه‌لده‌داوه
دهستی چه‌په‌م بؤ ده‌کردی به سه‌نیر و ئی راسته‌م له سهر ئه‌ستوت
داده‌ناوه

که‌سٲکی نابه‌لده بوویایه، ده‌گوت: لاولاوه له داری فندق هالاوه
شوبای شه‌وٲی ئه‌گه‌ر له گیانی من و توٲی ده‌داوه
ئاوازی کوٲستانه، ده‌گوت: ئاموزا، ده‌لٲی ئه‌و جٲگایه‌ت بؤجٲژوان داناوه
جا قه‌له‌نده‌رم، بابان وٲیران خؤم، له‌کٲی ببینم کام و کاوه؟
مه‌ناله، مه‌ناله، ناله‌ت له دلٲی من ته‌شه‌ن دٲٲی
چؤن ئه‌تؤ شه‌هید ده‌بی وه‌ک شه‌هیدی که‌ره‌لایه، ئه‌گه‌ر ناوی وان
هه‌لده‌ده‌ن به سه‌سه‌ن و حوسٲٲی؟
بؤ خؤت ده‌دلٲی خؤتدا ده‌لٲی: هه‌لبه‌ت خه‌جم له پاش به میرات به‌جٲی
ده‌مٲٲی!

له‌تؤ وایه خه‌ج شه‌مامه و شه‌مامه ره‌نگینی باغه‌لٲی ده‌دا به که‌سٲکی دیکه
بیژاکٲٲی؟

ببم به سه‌رکۆینه^(١) و سه‌به‌هٲٲی سه‌ره‌نشتم پکه‌ن ته‌هٲه و زٲٲی
ئه‌من ده‌پارٲمه‌وه له‌وه‌که‌سه‌ی ئه‌گه‌ روح ده‌دا و روح ده‌ستٲٲی
ئاموزا سیامه‌ندم خودایه له به‌رامبه‌ر مه‌رگ سه‌ردانه‌نوٲٲی.
چ پکه‌م خؤ من شار و بازارٲم لٲی نٲزٲک نٲه‌ه، بانگی مه‌لا پکه‌م له سه‌رت
بخوٲٲی یاسینه
چ که‌کٲم خانه‌م لٲی نٲزٲک نٲه‌ه، بانگی که‌کٲم پکه‌م مه‌لحه‌مت بتکٲٲٲه‌وه
سه‌ر برینه

ئه‌من مردنم بؤ خؤم پٲی خؤشتره له‌وه ژینه
چم پٲی نا‌کرٲی، مه‌گه‌ر به په‌نجه‌ی شمشال و به چاوی ره‌ش، ده‌ست

---

(١) ده‌فه‌ره‌نگه‌کان دا «سه‌رکۆنه» نوسراوه.

پکمه‌وه به گریان و خو رنځن و به خو پچرینه
چ پکمه نلعان نهوروکه خه لک ده لښن: خه ج له سهر مراده و جوانووله ی نؤ
زینه

موقه‌دهری هه ق دهستی ئیلاهی رهدنابیته‌وه، چاری به‌که‌س ناکرځی و له‌کن
که‌س چاری نینه.

خه‌جځی پیشی کراسی موشه‌چهری کیمخوای رهنګ نئه‌تله‌سی، دهرځی و
سهر به‌ره و خوار دای ده‌هیناوه

توق و ته‌له‌سم و زځر و له‌علی رومان و یاقووتی عه‌بدولحه‌سه‌ن، به‌ندیان
ده‌پساوه

ده‌نگیان ده‌هات، نئه‌گهر سیامه‌ند سه‌ری له پیشی داره به‌ن و داره‌بناو
هه‌لده‌هیناوه

برینی خوئی له بیر نه‌بوو، ده‌یگوت: خه ج چ بووه، چت لی قه‌وماوه؟

ده‌نگی توق و ته‌له‌سم و زځر و زنجه‌قان هات، بو له‌گهرنت پساوه؟

خو سیامه‌ند نه‌مردووه، ئیستا به ژیان ماوه

هه‌لبه‌ت پتمه‌ردی میرانت دیوه، حه‌زهرتی قابیز نئه‌جه‌لی بو من هیناوه

بوئه رهنګت گوراوه، رهنګت له روو براوه

هه‌تا عومری خودای نه‌بی، عه‌مری هیچ به‌شه‌ریک نابیته‌وه ته‌واوه.

غیره‌تت بی پوری به‌لکه، نئه‌گهر ده‌گه‌ریی له دم بیستینی

نئه‌گهر سیامه‌ند بمرځ، له داخی تو نامینئ

بوچی خه ج توق و ته‌له‌سم و زځر و زنجه‌قان له گهرنی ده‌پسینئ

نئه‌گهر بیتو نئه‌تق خه‌مناک بی و دلټ ژهنګ بینئ

فرمی‌سک هه‌لوه‌رینئ له چاوی به‌لکه و لیت پش‌یوی نئه‌بروی ده‌تیژه پهری

ده‌شه‌هینئ

له داخی تو، وه‌بزانه نئه‌لعانه که حه‌زهرتی قابیز شه‌ربه‌تیکم ناوی نئه‌جه‌ل له

بو دینئ

نئه‌من پیم خوشه بو خو‌م بمرم، نه‌وه‌ک خه ج رهنګی خوئی بژاکینئ.

بۆچت پچریوه ئیخه‌ی که‌تان، سه‌رتاکو خواره؟
 بۆ ئه‌وبه‌ره‌به‌ریان ده‌که‌ی، ویک ده‌که‌ون ئه‌و جووته‌ه‌ناره
 نه‌بادا ویک پکه‌ون، بۆ پاشه‌ رۆژی له‌ یه‌کتري بده‌نه‌وه‌ نازاره
 له‌ بنی گوئیانم ده‌نگیک دئی، پیم وایه‌ ده‌نگی ماره
 ده‌نگه‌که‌ی هیند به‌ ئاوازه، ده‌لئی ده‌نگی قافلّه و قه‌تاره
 وه‌خته‌که‌ی خوشه، چون نیوه راستی مانگی به‌هاره
 هه‌لال و به‌یوون و گیاخاو، تاویان وی که‌وتووه، بۆیه سه‌ر پۆیه‌یان
 کردۆته‌وه‌ لاره؟

چ پکه‌م بی که‌سم، برای له‌ دای و بابیم نییه‌ له‌ سه‌ر په‌لی ئه‌و داره‌ به‌نه‌م
 بینه‌ته‌وه‌ خوواره

هه‌تا تو ببینی، بزانی چیه‌ ئه‌و دهرد و نازاره؟
 به‌س هه‌لوه‌رینه‌ ئه‌سرین، به‌ دوو چاوی ره‌ش و به‌خوماره
 فرمیست دپته‌ خوارئ، ده‌لئی پریشکه‌ی عه‌تره و ده‌لئی ئاوی هه‌ناره
 چونکی من توّم له‌ کن زۆر غه‌ریب و بی که‌س و بی چاره
 برینم لی تازه مه‌که‌وه، ده‌ستی منت داوین بی، ئه‌ری یاره
 قه‌له‌می خودای به‌ هیچ که‌س عیلاجی ناگرئ و نایه‌ی چاره
 خو شتیک نییه‌ بلئی عیلاجی دئ به‌ خه‌زنه و به‌ پوول و به‌ پاره.
 خه‌ج به‌ دوو چاوی به‌له‌ک، به‌په‌نجه‌ی شمشالی، ده‌لئی ئاسکه و لانی لی
 ون بووه

ده‌لئی سوورگولی کوستانه، تازه له‌سه‌ری زه‌هاوی و له‌ گه‌وه‌ری سیپه‌ی
 سپانئ سور بووه

ده‌یگوت: گراوی بابم! ئه‌من نایکه‌مه‌ دره‌نگ، هه‌تا زوه
 ده‌هاته‌ خوار له‌به‌نده‌نی و پاشان له‌ پلیکانی به‌ردان ورده‌ ورده‌ وه‌سه‌ر
 که‌وتووه

ئاره‌قی سنگ و به‌رۆک و مابه‌ینی مه‌مکان رۆیوه
 وه‌ هه‌ر شکۆفه و خونچه و گولئکی نه‌پشکو که‌وتووه

له بهر بهر هكەتى ئارهقى سنگ و بهرۆكى وى، ئه گولە پشكوتوو و سوور
بووه

له بۆنى ئه گولە بولبول بههرهى بردوو.
ئوه خهج دهست بهجى، كهمىك له پيشى پليكانى بهردان دههاته سهري
ئارهقهى وهكو عهتر و عهپير له گيانى هه لدهوهري
دهيگوت: ئيلاهى په نام به تووه، داخوا چم به سهري
بلى مەخسودەكەى دنيا و قيامەتم بۆ له پەلى دارهبن بيته دهري؟
دهستى دهگهيشتى، دهستى راستهى به شانى دهگرت و هوهل تهكان
ئه گهر له سيامه ندى دهاوه

هيندى ته مه ننا ده كرد و له بهر ههق دهستى ئيلاهى دهپاراوه
به وهى بزانه ئه گهر مه له كى دهعاسمانى ياريدهبان دهاوه
نەسرۆمینه لالا و فەتەح و قەريپ و دوعاى دهكردهوه بلاوه
سيامه ندى له پەلى داره بهنى دردههيناوه.
سيامه ند له بهر كه لاوهى برينى پەلى داره بهنى دهتاسى
خوين دههاته مابهينى سينه و مهكى خهج، تهري دهبوو ئيخه كراسى
پيى دهگوت: ئاموزا سيامه ند، دهستى منت داوين بى، ئه لعان ئه تو ئه من
دهناسى؟

ههك چاوم كوير بى، ئه وه خوئينى تو بوو پهرييه سهه هه لال و بهيبوون و
گولى ريواسى؟

جائە من چۆن نەپرەم كۆلمە يەكە رەنگ گيلاسى؟

به وهى كه م ئه گهر بى مه كانه

ئه گهر، خودا به وى رۆژى نهكا، نه ژى به ژيانه

دور بى، زمانم لال بى، ئه گهر گۆريشت بهرييه وه گۆرخانه

شهرت بى ئه من خه زينهى خۆم نه دم به غهبرى و به بيگانه

شهرت بى به دلشادى، بۆ كهس، هه لئه يه نم گۆشهى چاوانه

ئىوارى جارىك، سېخەينى جارىك، پېمەو سەر كوپ و كوپەلەي خىمانە
 لە خىمىيان ھەلپكىشىم گۆ و قۆيتاس و بەندۆكە، لەگەل لىكەي كۆلوانە
 ئەو حەلە، بلىم: مالىوران خۆم، وەختى دەست لىك بەردانە
 دەك چاوم كويىر بى، زمانم لال بى، بە دوور بى لەو روج و گيانە
 وەختەكەي ناسكە، ھەزار جار دەستى منت بېيتەو بە دامانە
 يا رەبى خودا لىم قەبوول پكا، نەيانكاتەو بە مەعموور مەلەكى دەعاسمانە
 سەلای گەورە و گرانم لى رابوو، حەزەرەتى قابىز نەيەتە سەر ئامۆزا
 سىامەندم بە عەزىمى گيانكىشانە.

جا دەلى: گراوى بابم! تو خىلاكەي رانتم بۆ پكە بە سەرىن، بەچاوى كال
 بگرى با وردە فرمىسكت بېتە نىو قەفى سميلىم
 با ھىدى بى ئەو دلى پر لە ژان و ئەو دلى لال و ويلىم
 نەبادا قەل و دال بىنە سەر كەلاكم و جىگا خىلىم
 پىم وايە خەمى خۆم نىبە ئامۆزا ئەو دنيا رووناكە بە جى دىلىم.
 خەج دەلى: ئەي سەلای گەورە و گرانم لى رابوو، رابوہستە تاقرە زولفت
 بە نىوان سىنە و مەمكاندا، بۆ دابىلىم
 ھەتا تۆق و تەلەسم بە مىرات پكەم، گۆ و كرمەك و قۆيتاس لە سنگ و
 مەمكدا نەھىلىم
 با سنگ و بەرۆكم بېرم بە حوكمى نىنۆكان، ھەموو سنگ و بەرۆكى خۆم
 بكىلىم
 بابان و پىران خۆم، قەلەندەرم، خۆ ئامۆزا سىامەند دەلى: لە دنيادا بە جىت
 دىلىم. سىامەند دەلى:

گراويى بابم! زەينى خۆت بدوہ كەنارى عاسمانى، سەرى رىندۆلى^(۱)

---

(۱) رىندۆل: بەردەلان و پۆلە بەردى سەرى كوستانان كە لىك جوى دەبنەو، پارچە
 پارچە ديارى دەكا، چەو، تىتۆل. ئەم وشەيە لە «ھب»دا نەھاتووە، بەلام ف.
 مەھاباد بە ماناى تىتۆل ھىناويە.

دهكوٽستانان، هه وري عاسمانی گه وال گه وال
 نه برت پکه به خه دنگ و بوم هه لینه دوو چاوی کاله
 ده جا بلای: نهی نه خوشه ی دل عه بداله
 نارهی سنگ و بروک و مه مکان به لیوان بماله
 تو خلاکه ی بوم وه دربخه نهو شیرن سنگ و مه مک و خهت و خاله
 قاسپه ی که وه، ناله ی شه هینه، پیم وایه بونی که لاکي کردوه، نه وه داله
 خودا هه لیهت لپی هه ستاندوم به خهت له که ل ئیقباله
 دهنه نه من ده بووم به سهر دار و نه توشم ده بوو به هه لاله
 نه تو دل خوشیم ده ده یه وه، ده لپی: بؤ وا ده که ی؟ مه ناله
 هه قمه، حال م بی حاله و دل م پر له ناله ناله.
 شوکرانه ده بژیرم، گهر خودا بیدایه به خهت ده که ل ئیقبالم
 نه من ده بوومه وه به سهر دار و نه توش ده بوویه وه به هه لاله
 نه وه ندی له بهر برین و نارحه تهی خوم هاوارمه و دهنالم
 دوو هینه له بهر دربه دهری و بی که سی تو بی حال م
 نه وه پریشکه ی خوین ده تکي، دیته وه مابه ینی خهفتان و شالم
 له پاشم به جی ده مینی به ژنیکه باریک و قه دیکه شمشالم
 نه ی مالم ویران بوو، سهت هه زار جار تالان به مالم
 عه زیهت نه من کیشاومه، داخولا کی شاد بی به به ژنیکه باریک و دوو چاوی
 کالم

نه وه ندی له بهر برینی خوم درده دارم، دوو هینه له بهر په ریشانی تو لالم
 هه تا سه عاتیکم ژیان مابی، هه قمه هه ر له نه ژنوی خوم بدهم و بنالم.
 خه جی ده لی:
 له سهه رانم سهه ر هه لینه، بروانه سیپه ی سپیانی، گه وه ری کوٽستانان،
 هه لال و به بیوون و شلیر و گیاخا و نیستا گولیان هه لنه وه راوه
 گییا به ندوخا و تازه دمیان به گلپیه وه ناوه

بولبول له سهریه تی و نالنه نالیتی و قاوه قاوه
دهلی به لکو شکوفه ی نهو گوله بپشکوئی، عهتری بیته وه بلاوه
نه من هه میشه له وهختی گول پشکوتن، چاوه روانیم کیشاوه
خو من شهوی نانووم، هر ده نالینم، خو له چاوی مندا نه ماوه
هر له بهر بونی گوله، هه سانه وه له من بر اوه
له وهختی گول پشکوتن، چاوم ده بیره خو ده مینی، نایبینم، عهتری گول
ده بیته وه بلاوه

ههک سه لای گوره و گرانم لی رابوو، ده بی هه ل بوهرینم فرمیسک له چاوه
به لکو پچته برینی ناموزا سیامه ندمه وه، بوی بیته به حکیم و لوقمان،
کولمه ی منی بو بیته به به فراوه
به لکو سه رهنشتم نه کن، بلین: به فرمیسکی وی برینی سیامه ند عیلاج
کراوه

له دهر وونم نالنه ناله، ناوه، سیلاوه، سه لای گوره و گرانم لی رابوو، که سم
له ماله باوانی نه ماوه

مه نالینه چاوی منت به قوربان بی، ئیستا سه عاتیکه شه ماوه
گوئی خوت بده ناسکه ی^(۱) تاجیبیان، چریکه ی بازان، نه وه ی سمیل سپی
کامه ریان و جوکلی هه مه وه ند هاتوونه وه شه و راوه

هر سواره ی دوو جهیران و ئاسکیکیان به بهن سامورته ی داکراوه

له خه لکی خویشی و به شاره تی و کام و کاوه

چ پکه م تیخی بی روحمیت نه تو له جهرگی من داوه

شان و مل و سه رم له قوری داماوه

نه مگوت: مه چو راوی که له کتویان، بو که سه نه هاتوونه بن که مه ند و داوه؟

پیشینیان گوتویانه: تا نه و روکه، که له کتوی به که مه ندی زورابی روسته م

نه گیراوه

---

(۱) ناسکه: قروسکه ی تاژی. «هب».

موقه‌ده‌ری هه‌ق ده‌ستی ئیلاهییه، به هیچ که‌س ناگه‌رینه دواوه.
 مه‌نالّه، ئه‌وه بوو به به‌ری به‌یانی
 با سنگت بۆ پکه‌مه‌وه به شه‌ربه‌ت و به‌کانی
 چ دایک و خوشکت له کن نییه، له کنت نییه ئاوه‌دانی
 بئی که‌سی، ئه‌وه ده‌زانی
 بۆیه له تاوی برینت، له هتیش و له ژانی
 توخلاکه‌ی با ماچیکت ده‌می، به‌مه‌بخی و به نیانی
 سه‌لای گه‌وره و گرانم لی رابوو، خوشکانت هیچیان نه‌یانزانی.
 زه‌ینیکه خۆت بده‌وه قرمه‌ی^(۱) کویتستانان، ئاوی کویتستانی زۆر
 سه‌ربه‌خۆیه

گیابه‌ندوخا و گۆلیان کردوو ئه‌ویه‌ره‌ویه‌ر، ئه‌من چاوم له تۆیه
 ئه‌و سه‌ره‌ته نه‌یه‌یه قیامه‌تی، ده‌گه‌لم پکه گفتوگۆیه
 هاچه‌ری خه‌زینه‌م ناده‌م به که‌س، بژلین: راسته، تۆ بلی: درۆیه
 خه‌زینه‌ی نیانیم خاترجه‌م به هه‌ر ئی تۆیه
 به میرات بۆ که‌سی به‌جی نایه‌لی ئه‌و چاو و برۆیه.
 زه‌ینی خۆت ده‌ راوکهران، به‌و شه‌وه، ده‌نگی ولاغی بۆره و بده‌و و سوارانی
 ئه‌سپی عه‌ره‌بین، هاتوونه‌ گرده کولکن و سه‌ری سیپانی
 له کویتستانان ده‌بشکووتن هه‌لال و به‌یبوون و گیاخا، له دم مێرگۆلانم
 ده‌پشکووتنه‌وه گۆلی بیژانی

توخلا راستم پی بلی برینت زۆر له ناسۆره و هاتۆته سه‌ر گه‌رمه ژانی؟
 ده‌ک ره‌بی له دنیا‌یه‌دا، ئه‌من نه‌ژیم به ژیان
 جا خۆ هیچ خمخانه نییه، سه‌رم به‌رمه سه‌ر کوبه‌له‌ی ده‌مخانی
 یان له خمی هه‌لکیشم لکه‌ی کۆلوانی

---

(۱) قرمه‌ ده‌بی هه‌ر گه‌رمه‌بی. کویتستانیش ده‌نگی تیدا: ده‌نگی هه‌ور، ده‌نگی با،
 ده‌نگی ئاو، ده‌نگی باز و شه‌هین.

ئامۇزا سىيامەندىم بىيى حالە، پىم وايە ھاتۆتە رۆژى دەست لىك بەردانى
دەستت بدە بە من، لەسەر ئەو نارنجى نەگەيوى دانى
بۆ پىمەردى^(۱) خولای چاكن، جوابت پى دەدرىتەو، ئەگەر دووربى گۆرت
بردەو گۆرخانى.

مەنالە، مەنالە، ئىستا ھەر شەو
بىيىنە لەراوگەران نالە نال و ھەو ھەو
نالەى مراويىيە و قاسپەى كەو
ئەو شۆكە حىسابم كروو ھەوت شەو
لە چاوانت نەكەوتوو ھىچ خەو.

وا پكە و دلخوشىم بدەو، ئەگەر ئەمنىش بىم بى دلخوشى و زىندەگانى
ئارقى سنگ و بەرۆكم لە برىنت نىم، بەلكو بىتەو بەھەكىم و بە لوقمانى
چومكە غەريىيى، خۆ دوور نىيە لە روحمى رەھمانى.

مەنالە، نالينت «تەھسىر» دىنى
جەرگ و ھەناوم لە سنگدا رادەوھشىنى
چومكە غەريىيى، ھىندە لە دلى من «تەھسىر» دىنى
روح دە جىيەكى سەختدايە، توخلا خەج دەبى بۆ بىمىنى؟
زەينى خۆت دە سەرى كوستانان، كاكى بە كاكى^(۲) يە و جى جى شەمالە
و، جىگا جىگاشى شىواو^(۳)

---

(۱) پىمەرد: ئەوانەى خوا كارىان پى دەسپىرى، مەئمورى خولان، وەك ھەزرىتى
جەبرئىل. پىمەرد دە «ھب» دا نەھاتوو، دەبەيت و ھەيراناندا زۆر دى،
فارسىيەكەشى دەبىتە «پايمرد». بە مانايەكى لە فارسىدا «پايمەرد» خزمەتكارە.
پروانە: لاس و خەزال، ل ۱۷۶-۱۷۷

(۲) كاكى بە كاكى: «ھب» نووسىويەتى: دەشتى راستى تەخت، بەلام ئەمن پىم وايە
بەماناي زۆر پان و بەرىنە، بەشى بە سەر بەشەو نەبى.

(۳) شەمالى دى، جىيى واشە ھەواكەى زۆر تال و تفت و ئالۆزە.

قهره زولفت بۆ پكەم بە بەیداغ و بۆ خۆم بېم بەداری بەیداغ و بۆلین: لە پشت
 سەری سیامەند راوہستاوہ
 ئەو برینی تۆ غایب بوو، لە نەكاوہ
 كەس نازانی بریندارە یان ئەنگاوہ
 خۆ كەس نازانی لە گەوہری سیپەى سیپانی ھەلدێر دراوہ
 زەینی خۆت دە ما بەینی سینە و مەمکان، عەترە، عەبیرە، شووشەى گولآوہ
 ئەى نەمێنم، قسەت پس پس بووہ و پێم وایە روحت رفاوہ.
 رەبى بە ژیان لە دونیا یەدا نەمێنم
 با بگرم بە دوو چاوى شەھێنم
 دەلێم بە قامکان ھەرتك چاوى خۆم دەرینم
 خۆ جەنازەت ناتوانم ئەگەر بیرفینم
 ھەر دەبى بە دوو چاوى بەلەك فرمیسكان بپرژینم.
 مەنآلە، بى داىك و خوشكى ماوہتەوہ لە گەوہرى سیپەى سیپانى
 مەگەر خودای تەعالا، دەنا ھىچ كەس بە وەى نازانى
 مەگە سنگ و بەرۆكت بۆ پكەمەوہ بە بازار و بە دوكانى
 مەگە تۆق و تەلەسمان پكەمەوہ بە قاقەز و لى بنووسم و بیدەم بەدەستى
 باى زریانى
 كەمتر لە بیست و چوار سەعات، چوار سەت سوار لە دەورەت بگرنەوہ
 سانى
 ھەمەداغای سورچى و زورارى و مامەللاغای دزەبى بۆت پكەنەوہ شین و
 گریانى
 كیلت بۆ بێن لە دیاربەكرى، لى بدەنەوہ نەخش و نیشانى
 خوشكانت لە قورئ ھەلكیشن مل و شانى
 سەریان بێنەوہ سەر شیلینگی كوپەلەى خمخانى
 نەمێنم، ھىچ كەس وەكو من زكى بە تۆ ناسووتى بە سووتانى

خاترجەم لە دنیای ڕوون بۆ یەک نابین، ئەو فکەرەت بۆ قیامەتیی دانئ.

سیتوم، هەلووچەم، کۆخەم، هەنارم
نەخۆشەم، دلبەزیندارم
خودا تێکی داوێ جەبەعی^(١) کار و بارم
ئەگەر لە دنیا یەشم بۆ نەبی، لە قیامەتیی پیت منەتبارم.
مەناله، پیم وایە و مەختی نوێزی نیوهرۆیە
زەینیی خۆت دە شەهیدیکی فەرەجوللا، کورە کۆر حوسینی، ریشوویان
هاتۆتە مابەینی چاوی و برۆیە
ئەو گریان و شین و واوہیلان ئاخەر بۆ تۆیە
لە دەورەمان کانییە و ڕووبارە و جۆیە
لە مراوی قاوہقاوہ، لە شەهین و بازان مچۆ مچۆیە^(٢)
لە دلی من گەری چەندی لە هیششە و چەندی لە کاوہکاوہ، چەندە
رەنجەرۆیە
زەینیی خۆت دە تۆق و تەلەسمان، گوارە و کرمەک و ئاودەنگییان، لە گەرنم
هاتوونە خوارئ وردەگۆیە
لە دلی من دايمە شین و واوہیلا و ڕۆرۆیە^(٣)
مانگ نوئیە
مانگی تازەم، پیم وایە ئەو شۆ سیتیە
دەستی منت داوین بی، بروانە تۆقان، تەلەسمان، زێران، زنجەقان،

---

(١) تەکیە کەلامی مامەحمەدی بوو، لە لاس و خەزالیشدا هاتوو، لاس کوتی:
جەبەعی دنیا یە وایە. ل، ١٢٨

(٢) لە «هەب» نا ئەهاتوو. لێرە چریکە و هەرای شەهین و بازە. بەهانە هینانەوہ
بۆنەکردنی کاریکە. دەلین: هیندە مچۆ مچۆیە مەکن.

(٣) ڕۆ، ڕۆلە، دەگەل «رود» ی فارسی کە بە مانای کورە ریشەیان یەکە، پاشان بۆ
حالی شین و گریان بۆتە ڕۆرۆ. ئیستاگانە ڕۆلە بۆ کچیش دەگوتی.

ئاوده‌نگيان، خه‌به‌رچييان، له مابه‌يني سنگمدايه ئه‌و جووته بتيه
 ره‌بي له‌نگه‌م له زمانى كه‌وئى، له چاوم چخمه⁽¹⁾ بتيه
 ئه‌من نه‌مخوئندوو، ئيجازهم بده ياسينم پتيه
 گه‌رووم تاله، دلم زور نانيشته‌جتيه
 رهنگت گوراوه، نه‌مپنم، پيم وايه پيمه‌ردى هه‌ق ده‌ستى ئيلاهى له رتيه.
 ده‌مه‌ناله‌ كه‌سم، نالينت له چييه؟
 چونكه غه‌ريبي، مردنى تو شه‌هيديه
 له تو گه‌وره‌تر شه‌هيد نيه
 دايك و باب و برا و خوشكت له كن نيه
 ده‌گ ره‌بي خودا بو من بنيرى ئيسقايى ته‌پلتيه
 مه‌گه‌ر به په‌نجانم بشكينم سينگي‌كه سپيه
 چون ئه‌تو ده‌يبه‌يه بن خاك سمپلتي‌كه خورماييه؟
 ره‌بي نه‌ژيم به ژيان، نه‌مپنم
 له سه‌ر مه‌يتى تو هه‌ردك چاوم به كوئى هه‌لپنم
 نه‌وه‌ك به چاوى ساغ هيج كه‌سى ديكه بدوينم
 رووناكايى بپري له دوو چاوى شه‌هينم
 با كه‌س ته‌ماحم تى نه‌كا، بلى: له‌پاش سيامه‌ند، خه‌جى دينم
 ئامانه‌تى و ديانه‌تى و بلى: خه‌زينه‌ى سيامه‌ند ده‌شكينم
 با ئه‌و ئامانه‌تياه له‌كن من بى، له قيامه‌تى ئينشه‌لا بو توئى دينم.
 ناوئيرم زور بگريم، غه‌ريبايه‌تياه و زور پكه‌مه‌وه ده‌نگى
 جه‌رگ و دلم له سنگمدا ده‌له‌نگى
 زه‌رمه‌ميان له بن كراسيكي مه‌حمه‌ل داراييدا هه‌لدئين ره‌نگى

---

(1) ماناكه‌م له به‌يتبديژ پرسپوه، كوتى: زيپكه‌ى چاوى. وشه‌كه تركيبه يانى هاتنه‌در.

مهستم، ده‌لئی ده‌زاریان کیشاوم به‌نگی
 ده دلّیان هاویشتموم به‌رد و ده‌نالْم له‌به‌ر سه‌نگی
 ئەدی چه‌ندم دوعا کردوو، بۆ قه‌بوولْ نه‌بووه؟ که‌نگیت شفا بۆ دئی که‌نگی؟
 خۆ من ده‌زانم هه‌ر که‌سیکی رابوووستی له‌ ده‌رگای ره‌بیبیه
 بگری و بناڵینی به‌ غوربه‌تییه
 له‌کن خولای ئەو که‌سه بی به‌ش نییه
 ئەو جاریش به‌ سیامه‌ند بده‌یه‌وه ژیان و زینده‌گانییه
 چومکه‌ برای من، ئەمن ده‌خه‌نه‌وه ده‌کلکی ئەسپیه
 ئەمن پاش تۆ ژیانم بۆ نییه
 له‌ لایه‌ن منه‌وه، بۆ برایانم کاریکی خراپ و بی ئەمریه.
 ئەوه سیامه‌ند ده‌لی:

خه‌جی چاوت به‌ من بمینی به‌ ئەستیره‌که‌ی رۆژی، له‌سه‌ری کپله‌ک و
 بناوان گۆشه‌ی کیشاوه

کولمه‌ت به‌ من بمینی به‌ شووشه‌ی ده‌ قه‌نداوه
 کوری جحیلی وه‌زیر و پادشایان له‌سه‌ری بانگ کراوه
 کولمه‌ت به‌ من بمینی به‌ هه‌نار، ئەگه‌ر شه‌خته‌ی پایزی لی داوه
 به‌ژنت به‌ من بمینی به‌ داری عه‌رعه‌ی، گه‌لاریژانه و گه‌لای پیوه‌نه‌ماوه
 سنگت به‌ من بمینی به‌ ته‌ختی خونکار، ئەگه‌ر دوو فینجانی له‌سه‌ر ته‌ختی
 داندراوه

جووتیک لیمۆی سه‌ر سینگت، به‌ عومری خولای خولقاوه
 مژانگت له‌من بۆته‌ غه‌ده‌نگ، به‌و برینه‌ نامرم، تیری مژانگته‌ له‌ جه‌رگم
 دراوه

ده‌جا توخلاکه‌ی ورده‌ ورده‌ بۆم هه‌لینه‌ گۆشه‌ی چاوه
 با فرمیسکت بیه‌رپته‌ سه‌رسنگم، بۆ من ده‌بیته‌ ورده‌ خوناوه
 ئەگه‌ بیتو بۆرم، ده‌لین: به‌ ژیان سیامه‌ند ماوه

شهريتكم دهگهڻ پكه، هيچ كهس دهست نهبا بؤ بوخچهى نهكراوه
 له پاش مردن بيتو بزنام، وا بزانه له گؤر و قهبردا سيامه ند راپله كاوه
 وهره ئهمنت بمرم نهختيكم گوشهى چاوت بؤ هه لئنه
 ورده فرميسك و خوناوهكهى چاوت به سهر سنگمدا بپرژينه
 برينم نهبرژاوهته وه، به فرميسكى چاوت ئه و برينه ببرژينه
 ناسؤرداره، ته شه نهينه
 بؤ من دهبيتته وه به تهمه نيكي دريژ، وهك تهمه نى نوحى نهى، ئه گهر له
 ميسرتى دهكرده وه بگره و بيته
 ده خولايه ئه من له سه مرادم، له خه جى بابان ويرانم مهستينه .
 بؤم هه لئنه ئه و دوو چاوه هه لؤيه
 سنگ و بهرؤكت دادره، با پروانمه ئه و جوته گؤيه
 بشيويين، بخه جليين ئه و چاو و برويه
 پتم خوشه له سه رم بكه يه وه گريان و رؤرؤيه
 زؤرم پى جوان و خانومانى، ئه گهر داده نيشى دهسته وه ئه ژنؤيه
 ئه گهر پتم ده لئى: ئه و داد و فيعانه م سيامه ند بؤ تؤيه
 به سه رم دادى، پتى خووش ئه حوال ده بم، له ده روونت ئه و بؤ چرووك و
 بؤسؤيه .
 ده سه رم به ره سهر رانت، با تاويك بگره وه ئيسراحت به زينده گانى
 به ديدارت يه گجار زؤر ئاره زووم، ئه گهر توش بزاني
 به ميرات ده چييه وه ماله بابت به خانومانى!
 هه لؤهرينه فرميسك له سه ر سنگم به و جوته كاله چاوه
 با له گواره و كرمه كانت بدا تاو و ورده خوناوه
 به پيرته وه دى ته ييه، ده لئى: ئه و قورى له سه ر شان و مى داناه
 ديسان ههر چاكه، براده رى داى و بابى ده لئى: ئه وه ميراته و له پاش
 سيامه ند به جى ماوه .

دهجا چاويكتم بۆ پكه به مانگ و يهكتم بۆ پكه به ئهستيره
بۆم وهدهرخه ئهو سنگه فينك و زهنويره
قهره زولفت بۆ من پكه به ههلال و بهيبوون و به كهنياره
با فرميسكى چاوت بيته سهر سنگم، بلين: ئهوه ئاوديره.
مهكانت وهدهرخه، هينديك دهلين: ئهوه ليمويه، هينديك دهلين: نهخير
ئهوه له على بهدهخشانه

زۆرت پهروشي من نهبي، مردنيشم ههر ژيانه
بهو شهرته هاجهري خهزينهت نهدهى بهكەس، نهديهوه به خهسار و به
تالانه.

به قسهى شهيتانان نهكهى
خهزينهى خۆت تالان نهكهى
فكرى پاشهپوژي پكهى.

ئهوه خه ج دهلي:

بۆت به سهري هسارى سهكران ههدهليم، ئهوه ماندووى دلم ههساوه
سهري به نيسييه و بنى به ههتاوه

ئهنه ئهوي پوژيم وهبيردئ، ئهگه دههاتييهوه له شهوراوه

نۆسهت نۆكهرت دهگهله بوو، پاكي نۆگوي زيپري له خهنجهري داوه

چل و يهك بازى په بهلهك به دهستی قوشچيان دهگيراوه

ههموويان دهچوونه قوشخانه، ههر كامه له جيى خووى ماندووى دههساوه

ئهوه دهستهبجي ئهتلهسى دوو بهلگهى كهسكيان به سهر شان و ملي

تاجبيان دادهداوه

ههمووى خزمهتكار بىردنيه نهسيرخانه⁽¹⁾، ههمووى ريز كراوه

نهترسى، خه ج مالى توپه، بهوهى كه م ئهگه ر بيناهى چاوه

---

(1) نهسير خانه: جيى تاجبيان، تاخيخانه. بهيتبيژ واى گوت. پيم وايه نيچيره بۆته
نهسير.

به حیکمه تی خوئی ئەو دونیایه ی داناو
 خه ج ئی تویه، بۆ روژی قیامه تی بۆ تۆ هه لگیراوه
 چل سواره ی غه یبی ناگادارت بن، ئیدی مه یخه سه ر ئەو به ندوباوه
 دل ت نه شکێ، چاوت نه بی له دواوه
 له تۆ زیاتر هه لالی دنیا بۆ من نه ماوه .
 ئەوه سیامه ند له سه ر رانی خه جی سی که ره تی چاوه لده هیناوه
 ده یگوت: خه جی ئەمن به شم له و دنیا ی پروناک براوه
 خه ج خوناوکه و بێجاده ی گه ردنی له سه ر دلی من دابنی و دایناوه
 با بیه ته تویشوی قیامه ت و ئیدی چاوه نه گنیرم بۆ دواوه .
 خه ج ده لی:

به سه ری کوستانان هه لده لیم، هه لال و به یسوون و گوله جیوت تازه
 شکوفه یان داوه

هه لال تازه کانه عه تری تی که راوه
 له سواران هه لات هه لاته، وهختی راوه
 سه لا و قه ت که سم له ماله باوانی نه ماوه
 ئەوه گۆر و گۆر خانه ت بۆ ولاتی زمیر و سه ری زه هاو و گه وه ری سیپه ی
 سپانی هیناوه؟

جامن ره بی پروناکاییم بیری له هه رتک چاوه
 جا ئەوه له سه ر رانی خه جی ده بۆوه ته واوه .
 خه ج مه حته ل ما، کوتی:

سه ت سوارم بی له دیوی باله کان، سی سه تم بی له دیوی پۆده ری
 ئاوریکم به ربۆته وه له ده روونی، یه کم به ربۆته وه له جگه ری
 کهس نییه خه به ریکم بۆ ئەو دنیا ی پان به ری
 ئامۆزاکه ی شوخ و شه نگم، کی ئەو مه یته م ده گه ل به ریته ده ری؟
 له گریان و شین و واوه یلای خه جیدا، براکانی هاتن. هه وت برا، چل

که سیش نامۆزا و برای سیامه‌ند. کوتیان: دهیبه‌ینه‌وه، دهیده‌ینی، خو ئه‌مه
نه‌مانزانی کار وای لی دئی.

به‌سه‌ر مه‌یتی سیامه‌نددا که‌وتن. جا ئه‌وه‌ته‌واو و که‌مال شینگاو ئه‌وبه‌ره
و به‌ر. خه‌جیشیان ده‌که‌ژاوه‌نا، دل خویشیان داوه.

پاش شینگاو پاش هه‌موو شتیک، خه‌ج ده‌یگوت:

خولایه‌چ بکه‌و چ بکرینه

ئازاریکی به‌په‌له‌بو من بینه

چی دیکه‌له‌پاش سیامه‌ند مه‌مژینه.

بو هه‌موو که‌سه‌هه‌ر ئه‌توی پادشا

باخه‌لکی سه‌ر زهنشتم نه‌کا

نه‌لین جوانی وه‌کو سیامه‌ندی به‌هیلاک دا

ئه‌وه‌خودا به‌خه‌جیی دهدا دهردی موفاجا.

ته‌واو بوو

تہ حممدی شہنگ

دوو برا بوون: کاشماغا و عبدال بهگ.

کچیک هه بوو یه گجار زۆر جوانچاک بوو، لایه قی ئه وه بوو بۆ شه هریاران
بی، نیوی ئاسیه بوو.

عبدال بهگ میوانی ماله بابی ئه و کچه بوو. بابی کچه که نیوی ناسر بهگ
بوو. ناسر بهگ شارهبانی بوو. شارهبان عیراقه، له مابهینی کهرکووک و
سولهیمانیدایه.

ئه گهر عبدال بهگ هات و میوانیان بوو، له وێ ماوه، چاوی به و کچه کهوت،
دایک و سهت دل عاشقی ئاسیه بوو. عبدال بهگ ردینی سپی ببوو،
گه رابۆوه.

عبدال بهگ نیشتهجی و خه لکی هه لشوویه بوو. هه لشو له بهر
قه لادزیدایه^(۱).

عبدال بهگ له وهختی هاتنه وه دا بوو، خه ریک بو سوار بی، پچیته وه ماله
خوی. ئاسیه ی که زیه خاویش ته مه شای میوانه کانی ده کرد، هاتبوو سواران
ببینی. عبدال بهگ چاوی پیی کهوت، له خزمه تکاریکی پرسی:

ئه و کیزه کتیه ده سما لکی تافته ی ئالی له سه ر ناوه

چاوی ده لئی ئه ستیره ی رۆژییه، تازه له مابهینی هه ور و هه ساوی گۆشه ی

(۱) به ته واوی مه عنا دروسته، مامه حمه د ده یگوت: نه چومه عیراقی، به لام کوردستانی
وی، وه ک بهری دهستم به لدهم، له سایه ی ئه م بهیت و باوانه وه.

کیشاوه.

قهره زولفی ده لئی قۆپه نی بیزایه، ئاسکه کتوی چۆته نیوی وا شیتاوه
سنگی ده لئی به فری کویتستانی عه له دینیا نه و خوینی پیای شه هیدی
به سهردا پژاوه

به ژنی ده لئی داری عه پعه په و به عومری هه ق دهستی ئیلاهی خولقاوه
مه مکی ده لئی شه مامه ی ههوت رهنگه و تازه کانه ی ماته داوه
نه ژاکاوه، پیم وایه هیچ کهس دهستی لی نه داوه
که سیک تونی بی، بلین: حه پاره تی دهرونی زۆری بۆ هیناوه
ئه گهر ماچیک ی وه گیر که وی بۆ وی قه نداوه، به فراوه.
کابرای خزمه تکار نیوی مام قاسم بوو، زۆر به ئه رکان و فه سیح و به لیغ و
به عاقلی جوابی ده داوه

ده یگوت: ئه و پرسیاره ی تۆ له منت کرد، ئه من سه رم مه حتهل ماوه
ئه تۆ عومریکت رابردووه، ئه و غونچه یه و تازه ی گۆل داوه
ئه و پرسیاره بۆ که سیک ده بی نامکوف بن، به تما بی لی بیینی کام و
کاوه

که سیک ی تیگه پشتو بی ئه و قه سه ی تۆ ئیراده، قه دیمیان ئه و قه سه یان به
ئیراد داناوه.

کوتی: چومکه لیت کردمه ئیراد، قه سه تم به و خودایه ی ئه گهر به ده ستیتی
چاره نووس و له ئه زه لی نو سراوه

به مه له کانی عاسمانی ئه گهر دایمه له خزمه تی باری ته عالا راوه ستاوه
قه سه تم به فه خری کابینات ئه گهر خودا دنیای له شه رافه تی وی رۆناوه
قه سه تم به حه زره تی جوپرائیل ئه گهر دایمه له عه رز و له عاسمان وه ی
بۆ حه زره تی ره سوول هیناوه

یان مه گهر کوپتر بم و بینا هیم پچیت له هه ردک چاوه
یان مه گهر بلین له له و حه له حفوز نه نو سراوه،

دهنّا گه بېتو بژېم و بمېنم
 يان ئو سهره‌ی هه‌مه ده‌یدۆرېنم
 يان رېمبى دهمرېه‌شى هه‌ژده قه‌فى له پتېشى ئو سهر اوپه‌رده‌يه ده‌چه‌قتېنم
 يان خاكي عېراق و شارهبان ده‌شله‌قتېنم
 يان به حوكمى زېر و جه‌واهير و فهره‌نتى و زېرى سپى ئه‌من ئاسيه دېنم
 بوچى ئه‌گه‌ر پير بووم له تو وايه ئه‌من مسكېنم؟
 ئه‌من قاره‌مانى قه‌يغام، له حاستى كار و دوژمنى خوّم قه‌ت دانامېنم.
 ئه‌من ده‌ست هه‌لناگرم له و كۆلمه سور و سپيه
 له و به‌ژنى بارىك و دوو چاوى به‌نگيه
 له و لېوى قه‌له‌مى و قه‌دى شمشالېيه
 جا مه‌گه‌ر ئه‌جه‌ل بى و سه‌رم به‌رمه‌وه بن بارستى گلييه
 ئه‌وه واى كوت و سوپېندى خوارد، جا كوتى له مير و له مه‌جليسم هه‌يه
 خودا حافيزيه
 جا بزائين هه‌ق ده‌ستى ئيلاهى ئيراده‌ى له‌سه‌ر چيه.
 ئه‌وه عه‌بدال به‌گ سوار بوو، هاته‌وه بو هه‌لشؤيه.
 زور كه‌س موشته‌رى ئاسيه بوون. مېردى پى نه‌ده‌كردن، هه‌تا ئه‌وه‌ى
 زه‌ره‌دېشيان بو كېشا بوو. ئيكيان خان قوچى خانى گيلان گېسيان بوو،
 ئه‌وى دى مه‌نسور خان بوو. مه‌نسور خان خه‌لكى ئاكوپه بوو.
 مام قاسم ئه‌گه‌ر چۆوه ژورى پى كه‌نى له كن كچه‌كه.
 جارجار ئاوپرى ده‌داوه
 جارجار زه‌رده‌خه‌نه‌ى ده‌گرت و ده‌يگوت: سوبحانه‌للا خودا دنياى چۆن
 داناوه!
 ئه‌لعانېش عېراقى به خانم ده‌لېن خان، خانم نالېن ئه‌وان.
 ئاسيه خان ده‌يگوت: چ بووه، چ خه‌به‌ره، چت لى قه‌وماوه؟
 خو مالّه باب و باوان دزيبان لى نه‌كراوه

خۆ خەبەرئیکت نەببستووو له غایب و له نەکاوه
 پیاویکی ئەمینی، وەرە پێم بۆ ئەو نەشەیه چییه له کەلهی تۆدا ماوه
 ئەویش بەبێ بالیغه و درۆ قسەیی عەبدال بەگی بۆ دەگێراوه.
 دەیکوت ئاسییه خان وەللاهی هەچەند تەمەشای تۆ دەکەم چاوت دەلێی
 ئەستێرەیی رۆژییه، بەیانە، له جەبەل و ئەسحابی هیندوستان سەری هەلێناوه
 بەعومری خودای تەعالا بە ژنت وا پرزقاوه
 حەکاکان دەلێی بە تەناف بەژن و بەدەنی تۆیان کێشاوه
 ئەما نا، قەلەمی هەق دەستی ئیلاهییه وای دروست کردووی و کەس هەقی
 نەماوه
 کۆلمەت دەلێی شەمامەیی حەوت رەنگە، بۆ ئاشقی ئیلاهییان بە دیاری
 هێناوه
 هەچەند قسە دەکەیی لێوت دەلێی گۆلە، بەیانە، تازە له خونچەیی شکۆفەیی
 داوه
 سەنگت دەلێی بەردی مەرمەرە، هاتۆتە سەری گۆم و گۆمیلکەیی دەبەفراوه
 سەللی عەلا محەممەد! شانۆلفت دەلێی گیا بەند و خاوه
 ئەو قسەیی عەبدال بەگ کۆتبوووی پاکی بۆ گێراوه.
 ئاسییه خان دەلێ:
 ماشەللا کابرایەکی بێ عاقلە و عاقلی بە تالە
 ئاخر نەیکوت ئەمن عومرم پەنجا سالە
 کیژئ بەلەک زەرد ئاخر مندالە
 نابێ لۆمەیی پکەیی، هەچ کەسی له دلی خۆیدا دەکا فکر و خەیاڵە
 ئەو کابرایە بەو حەسرەت کێشان و بەو حالە حالە
 رەنگە دێوانە بووبی، دلی عەبدالە.
 پیاویکی جێ گەرەیه، بە گەرەیی دەزانم
 فکر پکا بنێرتتە مالە باب و باوانم

جا خوئەمن بێ عومری باب و برای خویم ناتوانم.
ئەو دەبیتە دایکی ئەحمەدی شەنگ.

ئەگەر عەبدال بەگ گەراوە، هاتەو مائە خوئی، بە کاشماغای گوت: ئەمن
چوومە شارەبان، بریا زەرەدێکی زۆر قورسم لێ کەوتبایە و نەچوو بامە
شارەبان. بە پیری، پیاو ئەگەر عومری گوزەشتە ی کرد، دەبێ عەدەبی ببی.
ئەما ئاسیە خان کچی ناسر بەگ تیرێکی لە جەرگی داوم بە هیچ شتیکی
ژانی ناشکی. بلێی مومکین ببی بیخووزم، چومکە ئامکوف نین ئەو جحیلە و
ئەمن پیرم؟

کاشماغا کوتی: ئەمە حورمەتمان هەیه لە نێو کوردان، بەو قسەیه سووک
دەبین ئەگەر بیکە. جا عەبدال بەگ کوتی: شەرعیەت ئەگەر رێگای قسەیه ک
بدا چۆن پیتی سووک دەبین، ئەو چ قسەیه کە ئەتۆ دەیکە؟

خاترجەم بە ئەگەر ببیتە سەفەری هات و نەهات

بە بەیداغ و ئالای تەرەقی عومبەری بنی خەتات

یان سەر و مالم دەدەم بە تالان و پچیت بە باد

یان پاشی چل شەوی دیکە بە ئاسیە خانەو بەرات دادەنیشی لە لات.

بیسست و پینج کەس هەموو سەردار عیلا، هەموو پیاوی و پچو – ئیدی هەر
زەمانە ی کەسێک دەشەو گوردی دنیا یە دەکشی – ناردنی بو خوازینی ئاسیە
خان بەتەدارەک.

هەللا هەللا و نالە نالە

دەنگ دێ لە بازنە و خرخالە

بەژنی باریک، چاوی کالە

بازیبەندی دوری لالە

شیرنە ئەو شەدە و دەسمالە.

دەبگوت ماشەللا چم لێ قەوماوە

مەمکم وەک هەناری ساوا

هیچ کس دهستی لی نه داوه .
 میوهی بههشتیم داناوه
 ته ماح له گیانم کراوه .
 عهبدال بهگی خه لکی هه لَشۆ
 پیره و رهشیده و سه ریه خۆ
 ئه من کۆترم، ئه بووه هه لۆ
 فکری هه یه بمبا بۆ خۆ .
 خۆ پیاویکی بی نیو نییه
 پیره و ردینی سپییه
 ته کلیم له و کاره ی چیه؟
 کلّفهت دلخۆشیان دداوه
 خه رامانی به لّه ک چاوه
 ئیستا هیچ قسه نه کراوه .
 سنگت وهک باغی هه ناره
 قه سته م به وهی پهروه ردگار
 مه علوم نییه پتک بی ئه و کاره .

ئه وه له مه جلیسیدا خوازیننیان کرد . ناسر بهگ ناریدییه شه قلاوی له دوی
 شاباز خانی برای . شه قلاوی قه سه بچه یه که له عیراقی، له مابهینی پهواندز و
 قه لادنزیدایه . ئای له بهر هه نارای شه قلاوی! جیگایه کی زۆر خۆشه، له بهغدایه
 هاوینان دین بۆ وئ به مال و منداله وه .

شابازخان هات . له مه جلیسیدا ناسر بهگ پپی دهلی:

دهزانی کار له دونیا یه دا چیه
 ئه ی برایه که ی له دای و بابییه
 خودا که دنیا ی داناوه له ئه زه لیه
 قه له می هه ق دهستی ئیلاهی چاره ی به بنی ئاده می نییه .

چەنگ بە خۆینە وەك هەلۆ
 لە مەیدان دەر دەكا گۆ
 سەغیران دەخاتە رۆڤۆ
 مەردە عەبدالی هەلشۆ
 پیت چۆنە خزماپەتیی وی تۆ؟
 تۆ نایناسی ئەو عەبدالە
 جوابکردنی رۆژیکى تالە
 زەرەدە بۆ مال و مندالە .
 نەتدیووە رۆژی دلەپشان
 وەكو شیرى گەرمەلان
 دیتن قەرمەى خەنجەرەن
 قەرمەى خەنجەر لە مەیدان
 رۆژی كەلاک فریدان
 نامینى شەرت و ئەركان
 بەو قەسەپەم هەپە ئیمان
 من دەیدەمى ئاسیە خان .
 شاباز خان کوتى:
 بە وەى كەم پەرەردگارە
 داینا مانگ و ستارە
 ئەو رەحیم و جەبارە
 ئەمن رازیم بەو کارە .

جا ئەو ناردیان لە دووی كچەكە . كچەكە کوتى : مەجلیس گیراوه و
 خوازبىنىكەر لەوین ، لە رووم هەلناپە بەتەنى پچم . ناردیان پىنچ كچ و دوو
 سەرسپیان هینا . جا دەگەل وان ئەو ئاسیەخان هات بۆ مەجلیسى .
 لە گەردنى كر دوو تۆقیكى بە قىمەت گرانى سەمەرقەندى عەسلە

تهلهحفه ريبه

بيست و يهك گۆي تيدان يهكيان ئهشره فيبه، يهكيان مرواريبه، يهكيان
كارهبايه، يهكيان زيرى سيبه، يهكيان ئى زهمانى شه داده له خه زينه ي هيج
شايه كدا نيه

بييه نيو توجاران هيج كهس نازانى قيمه تي چيه
دهسمايكي به سهر دادا كه ژماريبه و عاسمانيه
پيشى گهردى گرت، وه دهر نه كه ون خالى رهش و سوور و گژنيژيه
جووتكي گواره له گوپى كرد، به قيمه ت گران، مالى قهديميه
توجاران پي دهلئين: ئه وه فهرهنتيه
چارشوشانكي موشه ججهرى عه سلّه فهرهنگيه
هاتوته سهر پانيه ي ريشووى نيو گه زيه
گولى ئه و چارشوشانه په پوهله ييه
نه ئاوريشمه و هينديك كهس دهلئين: دهسكاره و هينديكيش دهلئين: خير
قودره تيه

بينيرييه كن سه ت توجاران نازانن قيمه تي چيه
دهلئين ئى زهمانى ئيمه نيه، ئه وه موشه ججهرى قهديميه
شالكي تورمه پيز، له بهر تاوى سووره و له بهر سيبه رى سيبه
ئه وهش پشتينده، داي هيناوه بو نيو قهديكي شمشاليه
له پي كرد جووتيك كهوشى پانيه فهراشى جهمبه رى داو ده بگيه
كوتره باريكه به هاسانى به بن پانيه يدا دههات و دهفريه
بن دهباغى سمايل نامه ي وهستا نه سيرييه
سهرى كه وشه كه ي پيستي ئاسكه كپويه
چازانان دروستيان كردووه، به وه دهلئين: سهر نوقره بهنديه
كهس خووى وا حازر نه كردووه، مه گهر جاريك له جازان زوله يخا وا خووى
حازر كرد بى، ئه و يش يوسف زيندانى و بهنديه

مه‌گەر له‌یلێ خۆی وا بۆ مه‌جرووم حازر کرد بۆ، مه‌جروومیش دیتوانه‌یه و
عاقلی له‌سه‌رخۆی نییه

مه‌گەر جارێک له‌ جاران خه‌زآله شۆری مه‌لا نه‌بییان چووێته پاشگه‌ل و
پێشگه‌لی مه‌رییه

خۆی بۆ لاس حازر کرد بۆ و ریشوی به‌ندۆکه‌ی هاتبێته سه‌ر عه‌رزیه
ده‌یگوت نه‌وه‌ک ئیعتیرازم لێ بگه‌ڕێ لاس و لاسه‌شۆری باله‌کییه
مه‌گەر جارێک له‌ جاران خاتوزین خۆی وا حازر کرد بۆ گه‌ ده‌هاته سه‌ر
حه‌وزی مآله قه‌ره‌تاژدین و کاکه مه‌م له‌وێ بوو به‌ میوانیه
ده‌یگوت خه‌لکی ئێمه‌نییه، با چاکم ببینی، خه‌لکی مه‌مله‌که‌تی ئێمه‌ نییه
ئوه‌ هات بۆ مه‌جلیسی، ئاگاداری بۆ هه‌زه‌تی خدری له‌ چۆل و به‌رییه
کۆمه‌گی پێ پکه‌ن چل سواره‌ی غه‌یبیه
شل و مل و داو و ده‌لینگ حاجی حوسینیه
دیده‌ی لال کردووه به‌ کله سوپحانیه
سنگی ده‌لێی ئاوی که‌ه‌سه‌ره، مه‌لایکه‌تی له‌سه‌رن بۆ به‌خشنده‌یی و
به‌خشستیه

چاوی ده‌لێی به‌حری پریشه‌پۆله، ئه‌ورۆ بای نایه و شه‌پۆلی نییه
به‌وه‌ی که‌م ئه‌گه‌ر ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دیه
خودای ته‌عآلا ناقیسی نه‌کردووه و ناقیسی له‌ به‌ده‌نیدا نییه
به‌ له‌نجه هات ده‌تگوت خاسه‌ سییه
چاوی ده‌تگوت شمقاره و له‌ نچیر ده‌گه‌رێ و برسییه
سه‌للی عه‌لا مه‌حه‌مه‌د! به‌ده‌نی ده‌لێی شه‌نگه‌بییه
غه‌لفی سێ سآله‌یه و قه‌دیمی نییه
ئوه‌هات بۆ مه‌جلیسی، ده‌یگوت: پشت و په‌ناهم وه‌به‌ر تو ئه‌ی ئیلاهییه
زبانم چاک بگه‌رێ، بلێن: شه‌رمی حزووری نییه
زمانی فه‌سیحه، گه‌رێی له‌ زمانیدا نییه

لټوی ته نکه ده لټی ئیستیفایه^(۱) بۆچی زوری پی کردووه ئەللا ئەللا و ره پی
ره بییه

له بهر نیازی دللی خوئی شهوئ خهوی نییه
جا نازانم نه بۆ مه خسوود حاصل بوونه و نه بۆ رۆژی ئاخه ته ییه
هه موو برینیک چاک ده بی، عیلاجی ناکرئ برینی دللیه
له کن هیچ هه کیم و عه تاریک ده رمانی ده ردی دل نییه.
ئوه ئاسیه خان هات بۆ مه جلیسی.
به ناره وه سلأوی ده کرد له مه جلیس و باب و باوانه
رپوه بندی ئەتله سی له سه ر نیوچاوان و روخسه تی خوئی دانا
به جئیی هیئا عیسمه ت و شه رت و شه ره ف و ئەرکانه.
ئوه له مه جلیسیدا له ئاسیه خان ده پرسن:
کیژه که ی وه کو قۆپه نی ریحانه ی ساوا
چاوت ده لټی ئاسکه و بچوووه ی له کویتستانان لی به جئ ماوه
سنگت ده لټی دووکانی عه تاره و شووشه ی عه تری تیدا شکاوه
چاوت ده لټی ئەستیره ی رۆژییه و له بن مانگی بیست و یه کیدا سه ری
ده ره یئاوه

فکری خوئ پکه، قسه ت لی نه شیوئ، ئەوی له دلتدایه و ئەوی له دلتدا
ماوه

ئوه مه جلیسی حاکم ده ستووری بۆ تۆ گیراوه
بۆ دیاری و نیشانه کردنت، تۆقی ئەلماسی سپییان بۆ گه ردنی تۆ هئناوه.
چومکه شوخه که ی شلک و نازهنینئ
دروسته به شه ریه ت، ده بی ژن و پیاو ئیکتری ببینئ.
ئهرئ کیژه که ی چاوبه نگیه

(۱) ئیستیفایه: فه ره نکه کوردیه کان نه یانگرتووه، پیم وابه قه دیم به پارچیکیان
ده گوت، ژنان ده یانکرده کراس.

ئەورۇ داواكارى تۆ لېرە نىيە
 ھەزى دەكەين بزانين قسە و گوڤتوگۆى تۆ چىيە
 ئەويش كوتى: ئەمن عاقلّم ھەيە، مەلّين بى عاقلە و عاقلى نىيە
 لە پېشىنيانرا كوتوويانە ھەتا كەوتۆتە ئەو زەمانە ھەرچى و پەرچىيە
 ھەچ كەسپكى پكا بى عومرى دای و بابىيە
 لە قىيامەتتە بەدبەختە و بەشى لە جەننەتتەدا نىيە
 ئەمن رازىم، دايك و بابى من فكريان لەسەر چىيە
 دوو سەت سوارم تايفە ھەيە، گە سوار دەبن رۆژى قالوولايە، سوار دەبن
 بە سوارىيە
 قسەى وان نەخشە لەسەر ھەچ شتېكى بكتيشن ئەمن رازىم، نارازىبوونى
 من چىيە؟
 چون عافرەت بى دەسلەلاتە، لە رۆژى وا دا دەسلەلاتى لە دەستدا نىيە
 ھەچۆنكى پىتان مەسلەھەت بى حازرم، بۆ ئەوھى دايك و باب و تايفەم
 پكەويتە خۆشىيە
 ئەگەر من بەدبەختىش بىم، دابنىشم بە زىندانى و ھەفسىيە
 سەبارەت بە دای و بابان ئەمن بەو كارەى قايلم، با نەلّين ئاسىيەخان رازى
 نىيە
 ئەمن بەو كارە رازىم، نابمە باعىسى رۆژى قەباحەت و خويندەتېزىيە
 غايەتى دنيا لەسەر خۆشى و بەشارەت و زىندەگىيە
 ھەزى دەكەم عەبدال بەگ بىنم لەبۆ رۆژى پاشە رۆژ و ئاخىرەتىيە
 لە مەجلىسى مەلايان كوتيان: قسەكەى حىسابىيە.
 خەبەريان بۆ عەبدال بەگ نارد، بى. جا ئەوھ عەبدال بەگ دى.
 عەبدال بەگ كوتى:
 بۆم زىن كەن جووانو ئەسپىكى عەرەبى عەسلە شىرخەزالىيە
 بەوم بلّين: پلّىنگىكى سورە و سىپىيە

به مهسه له ی پئشینان پی ده لئین شیرخه زالی و گول گولیه
 كه هه ل پان بی، گوئی مه قهست بی، كلک به یداغ بی و پشت مله بییه
 زینتکی مورسه ع قه لئاغ کورت بی، سه یوانکاری کرابی به مالی به حرییه
 قه لئاغی زینی هیندیک بلین: داری عووده و هیندیکیش بلین: خیر ماهییه
 ئاتگی زینم دروست کرا بی له تیغه پشتی که له کیوییه
 تازه له ده باغ هاتبیتته ده ری، سه راجان له پیشی زینیان دابی عه کسی
 شیریه

تهنگه یه کی دروستی خاسه رهنگی وه ستاکارییه
 بریقهی بی وهکو که ژ و قه فی ره شماریه
 ددانه لغاویکی زمرووتی عه سلّه مروارییه
 حال زانان بیته سه ری بلین ناقیسی تیدا نییه
 ئاوزهنگی بو دروست پکه ن لانکه بییه
 ناقیس نه بی، بلین: ئه وه وه ستا کاره، کاری شهنگه بییه
 جله ویکی کابین به گی ریشمه توندیه
 با ئیعنی رازم لی نه گرن کوره به به و سمیل سپی کامه رییه
 خه نجه ریکی جه وه ره ریزی قه دیمیه، گوی جه وه تیرات بی، نه بادا بلین:
 ناقیسه و ته واو نییه

جه لغه مه ی سی ریز بی، ئه من ئیتمینانم له و سه فهره نییه
 نه بادا له شه ره خه نجه ردا گهرم دابی و بیتته ده ره له جه لغه مه و بو من
 ده بیتته نه هاتی و به ده ختییه

بو م حازرکه ن رمبکی عه سلّه دارعه یزه رانییه
 یازده په ره و هه ژده قه فییه
 له خوینی نه کرد و لئی پتکی دلوی خوینییه
 دوژمن چاوی پیم پکه وی، شیت بی، دیوانه بی، پکه ویتته کیوییه
 نه توانی بیتته سه ره ریکام، بلی: عیلاجی ئه و مه رده نییه

لهامسونفی خۆمدا دهگهآلم بۆن چل كهس مهردی كارخانه، وهكو شیرى
جهنگیه

مهگه عاسمان پرووخی، دهنه له مهیدانیدا بلۆن: هه لاتنیان بۆ نییه
هه موو كه یخودا بن، بلۆن: ردینیان سپیه

هه موو لایهقی دۆست و دوژمن بتوانن جواب بدهنهوه، قسه پکهن له
مهجلیس و جیگای بهشارهتییه

جا نازانم ئهوه سهفه ره سهفه ری هات و نههاته یان سهفه ری شادمانی و
خۆشییه بهلکو ئیعتیرازیان لۆ گریپتم، بانگم دهکه نه مهجلیس، نازانم به
عینوانی دۆستایهتییه یان دوژمنایهتییه

پیاو نابۆ قهت له خۆی خاترجه م بۆ، فهرمایشتی شیخی سهعدیه
راوهستان لهپیش دوژمنی خۆت کارێکی چاکه، له رۆژی قیامهتیشدا
ئیعتیرازی بۆ نییه

جا ئهوه دهچم دهنه لیاوه نازانم نه دهخنکیم و نه دهگه مه جهزیلهی
مروارییه

یان سهرم له مهیدانیدا دهکهوئ یان ئاسیه خان دینم به شادمانی و به
بووکییه.

هاتن خه بهریان به ئاسیه خاندان، کوتیان: عهبدال بهگ هات.

جا کوتی کهسێکی عاقلی بیی تهگبیریکم بۆ پکا، نهکهومه سه ر پێگای
نههاتی و بهدبهختیه

چاوم به شیرى شکار پکهوئ، بزائم مه خسوود و مه تلّه بی چیه
گوفتوگۆیه کی له گه ل پکه م، چون قه تم نه دیوه به مه بخی و به دیانه تییه
چومکه قه له می هه ق دهستی ئیلاهی ره دبوونه وهی بۆ نییه

ئه گه ر دوو قسه ی دهگه ل پکه م سامم وه سه ر سامی دهکهوئ، ئه و جار
دهتوانم دهگه لی دابنیشم به خۆشییه

ئه ما هه چ کهس نه زانی نه دۆست نه دوژمن نه برای له دای و بابیه

نه خوشكى جگرسۆزه، چومكه بۆ پاشه رۆژى چاك نيبه
 نهبادا له مهجليسان باسَم پَكهن به بى كىفايهتى و به سوکيبه.
 چاوى كرد به جهلاب و زولفى كرد بهقهرهسۆزانه
 سنگى كرد به تهخت و دوو ئىستىكانى، وهكو مهمكان بى، له سهر دانا
 زولفى دهسوورپن وهكو ئالای سولتانی رۆمى ئەگەر ههليان دها لهسهر
 حوكمات و مهتکهبخانه
 دهستهجى حازرى دهکرد^(١) دهستى دادهنان له سهر رانانه
 شهراپىكى پرتهقالى وهكو ياقووتى سور بۆ عهبدال بهگ حازر كهن،
 ميوانه.

ئهوانهئى ئەگەر ئاگايان له حالى منه و دانىشتوم به دهردهارييه^(٢)
 دهبى لهگهلى پكهم دوو قسهى به ديانهتى و بهمهبخيبه^(٣)
 ئاسيه خان كوتى: ئەگەر عهبدال، بهگ هات، بيهيئن چاوم پى پكهوئى.
 كلفهت پى دهگوت: ئاسيهخان كارى به تۆ ههيه، مهيكه بههاوار و كهس
 نهزانى كارىكى مهبخيبه
 چهوسهت زىرى بى سكهى دها له شادمانى ئەو قسه مزگينيبه
 له سهرخوانى زين دادهبهزى، نوكران ئاگايان لهو كاره نيبه
 دهگوت چاتمەى نيزه لى بدن، كارىكم ههيه، ئەلعان ديمهوه سهر خوانى
 زينيبه.

هات، كوتى: ئارهزووى دلم ئەى ئاسيه خان
 رووناكايى دلم، ئارامى دلان
 ئەبرۆت كرد به كهمەند، مژانگ به پهيكان

---

(١) شهراپهكهى حازر كرد، كه له بنهوه باسى دهكا.
 (٢) عهبدال بهگ پير بوو، ئاسيه له ناخى دلوه بهم كارهرازى نهبوو، بۆيه دهلتى:
 دهردهارى.
 (٣) مامهحمەد ههميشه له باتى «مهخفى» دهگوت: مهبخى.

به وەزن سوکی به قیمةت گران .
 په روانه ئه گهر دهچي بۆ چرا
 دهزانی عەمری دهچي به فهنا
 ئیستا هەر دهچته پيشي، دهبي گيانفیدا .
 دهبي عاشق وهک له بیل و مه جرووم بي
 په روانه دهزانی بالي دهسووتي
 له چرا و له شهه هەر نيزیک دهبي .
 کارت به من چييه ئهي به ئيعتبار
 شکوفهت داوه وهک گوئي ههنا
 نالهي دهروونمه وهک ههوری به هار
 سنگت لي کردووم به بازار و شار
 پيي دهحاويته وه فهقير و ههزار
 ئيلتيفات بي ئه گهر تو جاروبار .
 له کولمهت دهدا گزينگی تاوي
 دنياي پرووناکم من بي تو ناوي .
 بۆ وا رهنگت له رووی گوڤاوه
 کازيهي^(۱) تاق و جوت بۆ چي شيواوه
 چاوی لال و ويل بۆ پر له ناوه
 زمانی قه له م نوتقت نه ماوه
 گه من په روانه م تو شه می، بسووتي به سووتان
 تابيمه سهرت که بکی خه رامان
 فيداي گيانت بم سه رداري کيژان
 تامخوش و بونخوش ئارامي دلان .

---

(۱) کازيه: که زيه، پرچ، زولف.

ئاسیە خان گوتی:

شیری له لانی پادشای سەر بە خۆ
مەکانت موزەییەن کرد سەرداری هەڵشۆ
منیان داناو بە دیاری بۆ تۆ
هاتووم تا سامم پشکێ، پکەم گوفتوگۆ.
مەسە لەم بیستووێ تا هەزار سالی
ئیراد نییە لاو لاو له درووی بهالی.
من له گەڵ تۆمە بیناهی چاوم
گەر تۆ دروو بی ئەمن لاو لاوم.
ئێعتیراز مەگره، مەلی کوهنه سالم^(۱)

ئەمن جوانیکی زۆر خۆش ئەحوالم
تام خۆش و بۆن خۆش، قەد وەک شمشالم
پێم ئیراد نییە ببیە ئاوم
بە تەگبیری برا و باب و مام و خالم
پێم ئیراد نییە ببیە هەلالم
گە رابمۆسی دوو چاوی کالم.
ئەگەر وای زانی ئەو گوفتوگۆیە
چاکی روانییە ئەو چاو و برۆیە
ئەو لیمۆ کاله ئەو جووتە گۆیە.
کوئی سەر و مال پێشکەش بەو خەت و خاله
ئەمن نامەوێ ئەو مال و خاله
گوفتوگۆی شیرنی ئەو مەه جەماله.

---

(۱) ئاسیە خانی قەلەندەر لەبەر چاری بی چار، دڵخۆشی دەداتەو، دەلی ئەووی
لەسەر دلت مەکە گری که پیری.

ئەمن ھەز دەكەم بېم بە گەدا
 ئەگەر بۆلین: دەورەى دنیا دەدا
 ئیستا بەو قسەیه دەبمە جانفیدا .
 کابرا مەست بوو بە بۆنى . بۆ مەجلیسى چوو . لە پاشان ئەو عولەمایانە ،
 کە لە مەجلیسى بوون ، کوتیان: بۆلین لە دوی ئاسیە خان ، بۆ بۆ مەجلیس و
 دیوانى .

بۆلین با بۆ زیبای رەنگ دولبەر
 وەك قەنارچییان^(۱) بفرۆشى شەكەر
 گەرنى پكاتا وەك ھەوزى كەوسەر
 زولفان وەك تەناف سەر بەیئینە دەر
 قەدەم رەنجە كا لەبز چون گەوھەر
 با دوزمن پاكى خاكى بۆ بەسەر .
 ئەو پیاوی موعتەبەریش ، خان قۆچى خان و مەنسور خان ناردووویانن
 بزەنن راستە یا درۆیە كە ئاسیە خان دراوہ بە عەبدال بەگ ، ئەوانیش لەو
 مەجلیسەدا بوون ، ئەگەر ھات عەبدال بەگ دانیشت ، پاش بەیئىكیش ئاسیە
 خان ھات .

رەووبەندى پۆشى شوخى شوخ كەمان
 بە ئیحتیرام دانیشت بە عەدەب و ئەركان
 وەك لەیلەتولقەدر ، گەردى رەمەزان
 پرسىاریان لى كرد عولەما و حالزان
 ئەتۆ ھازرى بۆ عوزر و بەھان
 بۆ پاشە پۆزى نەچیپە دلھەشان
 ئەوہ كارىكە بە عومرى سوبھان

(۱) قەنارچى: قەنداغچى ، شىرنى فرۆش ، قەنداغ فرۆش .

به بئى ئىعتىراز، بئى عەيب و ئەھمان^(۱)
 ھىچ كەس ناتوانى لەوھ پكا قسان
 به نىكاح كارى تۆ بۆ عەبدال خان.
 كوتى تازە رابردووه عوزر و بهھانە
 قسىك له گەرمين و ئىك له كوستانە
 ئەى كەسىك پىم بلى ئەوھ باغە و بىستانە
 قسەم بۆ پكەن بەشيت و مەستانە.
 ئەمن پىم عەيبە بۆ مەجلىس ھاتم، ئەلعانىش ھاتووم من به يەگجارى
 نە وەك جارىكى دى به شەرمەزارى
 وەك كەسىكى دەروا به گوناحبارى
 بۆ رۆژى قىامەت، به لىوبەبارى.
 تازە نايمەوھ مەجلىسى قەوغا
 ھەچ كەسى به جورىك گە قسىك پكا
 ئەگەر تووشم بئى دەردى موفاجا.
 ئەمن زۆر رازىم، من بەو ئەركانە
 بەو گوفتوگۆيە، بۆ ئەو ميزانە
 بۆ رۆژى حازربوون، چومكى به عومرى داىك و بابانە.
 دەست بەجئ قەبووليان دەكرد سەرىاك عولەما
 مارەى ئاسىيە خانيان به عەبدال بەگ دا.
 بو به شادمانى، بەشیرنى و خوئشى
 جەبعە^(۲) بەتال بوو، چەند زىرى سپى
 مزگىنى درا، كرديان به شىرنى

(۱) ئەھمان: «ئەھ» وشەى وەرەزى و گۆتەدانە. «ھب». پىم وايە ئەھمان له «ئەھ»

وەرگىراوھ، بەلام قاموسەكان، ھىچيان، پەرچيان نەداوھتەوھ. (نەيان گرتووه).

(۲) جەبعە: دەبئى مجرى و جەعبەبئى.

ئىكرا لىيان كرد مبارهك بادى .
 بئىنه سەر باسى پياوى خان قوچى خان
 له مهجلىس هستا ، دلى پر له ژان
 به داد و فيعان به شين و گريان
 به لىويه بارى ، ئه به نيوه گيان .
 خه بهرى دهبرد به خاكه سارى
 به خه مناكى دل به لىويه بارى
 ئه گهر كو ئىعتيرازم لى نه گرى
 عومرى تو به سهت سال راببرى
 وه لىنئعمه تى ، نمه كخورى توم
 خانه ويران و دهر وون پر بوسوم
 ئه من بگيرمه وه گهر قسه بو تو
 به بى بوختان و به بى درق
 زورم من كرد داد و واوهيلا
 رورى به دبەختىيه ، شووشه لى دلت شكا
 خاترجه م ناسيه خانىان به عبدال به گ دا
 بو خوم له وى بووم گهر ماره كرا
 شادمانى و خوشى له مهجلىس رابرد
 تازه كار له كارى ترازابى كرد .
 ئه وه ناردى له دووى مه نسورخان
 برادهرى عهزىز سهردارى عىلان
 گهره لى هممه وهند ، جاف و هامتيران^(۱)

---

(۱) هامتيران: مامه حمهد دهىگوت نئوى تايفه فیه كه (؟) ده بى هاو تیره نه بى يانى
 تیره و تايفه لىك نيزىك؟

له‌مه‌یان هه‌ستاند به زۆر ده‌زگیران
 پیاوم له‌وێ بوو به‌شین و گریان
 به‌خاترجه‌می بێ درۆ و بوختان
 مه‌نسور به‌گ وه‌ک شیر که‌وته دل‌هێشان
 فرمیسی چاوی، له‌جگه‌ر خوین ریژان
 مستی گری گری کرد، دای له‌ نیو چاوان
 مردن خوشتره له‌ هه‌سره‌ت ژیان
 له‌ ئاو سه‌ر که‌می و له‌ ئاخ هه‌لکێشان
 ئیعتیراز گرتنی عیلا و سه‌ر عیلان
 بوو به‌ په‌ژاره‌م به‌حسی ئاسیه‌خان
 فرمیست نه‌یه‌ن، گنجت نه‌بێ نیو چاوان.
 دنیا چه‌ندی رۆییوه، زیاتری ماوه
 هه‌ر بینا بیستت تۆله‌ی ئه‌و ئه‌تکه‌ کراوه
 وه‌کو شیرێ تا بۆت بگرم سان
 سه‌دای گه‌روه‌شین، خه‌نجه‌ر له‌ برکان^(۱)
 له‌ پشتی رکیفی مه‌رد فریدان.
 گه‌ بێتو پیاو نه‌مری و عومر پابیری
 ژنیش له‌ میردان ئیخسیر ده‌کری.
 بۆچی وا کزی، ماته‌ت هه‌لگرتووه
 بۆ بلی حۆرییه و له‌ به‌هه‌شت هاتووه!
 مه‌یخه‌ به‌ردلت، مه‌یکه‌ په‌ژاره
 مه‌یکه‌ خه‌یالی سویح و ئیواره
 نیویانگی تۆ له‌ عالم دیاره

---

(۱) برک: که‌له‌که. هب.

خان قوچى خان دەلىنى شىرى برينداره
 ئەو نالە نالە و ھاوار ھاوارە
 تازە رابردوۋە، چارت بى چارە.
 تۆ بە سىلامەت بى، ئەگەر بمىنى تۆ
 لەسەر تەرەقى، دامەنىشە دەستە و ئەژنۆ
 ئاسىبەت بۆ دېنم لە ولاتى ھەلشۆ
 لە ژنان دەخەم گريان و پۆرۆ
 خويىن جاريە بىيى ۋەك جۆبار و جۆ
 بە سەرى مەردان پكەن شەقتىن و گۆ.
 كەسىك بترسى لەو دنيای پەوان
 ۋەكو نەرە شىر پكەۋىتە دلەپشان
 كەلاک نەكەۋى لە پىر و لە جوان
 نانخواردنى حىزى بىتتە سندان
 بىتتە ناسۆر، دەردى سەرەتان
 مردن خۆشترە نەۋەك ئىن ژيان.
 بە دلخۆشى ۋى دانىشت بە ئىغيارى
 بە لەبىزى شىرىن، بە خۆش پقتارى.
 گوتى: لىي گەرى ۋەختى شادىيە
 ئاكا و فكري پاشەپۆژى نىيە
 نازانى سەرى ئى بارستى گلئىيە.
 با خەبەر بدەين بە خزم و قەوم و كار
 با حازر بىن پىادە لەگەل سوار
 گوفتوگۆ پكەين بۆ كار و پقتار
 بۆ پاشەپۆژى نەبىن شەرمەزار.
 كارىكى ۋا پكەين جى بگرىتەۋە

گه تهنه زول بين كار شين نابيته وه .
 به لكو به چاكي نهو كاره بكرئ
 به سهر كه وتويي بتت و راببرئ .
 چؤن نهو كاره بوچي وا رابردوه
 عبدالليان له نيمه موعته به رتر كردوه .
 له عه مري جه وانيم من نئنتيزار بووم
 من به ناسيه خان زؤر منه تبار بووم
 به تيري دهستي من بريندار بووم
 سي سهت جه واهير له رتي ويم به خشي
 ده مگوت مه خسوود حاصل بوون هه لبه ته دهبي .
 نه مزاني حيله و مه كر و عينوانه
 چه وسهت شه كي كالم له سهر نهو قسه يه دانا
 ناسيه وه كو خه رماني گولانه
 تازه گؤر و قه بر بو من حازر بوو له پاش نهو قسانه .
 نه ماوه هيچ به هانه و نه رجو
 سبجه يني نالدار ، ههر وه كو بالدار
 ليم وه خري ده بن دؤست و قه وم و كار
 گوفتوگو ده كه ين ، قسه له گه ل رفتار
 من پهيدا ده كه م باغي گول و هه نار .
 خان قوچي خان خه به ري دا . خزم و قه وم و كار وه خر بوون . كوتي : نه منيان
 به هه ويا كردوه ، چه ندم زهره د له سهر ناسيه خان كيشاوه . ئيوا بوو ده يگوت ،
 بابه تازه مه يكه خوئينر پزي ، ئي وا بوو ده يگوت شه ري ده گه ل ده كه م . ههر
 كه س به عاقلئ خوي قسيكي ده كرد .
 نه وه بوو كيان برد بو عه بدل به گ .
 كاشماغا كه وته هات و چوون

دوو سەت گۆسالە بۆ گاووگەردوون.
 سەت مەریان ھێنا لە پێش ئاسیە خان
 پاکیان سەر بری، کە لاک بۆ فەقیران
 بوو بە شادمانی، بە خەلات بەخشان
 ھەر وەکو رۆژی ئاخری زەمان
 قریوہی پیکەنەن، ناسک جەمینان^(۱)
 قرخی قەیحی پاچ لە سایە زولفان
 چلۆن تیک رھا بوون کچ لەگەڵ ژنان
 گەردن وەک ئاسک، سنگ وەکو دووکان
 با رەشبەلەک بی، پیر ھەتا کو جوان
 شادمانی و خوشی، خەلک پکا سەیران
 تەیر لە عاسمان بالیان دەشکان
 لە بەر عەیش و نۆش، نەقارە لێدان
 ریزی ھەلپە پین خانم و خاتونان.
 ئەو لەگەڵ تۆمە دنیای بی سەمەر
 گەلیک بی بەقای، بۆ کەس ناچییە سەر.
 چومکە بە عومری خودایە
 ھەموومان دەچین بە بادی فەنایە
 رۆژیک ئەگەر ھات، ئەو رۆژە نایە^(۲)
 ئەو داوھتی خۆیان گرت بە سەد شادمانی. دیارە کابرا ئەو ھەو ھێنا.
 ئەو جار من لەگەڵ تۆمە مەردی رەند و مەند
 ئەو حامیلە بوو بە ئەحمەدی شەنگ.

(۱) جەمین: دەبی جەبەین بی یانی نیوچاوان.

(۲) رۆژیک کە رابرد، تازە ئەو رۆژە ناگەریتەوہ. من وای بۆ دەجم.

نۆ مانگ و نۆ رۆژ بە سەر چووه
 خودا رحمەتی کرد، ئەو کوری بووه.
 سەت شەکی یەک ددان، ئەوی خەبەر دەدا
 کاشماغا سەت شەکی یەک ددان مزگینی دەدا.
 عولەما بانگ کەن بە شادمانی
 بە کام پەوایی، بۆ نۆو لێنانی.
 بە قورعە کێشان، دلت نەگری لەنگ
 وەدەر دەکەوت بە ئەحمەدی شەنگ.
 بە عومری رحیم پادشای جەبار
 چەند ساڵ پادەبرد لەیل تا نەهار.
 عومری ئیستاکە لە سێ سالان بوو
 ئیگجار لەتیف و مەحبوب و جوان بوو
 بە شان و شەوکهت وەک قارەمان بوو.
 لێی وەخری دەبوون خزم و قەوم و کار
 ئەگەر دەیاندى ئاکار و پفتار.
 وەک عاقلمەندان، هەر وەکو چازان
 گوفتوگۆی شیرین، هەر وەکو لوقمان.
 کوتیان: ئەو جوانی شیرین، ئەو چاو کالە
 ئەو نۆ رەسیدە، ئەو مێرمنداڵە
 ئیشتەللاً ساحیب بەخت و ئیقبالە.

لە عەمری هەشت سالانیدا تەواوی سەردار عیڵ یەگجار زۆر پەسەندیان
 کرد. ئەو خان قۆچی خان با هەر وەک ماری بریندار بکولیتەوه. لە عەمری
 هەشت سالەى عەبدال بەگ مرد، ئاسیە خان بە میرات بەجی ما.
 کاشماغا هەچەند ئاسیە خانى دە دیت بى جندۆکە شپت دەبوو! کوتى:
 ئەمن و ئەو برايه يەك مالى بووين، برايه تيمان زۆر خوښ بوو. مردنیش

مهوجودبیه تی له هه موو که سدا هه یه، هیچ کس نییه ئەگەر شەر بیه تی مەرگ وەر نه گری. ئەو برابیه ی من مرد، پشتی منی شکاند. ئەلعانیش حەز ناکەم ماله کە ی بلۆ بی. ئەحمەد کوریککی زۆر هەلکەوتە و رەشید دەبی ئەگەر لەسەر خانەوادە ی بابی گەورە بی. ئیمە دوژمنمان زۆرە، کاریکی وا مەکە ئەو ماله بلۆ بی و لیک دوور کەوینەو. مێردم پی پکە تا ئەو کورە بە ناز گەورە بی، نەشکیتهو. جیگای بابی بگریتهو و دوژمن زەفرمان پی نەبا. (۱)

ئاسیە خان کوتی: دیارە من جحیلّم، مێردم پیر بوو، مێردم پی کرد. ئەمان دوای وی ئەمن ئەحمەدی شەنگ نابەم دە مایکی دیکەو، نە مێردی دەکەمەو و نە مێردی پی دەکەم. پیی بلین چۆن دلای پروای دا ئەو قسە یه پکا! بە ئی جاریک، دوو جار، سی جار، لئی راسپارد. جوابی نەداو. کوتی: مێردی پی ناکەم، کورپی خۆم بە سەغیری نابەمە سەر کەس.

کاشماغا زۆر پیر ببوو، جا کوتی: بە ئاسیە خان بلین: ئەمن دلّم پروا نادا، دەرترسم مێرد بە ئیکی دیکە پکا. ئاسیە خان رای ئەسپارد، کوتی: سەنیری خاترجەمی وەبن سەرت دە ئەمن مێرد ناکەمەو، ئەگەر مێردم کرابو بەوم دەکرد.

کاشماغا کوتی: ئەمن دەچمە جیگایه کی دیکە، دلّم پروایه نادا لێرەکانە بمینم. حازریشم بۆ هه موو هه ق و حیسابیک، بۆ جوابدانەوه ی دۆست و دوژمن. ئاسیە خان کوتی: بۆ هەر جیگایه کی کەیفی لێیه، دەچی، پچی. دیانان هه یه، کاشماغا چوو دەشتە دیانان، هەلشۆی بۆ وان بەجی هیشت. کاشماغا دايم سەت کەسی دەگەل بوو، پاکی خەنجەری بەری ماھی بوو.

ئەحمەدی شەنگ، دوژمن جگەرداریش بوویایه نەیدەتوانی تەماحی تی پکا. تەواوی خزم و تايەفە ی خۆی لپی وەخریوون، له جی بابی بە گەورەیان دانا. قەراریان دانا کەس لەقسە ی نەچیتە دەر.

---

(۱) کاشماغا ئەم قسانە ی لئ راسپاردبوو، له ئاسیە خان.

کولمەت دەلێی مەلای ماوەران^(۱) لێی نووسیووه، خال لێی بووه بە ئەلف و بە
بێیە

نابەلەدم، پرسسیاریکت لێ دەکەم، مەلێ تەمەشای ئەو کابرایە چەند بێ رێ
و جێیە

ئەو کێژی کەنار دەروا، ئەبرۆی کردوو بە قەنارە و زولفی کردوو بەسی
دارە

مەستە، شل و ملە، چاوی زۆر بە خومارە
دەنازێ بە گۆ و کرەمک و قۆیتاس و گوارە
مانگە لە عاسمان هەلات، لە هەموو کەسرا دیارە
لەبەریدایە کراسیکی عەسلە خاسە رەنگی چەتارە
ئەو کێیە ئەو کێژی، ساحیب شەفاف و نازدارە؟
کوتی: ئەو گۆلی کویتستانە، گیابەند و خاوە و ساحیب بۆیە
ئەبرۆی خەدەنگە، قاتلی پیاوی وەک تۆیە
ئەو جەواهیتری کاشماغایە، قەدیم خەلکی هەلشۆیە.
بۆی شیت بوون چەند پیر و چەند جوانمێرە
کولمەهی شەفافدارە وەک گۆلە جووت و وەک کەنێرە
بولبول دايمە لە سەر گۆلە، بە خویندنی گۆلان فێرە
ئەگەر نایناسی ئەو کچی کاشماغایە و جەواهیترە.
ببینە، دەلێی گۆلی کویتستانە و تازەکانە شکۆفەهی داو و سور بوو
دەلێی بەفری کویتستانیە و خوینیان بەسەردا پرتوو
دەلێی کۆتری تەقلەبازە و هیلانەهی لێ ون بوو
دەلێی ماھی دەلیایە و راوکەری دیتوو

---

(۱) ماوەران، دوو دێ بوو، لە عێراقی، بەعسی ویرانی کردن دەگەڵ زۆر جێی دیش،
هەب.

ئەو جەواھىرە و نىۋى خۆى خەسار نەكردووه.
 ئەحمەدى شەنگ ئەو جار بانگى جەواھىرى دەكا:
 كوتى كىژى كىژى بۆ كلارى بووى ئەوتى ئەو سوارانەت دىتووه
 سىنگت دەلىنى بەفرى ھەوارى بىزىانە تازەكانە خال خال بووه
 بەژنت دەلىنى غەلى بەك سالەبە، بە عومرى ھەق دەستى ئىلاھى بلىند بووه
 چاۋىكت دەلىنى كۆبە و چاۋىكت دەلىنى تەرازووه
 كەسىكى خەوالو بى ھەلدەستى، دەلى رۆژ درەنگە يانە زووه
 كولمەت دەلىنى بەفرى دوو ھاپە و بلكىسە تازەى تاو وى كەوتووه
 زولفت دەلىنى رەشە رىحانەبە و بەشەواوييان داشتووه
 ھەزى دەكەم ئەگەر چاۋم پىت پكەوى، نەلىن ئەحمەدى شەنگ ئەو
 ھەسرەتەى بۆ قىامەت بردووه.

كىژى پەي بە سەر، گراۋى بابم، بۆچى من بانگم كردى و تۆ گورگاۋرىكت
 لە من نەداۋە

سىنگت دەلىنى كۆبەى ھەنگىنە و رەۋاقى شىرنى تى چىزاۋە
 مەمكۆلەت دەلىنى ھەنارە و ئىستا ھىچ كەس دەستى لى نەداۋە
 خۆ من تەشەخوسم نايەنى ھەموو كەس بدوینم، مەيل و رۇحم و ئەركانم
 بەتۆ داۋە

لەبىزىكى شىرنىت با لى ببىم، دەمت دەلىنى شوشەى گولۋە
 نەبادا نازارىك بگرم، ھەكىمان بلىن: دەرمانى دەردى كەسكونمان^(۱) پى
 نەماۋە.

كىژى بەلەك زەرد كولمەت دەلىنى گىلاسە
 لەشان و مىلى تۆ شىرنە ئەو گوارە و كرمەك و قۇيتاسە
 ماچى سەر كولمەت پىم مەزدارە، تامى ھەر ۋەكو رىۋاسە

---

(۱) دەردى كەسكون: دەردى بى دەرمان.

تۆش حەسرەتت مەبە بن گلی چاکم بناسە .
 ئەمن دیارە لە عەمری شەفا فیدام، عەسلی وەختمە، نۆ جەوانم
 ھەلبەت بۆیە ئەتۆ دەدوینم لە خۆم رادەبینم و دەتوانم
 بە جوانی یۆسفی میسرئ و بە شوجاعەت و پەشیدی قارەمانم
 تیرەندازی، تیریکت ھاویشتۆتە مابەینی دال و برکانم
 ئەمن ئەحمەدی شەنگم، کوری ئاسیە خانم .
 ئەرئ کیزەکەیی بە لەک سپییە
 سەری منت بیتتەوہ بە قوریانی سەرییە
 جوانی وەک تۆ لە هیچ عیئل و عیلباشیک نییە
 نیوی خۆتم پی بلی، لەکن من دەبیتتە دیانەت و دیارییە .
 جەواھیر بانگی دەکا، دەلی:
 سوارەکەیی نازانم نەمیرە و نە بەگلەرە
 پەنجا کەست دەگەلن ھیندیکیان تەتەرن، ھیندیکیان پیتان دەلین نۆکەرە
 نۆکەر لەکن ئاغای خۆی دایمە دەزنەزەرە
 ھەمووی پۆری بەلەکن، پەری تاوس و لە سەرە
 لە بەرامبەر دوژمنی خۆت قەت نەبی مەحکووم و سەر لە بەرە
 سواری وەک تۆم نەدیوہ، ھیندیک دەلین فەرامەرزنی سپاسالارە،
 ھیندیکیش دەلین برزوی شیر ھەژدەرە
 ھیندیک دەلین بیژەنی دیوبەندە، وا گۆ لە مەیدان دەرکەرە
 میوانی کاشماغا دەبی ئەو حەلە دەزانی باس چییە لەگەل خەبەرە .
 سوارەکەیی سوار بووی لە جوانوولەیی سئ سالاہ
 لە شانی خۆت کردووە رمببی دەمرەشی ھەژدەقەفی، قەرە بینات لە
 قەبرغەیی کردووە، لەبن ھەنگلت شیر و حەمایاالە
 نۆجوانی، ھیندیک دەلین سئوی نەگەبیوہ و ھیندیک دەلین ھەلوچەیی کالە
 خوداوندی میری مەزن تۆفیقت بدا لە بەخت و لە ئیقبالە

مهككومى دوژمن نهى، دانهنىشى دهسته و نهژنۆ و بهگهرووى تاله
 ههور له عاسمانى هۆده هۆدهيه و گهوال گهواله
 قسمةتى تۆيه نهگه مايل بى، برۆ له سهر ئه و قسهيه مهناله.
 سوارهكەى سوار بووى له ولاغهكهى عهسله شيرخهزالييه
 دياره ميوانى كاشماغاى و له دادهبهزى به ميوانيه
 نۆبوانگى تۆم بيستوهه ئه ما چاك شوناسيم پيت نيه
 هه چ كهسك تۆ خوشت بوئ، ئه و دهبي زۆر مهمنون بى و بهمنهتباريه
 له پيشهوه برۆ نهتۆ، قسهكردى رىگايه عهيه، شورهيهيه
 ههلبته پياو پچيته باغى له ههرمى و سىو و ههنار بهشى ههيه، بى بهش
 نيه
 گهردنت بۆ دهكهم به كارخانهى سمايل پاشا، چاوت بۆ دهكهم به
 ئهستيرهى زۆره و موشتهرييه
 زووتر نۆبوانگى تۆم بيستوهه، دهلئين مهردى وهك ئهحمهدى شهنگ له و
 دنيا پانهيدا نيه
 هيچ كهس ناتوانى زهفهرى پى بهرى، له پيشى رابوهستى به دوژمنى و
 دوژمنايهتويه
 چهزى دهكهم، جهسارهته، برۆى و ليم پكهى خودا حافيزيه.
 ئه وه ئهحمهدى شهنگ دهروا، بهنديكى پى دهلى:
 كيژى ياداىشتى كه⁽¹⁾ ئه و قسهيه نهكهى به پنهانه
 سنگت دوكان و بازاره و گهردنت لهمن كر دووه به كارخانه
 ئه مبهر نهويه له سهر كوئمهت داناون زنجيرهى ده زولفانه
 كوئمهت له دوور دايسى، هينديك دهلئين ناوره و هينديك دهلئين سوور
 گوللى كوئستانه

(1) بينوسه، لهبيرت بى.

لهبزت زۆر شيرينه، ئەمنت بيم به قوربانی خالی نیو سینه و مه‌مکانه
دهست هه‌لناگرم له به‌ئینکه باریک، خاترجه‌م به، مه‌گهر گۆر به‌رمه‌وه
گۆرخانه

زۆر که‌سیشم وا دیوه، به بی مرادی بردوویانه بۆ قه‌برانه
ئەوه ئەحمه‌دی شه‌نگ رۆیی. خه‌به‌ریان به کاشما‌غا دا، کوتیان: برا‌زات
هات. کاشما‌غا به‌ عالمیکی زۆره‌وه به‌ پیرییه‌وه چوو. کاشما‌غا کوتی:

ئەمن شوکرانه ده‌بژیرم له به‌ر ئەو خودایه
ئەگهر نه‌سلی ئیمه‌ پیاوی وا مه‌رد و شیری تیدایه
دوژمن له میژه‌ خه‌ریکی هه‌ول و ته‌قه‌لایه
ده‌زانێ چاره و عیلاجی شیری زه‌ردی پی نایه.
ئەوبه‌ر ئەوبه‌ر راوه‌ستان خزه‌تکار و نۆکه‌ره
له پیشی ده‌هات و ده‌چوون نازر و عه‌مر به‌ره
بۆیان ئاواله‌ ده‌کرد ده‌ری مائی و ئی په‌نجه‌ره.
ئەوه ئەحمه‌دی شه‌نگ قه‌راری گرت و دانیشت.
خان قۆچی خان کچیکی بوو، نیوی فه‌ره‌ج خاتوون بوو، ئەما:

عه‌جیب تیل به‌سه‌ر

چار شپۆت لاده و خه‌رجت که‌وته سه‌ر.

گوفتوگۆ کرا، ئیستا باسی جه‌واهیری کاشما‌غا نه‌کرا‌بوو، کاشما‌غا
کوتی: رۆله‌ خان قۆچی خانی گیلان گیسییان دوژمنی ئیمه‌یه، چی پی
نه‌کراوه، ئەما هه‌سه‌ره‌تیکم هه‌یه، ئاخ ئەو هه‌سه‌ره‌ته‌م نه‌بردا‌یه‌ته بن گلی!
کوتی دوینی ژاله‌ به‌گی کامه‌ریان میوانی من بووه، به‌ک تاریفی فه‌ره‌ج
خاتوونی بۆ کردووم سه‌رم سو‌ر ماوه! ئەو فه‌ره‌ج خاتوونه‌ وه‌کو زوله‌یخای
مسیری جوانچاکه.^(۱)

ئهل‌عانی‌ش وه‌کو تۆ ده‌بینم سه‌ری منت بیته‌وه به‌ قوربانی سه‌ره

---

(۱) فه‌ره‌ج خاتوون، کچی خان قۆچی خانی گیلان گیسی بوو.

مەگە جارىكى لە جاران دىبىتىم و بىستىبىتىم گە سوار دەبوو بۇ خەزايە
ئىمامى ھەيدەرە

زۆر پېشىم خۆش بوو گە پەنجا سوارت دەگەلە و پاكى پەرى بەسەرە
دوژمن لە حاستى تۆ بى دەسەلاتە و دەستەونەزەرە.
ئەگەر بېتو ئەو فەرەج خاتوونە، ئى تۆ بى، لە دىنيەدا نىوبانگى ئىمە پىنج
ھەزار سالى دىكە دەگىرەنەوہ.

كاشماغا ھىندە پىر بوو قولاپى لە پىلوى چاوى دەدا، ھەتا وەكو چرچى
لاچى و چاوى بىنى.

ئەحمەدى شەنگ كوتى: مامە ئەتق لە چىگاي بابى، جا كابرايەكى ھەر
دەگەل باجم دوژمنايەتى بووى، جا چۆن ئەمن ئەو كچە بخوازم و ئىدعاى
پكەم؟

جا ئەوہ كاشماغا دەلى: چۆن جەوھەرت وايە! لە دىنيەدا نەمىنى
يان تەواوى دەولەت و مالى من دەسووتىنى يا سەرى خۆت دەدۆرپىنى
يان بە دەستى زولم راي دەكېشى، لە خان قوچى خانى گىلان گىسىيانى
دەستىنى

يان خوینى ھەو سەت كەس لە دۆلى ھەلشۆيە دەپرژىنى
بۆ تەماتە تۆ كچى دوژمن بە خۆشى بىنى
دەبى ھەو سەت كەس دە خوینىدا بگەورژىنى
جا ئەو ھەلە بە زۆرى، نىو و نىوبانگى خۆت دەستىنى.
پىاو بمرى نە وەك بەر تەقەبول بى بە دوژمنىكى ئەگەر دايمە لە دواى
سەرت بگەرى

لە كارى وادا دەبى خوین بىتە گۆرى، بە جەنگ و بە دەعوا و بە شەرى.

ئەوہ كاشماغا تانوتى لى دا. ئەحمەدى شەنگ پى گوت، كوتى:

ئەوہ دوژمنىكە لە زەمانى بايىيە

ئەمن بەلەدىم بە رى و شوینى خان قوچى خانى گىلان گىسىيان نىيە

ئەماقسىكت پى كوتىم، دلت بريندار كردىم، دەرمانى ئەو برينەى نىيە
 قەستەم بە ۋەى كەم ئەگەر ھەق دەستى ئىلاھىيە
 ەومر تەقازا پىكا و سەر نەبەمەۋە بن بارستى گلىيە
 فەرەج خاتوونت بۆ دىنمە ھەئشۆيە بە شادمانى و بە خۆشىيە .
 ئاسىيە خان لەقەبىكى بو گولانىان پى دەگوت . كاشماغا بە ئەحمەدى
 شەنگى گوت: بنىرە گولان بى، چاوم پى پىكەۋى، تەگبىرىك بۆ ئەو كارە
 پكەين، ئەۋە نارديان لە دوۋى .
 ئەحمەدى شەنگ خەبەرى بە دايكى دا، كوتى: دايە! ئەتۆ، دايكىشىمى و لە
 جىي بايشىمى . ەزى دەكەم پى بۆ دىنانان تەگبىرىكمان ھەيە .
 ئەۋەش كورەكەى ھىندە خۆش دەۋىست، قەت دلى نەشكاندبوو . ئەۋە
 بىست كەزۋەى زىو و زىر حازر كرا، گولان بە بىست كلفەتانەۋە ئەۋە ھات بۆ
 مائە كاشماغا . جا دايكى ئەگەر ھاتە ۋى دەستيان كرد بەقسە .
 جەۋاھىر دايەمە دلى دەيكوتا لە سوپى ئەحمەدى شەنگ . ئەحمەدى شەنگ
 جارئ ھىچ قەسەى لى نەكردبوو . ئەگەر دايكى ئەحمەدى شەنگ ھات بۆ مائە
 كاشماغا، جەۋاھىر ئەۋى ھالى كرد و كوتى:
 ئاسىيە خانە و لەقەبى گولانە
 گەۋرەى مائە خۆيەتى، ئىختىيارىشى ھەيە لە مائە باب و باۋانە
 ئەگەر سال وەرگەرا، مانگىك دى، بەۋ دەلئىن: مانگى رەمەزانە
 خەلكى گە بە رۆزۋ بوو، ھەر چاۋەرپى بانكى شەۋانە
 ئەمنىش زۆر چاۋەرپى قەسەيەكم ئەگەر بە منى كوتوۋە ئەۋەى لە ئىمە
 ميوانە
 ھاپەرى دلى من بە تۆيە، ئەمننت بىم بە قوربانى زنجىرەى دە زولفانە
 لە عاقل و كەمال و ەدەب و جوانىم پكە ئىمتىحانە
 ئەمن زۆر ئارەزوۋى ئەحمەدى شەنگم ھەيە، تاقە كەرەتېكم دىۋە بەۋ
 دوۋچاۋانە
 ھىيام لە روۋى ھەلگىراۋە بۆيە ئەۋ قەسە ناكەمەۋە بە دىانەت و بە پنهانە .

دایکی ئەحمەدی شەنگ ئەگەر وای چاوپۆی کەوت، کوتی: کەسیکی بۆ خۆی داوتەڵەب بۆ زۆر کاریکی چاکە. ئیستا دایکەکی قەسە لێ نەکردبوو، هەڵا هەڵا و گرمەگرم پەیدا بوو، چل کەس بە گریان و واوەیلا ئیجازەیان وەرگرت بۆ کێن کاشماغا، کوتیان: خان قوچی خانی گیلان گیسسیان هاتۆتە سەرمان، مەریان بردووی و چادر و چیغیان لێ تێک داوین، دە پازدە کەسیکیشیان لەمە کۆشتوو و بریندار کردوو.

ئەحمەدی شەنگ لەو مەجلیسەدا بوو. تاییەفە و خزم و قەوم و کار هەموو لەوێ بوون، هاتنە سەر حازر بوون. گولان کوتی پوژی ئەو نییە شەپ پکەین و بە کیشە بێین. گولان بە تەواوی، زەرەرەکی بۆ بژاردن، کوتی: وەختی ئەو نییە شەپ پکەین، کار بە مروور دەکری. قبوولیشیان کرد، کوتیان: راست دەکا.

دایکی ئەحمەدی شەنگ قەسە لێ جەواھیر کرد، ئەو کابرایانەش تازە هاتبوون وایان کوتیو. ئەحمەدی شەنگ کوتی: قەستەم بە ئەبەدی خۆدا ی ئەمن جەواھیرم زۆر خۆش دەوێ، ئەمما هەتا کچی خان قوچی خان بە دەستی زۆلم نەینەم و بە دەستی زۆر رای نەکیشم، جەواھیر ناخوایم و باسی ناکەم.

جەواھیریان حالی کرد، کوتیان: پەلەکو تە مەکە. جەواھیر ناھی ساردی لە دەروونی هاتە دەرێ! کوتیان خاترجەم بەئێوی، بەلام ئیستا کانه کاریکی وا دەگۆریندایە، پەلەکی ناوێ.

وہی کوتی: بەدبەختم! بۆچی ئەمن چم

حاجی پەلە دەکەن بۆ ناوی زمزم

دەبێ ئەمن لە دنیا پەدا بۆوی بېم؟

جەواھیر دەلی سوبحانەللا کاری وا خودا دەیکا

شەو و روژ دەکەم واوەیلا

پەروانە زوو بگاتە چرا

موقەدەر تەئخیری تێ دەخا.

ئەو ھەركە گوزەشتەي كورد. چل شەو ميواني كاشماغاي بوون. له چل شەو ھيدا ئەحمەدي شەنگ بە كاشماغاي كوت: ئەمن دەرۆمەو، ئەو ئەتكەي خان قوچي خانم له بيراناچي، ھەر سەعاتەي خەبەرم داھەي لەشكرم بۆ سازكە.

پينچ خالي ھەبوو ئەحمەدي شەنگ. دەنيو خالەكانيدا، مەخسود بەگ له ھەر چوار براكاني ديكە گەرەتر بوو. ئەگەر ھاتنەوھە نيزيكي ئەوھە بىن پچنەوھە مالاە خويان، داھيكي كوتى: رۆلە مەخسود بەگ ليمان نيزيكي سەريكي نەدەين؟

جا ئەحمەدي شەنگ كوتى: سەري دەدەين، خالم بى تيرە^(۱) (چيزە؟)، له شەو گوردى سەت سوار ناكشي، پەنجا سوارم دەگەلە، ماميشم پەنجاي دەگەل خستووم، سوارەكان بە رى دەكەمەوھە ھەلشۆيە، ئيمە بۆ خويمان دەچين.

رى و شويني بە سوارەكان پيشان دا، برۆنەوھە، ھەرچەند ھەوليان دا ھينديك له سوارەكان دەگەل خوي بەرى فايدهي نەبوو. كوتى: نا نيزيكي، مالاە خالمە، سبەي، دوو سبەي، سى سبەي ديمەوھە. ئەوانى ناردهوھە و لەگەل داھيكي ھاتە مالاە خالي.

سواري جووانو ماينديكي ببوو ھەر پەلەي سى ھەزار تەمەنى دينا. دەگەل داھيكي ھاتە مالاە خالي. خالي زورى پى گوت، كوتى: پياوى وەكو تۆ چۆن دەبى بەتەنى بى. دانىشت، سى رۆزان لەوى بوو.

كەس له چاكە و خراپەي دنيا ناكا. جا له ھاتنەوھيدا خان قوچي خانى گيلان گيسسيان ھەشتا كەسى دەگەل بوو، لەكن خەلكى كوتى: دەچمە سەفەرى، دە دلى خوښيدا كوتى دەچم بە سەر ئەحمەدي شەنگ دادەدم. داھيكي بە تالان دینم.

دپوتە وھە دواي تالان و برۆكە نە كەوتن، خان قوچي خان كوتى ئەحمەدي

(۱) ماناي ئەوھم لە مامەحمەدي پرسپۆھە، كوتى: دەستى ناروا، سەت سواري لى ميوان بى.

شەنگ بى دەسەلاتە، دەچم داىكى بە تالان دىنم.

لە دەرهى ھەيھاتى خان قوچى خان توشى ئەحمەدى شەنگ و داىكى بوو.
دەرهى ھەيھاتى لە عىراقى ئەلەنەش ھەر ماو، خاك و عەرز نافەوتى، بنى
ئادەمە لە سەر دونىايە لادەچى. چۆمى بەلكى و ھەيھاتى لە ناوچەى ھەلشۆ و
ھەنارىدايە.

ئەگەر ئەحمەدى شەنگ نىزىك بوو، خان قوچى خان كوتى: ئەشەدوبىللا
ئەو ئەحمەدى شەنگ و گولانىشە لەگەلى. خان قوچى خان كوتى: بابە!
ئەحمەدى شەنگ پىاويكى بە كار و دەسكەرەويە، بى عەدەبى نەكەن، بە بى
عەدەبى نەبزوونەو، رابووستن، ئەوى ئىمە لى دەگەراين ئەو دەگەليەتى.

خان قوچى خان كوتى: بەوھى كەم ئەگەر دنيا رادەگرى
پىنچ ھەزار سوار كۆستە و كامەرى ناتوانن پىش بە ئەحمەدى شەنگ
بگرن، ئەوى پىشى پى بگرى لە دنيايە عومرى رادەبرى.

بە عاقل پىاو بدوئە

دوژمنى خۆت بە ھەنگوئىنى شىرن بخنكىنە

لەگەليەتى بەژنى بارىك و دوو چاوى شەھىنە

لە عمرى جوانىمەو ئەمن عاشقم، ئەو قىسمەتى ھەق دەستى ئىلاھى بۆ

منى ھىنا

تانووتم لى بدەن، بلىن: داىكى لى بستىنە.

دوژمنايەتيمان بەرقەرار نەبى، بىخەنە دواو

پچنە پىشى. بە زمانى فەسىح خان قوچى خان دلخۆشى داو.

رەبى لە دنيايە قەت مەحتەل نەبى

خەيالم نىيە چى دىكەت لەگەل پكەم دوژمنايەتى

من دىمە مالت بە ئاشنايەتى و بە دۆستايەتى.

خودا لىت تىك نەدا سوارى رەنگىنت

شەمال و زريان نەدرى لە خوانى زىنت.

ئەگەر ئەحمەدى شەنگ و داىكى تەمەشايان كرد پىاويكى وا مەزبوت وا بە

بردوومه زايه نهکراوه، هاتووم خه بهرت بدهمى بنيرى ئه و ماله بهريه وه.
 گوفتوگويان ته و او بوو. ئه حمه دى شهنگ ههستا سوار بوو. به دايكى گوت:
 له پشت ئه من سوار به ولاغه كهى تو ئيخته رمه ده كه م. خان قوچى خانيش
 كوتى: ولاغه كه م بو حازر كه ن، تهنگه ي توند پكيشن، كارم هه يه.
 له گه ل سوار بوو ئه حمه دى شهنگ، خودا حافيزى كرد، خان قوچى خانيش
 سوار بوو. ئه گهر دهنگى ولاغى دا، جارئ چل پوتى گل له جئ سى
 دهرده پهرى. هات له پشتى ئه حمه دى شهنگ قولى گولانى گرت و هاويشتيه
 سه ر ئه سپه كه ي خوئ و پفاندى. له شكره كهش هه مووى سوار ببوو. ئيدى
 ئه گهر دهنگى تهنزىلى دا و پكيفى داهينايه، وه دواى كهوت ئه حمه دى شهنگ.
 خان قوچى خان ئاورى لئ داوه كوتى: به سه هو مه چو، به خولاى پكيف له
 تهنزىل دم به سئ مانگان ئه تو به سواريم ناگه يه ي. به بهرى ئه و ولاغه
 ده توانى تو له ي خوئ پكه يه وه. رابوو ههسته، هه مرى جوانيت به زايه مه ده.
 بردن و مه لا بانگ كردن و هه مووى يه ك بوو، ماره ي كرد. جا كوتى: خو
 ئه من له هه سره تى تو مردم! ئه حمه دى شهنگيش هه چه ند فكري لئ ده كرد،
 عىلاج په زيرى ئه و كاره نه بوو. خه بهرى به كاشما غادا. كاشما غا به هه ردك
 چه پوك به ته پلى سه رى خوئ دادا.
 ئه نوهر به گي ك بوو خزميان بوو، ده گه ل روميانيش هاتوچوئ ده كرد.
 ئه نوهر به گ كوتى: ئه و قسه يه ده بئ لئى بگه رين، هه تا بزائين ئه و ولاغه
 كرتويه تى يان نا؟
 ولاغه كه كرتبووى، پاش سئزده مانگان زا، جانووئكى بوو نيويان نا
 «له يلك»، ئه و ولاغه هه ميشه مه عمور و قه ره ولى له سه ر بوو. له ومختى
 زانيدا په رده يان بو راکرت هه تا جانوو كه ي نه كه و پته عه رزى. له يلك گه يشته
 هه د و سه دى كرتئ، چابوك سواريان بو هئنا ته عليمى بدا.
 چابوك سوار ئه گهر به له يلكى ته عليم دا و پئى كرد ته عليم و رفتاره
 له گه ليك جئيان له سه ره خو دهرؤوى و له گه ليك جئگيان ئه گهر ده يكرده وه
 به وئلا غاره

ئەوى خۆ لە سەر پشتى لەيلكى راگرئ، بە وى دەلئىن: بەينه‌للا! ئەوه سواره
لە هەچ جىگايەكى دەروڤى، خەلكى دەيانگوت: لەيلك بە بال فرى،
عاقلمەند دەيانگوت: نەخىر ئەوه جىگا و شوئىنى كۆلكە بزمارة.

جا ئەحمەدى شەنگ بۆ خۆى سواری بوو. لە وەيدا سى چوار سالى پى
چوو. ئەوه دايكىشى ژنى خان قۆچى خانى گيلان گىسيانە. ئەحمەدى
شەنگ پرسىارى كرد، كوتى: عىلى خان قۆچى خانى گيلان گىسيان دەبى لە
كوئى بى؟ كوتيان: لە بەسمە و هەوارى بىريانە.

ئەحمەدى شەنگ شەوئى خەوى لى نەدەكەوت، دەيگوت: تەواوى دونيا شەرم
لەمن دەكا، ئەميش دايكم خان قۆچى خانى گيلان گىسيان بردوويه‌تى! كارى
بە مروور بۆ خولای دەبى، عەبد كوا دەتوانئ هئنده را بووه‌ستى؟

جا ئەوه بۆ لەيلكى دروست كرد بو زينكى پر بە قالب و سامۆتەى
هەمووى ئاوريشمى خاوه

پئىشى سەدەف ريزە و بە جەواھىرات نيشانەى هەژديه‌ى لى دراوه

سەقاوى^(١) بىست و يەك گرئى، چووزەى بە ژەهرى مار ئاو دراوه

ئەمان دەستەجەلە و شيرنە ئەو دەست و لغاوه

هئندىك دەلئىن: نەخىر مالى تەلەسماتە و هئندىكىش دەلئىن: مىراتە و بە

جى ماوه

قەديم! وەستاي چاكزان دەلئىن: ئەوه بۆ شەداد دروست كراوه

چومكە هىچ كەس دەو زەمانەدا لغاوه و دەستەجەلەوى واى وەسەر ئەسپى

نەخراوه.

قەرەبىنايه‌كى دەمرەشى يازدە بلئسەى گەرەشىنى داودكارىيه

سەت و يەك فېشەكى قەباغ سپى، سەر رەشى خوئناوييه

---

(١) سەقاو: دەپئشداش باسمان كرد. دەبى مەبەستى مامزەبى. مامزە ئاسنىكە لە

باش پانىيه‌ى چەكمە قايم دەكرئ، نووكى تىژى هەيه، لە تەرادى ئەسپ دەدرئ

بۆ لئخوپىن. هب.

قەرەبىنايى وا لە قەبرغەيى ھىچ مەرد و دلپىرىكى دونياپەدا نىيە
 چل و يەك گەردن كەش و ئالەتى جەنگىيە
 بە دەور بىي لە چاوى بەدوو لە رىي و سەفەرى ھات و نەھاتىيە
 دەيانگوت لەو زەمانە پياوى وامان نەدىوہ و پياوى وا نىيە
 لە ھەزىر و ژىردەست و ەمەلەي خوي دەكردەوہ ماللاوا و خوداحافىزىيە
 دەيگوت: بۆ راوي دەچم، پەفقىم لازم نىيە
 لەيلكىش بالدارە، ھىندىكىش دەلەين: ھەر لاقى لەسەر ەرزى نىيە
 تىر و كەوانىكى قابىلى ھەستا خالەيىيە
 پىشى تىرى ياقووتى ەبەدولحەسەنە و ئاتەگى ئەلماسى سىپىيە
 نىيەتى خوي وا دانا، دەيگوت: ھول و قەوہت بە ئىلاھىيە
 يان ئەو سەرى ھەمە دەيپەمەوہ بن بارستى گلىيە
 يان چى دىكە دانانىشم بەبەدبەختى و سەرلەبەرييە
 لە مەجلىسان باس دەكەن، دەلەين: بى دەسەلاتە و دەسەلاتى نىيە
 داىكى ئىخسىرە و خان قوچى خان تەمەشاي دەكا بە بى كىفايەتييە
 جا توخلا چۆن مردن لەو ژيانە چاكتر نىيە!
 ئەوہ ھات ئەحمەدى شەنگ، كوتىشى: كەسم ناوي، دەچمە راوي، كەسم
 پەفقى ناوي.

كوتى: پەنا بە تو، ئەو دنياپەت وا داناوہ
 ھەچ كەسى لە پىگاپەكەوہ خەم و پەژارەي لە دلى گووراوہ
 خو چاوا نابىنى، بە ەومرى خودايە بىناھى ئەو دوو چاوہ
 فەتحىكم ھەگىر كەوي، بلەين: تۆلەي ئاسىيە خان كراوہ
 دەنادەردى موفاجا بگرم، بلەين: ئەحمەدى شەنگ نەماوہ.
 ئەو ئەحمەدى شەنگ ھات بۆ ھەوارى بىرىيان، چادر لە سەران
 ھەلداربوون. كانىكى لى بوو ھەك كانى كافوورى مەغرىبي. فەرەج خاتونىش
 ئەوہ ھاتبووہ سەر كانى.

ئەما بە بالا بۆلند و بەدەن شووش و باریک

جەمائی پووناک بوو بە شەوی هەور و تاریک.

یەک دانە جەواھیراتی لەگەڵ بەدری بەحری، لەو نیو چاوانەیی دابوو،
بریقەیی ئەو جەواھیرە پێی سێ رۆژان دەروویی. زۆریش پالەوان بوو، چاوی لە
جەنگ نەدەترسا. سەقەت جوانچاکیک بوو! هێندە جوانچاک بوو هەتا بابی
خۆی دەیگوت: لە منی دوور خەنەو، چاوم پێی نەکەوئ، دلم غایلە دەکا!
دوو کورپی جھیل ئەگەر هاتن چاویان بەئەحمەدی شەنگ کەوت و فەرەج
خاتوونیش لە سەر کانی بوو، بەئەحمەدی شەنگ دەلین:

سوارەکەیی ئەگەر مەرکەبت قابیلە و بۆلند و نەوی نازانی

سەری منت بپیتەو بە قوریانی رکیف و ئاوزهنگی رەنگ قارەمانی

رێگات بۆ سەر کانی کافوورە، بێ خەبەری و چاک نازانی

با قەسەیکت پێ بلتین بە دۆستایەتی و بە مەبخی و بە نیانی

شل و مل و سایەگەردن لە سەر کانییە، کچی خان قۆچی خانی گیلان

گێسیانی

بەو سەر و سواری و رەنگ و شەباعەت^(۱) بە ویدا برۆی، ئیعتیرازت لی

دەگرن عیئل و عیلباش و پیاوی تیگەیشتوو و حال زانی

چومکێ شەمال و زریان لە سایەیی زولفانی نەداو، ئەو لەسەر کانییە بە

حوکمرانی و بە خانومانی

کلارێ بە با بۆ نەبیتە بەدبەختی، رەنگ ئاغای ئەما بێ نۆکەر و بێ

پشتیوانی

سبەحەینی نەوەکو مەجلیسی خان قۆچی خان حالی کەن بە درۆ و بەقەسەیی

رەکیک و بوختانی

ئەو بە دۆستایەتیمان پێ کوتی ئەگەر بۆ خۆت بزانی.

---

(۱) شەباعەت: لە مامەحمە دیم پرسییو، کوتی: جوانی. «صباح» دینتە

بیرئینسانی.

ئەحمەدى شەنگ ئەگەر زانى فەرەج خاتون لەسەر ئاوەكەپە زۆرى پى خۆش بوو، لە كورەكان مەمنون بوو، ئەوانیش نەياندەوێرا لە ئاوە كە پچنە پىشى. فەرەج خاتون زنجیرەى زولفى لى سى بەنگى كرد بوو، لەسەر ئاوى دەهات و دەچوو. ئەحمەدى شەنگ نە گەراوه، هات بۆ سەر كانىكە. جا ئەوه بەندىكى بانگ دەكا، دەلى:

كىژى رۆحم وەك تەبرى تىژبال لە سەر قابىت دەگەرى و سەرم لەو كارەى مەحتەل ماوه

سنگت دەلى تەختى خونكارى رۆمىيە و تازە لە سەر وەستا كار هاتۆتەوه و تازە دروست كراوه

مەمكانت دەلى لىموى كالىن، باغەوان دەستى لى نەداوه و نەژاكاوه

چاوت دەلى هەلۆپە و سبەپىنى زووه، هەلۆ ئىشتىاي لە نچىر و لە راوه كاروانى حەمەداغى قۆجە موسلى بتدىنى^(۱)، بە بۆنى تۆ مەست دەبى و دەلىن: ئەو كاروانە گەراوه

ئەمنت دەمرمەوه لە بەر زنجیرەى زولفان، دەلى ئاورىشمى خواوه و نەئالۆزاوه

ئەمنت دەمرمەوه لە بەر بەژنىكە بارىك گە كەمبەرەى سى قەلات و سى گۆت پىدا هیناوه

گۆى نپوه راستىيان زمرۆوتە و ئالتوونى شىنە و لە مەملەكەتى حەلەبى دروست كراوه

ئەوى دىكەيان غابىبە، لە خەزىنەى نمرۆودە، بۆ تۆيان هیناوه

ئەوى دىيان گەنجى خەزىنەى پادشای كەپخوسرەوه و مىراتى پىنج هەزار سەلەپە و بۆ تۆ بەجى ماوه

كوتى: ئەمن سەفەریم و مىوانى تۆم، ئىحتىياجیم بە تۆ چۆرىك ئاوه

ئەوهتى تۆم دىوه تەكەلومم كەم بووه و لىم شل بووه هەنگاوه

---

(۱) بتدىنى: بتبىنى، مامەحمەد جارجار واى دەگوت.

نازانم نهخوږی به ههشتییه و نهخوداوهندی میری مهزن له سهر ئه
 زهمینهی داناوه
 داوای ئاوم لئ کردی، ئیعتییرازم لئ مهگره، ئهما گهردنی تو بۆ من
 قهنداوه، بهفراوه
 به خوڼای ریځای سی رۆژ هاتووم، ئهما ئهگهر دیتم ئه و جووته گۆشه‌ی
 چاوه، ماندووم هساوه
 به خۆت مهنازه وه‌للا دلم زۆر له هیتشه، له ژانه، له کاوه کاوه
 دلم هیند له ژانه ده‌لئی ماری عه‌بویه‌کری سه‌دیق پپوهی داوه
 ئه‌وه فه‌ره‌ج خاتوون هازه‌ی تو و ته‌له‌سم و زیږ و گواره و کرمه‌ک و
 ئاوده‌نگی و خه‌به‌رچیانی ده‌کرده‌وه بلاوه
 به سهر شانی چه‌په‌یدا گورگاوپړیکی لئ ده‌داوه.
 باز بو، له مه‌مله‌که‌تی ئیمه به به‌ره‌گه ده‌یانگرت، ئه‌وه عافره ته‌که‌جوابی
 ده‌داوه، کوتی:

سوپحانه‌للا هه‌چ قه‌ل و خه‌رته‌لیک بی دپته سهر ریځای بازی
 ده‌بو له ریوه پیم بلتی به‌دووری له دهر و له به‌لایه و گه‌لیک به نازی
 ئه‌تو له‌یله‌تولقه‌دری وا جوان و دلخوازی
 ئه‌برۆت کردووه به که‌م‌ند و به مژانگی چاوت ده‌که‌یه‌وه تیره‌ندازی
 هه‌چ شوان و گاوانیک هات ده‌بی ئاو له من بخوازی؟
 ئه‌تو نازانی ئه‌من بازم، سه‌قرم
 سبچه‌ینان شه‌هینم، نیوه‌رۆیان کوترم
 له وه‌ختی هوکمرا‌نیدا قه‌تل ده‌که‌م، جابرم
 چ قابیله‌تی ئه‌وه‌ت هه‌یه ئه‌من بینم ئاو له پیش تو رابگرم؟
 ئه‌حمه‌دی شه‌نگ ده‌لی: کیژی کیژی کیژی سهری منت ببیته‌وه به قوربانی
 ده‌زانم بازی، شه‌هینی، ته‌رلانی
 ده‌زانم سهردارعیلی، هوکمرا‌نی

دەزانم ناسكى، شلكى، لە عومرى چارده سالانى
دەزانم برجى حىكمەتى خان قوچى خانى گىلان گىسىيانى
دەزانم شەمامەى حەوت رەنگى نۆرەسىدى چوار بىستانى
دەزانم ئەگەر تۆ حوكم پكەى لە ھەچ كەسىكى، دەپھىنىيە سەر رۆژى قەتل
و كوشتن و گيانكىشانى
جا دلت بروايى دەدا ئەتۆ قسە بە من بلىيى بە لەبزی رەككىك و ھىچ
نەزانى؟

فەرەج خاتوون دەلئى بازە و دەلئى سەقرە
جامىكى خاسە رەنگى پىر كرد لە ئاو و كوتى: ھائەو شەربەتى مەرگە و
لئىم وەرگەرە.

پەنجەى دەلئى ئەستىرەى سۆھەيلە و لە چنگى ئافتابە
ئەحمەدى شەنگ كزە كزىەتى و جەرگى دەلئى كەبابە.
ئەگەر فەرەج خاتوون ھاتە پىشى تەمەشای ئەحمەدى شەنگى كرد، دىتى
ھىچ داىكىك كورى وای نەبوو، جوانچاكي بەو ئەندازەيە.

فەرەج خاتوون كوتى: سوبحانەللا! با بە زمانى فەسىح مېھرەبانى كەم
بە لوتف و خووشى جانى جانى كەم.

جا كوتى: سوارەكەى بە دووربى لە دەرد و لە بەلایە
بە دووربى لە گىچەلى دوژمن و لە ھەللا ھەللايە
لئىرە راپەرە، من لئىرەم كەس بۆ سەر ئەو كانىيە نايە
ئەللاھوممە سەللى عەلا محەممەد! لە نەخشى ئەو خودايە
ئەو دونىايە پياوى وەك تۆى كەم تئىدايە.

جا كوتى: كىژى كىژى بە لەنجە دەلئى خاسە سىيە
ئەمنت بىم بە قوربانى لئوىكە سورمەيى و دوو چاوى بەنگىيە
نەدەبوو قسە دەگەل من پكەى بەناخووشى و بەتالئىيە
چون غەرىبىم، شوناسىم بە كەسىك لەو چادر و چىغ و قەرە رەشمالانە نىيە

هاتوومه کن تۆ به دۆستایهتی و به میوانییه
دَلشکاندنی غەریب خراپه، رۆژی قیامت جوابت چیه؟
کوئی: لاوژه ههچهندی له تۆ دهفکرم
میوانی وهکو تۆ له سهه ههرتک چاوم رادهگرم
قسێکی کرد بیهت، ئیعتیرازت لی ناگرم.
چومکه کار ههیه، قسه دی و قسه دینی
پهروانه دهچی به شهه خۆی دهسوئینی.

ئاوهکهی به دهستهوه بوو، ئهمهدهی شهنگ دهستی گرت هاویشتییه پشت
پاشکۆی خۆی. قهرهسۆران و قهرهول و کیشکچی له وی رارهستابوون، کوئی:
ئهمن ئهمهدهی شهنگم، به خان قوچی خانی گیلان گیسسیان بلین ئهوه
ئهمهدهی شهنگ هات و فهرهه ج خاتونی هه لگرت.

پتی به رکیفتیوه نا، وهختایهکی وشیاربوونهوه، به عاستهم تۆزی دیار بوو.
جا ئهگهر خان قوچی خان وای زانی، به ههردک چهپۆک به سهه تهپلی
سههری خۆی دادا و له رانی خۆی دا. خرم و کهس به خان قوچی خانیان کوت:
وه دواي مهکهوه، توشی زهحمهت دهبین، رۆژی خۆی ههقی خۆمان دهستینین.
ئاخر ئهلعانیش ههه وایه، دایکهکهی، ئهگهر بوو به وهه لایه، زگی به
کورهکهی سووتا. کچیکیشی له عهبدال بهگ بوو، میردی کردبوو. ئاسیه خان
کوئی: ئهه کاره به کار ناشی، بهبی کهسی کورهکهم دهکوژن. کاغه زیکی له
کورهکهی نووسی: کاریکی وا پکه ئهگهر بیمهوه کن تۆ، دوژمنایهتیکه زۆر
گهوره بووه.

له مابهینی شهه مانگاندا رهسیدهگییان پی کرد، ئهمهدهی شهنگ
دایکیشی رفاند و بردیوه بۆ هه لشیویه.

ههه کهسی له کراسی خۆیدا پیاوه. کوتیان دایکی بۆ بردهوه؟ جا کوتیان
ئیمههه بزانی فهرهه ج خاتوون ناهینینهوه و لئی بستینینهوه؟ یان رهچه لاکي
دهردینین یان رهچه لاکمان دهردینتی.

خان قوچى خان و خزم و كهسى هينايان فكريان كرد: ژنيكى قسه زان و به مكر و به فيل و به رهنك جادويان ديته وه. ئه ژنه يان نارد بو هه لشويه.

ژنه تيو وهكو گاي سكه چاك وا بوو! ژنيكى عاقل بوو. كوتى: خه لكى لاي موسليم، ليم قه وماوه، خانه وادهم، كونه به گلهرم، جيگايهك بى دانيشم نوپژ و تاعه تى خوم پكه! ژنيكى خاوين و قسه زان و ويچو بوو.

ئه حمه دى شهنگ داخيلى ماله خوڤى كرد، كوتى: ژنيكى كاربينه، لى قه وماوه، په ناي ددهم. ئه وه گورگه ده پيستي مه رى دايه. نيوى ئه ستي مهستان بوو. ئه گه هات ده ويوه سوپنديان به سه رى ده خوارد، هينده خوڤى له پيش چاويان شيرن كردبوو. ئيدى پتيان خوش بوو هر دهنوياندا بى. هه تا روژيكي به فهره ج خاتوونى گوت: هه زى ده كه م تاويكي ده كه لم بى بو باغى، وه ره زم، دلته نگم. ئه ما زور هات و هاوار و هه لا نه بى، ئه من نه ختيك گه راومه وه، عاجز ده بم به هه را هه را و چه قه چه قى.

فهره ج خاتوونيش ده تگوت گولى كويستانييه و تازه ئاونگى وى كه وتووه

ده تگوت گولى كويستانييه و زوقم و ئاونگى تازه وى كه وتووه

ده تگوت تاوسه و عاشق بووه و چه ترى ههنگاوتووه

ده تگوت ستيوى باغى نمروده و تازه خال خالى لى سور بووه

ده تگوت ئاسكه و له زستان خلاس بووه و هه وه ل مانگى به هارتي به

سه ردا هاتووه

ده تگوت مراوى چزيله ي ده رباي عوما نتيه و هيللانه ي لى ون بووه

ده تگوت جووانو مابنى كاكلاغاي گه رديه و تازه كانه يان زين لى كردووه.

فهره ج خاتوون چارشيويكي قه جه ربري هوما رهنگى به وه زن سووكى به

قيمه ت گراني به سه رشاني داده داوه

جووتيك چه كمه ي سمايل نامه ي سه ر نوقره به ندى وه ستا نه سيري

هه لده كيشاوه

جووتيك شه مامه و شه مامه رهنگيني باغه لى له بن كراسيكي مه حمه ل

داراييدا داپوشراوه

سپبهری زولغان بوون به پهنای، گوارهی یاقووت له بن گوئیاندا جه ولانهی
نه ماوه

که مبهریکی قابیل قیمه تی له پشت دهبهست، شوږابهی له سی گوی
که مبهره بهرده داوه

که سیک نه خوش بی، دهرده داری، بلین: ومختیتی، عمری ده بی ته واوه
که چاوی به فهره ج خاتوون پکه وی، چاک ده بی، ده لین: ناوی حه یاتیان بو
هیناوه

کراسیکی قاقانی په ږ تاوسی گوډ ما هی نیشانی تازه ږاوه
ئاته گی دپته سهر چه کمه ی سمایل نامه، ههر جاریکی با ی شه مال و
زریانی لی ده داوه

دهنگوت قه ده می به هارییه له کو سره تی شالّه به گییان ده گه ری، سه حاتیک
هه وره و سه حاتیک ساوه

له ناسیه خان خود احافیزیی ده کرد، ده یگوت: ده ولت زیاد و مالوا
نه گه نه حمه دی شه نگ هاته وه، بلّی ده یگوت عاجزم، ده چمه باغی، به لکو
له وی بلّین هاچهری دلّی کراوه.

فهره ج خاتوون و نهستی ههستان چوونه باغی. نه گه ر گه یشتنه باغی،
نهستی به فهره ج خاتوونی گوت: نه تو دهرانی نه من بو هاتوومه ئیره؟ نه من
سه بارهت به خهت و خالی تو هاتوومه ئیره، ماله بابت ناروویانم. ده بی
قه ولان پی بدهی، حازری، شه ویکی به ره شه دزی نه تو بدزنه وه. نه وه فهره ج
خاتوون ده لی، کوتی:

پیره کی حیلهداره

نه گه ر چاوم پیت کهوت دهمزانی گارت وه کو گازی ماره

قه سته م به وهی که م نه گه ر په روه ر دگاره

مه مکیکم نارنجه و ئیکم هه ناره

له پاش نه حمه دی شه نگ، کهس نابی پتیا ن پکا کایه و سواعبهت و گه نگه ل
و قوماره.

پیره‌که‌ی نمه‌ک به حه‌رام، ره‌بی بی‌ی ره‌نجه‌رۆ!
 به‌ره‌کیکی و به ناخۆشی له‌گه‌ل من ده‌که‌ی قسه و گو‌فتو‌گو
 مه‌مکتکم نارنجه و ئیکتیکیان لیمۆ
 سنگ و به‌رۆکی من ده‌بی س‌می‌لی خورمای‌ی ئە‌حمه‌دی شه‌نگی تیدا
 بگه‌رۆ، که‌س نابۆ دوا‌ی وی بیانکا به‌ بۆ.
 پیره‌که‌ی قه‌باعه‌ت گێری هاتوو‌یه مه‌یدانۆ
 سو‌ری خۆت دا‌پۆشیوه، هیچ که‌س به‌ حیسابی تۆ نازانۆ
 له‌ رۆژتیدا بیست و حه‌وت که‌رەت سه‌رت به‌ریه سه‌ر شێلینگی کو‌په‌له‌ی
 خومخانۆ
 له‌ ئە‌حمه‌دی شه‌نگ زیاتر، نابۆ هیچ که‌س به‌ ده‌روازه‌ی سنگ و مه‌مکی
 فه‌ره‌ج خاتوون بزانی.
 قه‌سته‌م به‌وه‌ی که‌م ئە‌گه‌ر بی مه‌کانه
 خالقه، ره‌حیمه و ره‌حمانه
 چی دیکه‌ نایه‌لم لیره‌ بگری وچانه
 نایه‌لم هیچ که‌س بتدانۆ په‌لکێک نانه
 لیره‌وه‌ش برۆ چومکه‌ بووی به‌ شو‌یر و به‌ شه‌یتانه
 چاوم به‌رای‌ی نادا بی‌یه‌وه ئە‌نده‌رون و خه‌لۆه‌تخانه.
 پیریژنی وا تۆ‌قاند هه‌ر له‌و‌پوه‌ خۆی ره‌زگ چۆمی نا و خنکا.
 موخته‌سه‌ر پاسپارده‌ی خان قۆچی خان خه‌ریکی ئە‌وه بوون بی‌به‌نه‌وه.
 ئە‌به‌ده‌ل ئابیدین نه‌یده‌زانی مال‌ه‌بابی هه‌یه، که‌یفی ئە‌حمه‌دی شه‌نگی گرتبوو.
 خان قۆچی خان ئە‌گه‌ر وای زانی چوو بۆ ئاکر و ئامێد. چوو له‌و‌ی تابه‌فه‌ی
 هه‌موو خ‌ر کرده‌وه، کو‌تی: ده‌بی سازین، به‌ سه‌ر ئە‌حمه‌دی شه‌نگ دا‌ده‌ده‌ین.
 ئە‌وه خالید به‌گ و فه‌ت‌حه‌به‌گ و مه‌نسورخان و خۆش جیهان و چل و یه‌ک
 که‌س یه‌که‌یه‌که، هه‌مووی کامه‌ری، کو‌تیان: ده‌چین. خان قۆچی خانیش قه‌ولی
 فه‌ره‌ج خاتوونی دا، کو‌تی: هه‌چ که‌س ئە‌حمه‌دی شه‌نگ نابوود کا، فه‌ره‌ج

خاتون دەدەم بەوی.

خان قۆچی خان لەشکرێکی زۆر قورسی ساز کرد. بە عومری هەق دەستی ئیلاهی ئەو دنیا پانە هەر بە کێشە و کێشمان کێشمان بوو. ئەو جار خان قۆچی خان هاتەووە کەمبەرە قەتلی ئەحمەدی شەنگی بەست.

ئەو سەعاتی خان قۆچی خان ساز بوو، جەواھیر کوتی: ئەحمەدی شەنگ لە منی کەم و زۆر نەپرسیووە.

با چی دی دانەنیشم بە شەرمەزاری و بە خاکەساری و بە لیۆبەباری و بە جەرگی خەستە و دابرینداری

خەبەرێکی بدەمی بە میهرەبانی و بە یادگاری

بزانم لیم دەپرسی و قەبوولم دەکا بە مەحبوبی خۆی یانە بە یاری

قاسید دەنیرم بۆ گوفتوگۆ و بۆ خەبەرداری.

هەتا کەنگی ئەمن شیرن هەلبینم دوو گۆشەیی چاوە

بە کله و بە سوورمە ئەگەر لال کراوە

مەمکی ناسک و شلک حەفس کراوە

ئامانەتییە و بۆ وی هەلگیراوە.

تا کەنگی دابنیشم دەستەوئەژنۆ

وێک بارامی کیشوهر و وێکو سەمەنبۆ

ئاخ لە بانێ ئاخ پۆ لە بانێ پۆ!

دەردی دوو دەردم لە دل هەلبوارد

تا کەهی پکیشم هەناسانی سارد؟

بەژن و بالایی من وێکو شەنگەبی

ماسی لە بەرییە، بی ئاو، قەت ناژی

دابیمە حازرم وێکو خاسە سی

بی شەرت و قەرار، خەبەری نەبی؟

بۆ بی خەبەری بۆ پرس و قەرار

پوڙيڪي ٺهڻو ٺهمنت گرت بهيار
 من ههر چاوهڀيم، من بووم ٺينتيزار
 سنگم بڻ ڪردووي به بازار و شار
 يانه بمڪوڙه يان بمڪه پڙگار.
 بڻ ٺاگات له دهردي دهردهدار نبييه
 شهو و پوڙ نازاني من حالم چييه
 فرميسڪم سي پڙن ڏينه عهردييه.
 بڻ تو ناپرسی قهت له ٺهحوالم
 دايم بي نوتقم، من ڪهڙ و لالم.
 عهمرم به ٺهسهح بمديه خهبر
 له جهرگت داوم غهدهنگ و نهشتهر
 بهتيري ٺاشقت من بووم خاك بهسهر
 تهڪليفت چييه تو پوڙي مهحشهر؟
 وهڪو بهندييان دهتهڪن دهست به سهر.
 عهمرم، عهزيم دهبييه ٺاوالم
 دايم به قسهي تو من خوڻ ٺهحوالم
 دهنا شهو و پوڙ بڻ تو دهنالم
 دايمه دل پر فڪر و خيال
 نازانم جي چاڪم، دايمه عهبدالم.
 سي سهت شهڪ ٺهمن دهڪهه به قوربان
 له پڙي ٺهلالادا، پادشاي رهحمان
 ڪراسي سهت سهغير نهزره له سهرشان
 جوابي ٺهسهحي پڙي خوڻ بي دلان.
 ٺارامي دلهڪهه پڙي زيندهگاني
 گهرنم ڪردوٽه شهربهت و ڪاني

من زور سووتاوم تو بۆ نازانی؟
 ئەگەر خودا پکا و ئەوجار هەلکەوئ
 چاوم بە چاو و قەدەمت کەوئ
 دلێ پر ژانم ئەو جار دەسرهوئ
 لێم هەراسانە خەو هەموو شەوئ.
 جەواھێر ئەو نامەئ بۆ ئەحمەدی شەنگ نووسی، جا دەلێ:
 قاسیدیکم دەوئ عەمر بەربەئ، زۆری نمەکی کاشماغا کردبێ، ساحیب
 ئەمەگ بێ و ئەو قاقەزەم بۆ بەرئ
 سبەحەینان تاو هەلنایە و ئیواران بانگی شەوان ئەحمەدی شەنگ لە
 سەرراپەردەئ خۆئ دیتە دەرئ
 فەرەج خاتوون ناسکە و جوانە و مەحبوو بە، ئاشق و جوانی وی وا لە دلێ
 ئەحمەدی شەنگی کردۆتەو هەتەرئ
 رەببێ بێ بەخت بێ، سەر بە تال و مل بە کوئین بێ، پۆژئ سێ مردووی لە
 مائە بابی بەرنەو دەرئ
 ئەو پێگای لە ئەحمەدی شەنگ شپواند، دەنا من ئەلعان ئی ئەحمەدی
 شەنگ بووم، کۆرپەئ نەخشینم دەهاتەو بەرئ.
 ئەو قاقەزیکم نووسیو بە خوئنی هەرتک چاوم
 پەروانەم و بە عاشقی ئی شەمئ سووتاوم
 شەو و پۆژ قرچە قرچ دئ لە جەرگ و هەناوم
 بەدبەخت و سەرگەردان و عاقل خاوم
 پێم وایە ئەحمەدی شەنگ دەستی لئ بەر داوم.
 ئەگەر هیچ بر لە گوئیدا مابئ سەدای تیرەندازی و تیری عاشقەتیە
 سەری منی ببئ بە قوربانی سەر و بە قوربانی رکئیف و ئاوزەنگییە
 هەلبەتە گیرنابئ، دئ بەسەر وەختی ئەو کارەو، دەزانئ دەردم دوو دەردە
 و حالم چییە

شەمامە و شەمامە پەنگین لەبن کراسیکە مەحمەل داراییدا بۆوی
 حەفسییە
 شەش سالا و دەرم نەخستون، زولفم نەکردوو سێ بەنگییە
 بێ خەبەرم لە خالان و لە گەردنیکە سپییە
 بۆچی لە بەر فکر و خەیاڵی وی زیندەگانیکى وام نییە
 بەلکو زگی پێم بسووتی، بە ریتی پکا پەروردگار و پادشای رەبیبیە
 بۆ خۆم لە زگی خۆمدا سووتام، کەس ئاگای لە دەرد و حالى من نییە
 قاسید، دەیدەمى دوو سەت زێری سپی و بیست و یەک فەرەنتییە
 بەو شەرتیکى قەدەمى خێربى و ئەحمەدى شەنگ بێتە ئێرەکانە بەعەزمى
 دلخۆشى و میوانییە.
 ئەو قاسیدی بەرچ کرد. کوتی لە بەر فەرەج خاتوون ئەمنى پشتاوا^(۱) کرد
 و لەبیری بردمەو.

سبەحەینیک زوو بوو، ئیستا گزینگی بەیانی نەداو
 ناسکە کچ و شل و مل و داو و دەلینگ حاجی حوسینی خۆیان پادەنن و
 بەرەلێنەیان لە خۆیان داو
 گەردنیان هەلدین، کۆلمەیان دەلێی سووراو و لە باغی خانیدا گولیان
 داو

چاویان دەلێی کۆ و تەرازوو، ماوەتەو لە مابەینی هەور و هەساو
 گەردنیان دەلێی ناسکە لێی قەوماو، راوکر چوونە راو
 حەریفی خۆی دەبینی لە پیشەو و لە دواو، پاش و پیشی لێ گیراو
 لایى لایبە و هەستاو نەتەو سەر لانکی و بێشکەى ساوا
 کەسێک عاشق بێ رێ و شوینی جێژوانی بە عەریفی خۆی پیشان داو

---

(۱) پشتاوا، وشە یەکێ زۆر بەکەلکە، زەویەکە سالان ئاو دەیگرتهو، ئیستا
 نایگرتهو. ئاو کە لە سەرەو دە، خستوو یانەتە بەر ئەم زەویە، ئیدی
 نایگرتهو.

ئەگەر لەوئى گوفتوگۆ پکەن و لیک ببین کام و کاوه
جوانان، جوانمیران دەمەر قۆپانیان هەلکیشاوه
خەنجەرى دەمەرشى دەسک نیرۆییان لە کەلەکەى چەپە داناوه
بۆستەى خەنجەریان سەدەف ریزە و لەسەر گۆى خەنجەرییان داناوه
قەرەبىناى دەمەرشى خدر بەگىیان لە قەرغەى راستەیان داوه
زوو هەستان سبەحەینان سوننەتە، چون شەریعەت ئەو رێگایەى بۆ نێمه
داناوه

مەلایان ئەللاھ و ئەکبەر و نەسرۆمىنەللا و فەتەح و قەریب دەکەنەوہ بڵاوه
سۆفییان سوبحان سوبحان و ئەللا ئەللا و ئەلحەمدولیلایان داناوه
قاسید گەیشتە جۆ و لە دەرکى ئەحمەدى شەنگ مەحتەل ماوه
چاوەرپى ئەوہیە پچیتە ژوورئى هەر سەعاتیکى دەرکە کراوه.
بەلئى نێستا تاو لە بورجى مۆنەووەرپا نەها تووه
تاق و جووت، خزمەتکار و عەمریەر دەرکى دەروازەیان ئاچغ کردووه
قاسید قاقەزى جەواھیرى تیل بە سەرى بۆ ئەحمەدى شەنگ بردووه
سلأوى بە عەدەبى کرد و تەعزىمى کیشا و دەستەوونەزەر راوەستا بزائى
جوابنامەى قاقەزى چىیە و چ بووه؟

ئەحمەدى شەنگ ئەگەر خویندییهوہ و حالاتى قاقەز حالى بوو سەرانسەرە
عارەقەى دەر دەکرد و لە بەدەنى دەرژا غیرەت و جەوہەرە
دەبگوت: هەر کەسێک لە شەرتى خۆى پەشیمان بى، پۆژى قىامەتئى خۆلى
وہسەرە.

کەسێکى قەولى دا بە خوئشى و بە مېھربانى و بە کامرانی
دەبیتە بالیغە، دوایى پکیشیت نامەزبوودى و پەشیمانى
ئەوہ مردن چاکترە بۆوى نەوہکو ژبانى.
بەینەللا قەولم پى داوہ، لەمێژە، لە قەولى خۆم بازگەشتیم کردووه
ئەحمەدى شەنگ خافلە و وەدواى ئەو قسەى نەکەوتووه

ئامۆزما، عافرهته، زه عيفهيه، تيرى من جهرگى ئەوى خواردوه
 ئافاتى ئەو چهرخه كۆنهيە، ئەمن ئەوم فەرامۆش كردوه.
 ئەحمەدى شەنگ بە قاسىدى گوت برۆوه. جوابنامەى قاقەزى دايە. كوتى
 قاقەز بده بە جەواھير ئەما كەس لە مائە مامم نەزانى. بە جەواھير بلى:
 پىك بينى ئەدەب و شەرت و ئەركانى
 ئەمن پاش حەوت رۆژى ديكە ديم بۆ دەشتە ديانى.
 دەبى ئازادى كا، ديمە كنى بە عەزىمى دلخۆشى و ئازادىيە
 چون لە ميژە بى خەبەرم و ناگام لە حال و بالى جەواھير نيبە
 كارم لەو چهرخه كۆنەدا بوو بەلكو ئى رۆژى دلەيشان و ئى دوژمنايەتتايە
 ئەو سەعاتە پەر بەسەرم، لە من وايە دوژمن لە حالى حەياتدا نيبە
 خاترجەم، لە پاش حەوت رۆژى ديكە ئەمن ديمە دەشتە ديانان بۆ ديتن و
 ميوانىيە

چل زىپرى يەك سكهى دەدا بە قاسىد، دەيگوت: خەبەرت خۆشە، خەبەرى
 تۆمە علومومە راستە و ئەسەحييە

ئاگادارت بى حەزرتى خدرى لە چۆلى و بەرييە
 تازەم وە بىرھاتەو، ئەو ئەتەشى عاشقم بزوت
 مزگىنى بە جەواھير بده، بلى: گولى دلت پشكووت
 دوگمەى ئالتوونى شين لە بەرۆكى دابنى تاق و جووت
 گە من هاتم بيانترازىنى، سنگم بۆ پكا بە باغى نمرود.
 جا قاسىدى بەرپى كردهو، مزگىنى دايە و قاسىد هاتەو. جا پاش حەوت
 رۆژان ئەحمەدى شەنگ سوار بوو هات بۆ دەشتە ديان. پياويكى زۆر ساحب
 ھەيبەت بوو. زۆر بەئىحتىرامات داخىلى ديانانان کرد.

مامى كوتى: يەگجار زۆر چاوەرپىت بووم ئەگەر بىتى، فەرەج خاتوون زگ
 ناكا، ئەو گولى حىكمەتى باغى خۆم پيشكەش كردى جەواھير، با نەسلمان
 كويز نەبىتەو. فەرەج خاتوون زكى نەدەكرد. دەستبەجى سەعاتى ھەوئل

مه‌لایان هی‌نا و ئی‌یان ماره کرد. ئەحمەدی شەنگ حەوت پۆژ لەوێ بوو.
ئەو وەختی کە ئەحمەدی شەنگ هەستاچوو هەدی‌انان، خان قۆچی خان
لەشکری لێ ساز کرد، هات بە سەر خانەوادەی ئەحمەدی شەنگی دادا.
ئەحمەدی شەنگیش ئەو هە مالا نییه.

پادشایه بزورگی پ‌ه‌مانی
خان قۆچی خان گه وای زانی
وهک شیر به مه‌بخی و نیانی
تۆز گرتی به‌ری عاسمانی.
تۆز به‌ری عاسمانی گرتوو
سوواره و پیاده وا هاتوو.
هه‌لشۆ گه‌وره‌ی تیدا نییه
بۆ ئەحمەدی شەنگ دیار نییه؟

جا کورتت بۆ بېرمه‌وه، سهرت نه‌هیشینم، خاو و خیزانی ئەحمەدی شەنگ
هەلاتن، به‌ دایکیه‌وه به‌ کچی خان قۆچی خان‌ه‌وه. عی‌ل و عی‌ل باش هەموو
تالان کرا. دهرک و په‌نج‌ه‌ره و فالان هەموو تیک درا. ئیدی خان قۆچی خان
ئەگەر وه‌گیری نه‌که‌وتن و تالانه‌که‌ی کرد، گه‌راوه. پ‌ت‌یان گوت، کوتیان:

ئاگات له‌ خۆت بێ، مه‌ستی، ئاگات له‌ دنیا نییه
ئەو تالان و برۆیه‌ت بێه‌وده کرد، شیرێ زهره‌ له‌ مالا نییه
ده‌نا تۆ نه‌ته‌توانی له‌ هه‌لشۆیه‌ پ‌که‌ی ئەو تالان و برۆ و داد و بێ داد و
به‌یدی به‌یدییه

با‌ی شه‌مال و زریان به‌ گوێی دابدا و له‌و کاره‌ بێ‌ حالیه
پۆژێ سێ سه‌ت که‌س له‌ گه‌وره‌ گه‌وران له‌ سەر خوانی زین ده‌که‌ونه
عه‌رزیه

مال و تالانیش له‌ دنیا به‌دا هیچ نییه
ئەو پۆزه‌ پۆژ بوو و ئەگەر ئەحمەدی شەنگ له‌ مالا بوویا به‌، که‌م‌به‌ر

زنجیری یه کتری و بگرتایه، ئەو رۆژه دەبووه مەردایه تییه
 ئەحمەدی شەنگ خۆ رۆی نییه، شێری سپییه.
 کاشماغا و ئەحمەدی شەنگ و تایه فهی مەردان بەگ و تەواوی عیڵ و
 عیلباشی هەلسۆیه ئەگەر بەو خەبەرە ی بزانی
 هیچی رۆژی ئەجەل و ترسی مەرگ نازانی
 ئیسراحه تییان لی حەرام دەبی، بە ئەسپیان ناگرنه وه وچانی
 باپچین له جیگایه ک کاربینی خۆمان پکهین، سەنگەر دروست پکهین بۆ
 رۆژی شەر و قەر قەش و لیکدانی
 خاترجەم بە پاش بیست و چوار سەعاتی دیکه دەکەوێتە رۆژی رەمب
 گێران و کەلاک فریدانی.
 ئەوه خان قۆچی خان گەراوه بۆ مەملەکەتی خۆی. ئەحمەدی شەنگ
 خەبەری زانی و گەراوه. ئەحمەدی شەنگ نەیهیشت کاشماغا پچی، کوتی:
 قایلیم نییه بیی. ئەحمەدی شەنگ حەوت رۆژ بوو زاوا بوو لێی بوو بە کلکە
 مار! ئەگەر ئەحمەدی شەنگ گەراوه، دایکەکە ی بە پیرییه وه چوو دەگەڵ فەرەج
 خاتوون. ئەحمەدی شەنگ کوتی:
 دایه چیه، ج قەوماوه
 رۆژی قیامەتە، نەفخی سوور لی دراوه
 یان رۆژ هاتۆتە عاسمانی بەکەم و عاسمان روخواوه
 خەبەرکی کەسکونییان بە من له نەکاو داوه.
 ئەوه دایکی دەگری و دەبارینی
 دەلی کەسم له ماله باب و باوانی نەمینی
 کەس نییه تالان و مائی ئەحمەدی شەنگ له خان قۆچی خانی گیلان
 گێسییان بستینی.
 کوتی دایه بۆم بانگی نالەند پکه، ئەگەرچی تازەشم نال له سمی له یلکی
 داوه

چوار پہلی خریم چون پکا، چوون ئه و رۆ رۆژی دلّهتشانه و قهوماوه
 شەرت بئ ئەگەر کورپی تۆ نەمرئ، بلّین: بە زیندەگانی له دنیا یەدا ماوه
 ئەو تالان و ماله ئیشه لّلا دهگێرمهوه دواوه.
 ئەگەر لهگه ئی بئ حه و سهت سواری په به سهری فهتاح به گییه
 ئەگەر کۆمهگی بن هه زار و پینچ سهت سواری سمیلّ سپی کامه رییه
 ئەگەر لهگه ئی بن حه و سهت گهردن که چی ئاور به دهستی عه سلّه
 زاخوییه

خاترجه م به ده بینی رمبی دهمر هشی هه ژده قه فییه
 بلّیسه ی قه ره بینای عه سلّه داوودیه
 دنا وهک بزانی ئەحمه دی شهنگ له و دنیا یه دا نییه!
 ئەحمه دی شهنگ ده یگوت: دهگه لّ تۆمه ئەمان دایه
 ته دارهک و ئەسپابم بۆ بیته بهر بیتلایه^(۱)
 له شکر لهگه لّ له یلک دهرناچن، کهس له شه وگوردی من نایه.
 مه ترسه! مه گەر خودای عاسمان موقه ده ری ببی و ببهستی هه رتک
 دهستانم

بیناهی چاوم نه میتی و کویر بی چاوانم
 دنا فهت و نوسره تم وه گیر ده که ئ، ده غیره تی خۆرا ده بینم و ده توانم.
 ئەحمه دی شهنگ چهک و ته داره کی خۆی حازر کرد.
 له یلک، ئەگەر ئەحمه دی شهنگ چوو ه پیتشی، ده بزانی ئەحمه دی شهنگ
 حازر بووه، ده چی بۆ شه ری
 وهکو ماسکی پاوکه ری دی بی، چلۆن له ده ریا و له به حریددا ده گه ری
 جار جار ده سوورا و لاقی گیر نه ده بوو له سه ره عه رزییه
 رانه ده وه ستا لئی قاییم که ن ئالهت و ئەسپاب و تیری جهنگییه

(۱) بیتلایه: به ره هیوان، سه کۆی سه ر داپۆشراو. هب.

چوون مهرکه بیکه له ریکابی هیچ که سدا نییه
 چه و سه ت ئالتهی جه نگیان له پشتی له یلک قایم ده کرد به ئه سه حییه
 دایکی دهیگوت: رۆله به ته نی نه چی! دهیگوت: در پۆم، له شکر له دوا وه بی،
 که س ده گه لم ده رناچی، ئامباشی له یلک نییه.
 جا دایکی دوعای ده کرد و سی که پتهی دست له سنگ دهدا و فرمیسی
 هه لده وهراند له چاوانه
 دهیگوت: ئامانه ت داری تو بی و یسی میسرئ و عه زه تی نوحی نه بی،
 هه موو وخت و زمانه
 عه زه تی ئه یوب ئه گهر هه راسان بوو له دست کرمانه
 ئامانه ت دارت بی سهیدی زمانه
 ئه گهر به وی ده لئین: محهمه دی ئاخری زمانه
 عه زه تی جویرائیلت ده گه ل بی ئه گهر کو ره به ری عه رز و عاسمانه
 ئازادبی، لیت هه لال بی شیری ئه و مه مکانه
 خودای ته عالا دست به عه مرت بگری، بمینی تا وهختی کی ده که وییه
 قه دیمی زمانه
 دایک رۆرۆت بق نه کا، دانه نیشم له سه رت دهسته و ئه ژنۆ و سه رگه ردان و
 به سه ته زمانه
 کویر و زه لیل بم و بیناهیم ببری له چاوانه.
 فه ره ج خاتوون دهیگوت: سه ریگ له یلک بیته با بتبینم، وه ده زانم قهت
 ئه تو م نه دیوه
 سنگ و به رۆکی ده لئی باغی شه داده، وهختی به هارییه و غه ملیوه
 فرمیسیک سی ریز له سه ر کولمه ی ده لئی بارانی به هارییه و باریوه
 دهیگوت: له خودای ته له ب ده که م و له خودای ده که مه وه ته مه ننایه
 به دوور بی له موقه در و له درد و له به لایه
 له دست و رمبی خان قوچی خان ئه گهر عیلاجی به که س نایه

رہبی رانی پکینی شل بیت و له حاستی تۆ چاوی بیی که مینایه .
رہبی دستی شل بی و رمبی له حاستی تۆ نه که ویتته پوژی لیدانی
به دبخت نه بم، یارہبی نه گهر نه تۆ شتیکت لی بی نه من نه ژیم به ژیانئ
رہبی بام به دبخت بی، که لاکي پکه وی له گۆر و گۆرخانی
نارامی دلہ که هی من بو شه ری ده چی، نه که ویتته به دبختی و پوژی
دلہ پشانئ .

نه وه نه حمده ی شهنگ دهنگی له یلکی دا و هات، سواری به چی هیتتن .
فهره ج خاتوون ده لی هه رۆبرۆ له خودای عاسمان ته وه قو ده که م به دوور
بی له دست و رمبی سایبرخانی کاسه وهندی نه گهر عیلاجی دست و رمبی
وی نایه
به دوور بی له دست و تیری مامه نداغای زوراری نه گهر تیر داویژی له
نه کاوی

به دوور بی له قرمه ی خه نجه ری وه تماناغای نه گهر سه ر عیل و ره ئیسه له
سه ر عیلي خو شناوی
به دوور بی له شیلینگی قهره بینای نارهمانی خدر به گی نه گهر نو سه ت
سواری چوونه سه ری و باشاریان نه کرد له قه لای شه قلاوی
به دوور بی له موقه ده ری عه زیز به گی وه لاشئ نه گهر چاوی له که سه
ناترسی و له که سی شل نابئ هه نگاوی

به دوور بی له هازه ی شیري خان قوچی خان، نه گهر پاش چل و پینج سال
غهرز، بو گه نیوی ده کاته وه جه رگ و هه ناوی
ته مه ننا ده که م له وینس پیغه مبه ر که له زگی نه هه نگیدا بو، نه لالا نه لالی
ده چوو بو عاسمانئ، لازم ناکا، تاریفی زیاتر پی ناوی
زمانم لال بی، نه ممین بیناهی هه رتک چاوی
جا خو تۆ گهر شتیکت لی بی، نه من نه و دنیا روونا که م ناوی .
له خودای ده که م ته له به لیم تیک نه چی ماله خه زوورانه

بئی بهشم ئەمن له ماله باب و باوانه
 هه موو كهس رووناكايهكي ههيه، فهره ج خاتوون بئی پشتیوانه
 ئاگاداری تۆ بن دوازده ئیمامی دهشتی بهغدايه له گهڵ ئەو سهیدهی خودا
 دنیای له شهراههتی وی دانا
 له وړۆوه دوعا پکهه ههتا سهحرای مهحشه ری ئیستا دوعای من دهرههق به
 تۆ دوايينایه
 ئامانه تدارت بن ههسهن و حوسینی عهلی ئەبوتالیب ئەگه شههیدن له
 کهریه لایه

هه زههتی ئەلیاس و ئەلیاسه ئەگه ده لێن له ئاتهگی به حریدایه
 هه زههتی خدری پاک رو ئەگه ده لێن ده گه ری دایمه له سهه دونیایه
 رهبی ئەو پۆژه به چاوان نه بینم، دهنه دهست به جی بگرم دهردی پیمردن و
 دهردی موفاچایه.

فه ره ج خاتوون ده لێ برۆ ئاگادارت بئی دانیار پیغه مبهه و هه زههتی
 یه عقووب ئەگه ده لێن گومبهزی له که نهانه
 شیخ و موشایه خ ئەوی له کن خودای غایبین و په نهانه
 عه بدولقادری گهیلانی ئەگه ره ئیسی تهواوی شیخانه
 هه زههتی شافیعی ئەگه دروستی کرد و شه ریعهتی دانا به حیسابی و به
 ئەرکانه

ره بی نه بینم ته نه زول بی له و شه ری قالووه لا و دلّه پشانه
 به فهتخ و نوسرهتت ببینم بییه وه بو خاتری ئەو خودایه ی دنیای له ئەزهلی
 دانا.

دلّم کوله، رانا وهستى له بهر ئەوی ژان و له بهر ئەوی بلێسه لیدانی
 هاوار ده که مه ئەو که سه ی فهتخ و نوسرهتت پخاته سهه شانى
 دوژمن له حاستی تۆ کویر بئی! به ریگا و شوینی خوی نه زانی
 ئاوریکم بهر بوته وه له دهروون و ئیکم بهر بوته وه له دهروونخانی

جەرگ و دلم جهولانه يانه، ئهسووتين به سووتانى
 فرمىسىكى له چاوان جارى دهبوو وهكو رپژنه و شىلينيگى پيره بارانى
 ره بى ئه و رژه نه بينم ئه گهر پكه ويينه رژه نه دامهت و دهست ليك بهردانى
 كه بئيه وه له سوه فرى هات و نه هات و گوره و گرانى
 گهر دنت بۆ ده كه م به ئاوى كه وسهر و قهره زولفت بۆ ده كه م به قهرهول،
 ئه گهر بئيه سهر سوعهت و سهيرانى

خالى گزنيثيت بۆ ئاچغ ده كه م له مابه ينى سينه و مه مكانى
 ره بى بتبينم به دلخوشى بئيه سهر رژه خه لات و خه لات به خشانى
 رژه تاريك نه بينم، ره بى ئه گهر بي بينم نه ژيم به ژيانى.
 ئه وه ئه حمه دى شهنگ روى، قهرهولى بوخان قوچى خان، چل كه س
 قهرهول له دواوه بوون. ره ئيس قهره سوران ده يگوت:

تۆزىك دياره، نازانم نه زريانه و نه شه ماله
 نه ئه حمه دى شهنگه و سوارى له يلكى خال خاله
 بۆنى مردنم له دروونى دى، گهرووم زور تاله
 پيم ئه جهل پتى به ستووم و حالم زور بى حاله.
 قهره سورانان دلخوشيان دداوه
 بابه خو هيج شه ر نيه بۆ دهست و پيت به ستراوه
 ئه حمه دى شهنگ خو قاره مان نيه، بلين له جهنگى گولستانى ئيره مى
 ماوه

ئيمه هوت هه زار كه سين هه مووى ئيكه پياوه.
 كوتى تۆز نيزيك بوو به ئه سه حيه
 به خوداى ئه حمه دى شهنگ سوار بووه له ولاغى له يلكى گول گوليه
 چه زه رته قابيزى ده گه له له بۆ گيانكيثانى خه لكيه
 ده ستگر مه، له بهر رمبى ئه حمه دى شهنگ هيج كهس تا قه تى نيه.
 وهكو كۆترى ته قله باز، هه ر جاريك ركيفى بۆ له يلك داده هيناوه

چومکه غهره ز یه گجار زور گه وره یه، له تاوی ئه و تالان و ماله هیچ عاقل و هوشی له که له یدا نه ماوه

ده لئی ماده شی ری جه نگیه و بیچووه ی خوراوه.

ده یگوت بکوژریم چاتره نه وهک بمبهن تالان و مال

خه لک سه رزه نیشتم پکا و بومه کوینه ی هه زار سال

به بی قابیله تی دابنیشتم له کن مام و خزم و کهس و خال

به دبهخت و دهسته وئه ژنو، به بی بهخت و بی ئیقبال.

تا ره ئیسی قهره ول هات خه بهر بدا، ئه حمه دی شهنگ هاته پیشی

دلّم زور له ژانه و سه رم که لیک دیشی.

قهره ول قه له می دهست و پتیا ن شکاوه

خه به ریا ن به خان قوچی خانی گیلان گتسییا ن پی نه دراوه

ته که للومیا ن له زمانی پرا، لپیا ن شل بووه هه نگاهه

بیست و یهک کهس ره ئیس قهره ول و له قهره ولانی له سه ر پشتی رکینی

فری دداوه

ده یگوت ئه وه حیسا ب نییه، ئه من ماندووم به و قسه یه هه ساوه؟

قهره ول له دهستی ئه حمه دی شهنگ په ریوه بوون، بوونه وه بلاوه

ئه حمه دی شهنگ بو سه ر له شکری هات، بو سه ر له شکری گه وره و گران و

ته واوه.

ته مه شای کرد بیست و یهک کهس لاری بوون، دابه زیون له پشتی

مه رکه بانه

وهکو دز ئه گه ر ده چپته پاریزی، ده لی بزانه م ساحیب مال و هه به ره یان بی

کیانه

زور دهرسان، هیچیا ن نه یانبوو تا قه تی زار و زیانه

که ئه حمه دی شهنگیا ن دی هاتنه سه ر ریگایه، ته عزیزیا ن کرد به ئه دهب

و به ئه رکانه

ئەگەر تەماشای کرد سوورچین لە کز وی پەناھیدەن و پناھانە.
 بە ئەحمەدی شەنگیان گوت: ئاغا ھەق دەستی ئیلاھی تەنەزولت نەکا! بە
 تاقی تەنّی نەچیپە ئەو شەر و دەعوایە
 لەشکرەکیان بۆ ئەندازەییە و زۆرە و بنەیی نایە
 خان قۆچی خان و سابیر بەگ و وەتمان بەگی خۆشناوەتییان لەپیتشداپە
 پێم ئەورۆکە رۆژیکێ رەشە و رۆژی قالووہ لایە.
 دەیگوت: مەترسن، سەری منو ببی بە قوربانى سەرییە
 وەرن لە پشستی من بگەرین بۆ ئاگاداری و قەرەواییە
 کەسێکی بۆ غیرەت بۆ ھەر بایە شایەکی ئیمان نییە
 ئەجەل بە دوژمن چی! بە دەست ھەق دەستی ئیلاھییە
 کەسێک خودا نەیکوژێ، تا موقەدەری خودای مردنی بۆ نییە.
 قەستەم بەوہی کەم ئەگەر پەرورەدگارە
 ھەوت ھەزار کەسیان دەگەڵە، نیوہی بیادەییە و نیوہی سوارە
 وە نازانم تاقە قەرەسۆرانیک لە منرا دیارە.
 ئەحمەدی شەنگ دەیگوت: وە دوای من کەون، کلارێ بن، کۆمەگی من
 بیست و یەکە

نەترسن، ساحیب غیرەت بن کورە کورە و یەکە یەکە
 لەشکر بە زۆری نییە، پاکی بەو مەزرایە وەرکە
 تەرەقی بە خودایە، تا بزانی گەردون چ دەکا.
 ئەو ئەحمەدی شەنگ پێشی بە لەشکری خان قۆچی خان گرت.
 ئەحمەدی شەنگ دەلی رۆژی دلەپشانە و رۆژی مەردانە
 کۆی لە خۆی رادەبینی، شێرە و شێری گەرمە لانە
 ئی ئەحمەدی شەنگ و بردووہ ئەو مال و تالانە
 بۆ خەبەر بووم، نەیانگوت ئاخر ئەحمەدی شەنگ لە دەشتە دییانە
 ئەوہ پیشەیی مەردان نەبوو، پیشەیی ژنانە

گۆلى دېڭە بەبايە، بى ترس و بى پەنھانە
 ھەمىشە ھاوارى پەرورەدگار دەكات و ئى ھەبى دانا .
 نەتانەزانى ئەھمەدى شەنگ سەربەخۆيە
 بە دەست و بردى پلنگى چەنگ بە خوينە، سواری لەيلەك و لەيلەك و لاغ نيبە
 و ھەلۆيە
 ھەر كەسى ئازايە، بى لەمەيدانى دەر پكا ئەو گۆيە .
 بلىسەى گەرورە شينە و سەدای تيرەندازيبە و قەرمەى شير ليدانە
 لەيلەك دە سوورئ، دەلىى ھەرورە بروسكەى مانگى نيسانە
 بە وەعدەى سەعاتىك ئەو بيبست و يەك كەسەى دەگەلى بوون ھەموو
 دەبوونە موتەوہفا و بى گيانە
 وای لەشكر شىواند ھيچ كەس نەيدەدى بيناھىبى چاوانە
 خان قوچى خان خودا خوداى بو بەردىكى وەگير كەوئى خۆى بدزيتەوہ و
 خۆى پشاريتەوہ و خۆى پكاتەوہ پەنھانە
 سوار لە سەر پشتى رىكىفئ وەردەگەر، ان، شەقەى ئاوزەنگيانە
 كەس ئاگای لە خۆى نەبوو، وەكو گورگىكى پچيتە نيو مەرى سەريان لئ
 دەشپوئ سەگ و شوانە
 كيشە كيشە، قەرەقرە، كەلاک وا دەكەويتە مەيدانە
 پريشكەى خوينە، دەلىى ھەوہلى بەھارتيە و وەختى شيلينگى پيرەبارانە
 كەس نەيدەوئرا سواری مەرکەب بئ، پاكى ئيختەرمە راکيشانە
 روت سپى بئ پياوى دەست گەرم! بەينەللا مەردى نيو مەردانە!
 بە وەعدەى سئ سەعاتان دەيگيرارە تەواوى ئەو مال و تالانە
 ئى وا بوو لە خوينيدا گەوزاوە، بريندار بوو، ئامان ئامانە
 بابە ئەوہ رۆزى دلپشانە، ھەموو كەس دەست و دلئ ناگرئ بلئى مەردە و
 بەورە و لە مەيدانە
 ھەشتا و پينچ كەسى لە باب نۆكەر و گەورە گەورە و سەردار عيلان

دەكردەوہ بى ئەرواح و بى گيانە
لەشكر بوو بە ھەوت جىگا، لە ھەر ھەوت جىگيان ھەلەننە و لەشكر
شكانە

خراپتر لە ھەمويان بلىسەى شىرى دى، ئەوى شەر دەكا خان قوچى خانە.
خان قوچى خان دەيگوت: كەسىكى خودا توفىقى دا كەس نايىبىنى، گازەى
دى وەكو ھەورى بەھارى
ھەچ كەسىكى ئەحمەدى شەنگ لە سەر پىشتى ركىفى پخاتە خوارى
ئەمن خاترجەم بە دەيدەمى قەبالەى تەواوى خوشناوتى و مەملەكەتى
بىنارى.

ئەو جار خان قوچى خان بۆ خووى ھاتە پىشتى، غيرەتى و بەر خووى نا و
ھات پىشتى بە ئەحمەدى شەنگ گرت.

شەرە رىمبە، ئىكيان وەكو باز و ئىكيان وەكو شەھىنى
ئەحمەدى شەنگ ھەچ جارىك خووى بادەدا و خووى رادەوہ شىنى
باكى كەسى نىيە بە غەيرى ئەو خودايەى ئەگەر دەتوانى روحي لى بستىنى
تيزەى رىمبى لە گرى پىشتى خان قوچى خانى دا، سوورا، كەوتە بەر زكى
ولاغ، خووين لەپىشتى دە دەلئىنى

وايان سەر لى شىئاوہ ھىچ كەس نىيە لە بەر زكى ولاغ سەردار عىلى
گىلان گىسىيان دەرھىنى

ئەو برىنە چاك بوو، سەر توز بىوو، پاشى ھەو سالان جىگا رىمبى
ئەحمەدى شەنگ تەشەن دىنى

خان قوچى خان بەوہ چوو، جى رىمبى ئەحمەدى شەنگ بوو جەرگ و دلى
دەرزىنى.

كەفشىرى خوارزاي، سەت ھەزار لەعنەت بى لە شەيتان و لە نىچاوانى
ئەوييە

چون بى رومحە و ھىچ رومحى موسولمانانى نىيە
بە غەبانەت كارى ئەوہ ھات بۆ گوفتوگۆ لەگەل خالىيە

دهیگوت: رۆژی لی قهومانه، مالم خرا بوو، چ قهوماوه
 خاله بو لهشکرکی گهوره و گرانته گهله خۆت نههیناوه
 به بابهوهته ده بهر مره! به قوربانلی تۆبلی ئه و دوو چاوه
 لهشکرکی خان قۆچی خان شکاوه، لیلی قهوماوه
 ئه و فهتخ و نوسرهتهی وه دهسته تۆ کهوت، هیچ کهس ئه و فهتخه ی نه
 کردووه ئه وهتهی خودا دنیای داناوه
 ئه ما خاله چون لهشکر بوو به سی جیگا، پدشت لی گیراوه
 به تاقی تهنتی بۆت دین له دواوه
 سواری پاشکۆی خۆتم که ههتا سهری خۆمت بنیم له پیناوه.
 ئه حمه دی شهنگ دهیگوت: به وهی کهم ئه به دییه
 ئه لعان وا ده لیلی مه گهر رابوو ههستم به ناههقی و به مه جبوورییه
 ده نا ئه من ئه مینی و موتمه ئینیم له هیچ کهس نییه.
 که فشیر ده گریا و چه پۆکی ده دا له سه ر و ده ستی ده دا له رانا نه
 ره بی ئه و که سه کویر بی و بینا هیی بیری له چاوانه
 ئه گهر ده گه ل تۆ نه ته وییه و غه یانه.
 ئه حمه دی شهنگ قۆلی گرت و هاویشتییه پشت خۆی، کوتی: ناگات له
 پشته وه بی.

ئیدی بابه نایه وی ئه و درهنگ و زوو
 هه زار کهس خۆی له بن کهنده لانی شار دووه
 پاکی و لاغی به دهسته وهیه و ئیخته رمه ی کردووه
 ئیوا هه یه و لاغی به جی هیشته وه
 وای سه ر له و لهشکره شیواندوو.
 ئه حمه دی شهنگ پیاویکی زۆر مه زبود و مه حکمه
 هه چه ندی تاریفی پکه ی که مه
 دللی سافه و له پشته وه خاترجه مه.

ئەو ھاتەو ھەتتە ۋەختى نىو ھەر ۋىيە
 لە مەيدانى دەرگىز گۆيە
 لە ھەممى شىن و واو ھىلا و رۆ رۆيە
 خويىن دەروا ۋەكو جۆبار و جۆيە .
 كەفشىر بە دەرفەتى زانى رەبى كۆيىرى بى ھەرتك چاۋە
 قەرەبىنايەكى تازە ئىجادى رەشىد خانى گەرۋە شىنى لەپشتەو ھە
 ھەلدەكېشاۋە
 لەنا غاقلى و لەنەكاۋە، قەرەبىنايەكى لە گرىپى پىشتى ئەحمەدى شەنگ دەداۋە
 ئاۋرى لە جەرگ و دلى بەردا، تەواۋى بەدەنى دەكردەو ھەلاۋە .
 ھەيفى بۆ سوارەكەى لەيلكى
 ئاخ بۆ سىۋەكەى سەرلكى
 رۆ بۆ تاقانەكەى داىكى .
 ئەھمەدم رۆ، رۆلە مەچۆ .
 دەۋعانەدا لەشكرەكەى ئەحمەدى شەنگ گەپىشتى .
 ئەگەر ئەحمەدى شەنگ برىندار بوو، كەوت، ھاتن تىپى رۆ بىن . خان قۆچى
 خان كوتى: ھىچ كەس نابى دەست بۆ ئەحمەدى شەنگ بىنى، بەو برىنەى ھەر
 دەچى .
 لەشكرى خان قۆچى خان شكا . لەشكرى ئەحمەدى شەنگ تالانەكەى
 كىراۋە، چەند ئىختەرمەيان گرت . لە خالى ھەياتدا ئەحمەدى شەنگيان
 گەياندەو ھەمە مالى . دەست بەجى خەبەريان بە كاشماغا دا . جەواھىر لە سەر
 كاشماغا رانەۋەستا، ئەو ھات . كاشماغا خەرىكى لەشكر سازكردىنە و
 لەشكر دىنى . ئەو جەواھىر دەلى :
 رەبى كەفشىر جا كارى وا گەرۋە قابىلى تۆيە
 رەبى لە گەردنت بى ئازارى سەرھتان و سۆيە
 بۆ لە شىپىست ھەزار كەس ھەمەۋەند و كاسەۋەندى و سىمايل عوزىرەيت
 خىستوۋە داد داد و ھاوار و رۆ رۆيە .

جا هیچ کەس وەکو ئەمنی لێ نەقەوماوە
 ئەمن حەوت ڕۆژم ئەحمەدی شەنگ دیوە، لە گەردنی ویم وەرگرتوووە ئەو
 شەربەت و قەنداوە
 سەلای گەورە و گرانم لێ ڕابوو! جا بە بێ باب دانیشمە سەر لانکە و
 بیتشکەیی ساوا؟

جامن بۆ بژیم و بمینم
 واجبە هەرتک چاوی خۆم دەرھینم
 ئەمن بە بێ باب لانکە و بیتشکەیی ساوا ڕابژینم.
 فەرەج خاتوون دەلێ: جوابتکم بۆ بەرنە قۆجە موسڵی و جوابتکم بۆ بەرنە
 بەغداوە

تایەفە و لاغییان زین پکەن و پاکی و لاغی پخاتە سەمایە
 ئەو ڕۆژکە ڕۆژی داد و فیعان و شین و واوەیلایە
 خۆ موقەدەری هەق دەستی ئیلاھی بە هیچ کەس چاری نایە
 سەلای گەورە و گرانم لێ ڕابوو! ماله خەزوووانم لێ شێوا، فەرەج خاتوون
 بێ ئەنواوە.

دایکی دەلێ جوابتکم بۆ بەرن بۆ میسرێ و ئیکم بۆ بەرن بۆ حەلەب و شامی
 کەسێکی ئەگەر نۆ جەوانە و لە دنیا دا بێ عاقلە و نافامی
 قەلەندەرم، بابان و یرانم، لیم تیک چوووە وەخت و عەيامی.
 داخەمە بۆ سوارەکی لە یلکی
 ڕۆ بۆ سێوہەکی سەر لکی
 پەک بۆ تاقانەکی دایکی و
 ئەحمەدم ڕۆ، ڕۆلە مەچۆ.

جەواھیر دەلێ: جوابتکم بۆ بەرن بۆ سەمەرقەند و ئیکم بۆ بەرن بۆ
 فەرەنگستانێ

لە هەڵشۆیەم بۆ دابنێن کویەلەیی دە خەمخانی

ئەحمەدى شەنگ ھىلاکە، ناژى بە ژيانى
 ئامۆزاکەم ئەو گۆر دەباتەوہ بۆ گۆرخانى
 ئەمن لە دنيايە ئەوہ بى بەش بووم، لە قيامەتتیش خودا دەزانى.
 ئەوہ فەرەج خاتوون دەلى: جوابىکم بەرن بۆ سەردار عىلان، ھەموو تەرخ
 پکەن عەيش و نۆش و سواربوونى راوى
 چاک حالى بن لە خەبەرى کەسکون و غايب و لە نەگاوى
 سوارکەى سوار دەبوو لە پشتى لە پىلکى و لە دوژمنى شل دەکردەوہ شەقاو
 و ھەنگاوى

دەچووہ پيش ھەچ دوژمىكى دنياى لى تال دەبوو، تازە ئەو دنيايەى ناوى.
 قەلەندەرم، بابان ويرانم
 بى پشتيوانى مالە خەزوررانم
 دەبى ئەمن شىنت بۆ پکەم ھەتا دەتوانم
 نابى رووناكى بمىنى لە چاوانم.
 ئەوى رۆژىم لە بىرە ئەگەر دەھاتىيە سەر کانى و ناوى
 تىرى بى روحمى و عاشقىنى ئەگەر بۆ دلى من داوى
 خۆمن بە خواھىشتى خۆم بوو، ئەگەر چاوم پىت کەوت، دەمگوت: لە
 ئەحمەدى شەنگ زياتر کەسى دیکەم ناوى.

سەبارەت بە تۆ بوو خۆم خەجالەت کرد ئى باب و براپە
 دەمزانى لە تۆ زياتر ھىچ کەس دەشەوگوردى من نايە
 ھىچ کەسى وا نىيە ئەگەر من خۆى تەسليم پکەم لەو دنيايە
 سەلای گەرە و گرانم لى رابوو! ئەو برىنە چارى نايە.
 دەبى خۆم ھەراسان پکەم، ئەمن بىدار بم شەوى
 ھەتا گويم لە ھاسکەى ئاسک بى و لە قاسپەى کەوى
 ھەرتک چاوم کوپر ببن، نابى چاوى من پچىتە خەوى
 يا رەبى تا رۆژى ئاخىرتى کەس کۆستى وا گەرە و گرانى لى نەکەوى.
 جەواھىر دەلى: چىيە و چم لى قەوماوہ

شكهمى من زيندووه و پينج مانگى تهواوه
 ههك رهبي له من نه ميني بيناهى ئه و دوو چاوه
 ئه وه چاوم بي كهوت ئه حمه دى شهنگ له خويني گه و زاوه
 چا خو ئه من چ زينده گاني ئه و دنيا يه م له بير نه ماوه
 خو من مندالم
 به عمر بيست و يهك سالم
 كه مبه رهم له خمي هه لكيشن تا دا بينيم له قه دى شمشالم
 تا روي قيامهت بي نام سونف و بي ئاوالم
 بي عيلاج ماوم، ده بي هه ر بناالم
 به فرميسك كويز كه م دوو چاوى كالم.
 گولان ده لي: جواييكم بو به رن بو ميسري و ئيكم بو به رن بو سه مه رقه ندى
 له دلي منه وه ته مه شاي ئه حمه دى شهنگ كه ن گه سوار ده بوو به رهند و
 مهندي

گولي به ردلي دا يكي خوت، كه فشيري حه رامزاده هه لي كه ندى.
 چا له دلي من داد و هاوار و رو رويه
 ئاخ بو سه ردار عيله كه ي ئاكو يه
 ئاخ بو گه وره ي سمايل عوزيري و هه لشويه
 ئه حمه دم رو، روله مه چو.
 جواييكم بو به رن بو كاشماغا دانه نيشي له پيزه ي پيريژنان
 دلي من رانا وه ستى له بهر ئه وي هيش و ژان و بريسه كان
 چا چون ئه و دلي قه رار ده گري و ده زي به ژيان
 بو زه هله چه شه كه ي چاوى بينارى و زوديبان
 هيچ كهس له حاستي وي نه يبوو روح و گيان.
 جواييكم بو به رن بو كاشماغا هيچي ديكه دانه نيشي به ده سنه وئه ژنو و به
 ده رده داري

بو خو لي له خو ي بي خه به ره، غه زه بي خوداي به سه ردا باري

که لاکي له مهيدان که وتووہ سواره که ی سمايل عوزه پيريان و پيشرهوی
کامهريان و زيتباري

فرميسک وهکو هه وري به هاري له چاوي من دهباري.

چلون دهژي چون جه رگي خوین ناده لينی

تا نه حمه دی شهنگ مابوو سه ردار عيلک نه بده توانی سوئگه بپه ریني

له ترسان، دهیگوت پلنگي چهنگ به خوین روحم لي دهستيني

نه لعان عيل و عيلباشان چادريان بو خاک و مهمله که تی نه حمه دی شهنگ

دیني.

کاشماغاش خه ريکي کاربيني خوئی بوو. قولاپي له چاوي دا، خوئی بو

مهيدانی شهري حازر کرد.

قهره بينايه کي په پوله نيشانی قاتلي سهري هه مه وهند و ناکوييه

رمبيکي عيزه ران رهنگي دهمره شي بيست و نو په ره ی هه ژده قه فييه

تازه هاتوته وه له سهه وه ستاکار، له شانی هيچ دلير تکدا نييه

غيرهت به تنه، به جوانی و پيري نييه

خه نه ريکي نوگوي عه سله کرمانيه

به قيمهت گرانی، عه سله خوین ريزيه

جه وهه ري عه کسی هه لوي تديايه و دهسکي ماهيه

هه چ که سيک قرمه ی نه و خه نه ره بيني روحي له به دهندا نييه

له لاسکي نوسراوه عه کسی که له کتوييه

چوار هه زار که سي له گه لن: هينديکيان کامه رين، هينديکيان هه مه وهندن،

هينديکيان داودين، مه جید به گی دزه بييه

مه گهر عاسمان بروخيته سهه عه رزييه

دهنا عيلاجي نه و له شکره ی نييه

هه ره که سي ولاغتي زيادی پتيه، له پشتی ده گه ري به يه خته رمه بييه

هه موي گويمه قه ستي کلک به يداغي سم ته به قی گول گولييه

ئەوانە يەختەرمەيان بۆ چىيە؟ بۆ رۆژى لى قەومانى، با هيچ كەس نەگەرئى
بە پيادەگەرييە

قانون ئەو وەختى وا بوو، كەسپك قەبوول پكا مەردى و مەردايەتتايە
ژنىكى ئەو لەشكرە بيىنى، ئەگەر زكى بيتە سەر هەشت مانگە بيىيە،
زەھلەى دەچى، سبەينى ئەو بەرەى پى نىيە

چون هەمووى قاتلن، هيچى روى لە سەر عەرزى نىيە
پاكى خۆى حازر كەردووە بۆ رۆژى لىقەومان و هيچى دەربەستى ئەو نىيە
سەر بەرئتە بن بارستى گلييە

چومكە هەمووى خۆى حازر كەردووە بۆ رۆژى گەرو تالبوون و خوئيرئىيە
عيل و عاشيرەت شىواون، هيچ كەس ئاگاي لە خۆى نىيە
هەموو كەس دەبى كفن بكري، شەوى داينى لە ژور سەرييە
بۆچى ئەو سەعاتە زىندەگانىيە، سبەينى هيچ كەس بە هەوياي خۆى
نىيە

چون خوئى ئەحمەدى شەنگ بە دوازە هەزار كەس بەستنى بۆ نىيە.
جا ئەوە كاشماغا هات. ئەوە تايەفە، خانم و خاتوون هەموو هاتن. ئەويش
(= كاشماغا) لەشكرى دەگەلە، وەك زەهرى مار، ئەوە هات.

شىست چابووكسوار هاتن لە پيشدا خەبەريان دەداوە
بەيداغى ئەحمەدى شەنگ سەرەوژير كراوە
خانم و خاتوون لەچكە و كۆلوانەيان لە خمى ناوە.

لە هەموو دەركيك شين و رۆ رۆيان داناوە
چومكە عەدالەت و ئەمين بوو دەرەق بە بەر دەستى خۆى
بۆيە تيگرا بۆى دەكەن واوھيلا و رۆ رۆى.

ئەگەر چابووك سواران خەبەريان دا، هەلشۆ و كەنگربان و رانئىيە و
عەدالەت

يەختەرمە هاتن ولاغى بەقيمەت.

كۆتەلى ئەحمەد لە لەيلكيبان نا

به گريان و شين داد و واوهيلا
 گولان پيشوازي كاشماغا دهكا .
 سهت ناسك بهدەن ئەبرۆغەدەنگ كار
 پاك نۆرەسيده مەمك وەك هەنار
 كولمەي گۆناوگۆن وەك سېوي خوسار
 پاكي به گريان، واوهيلا و هاوار
 جارچي له پيشيان كردي خەبەردار .
 كەسپك حەوت سال له وهى پيش مردووي لى مرد بى
 بهو شينگايه لى تازە دهكرى .
 چومكى واوهيلا و داد و ئامانه
 وه دەزانى ئەو مردووهي هەر له بەر دەستانه .
 مەلا و عولهما و چازان و پر فكر
 تەگبيريان بۆ كرد يەك له يەك چاكتەر
 ئەو كارە نابى مەگەر بۆ كافەر
 گوناح و ناشوكرييه قەستەم به قادر
 چون دنياي دانا له ئەزەل نادر
 له كارى خوداي، نابى پكەي فكر .
 بەيداغى خمپىز وەك ئاش دەسوورا
 گە بەيداغى دى دابەزى كاشماغا
 غوربەتى دەروونى حەرەكەت دەكا
 غيرەت هيند زۆره و مؤلەتى نادا .
 سايه گەردن و پاك نازەنينان
 وەك پۆرى بەلەك، پاك لهچكە شينان
 پاك دەستيان هاويشته سەر ملان
 پاكي وەك قورينگ، پاكيان دەگريان

تا ساحیب عاقل دلخوشییان وی دان
 کاری گەردوونە، ئیوہ بگرن وچان
 کاشماغا بە گوفتوگو گەیشتە کن گولان یانی ئاسیہ خان.
 ئەوہ گولان کوتی: بۆ وا هیدی هاتی وا لەسەرەخوی
 خوینگری ئەحمەدی شەنگ لە کەنە خوی ئەتۆی.
 لە مالا باب و پشت و پشتیوان
 کاشماغا مامە زەهلەیی دوژمنان.
 کوتی: لیم گەپێ، مەمکولینەوہ
 مە مەرگازم، مە مەرژینەوہ
 جگەرەم وەک ئاو مەتووینەوہ.
 خاترجەم پیرم، عەمر کۆتاهم
 پلنگی چەنگ بە خوین ہەر واوہیلاہم.
 سویندم خواردووہ بە گەردوونی گەرد
 ئەگەر مەن پچم ہەر بە تەنیافەرد
 وە دەردەکەوی پرووی مەرد و نامەرد.
 یانە جەندانەم لە خوین دەگەوزینم
 سەری عەمری ئاخیریم یان دەدۆزینم
 یان تۆ و دروویکی وا دەچینم
 یان شەنگی خۆم لە قورێ دەردینم
 رمبی بەدبەختی وا دەچەقینم
 تۆلەیی ئەحمەدی شەنگت بۆ دەستینم
 عەمری کۆتاهم، رەبی نەمینم
 بۆ جلەوپرێزانی مەردی لەیلک سوار
 بە دەست و رمبی وەک عەولای زورار
 دوژمن هیچ وەخت بەوییان نەدەبرد چار.

ئەلغان من مام نىم له جىگاي باجم
 دەرۋون پر بۆ سۆ، جگەر كەباجم
 تازە بە پىرى من بۆ هيچ نابم.
 قەلغان و قەدارە، زىيى رېزەدار
 تىرى غەدەنگ كۆ چون گەردنى رەشمار
 قەرەبىناي عەسل كارى وەستاكار
 دلير و مەردان بە من نابەن چار.
 تۆلەي دەستىنم وەكو بزائم
 عەمرى كۆتاهم، لال بى زمانم
 جەسارەتیشە من بۆ قسانم
 پىرى خونك كار ئاشقى گولانم.
 ئەگەر ئەستاندم تۆلەي يەك بەهەزار
 لە ولاتى كوردان بووم بە سەردار
 ئەو وەختە گولان بۆ من دەبىتە يار؟
 قسە بوو هات لە زارم رابرد
 ئىعتىراز مەگرە بى عەدەبىم كرد.
 چومكە وەختى هەيە ئى ئەو قسانە
 ئەلغان گولان دللى پر لە ژانە
 لە بۆ شەنگ ئەحمەد شىرى لە لانە.
 قەولېكم پى بدە بىم جانفيدات
 بە خۆشى و بەشارەتى دانىشم لە لات.
 دەستىنم تۆلەي بە مەقابىل كار
 قەستەم بەگەردوون بە زاتى جەبار
 جگەر و جەرگم بى كەرت و پار.
 درا لەمۆزىقان لەشكر سانى گرت

ئاخر زىنه تداره له شىكر و سپاى كورد
وهك شه پى قه دىم پادشائى يه زى جورى .
گولان زور سهگ بوو، دهيزانى كاشماغا پيره، بئ پت دهىكا . ئه وه به
كاشماغائى گوت، ده لئى:

ره ئىسى سپا، سهردار عىلى كار
دياره كاشماغايه مهردى نئو ديار
ئه گهر توفىق بدا پادشائى كه رهمدار
له وه شه پره بگه رپتته وه به فه فتح ئه و جار
پاش ئه حمه دى شهنگ نه مموه هپچ كار
سنگت بو ده كه م به بازار و شار
تئيدا دابنشه هه تا ده مرين هه ژار .
وه بزانه گولان خاترجه م ئى خو ته
هپچ خه يال مه كه پيرى عه مر كو تا .
له وه وابوو ته و اوئى دنيايان به ملكايه تى دايه .
منت بم به قوربان، كولمه ي گونا و گونت
دلم ئاسوده بوو، مه ستم به بونت .
كاشماغا خودا حافيزى كرد .

سپا رپز درا

عومرى حه ره كه تى له شىكر ده كرا .
ئه وه خانم و خاتوونان دلخوشى فه ره ج خاتوونيان داوه .
تو لپت نه قه و مموه وا شه رهمزارى
له جئى ئه حمه دى شهنگ سپاسالارى
كه و ره و ره ئىسى شئىست هه زار سوارى .
چومكه شهنگ ئه حمه د ئاملانى تو بوو
دايمه له گه ل تو ساحب گوفتوگو بوو .

دانیسه به ئەرکان به هیدی و بی دهنگ
 گول غونجهی زاهیردستی ئەحمەدی شەنگ،
 پاک عاشیرهتان دینه بهیداغت
 بهر تهقهبولتن، بیی دهماغت.
 له گه‌ل موقه‌ده‌ر بینای که‌رمدار
 چی پی ناکری به‌نده‌ی گونا‌ه‌بار.
 نه‌ختیک ساکین بی دلت نازەنین
 زۆر دامەنیشه به‌ماتی و غەمگین.
 عاله‌م ده‌سته‌ونه‌زه‌ر بۆ تۆ راوه‌ستاوه
 حوکمرانیت پکه‌ی سه‌رپاک ته‌واوه
 وه‌بزانه به زینده‌گانی ئەحمەدی شەنگ ماوه.
 ناز و نازەنین قۆلبازی به‌نددار
 عاله‌م پاک بۆ تۆ ده‌بی منه‌تبار
 حوکماتی خۆت پکه‌ وه‌ک سپاسالار
 هەر وه‌بزانه ئەحمەد له له‌یلک ده‌بی سوار.
 هه‌میشه جه‌رگت خوی‌ن نه‌ده‌لینئ
 پیاو زۆر خه‌مناک بی دلی ژه‌نگ دینئ
 وجودی له‌و دونیایه‌دا نامینئ
 کاشما‌غا تۆله‌ی ئەحمەدی شەنگ ده‌ستینئ.
 ئەوه‌ خه‌به‌ری له‌شکری کاشما‌غایان به‌ خان قۆچی خانی گیلان گیسسیان
 دا . هه‌میشه خان قۆچی خان قه‌ره‌ولئ هه‌بوو. جائه‌وه خان قۆچی خان ده‌لئ:
 بریندارم، برین له‌ جه‌گه‌ری
 له‌شکر و قشون وه‌ده‌ر که‌و‌پته‌ ده‌ری
 خودا ده‌زانئ چمان وه‌سه‌ری
 ئەمن سی که‌ره‌ت چوومه‌ شه‌ری.

کاشماغا وهکو شییری زهرد قهت قهت پشت نادا
 دوژمن له دهستی دهگری موفاجا .
 له زهمانی ویدا هیچ کهس نهماوه
 جا نازانم ئەلعان هەر مهردی راوه
 بیان قهلهمی دهست و پیی شکاوه .
 وهک شییری پیگر پیشو پی دهگری
 خوین وهکو سیلاو دیت و پادهبری
 عیلاجی کاشماغا زور زهحمهت دهگری .
 ههلمهتی جوانی ومختی نهماوه
 ئەمان یهگجار زور رهشید و شوجاع و پیاوه
 بیان ئەمن بی عاقلم، عاقلم خاوه
 بیان پیم وایه مهملهکه تمان لی داگیرکراوه .
 خره ی ئاوزهنگی کاشماغای جابر
 خوئی له بهر راناگری موسولمان و کافر
 که گهرم دابی جار له جار چاتر .
 پلنگی چهنگ به خوین وچانی نییه .
 وهکو شییری زهرد تهکانی نییه
 که به تهکان بی وهک ومختی زهمان
 کهس خوئی رانه دهگرت له بهر قارهمان
 پیو که متر نه بی پادشای دیانان .
 ههتا دهتوانن شه پخه نه شهوی
 چومکه پیاوی پیر زوو خهوی دهوی .
 که بیتو به شهو که لاکی نه خه
 به زوره ملی تالانتان دهکهن
 سهری جوانیو به یه خسیر دهبهن

له سهر خاک و ملڪ دهر به دهر و دهڪهن.
 دهبينه پيٰ خوست مهر د و نامهر دان
 دستم دامينو وهڪ شيري له لان
 پيشيان پيٰ بگرن، هيچ مهگرن وچان
 وهڪو قيامت وهڪ ئاورباران.
 كاشماغا پيره، تاقه تي نه ماوه
 دهنا دليره، پتم بيٰ بيناهي چاوه.
 ههتيو مهتيو، كوره كوره كوتيان: ئهوه دهكهين، ئهوه دهكهين. ناله نال و
 گرمه گرم به لكو گوڙشي فهلهكي كهڙ دهڪرد.
 با راش بگويزين خانم و خاتوونان
 نه وهڪو زور بيٰ، پكه وينه ئيخسيران.
 كاكه مه مو چوڻ دي له چزيڙي
 له سهر خاتوزين خستيانه بيري
 مال و مندالمان به يه خسير دهگيري.
 ههتا دهتوانن كاريكي وا پكهن
 شهرف و ناموس قهت له دست مهدهن
 خانم و خاتونان له شار به پيٰ كهن.
 كوتيان: چ خه به ره، بو وا شيواي
 برينداری بزيه عاقل نه ماوي.
 ئيمه پاك پلنگين، شيري سهر به خو
 هيچ باڪمان نيه له له شكري هه لشق
 پاك بو ئه حمه دي شهنگ دهكهن رو رو
 به يداغيان شينه، نه ما سهر به خو.
 هه مووي خه مناك و دل به ته كانن
 هه موو ره نجه رو، پاك سهر گهر دانن

نابهلهدی کار، رۆژی مهردان.
 مال و مندالمان به پڕی کهین بۆ کوئ
 ئابروومان دهچێ، قسهی ناموسته جێ
 قهستهم به بهرکهتی ئه لف ههتا بێ
 به شهو یان به رۆژ که کاشماغا بێ
 که لاک دالاش و خه رته لی پێ خه نی ده بێ
 خوینی عه قیقی وهها ده پڕژێ
 ئه و وهختی جا کار لیک مه علوم ده بێ.
 له شکر یان ساز بوو، ئالای په نگا و په نگ
 وهکو هه ژدیها دیتته دهر له سهنگ
 تیگرا ساز ده بن له بۆ رۆژی جهنگ.
 هه موو ده غه زریڤن وهک شیر ی له لان
 پاکی غیره تیان خسته نێو چاوان
 له ناله نالی شیران و به واران
 جا مه علوم دهکا رۆژی دلپیشان.
 هه و سهت قه رهو ل ئه وان پێش جهنگن
 عاقل و به غیرهت، هیدی و بیده نگن.
 له پێشه وه چوون بۆ پێشی سوپا
 پاش قه رهو لیان خه بهر ده دا.
 کاشماغا کوتی: ئه ی عاقل مه ندان، مه ردی کارخانه
 ئه ی عاقل مه ندی رووی زه مانه
 قسه ی پێشینیان بۆ ئیمه ئه رکانه
 زۆر وه دی هاتوو ه قسه ی پێشینیانه
 له شه و بۆ دا پچن، شه و قه لای مه ردانه.
 کاشماغا به سه ردار عیلالنی گوت: له شکر وه خری بێ. ئه وه بوو به بانگی

شیوان، تاریک بوو. له شکر ومخرېوون. کاشماغا کوتی: هیچ کهس زری له
به خویدا نه هیلی، زرییان له کهلهی ولاغان بهستن، تهنگ و زبه تهنگ هه موو
توندکران. سه عاتیک له شه وی چوو.

مهردی جه وهه ردار، شیری رۆزگار
کاشمی فه تحه یه، بۆ جهنگی یه گجار.
له ناخافل نییه، ومختی مهردانه
بۆ جهنگ و جودال رۆزی خوین ریژانه.
پاش قهرهول خه بهری دا، کوتی: کاشماغا گه یشتی، ریگا گیرا.

له خریوهی تیران، بلایسهی قهره بینا
دهنگی دلیران، سه دای واوه یلا
وهک رۆزی قیامت له شکر تیک رڅا
باب ئاوو وهسه فرزندى نادا
له قرمه ی خه نجر، بۆسته یان ترزا
له و ناله ناله و له و گازه گازه!

هیندیک شه هینه و هیندیک وهک بازه
چه خماغ و تیخیان له یه کتری ترزا.
دهیله م دهیله مه، که لاک گه یشتنه جی
خوین له بیخه ی کراس جاریه ده بی
چهند کوپ و کچیان پاک هه تیو ده بی.

ئه ما کاشماغا زری ریژهدار
بیست و نو په ره ی رمبی که وته کار
زگی به کهس نه ده سووتا ئه و جار.
مه تالی رهنگین کرد ده گهردن
هیچ ناترسی له رۆزی مردن.
مه رکه ب به کهله که وتنه خو ل لیکدان

له بهر شه راپرت له حمله هی مهردان
 میټشکی مه رکه بی دوژمن زور چاک دهرژان
 سووار پیاده دهبوون، دهکه وتنه مهیدان
 راست و چه پ خه نجر له که له که دران
 چه لغمه می خه نجر که لیکیان دهشکان
 وهکو غه یبه ری، چه نگی ئه سحابان
 سه عاتیک شه و ماپو له شکری وان شکان
 له سی جیگیان پیشیان پی گیران
 هر واوه یلیه، داد هتا نامان
 خه بهریان دهربرد بو خان قوچی خان.
 به داد و فیعان، شین و واوه یلا
 نو سته کهس مه ردی چه نگی کوژرا
 مه رکه ب و ولاغمان هیچ به دست نه ما
 ده بی خان قوچی خان ته گبیریکمان بو پکا.
 ئاخر نه مگوت، ته گبیر و راتان بوچی به منه
 چاره و عیلاجمان هر هه لاتنه.
 خاکی دنیام پاک بووه وه سه ر
 ملک و داراییم له چنگ چوته دهر.
 تیر له سنگی سالاران ده بکرت نه خش
 خوینی ئه حمه دی شه ننگ بوو به ئی سیاوه حش.
 سیاوه حش بوو قه دیمی زهمان
 به هیچیبه کوشتی پادشای تورکان
 ئیره ش وها بوته ئاخری زهمان
 تالار و مالیان پاک ئاور تی بهردان
 سی هزار کهس به ئیخسیر گیران

لهشکری کاشماغا هیچ ناگری وچان
 وایان لی تۆقین، ودها دهرسان
 هیچ کس له پیشیان ناکا جهنگ و سان
 پینج ههزار خانم ناسک جهمینان
 ئەوان به ئەمینى بهیهخسیر گیران
 بناغه و پیشه‌ی بهگلهر و میران
 به وهده‌ی چل شهو پاکیان دهرهینان.
 کاریکی وایان کرد وهکو شیری مهست
 خوینی ئەحمه‌دی شه‌نگیان گرت له دهست.
 ودهستیان كهوت خوینی ئەو جوانه
 شیتست ههزار مال له سهر تالانه
 کاشماغا مه‌ردی روویی زهمانه.
 له راست و له چهپ هیچ ناگری وچان
 سه‌دای یرمبی دئ وهک شیری زهمان
 له هه‌لمه‌تی کاشماغا هه‌موو ده‌توقان.
 پیری کوهنه‌سال عه‌مری سه‌ت ساله
 ساحیبی گورز و یرمب و مه‌تاله.
 هیچ کس له پیش وی ناتوانی بگری سان
 ئەگه‌ر سان بگری ئەو ده‌بی بی گیان
 هه‌ر وهکو رۆسته‌م شای مازنده‌ران
 سه‌رحه‌دی توند کرد، پاک ملکیان گیران
 ئیخسیر و ماللیان پاک به ری کران
 له هه‌لشوییه خووشی و شادیانه داندران.

کهف شیر به دهست کاشماغا ده کوژی

ئەو ههشتا ژن هه مو قه ره زولفی خویان بریوه، دههاتنه کن خان قوچی
خان به له سنگ دانه

دهیانگوت: گه وره ی عیلى ره بی کوژی بی له هه رتک چاوانه
له هه مووی یه خسیر بردن و سوار فریدانه
هه موومان به یه خسیر گیراین، پاکمان کراین نابوود و تالانه
له هه مووی بگره بگره، ناله ناله، ئامان ئامانه
جی بیژینگیک نه ماوه ئەمه ی لی دانیشین له و دنیا پانه
ئەتۆ بۆ خۆت خه تاباری، بۆچی له ته واوی عیلاتن کردوو به رۆژی ئاخر
زهمانه

له هه مووی کیشمان کیشمانه، چیغ و چادر ئاور تی به ردا نه
وهختی ئیسیرا ههته، بۆ خۆت دانیشتوو ی له دیو و له دیوه خانه
ئەدی بۆ له سه رت ناکه ی کوچکه و دهسمالی ژنانه
کاریکی وا پکه ئەگه ره له شکر ی کاشماغا بگریته وه و چانه
کاشماغا له خوینه خوژی خو ی دهگه ری، مه تله بی که فشیر خانه
دوو سهت هه زار مال له سه ر تالان و ئیخسیردانه.
خان قوچی خان کوتی: عیلى که فشیر دووره، دوو ئۆکه رم بۆ بانگ کهن له
وانی قسه بیان دهچیته سه ری

که فشیر دور که وتۆته وه، نیزیکم کردۆته وه له ولاتی پشده ری^(۱)

چومکه به ویبانه وه دیبوو فهتخ و ناموس و حونه ری
ئەو هه بریاری که فشیره ئەمن وام به سه ری.

---

(۱) پشده ری عیراقی، به شیکه له سوله یمانی، ده بهینی رانیه و چناران و سورداش و
ماوه تدا به، رۆژ هه لاتیشی خاکی ئیرانه، زتی چووک به نپوه راستی ویدا ده روا،
قه لادزه پتی راده گا. «کوژاری کوژی زانیاری کورد» ژماره ۲، به شی ۱، وتاری
کوچه ری و ترانس هیومانس. نه خشه ی رووبه رووی لابه ری، ۳۹۶.

که فشیرخان پلنگه له بهر کهس سهر دانانوینی
 پیاویکی رهشیده، روح له پیاوی وهکو ئەحمەدی شەنگ دەستینی
 ئەگه بیتو کاشماغام بۆ له خوینی بگهوزینی
 شەرت بی حوکماتی بدهمی هەتا بگاتە پیشی کهنگریان و شپینی.
 ئەما که فشیرخان زانیبووی شەهره، سی سەت کهسی دهگه‌ل بوو، چاک
 نهیدهوێرا لهو شەهره نیزیک بێتەوه، دهیزانی بریاری کاشماغا چۆنه.
 و لاغی که فشیرخان زین کرابوو، له دەرکی چادر بهسترابوو. دیوه خانیشی
 هه‌میشه په‌نجا شیتست کهسی تیدابوو. ئەگه‌ر خه‌به‌ریان بۆ هینا، کوتیان خان
 قوچی خان ده‌لی بگات، دنیا ناوری گرت، ئەوه که فشیرخان ده‌لی:
 به‌و خودایه‌ی میری مه‌زنه و به‌و محهممه‌دی مالی کردوو له مه‌دینه
 خو من ساحیب دوژمنم، قه‌ت به‌ئاسووده‌یی دانانیشم، هه‌میشه ئەسپم
 به‌زینه

ئەگه‌ر بژیم و بمینم ئەوه هاتمه پیش جه‌نگی کاشماغای یدین شینه.
 که فشیرخان جابره، به‌شانی راستی دا ناوریکی ده‌داوه
 سه‌رعیل پاکی ده‌سته‌ونه‌زهر له‌پیشی راوه‌ستاوه
 عه‌جایه‌ب! چ بووه، چ قه‌وماوه، ناغامان بۆ شتیاوه؟
 کوتی: من خه‌به‌رم هه‌یه ئەو رۆحه‌وت رۆژه له خان قوچی خانی گیلان
 گیسپان قه‌وماوه
 شەهره، جه‌نگه، زه‌رعانی مه‌مله‌که‌تی مه‌ پاکی به‌ خوینی عه‌قیقی جه‌وانان
 ناو دراوه

له پستی و لاغو پکه‌ن زینیکی مورپه‌سسه‌ع و له‌زاری پوکتن ددانه لغاوه
 له‌و سه‌عاته‌وه اووه کهس نه‌لی کچ و کور و مال و مندالم له پاش به‌ جی ماوه
 شەهری کاشماغا پتیدا ده‌وێ، ناله‌ ناله‌، گرمه‌گرمه، قاوه‌ قاوه
 ته‌واوی له‌شکری خان قوچی خان هیچی زه‌هله‌ی پی نه‌ماوه
 ئەما ئەورۆ رۆژیکی شادمانییه ئەگه‌ر کۆمه‌گ بچی له‌ داواوه
 وه‌بزانن ته‌واوی تالان و مالی خان قوچی خان به‌ فه‌تح و نوسره‌تی

کهفشیرخان گهراوه

بیست و چوار نالہتی جہنگی پاکی بہ ژہہری مار ئاو دراوہ
رہمب ہہمووی سئی پہرہیہ، ئیستا ہیچی جہنگی پئی نہکراوہ
شیری پؤلایہ و دہمیری خاوہ
ہہتا ئہورؤ ہیچ کہس شیری وای لہ قہبرغہی نہناوہ
خہنجرہی خہلکی نؤ گویہ، ئہو یازدہ دوویشکی زپیری لی ناوہ
دریژایی خہنجرہی سئی بستنی تہواوہ
رہمیکی خالند بہگی لہ سہر ہہرتک رانی رؤناوہ
لہ پہرہی رہمی عہکسی شیری لی داوہ
دایمہ پہرہی رہمی وہکو ہہژدیہا زاری داپچراوہ
یہگجار موعتہبہر بووہ ئہوہتی ئہحمہدی شہنگ کوژراوہ
حہوت سہت کہسی سوار دہکردن کوپہ کوپہ و یہکہ یہکہ ئہوی بلین بہ
غیرہتہ و پیاوہ

بہ غہیری مندال و ردین سپی لہعیلی ویدا کہسی دیکہ بہ جئی نہماوہ
لہشکرہکھی جارجار بہ ویلغار دئی و جارجار دہیکاتہ پرتاوہ
دہلئی ہہژدیہای جہنگیہ و برینداریشہ و بیچووہ خوراوہ
کوتی لہ ہہوہلی پیشینان تا دیتہ پاشینان بووہ و کاری وا قہوماوہ
ہہر کہسیکی بی غیرہتہ ئہگہر دہبترسی دووگوشہی چاوہ
دوو قامک شانی شہن پکا و لہگہل ئہمن نہیہ و بگہرپتہوہ داوہ
کوپہ فہتہ ہہوہل کہرہتہ، ئہگہر بہ دہستہوہ ہات ئہوہ کارت تہواوہ
دہنا ئہگہر بہ دہستہوہ نہہات، قسہیہ، گوفتوگوییہ، بہندہ، باوہ.
جا ئہوہ سبجہینہیہ کہ نیزیکی ئہوہیہ مہر بیتہوہ سہر دہراو و بیڑہ مہرئی
ہہر سوارہ و لہ جہنگیدا لہ سہر پشتی مہرکہبی دہپہرئی
ہہر زینہ و ئہگہر سوار گلا لہ پشتی مہرکہبی و ہردہگہرئی
ئہو و ہختی کہفشیر ہاتہسہر جہنگ و شہرئی

له پېشدا ئه گهر هات قرمه ی شیرانه، سهدای تیرانه، دهنگی رېمانه، له حهوت
جیگا ترازو بوسته ی خه نجه ری

ئهو حهوت سهت كه سه له خویندا تانوت و حونه ری
ئالا به نیوی كه فشیره و عه كسی كه فشیری لی دراوه، ئالا چی ئالای له
کیوی برده سه ری

پیای ری هشیید و جگهرداری دهوی، دهنای پیای له و جهنگه دا ومخته دلی ده ری
چون پوژی دلّه پشانه، پیای بیده نی ئوی حهوزی كه وسه ری
ناتوانی بیخواته وه له بهر گازه ی تیران و دهنگی رېمان و بلایسه ی
نه شته ری.

دهستیك له له شكري كاشماغا ده گهل كه فشیرخان روویه پروو بوون و
شهریانه. ئهوانه زوریان بو هاتووه، ئهوه دهنین خه بهر به كاشماغا ددهن.
جا ده مهوی له نو كریکی چازان و حالزان و به نمك خه بهریکی بو
كاشماغا به ری

هه م ده بیته مزگینی و هه م ده بیته تانوت و پوژی حونه ری
ئهو كه سی ئه گهر ئه حمده ی شهنگی له دنیا برده ده ری، پیش جهنگه و ئه وه
له گهل ئیمه ی له خو داوه تانوت و حونه ری
به خودای نه گاتی كه س ناتوانی رابووه ستی له بهر بلایسه ی شیر و له بهر
قرمه و مه وای خه نجه ری.

كه فشیر ده ری کی دانی په ر به سه ر نه بوو له پیشی رابووه ستی.
ئهو عیده ی له پیش كاشماغا دابوو، تازه ئهو له شكر و عیده یه شكاه
سی سهت كه س جوكلی هه مه وه ند و سمیل سپی كامه ریان له سه ر پشتی
رکیفی وهرگه راوه

ئیوا هه یه مه وته، مردووه، ئیوا هه یه به حاسته م گیانی پی ماوه
له بهر برینان ئاوریان گرتووه، داوا ده كه ن چو ریك ئاوه
نو كهر دهسته و نه زهر بوو، لاقیکی له ئاوزهنگی ده ره پناوه

لاڦٽي گه يانده عه رزي، دستي به قه لپوزي زينييه وه ناوه.
ئو ده دستي ده گه ل کاشماغا بوون پاكي وه کو شيري به حونه ره
همووي پريشکه ي خويني له سنگيه تي، پاكي کوره کوره و يه که يه که و
په به سه ره

کاشماغا ئه گه ره ده يدي ده يگوت عه زيم چ باسه و چ خه به ره؟
ده يگوت: کار له دنيا يه دا ده کړئ
هه تا زه مان يکي دور له سه ر پشتي رکيفي نه که ويه خوار و تاو په رده ي زينت
نه گړئ

چون به بي سه ر دار عيلى شو جاع کاري دوژمنا يه تي له دنيا يه دا ناکړئ
عومرت هه تا دوو سه ت سال رابري
دوژمن له بهر قرمه ي خه نجه ر و له بهر شه قه ي ناوزهنگي و له بهر ناله ي
گه روه شيني تو خوي رانه گړئ

ئمان عه رزم هه يه نارحمت نه بي و دل ت گه رد نه گړئ.
ئه گه ره په رسي له باس و له خه بهر و له قسانه
ئيمه فه تحين و نوسره تين، له همووي ناله ناله، ئامان ئامانه
چادر و چيغي بيست و يه که ئه نگوستي پاكي روپين به تالانه
ئمان ده شانم دل ت له برکه، له هيشه، دايمه له ژانه ژانه
بوچي بريني به دن ژاني ده شكي، تو وه جه رگت که وتوو ه تير له گه ل
په يکانه

ئو قاتيلي خو يني ر، ئو سه ر به خوي غايه ني بي مه زه ب و بي ئيمانه
ئه گه ر تو مه تل به ته، ئو وه بو يه هه ميشه دل ت بي قه رار و بي وچانه
ئهلان ئو سه عاته ي ئوه ي تو مه تل به ته، ئو که فشير خانه
پيشي له شكري گي ر او ه، قره قره، ناله ناله، شير ليکدانه
مه رکه بان خو له سه ر پاشوو ناگرن، زين وه رگه ران و که لاک فر يدا نه

حهو سەت کەسی لە گەلن هەمووی جەیلە، قامک مژانە^(۱) (سەر گاینجە؟)
سنگیان پانە، پاکی وەرزیشی کردوو و فیری جەنگ و مەیدانە
لەشکری ئیمە عەقەب گەردی کرد، لە سەر شکانە.

ئەو کاشماغا سەری هەلدینا، دەیگوت، دەبی ئەمن ببزێرم شوکرانە
ئەمن لەو دەگەرێم دەنا ئەو عێل و عێلباشە پاکی بی خەتا و بی تاوانە
ئەمن مەتلەبم ئەو کەسە یە ئەگەر ئەحمەدی شەنگ ئارامی دلی منی کردووە
بی حەیات و بی گیانە

چومکی لە سەرەو دەست بوو، لە بنەو دوژمن، ئەحمەدی شەنگی کوشت
بە دزی و بە پەنھانە

برۆ مزگینی دەتەممی دوو سەت شەکی کەو سێری یەک ددانە
جا بۆم بانگ کەن نۆکەرێکی بە ئیعتیبار و بە متمانە
تەنگ و زەبەر تەنگی مەرکەبم بۆ واژگون پکا و توندی پکیشی، هەتا ئەو پڕۆ
داوەت بوو، شایە بوو، ئەو جار وەختی لێقە و مانە
یان سەری خۆم دە دۆزینم، سبەحەینی ئەو وەختانە لێم بپرسن جواب و
سوالی قەبرانە

یان تۆلەیی خۆم دەستینم، لە دلم راهی دەکەم ئەو برک و ژان و بلێسە دانە.
کی بی لە کاشماغا، کاشماغای ساحیب حونەرە
زۆر پیاویکی ساحیب نامووس و ساحیب جەوھەرە
پیریکی توند و گورج و گۆل و پەر بەسەرە
ولایغیان بۆ ساز دەکرد و رمبی حازر کرد و دەیترازان دەبوستەیی خەنجەرە
دەیگوت: پەنا بەو کەسەیی روح عەتایە و پوخبەرە.
کاشماغا ئەگەر بە شانی راستیدا ئاوری دەداوە
هەموو لەشکریکی لە پیش کەفشیر بوو پاکی شکاوە

(۱) مژان: لە ولاتی ئیمە پتی دەلین: ئامور. بڕوانە «امثال و حکم کردی» بەشی دو،
ل ۳۵۴. «گاینجە» دەف. خال دا هاتوو.

ئەوى ولاغى لى بەجى ماوه، ئەوى لە سەر پشتى پكىفى وەرگەر اوھ
 ھىچ كەس رەنگى بە رووھو نەماوھ
 دەيانگوت: ئاغا عىلاج پەزىرى نىيە، بولەرزەيە، سىنلاوھ!
 بۆ رۆزى لىقەومانى خان قۆچى خان كەفشىرى لە سەرھەدى پشدرى
 داناوھ
 ئەوى لە گەلنى پاكى پلنگى چەنگ بە خوینن، چاويان لە شەپى ناترسى،
 لە بلىسى گەرۈەشىن ناگەرىنەوھ دوواوھ
 كاشماغا سى جزوى ئاوزەنگى لە قەبرغى مەركەبى دەداوھ
 دەنگى لەشكرى دەدا، نۆسەت كەس ھەمووى سوورە! لە شەپىدا خوینيان
 لە بەدەنى پىژاوھ
 پاكىيان رىمى دەمىرەشى ھەژدە قەفى بىست و ھوت پەرىيان لە شانى
 دەر دەھىناوھ
 دەيانگوت ئەو جار مەلەكى عاسمانى لە سەيرى ئەو شەپە مەحتەل ماوھ.
 بوو بە نالەى رىمان و بوو بە شەپى خەدەنگ و بوو بە قرمە قرمى شىر و
 ھازەھازى خەنجەرە
 ئەو سەعاتە وەك تەرزەى بەھارى دەپەرى لاشە و سەرە
 ھەتا كەفشىر و كاشماغا دەبوونەوھ بەرامبەرە
 كاشماغا لە خۆى دەدا تانوت و حونەرە
 رىمىكى لە بەرى دەستى كەفشىر دەدا رىمى لە دەستى دەبردەوھ دەرە
 ھەلى دەكيشا خەنجەرەكى سىوانكارى مراد بەگى پىچەوھەرە
 نىشانەى مانگ و رۆزى لە نىوھ راستى خەنجەرى كراوھ ھەتەرە
 بە سەر پىشى زىنىدا ئەگەر خۆى ھاويشت لە جبىل^(۱) و گرىبانى
 كاشماغى كەردەوھ ھەتەرە
 بە پەنجەى پلنگ ئاسايى پىى برد زەفەرە
 (۱) جبىل: مەبەستى دەبى جەبىن بى كە نىوچاوانە.

خه نجه رېكي له كه زه بي^(۱) ددا، خه نجه رې كه فشيري له كاشماغاي نه كرده وه
هه تهره

نو توپي خه فتاني پري نه ما نه رويييه سهر گوشتي سهر انسه ره
نه و جاره كه كاشماغا خه نجه رېكي له كه فشير دا، هه ركه تي قامكي
گوره ي ده او ايسته وه سهر پشتي خه نجه ره

به ته و او ي قووه و هيز و هه ركه تي. له خو ي ده دا وه تانووت و حونه ره
نه ي پروت سپي بي وه ستا بو خه نجه رېكي ههوت جه لغمه مهت كرد و
ده سكت لي ناوه به ميزان و موخته به ره

زور دهرسا كاشماغا، ده يگوت : جه لغمه ي خه نجه رم نه با دا بيته دهر ي،
باسي سهره

هه لو ده يتواني هيلانه ي له پشتي داپكا، دوو جاري خه نجه ره له بريندار
راوه شانند نه و به ره وه به ره

نه و جار با قه ل و دالاش جه رگ و دلي كه فشير به رن بو قافي، نه و
دا عبايه كي برسويه و بيچوه ي له به ره.

نه گهر كه فشيري كوشت و كاشماغا ناوري داوه
كو تي: نه يه لن هيج كه س له و هه و سهت كه سه دهر چي، بيه م كي كوژراوه و
كي نيخسر كراوه.

جا دابه زي له خو يني كه فشير سي مستي خوارده وه، هاويش تيبه نيو
جه رگاني

جا كو تي: نه و جار خو شي و به شاره تيم كه وته گياني.
نو خه ي! له دهر وونم خلاس بوو هيش و ژان و بو سو يه
وه دهرانم نه حمه دي شهنگ به زينده گاني ماوه و له سهر حوكمه تي
هه ل شو يه.

جا نه گهر كه فشير كوژرا و له شكره كه ي تي ك شكا، له خاكي هه ل شو يه
بناغه ي شادمان ي و خو شيبان دامه زراند.

(۱) كه زه ب: جه رگ، جگهر. هب.

كه سوڪارى واى نه ڪردووه تا ئه وروڙ قهت
 ده گيڙ نه وه ڪوهنه سال، ئهوى عومرى چوٽه سهت.
 رهشبه لئه ڪ گيرا له خاڪى هه لئشوق
 بوو به شادمانى، خلاس بوو داد و رو
 هه موو هاتنه سهه تولهى خو.
 ئه گهر عاقل بي ئه گهر بزاني
 ڪاشماغا دوو سال له وي بوو به حوڪم راني
 مسڪين و فه قيرى دلخوشى داوه
 ئهوى فه قيره و مالى نه ماوه
 به دهست ڪاشماغا تالان ڪراوه.
 خان قوچى خان هه لات، ولاته ڪهى بو به جي هيتشت. جا ئه وه ڪاشماغا
 ده بگوت:

براله، شير و بهوران
 هه قى خو مان هه ستاند وهڪ دهورى دهوران
 چومڪه ئه و ڪاره عه مري ره بيبويه
 غه سپى ملڪى خه لڪ زياتر چاڪ نيهه
 به شادمانى چاومان بوو رهوشه ن
 بناغهى دوزمنمان له بيخ ڪهند
 سبا بيزوي پچينه وه وهتن.
 به هه سره تي دل سويح و شامه وه
 ئه و به ئاه و نالهى گولانه وه.
 ئه وه له شڪر گه راوه.
 ره هبه ر و ته ته ر خه به ريان هيتنا
 بو گه وره گه وره وه هه لئشويه و بو ساحب خو پنان.
 ڪاشماغاي ساحب هونه ر

گۆی له مهیدان پرده دهر
 ئه و مهردی ساحتیب جهوههر
 خوینی ههستاند سه رانسهر .
 کار له خویندا نه ماوه
 په خسیر وهکو سیلاوه
 مالیان تالان کراوه
 غه ره زمان هیچ نه ماوه
 چاک ماندوو مان هه ساوه .
 هاته وه له شکر و سپا
 قه ره وڵ خه بهر ده دا
 وهکو شیر و هه ژدیها
 خزمه تکار خزمه ت پکا .
 دروست کرێ دیو و دیوه خان
 هاتنه وه شیر و مهردان
 خوینیان مهییوه له سه ر شان
 پهنگاون وهکو به ران
 پاک به خوینی دوژمنان
 مزگینی بی له گولان .
 بیده نی گۆ و ئالتوون
 مزگینی بده به فه ره ج خاتوون .
 بو خۆمان لیمان زانی
 به مه فخی و به نیانی
 فه ره ج خاتوون داده نیین به حوکمرانی .
 چون زۆر هیندی و بی دهنگه
 وهک شه مامه هه وت په نگه

زولفانی ئیشتیایان له جهنگه
 خۆشه‌ویستی ئەحمەدی شەنگه.
 ئەو دەبێ لەسەر کار بێ
 ئەو ساحیبی ئیختیار بێ
 دەور و زەمانەمی دیار بێ.
 نەلێ چارم بێ چاره
 دەور و زەمانەمی دیاره
 له سەر عێلی سەرداره
 ببەخشێ و کەرەمداره.
 حەوسەت کەبخودا و ڕدین سپی
 دەبێ بە پیشوازی پچی
 بە ئەللاً و رەبیبی رەبیبی
 خۆینی ئەحمەدی شەنگ و ن نابی.
 خۆنیشان هەستاند بە جەوهەر
 یەک و حەوت سەر بە سەر
 جارچی وای دەدا خەبەر
 پیشوازییان بۆ کەوتە دەر.
 سێ سەت گوسفەند و بەران
 پاکی شەقە دەکیشران
 له بۆ لەشکری پر سان
 پیاو زگی پێ دەسووتان
 بریندارن هیندیک بە پەیکان.
 چومکێ فەتحيان دەست کەوت
 بریندار له بەر برینی نەکەوت.
 ئەو له شکر گەیبییه جێ

کار جیبه جی بوون، به ری و به جی
 خانم و خاتوونان مه مک وهک هه رمی
 پاک به پیرییه وه دئی.
 گاووگه ردوون زور کرا
 وه زیفه یان به جی هیئا .
 گه پشته دهروازهی هه لَشو
 ئه و کاشماغای سه ره خو
 له دهرونی دئی بو سو
 فه ره ج خاتوون وهک لیمو
 له مهیدانت دهر کرد گو
 سه رم به قوربانی تو!
 کوتی: حوکمرانیم دا به تو.
 دامه زان، بوو به شادمانی، حهوت روژ کاشماغا له وی بوو.
 یه که یه که و جگه ردار
 مهرد و شیر و پاک خوینخوار.
 به ری کران.
 هه ره که سی چاوی بووه رهوشه ن
 به ری کران بو وهته ن.
 ئه و به پته بووه ته واوه
 کاشماغا به جی ماوه
 کاری زهرووری ماوه.
 پاش پازده شه و میوانه
 شیرری روژی دهورانه
 چاوهروانی گولانه.
 چه واهیر کورپکی له ئه حمه دی شه نگ بوو، نیویان نا شاباز، به حهوت

پشت میره کویره‌ی ره‌واندن ده‌چیته‌وه سهر نه‌سلی ئه‌حمه‌دی شه‌نگ. جا
کاشماغا فه‌ره‌ج خاتوونی له‌ گولان رانه‌سپارد، کوتی:

بئی به‌هانه و ئه‌رجووه
خوینم به‌ ده‌ست گرتووه
په‌ژاره‌ی وی رهد بووه.
به‌ژنی وه‌ک شه‌نگه‌ببیه
بزانه ته‌کللی قبییه؟
ئه‌ویش کوتی: ئه‌من زۆر له‌و قسه‌یه سه‌رگه‌ردانم
بئی عاقل نیم، حال زانم
ئه‌ما زه‌حمه‌ت ئه‌و قسه‌یه بتوانم.
کوتی من له‌ پێشدا پیم کوتووه
خۆمن شه‌رمم لی نه‌کردووه
به‌ جوانی ئافتاب رووه.
موخته‌سه‌ر فه‌ره‌ج خاتوونی مه‌جبور کرد، چوو پینی گوت.
چارشێو فه‌غفووری دوو ره‌نگ
زولفی وه‌ک مار که‌وتنه‌ جه‌نگ
گولان دایکی ئه‌حمه‌دی شه‌نگ.
که‌مه‌ره‌ی قیمه‌ت گران
هاویشتییه‌ گری پشتان
گۆی زێری قه‌دیمی زهمان
سه‌رپاکی له‌ خۆی ده‌دان
هه‌روه‌کو ده‌وری ده‌وران.
روومه‌تی شه‌فاف داره
ده‌نکی کرمه‌ک و گواره
هه‌ر ده‌لیی پێش قه‌تاره

چاوان وەكو ستاره .
 سى كلفه تى كهوته پيش
 هيچ نه يکرد شهرم و ئەنديش .
 كراس مالى سه مه رقه ند
 ههروهكو رايبعاي رهند .
 ئەوه هات بۆ كن كاشماغا به سهت ناز و سهت عينوان
 زۆر به شهرت و به ئەركان
 وهكو حيسانى حالزان
 سهف شكينى و مهجليس زان
 دانىشت له وى گرتى سان .
 كوتى: پيرى ئىختيار نه ماوه
 ئاقلت لى گۆراوه
 فهتحت به دهست هيناوه .
 ئەو قسهيه چيبه ئەتۆ كردوته
 خوينى خۆته گرتوته .
 له ههقى برازاي نۆجوان
 هيناوته مال و تالان .
 گرتت ولاتى دوژمنان .
 عهزىزى من مهردى تال
 ده يگيره نه ههزار سال
 كهمت نه بى بهخت و ئىقبال
 لىت تىك نه چى پىرك و ههرزال .
 چۆن له رووت هه لى . چۆن ناكهى شهرم و ههيا
 تازە پاش ئەحمه دى شهنگ گولان مێرد دهكا!
 ئەمنت بىم جانفیدا

هیچ کس ئەو ڕێیە نادا
پیر و جوان و عوله‌ما .
ناوه‌للا ببه خاتر جه‌م
پیری شیتی عاقل که‌م
مه‌لی گولان بو خۆم ده‌به‌م .
کۆنم بووه عه‌پامه
حه‌لال له من حه‌رامه .
هه‌ناسه سارد ماوه له‌وێ کاشماغا .
خاله‌ق هه‌ر ئەتۆ نادری
عه‌رز و عاسمان ڕاگری .
پادشایه‌کی بی مه‌کانی
هه‌ر تۆ کارسازی کارانی
هه‌رتۆ به‌ سوڤان ده‌زانی
تۆ ئاگات هه‌یه له ده‌ردی نیانی .

ته‌واو بوو به‌یتی ئەحمه‌دی شه‌نگ .
له‌ مام ئەحمه‌دی لوتفیم بیست له‌ سابلاخ . هاوینی ۱۳۴۷
هه‌تاوی .